

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ
ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

นางสาวศรินทร์รัศม์ เสรีรัฐปัญญา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DEVELOPMENT OF SCHOOL MANAGEMENT STRATEGIES TO ENHANCE THE
INVOLVEMENT OF BUSINESS ORGANIZATIONS IN BASIC EDUCATION INSTITUTION
MANAGEMENT BASED ON CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY CONCEPT

MISS SARINRAT SERTPUNYA

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Administration
Department of Education Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

ศรินทรศรี ศิริรัฐปัญญา : การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล (DEVELOPMENT OF SCHOOL MANAGEMENT STRATEGIES TO ENHANCE THE INVOLVEMENT OF BUSINESS ORGANIZATIONS IN BASIC EDUCATION INSTITUTION MANAGEMENT BASED ON CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY CONCEPT), อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ.ดร.ปิยพงษ์ สุเมตติกุล, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : ศ.ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหาร ฯ และเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหาร ฯ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสุมาตราฐานสากลจำนวน ๒๔๘ โรงเรียนทั่วประเทศและผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำ จำนวน 5 แห่ง และผู้บริหารสมาคมจดทะเบียนไทย 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดทำกลยุทธ์โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีขั้นตอนการวิจัย 5 ขั้นตอนคือ 1. ศึกษาสภาพและปัญหา ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค ของการบริหาร สถานศึกษา ฯ 2.วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารสถานศึกษา ฯ 3. ร่างกลยุทธ์การบริหาร ฯ 4.ประเมินตรวจสอบ(ร่าง)กลยุทธ์ ฯ โดยการร่วมสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group) และ 5.ปรับปรุงและนำเสนอกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ฯ ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อยมาก ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านปัจจัยส่งเสริม ได้แก่ 1. ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ และผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2. เพื่อสร้างชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์ 3. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี 4. เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ 5. การหวังผลรางวัลด้านบรรษัทภิบาล ปัจจัยอุปสรรค ได้แก่ 1. ผู้บริหารองค์กรธุรกิจและผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2.ขาดการประสานงานต่อเนื่อง 3. การวางนโยบายของสถานศึกษายังไม่ชัดเจน กลยุทธ์ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงาน ได้แก่ กลยุทธ์หลักที่ 1.องค์กรธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ กลยุทธ์รอง คือ 1.องค์กรธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ 2.องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ 3.องค์กรธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์หลักที่ 2 องค์กรธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา กลยุทธ์รอง คือ 1.องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2.องค์กรธุรกิจ ร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับ นักเรียน 3.องค์กร ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์หลักที่ 3.องค์กรธุรกิจร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล กลยุทธ์รอง คือ 1.องค์กรธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 2.องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3.องค์กรธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 4.องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล และกลยุทธ์หลักที่ 4 คือ องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง กลยุทธ์รอง คือ 1.องค์กรธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2.องค์กร ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพ และ 3.องค์กร ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง

ภาคิวิธานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา.... ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชาบริหารการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา 2554.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

#5084481427 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS : STRATEGIES /INVOLVEMENT OF BUSINESS ORGANIZATIONS IN BASIC EDUCATION / CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY

SARINRAT SERTPUNYA : DEVELOPMENT OF SCHOOL MANAGEMENT STRATEGIES TO ENHANCE THE INVOLVEMENT OF BUSINESS ORGANIZATIONS IN BASIC EDUCATION INSTITUTIONMANAGEMENT BASED ON CORPORATE SOCIAL RESPOSIBILITY CONCEPT. ADVISOR: PIYAPHONG SUMETTIKUL, Ph.D.,CO-ADVISOR : PROF.PHUD SIRIBUNPITUK, Ph.D., pp.

The purposes of this research were as the following; to study the conditions and problems of the involvement of business organizations in basic education institution management based on Corporate Social Responsibility concept includingto study the supporting and impeding factors of the involvement of business organizations in basic education institution management and to study the Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats also to study the development of strategiesto enhance the involvement of business organizations in basic education institution management. Data collection methods were the questionnaires, the interview forms and the survey forms. The representative samples are 248 World Class Standards Lab School administrators across Thailand country,5 leading business organization administrators and 1 Thai Listed Companies Association administrator.Data was analyzed by descriptive statistics includes Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Thereafter SWOT analysis for strategies made draft strategies to enhance the involvement of business organizations in basic education institution management and including content analysis. The research procedure contained 5 phases: 1. To study conditions and problems, the supporting and impeding factors of business organizations involvement in basic education institution management 2. To study the Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats of business involvement to basic education institution management based on Corporate Social Responsibility concept 3.Preparing drafted strategies to enhance the involvement of business 4. Assessmentthe drafted strategies by the focus group discussion 5.Improving and presenting the strategies to enhance the involvement of business organizations in basic education institution management based on corporate social responsibility concept.

By this research result, it was found out that, considering the general conditions were at the rate of very little. The general problems were at the rate of the least. The factors promoting include 1.Visions of the business organization administrators and Lab School to World Class Standard administrators were transformational leadership. 2. Promoting the name and brand image 3.The publicrelations of business organizations 4.Law and rules of the business organizations 5.The demand of getting CSR awards. The factors impeding include 1.Visions of the business organization administrators and Lab School to World Class Standards administrators weren't transformational Leadership.2.The coordination between schools and business organizations didn't have coordinators continually 3.The planning of school policy based on CSR was not clear. There were 4 major strategies, 13 minor strategies and 95 operating processes that were major strategies 1.Business involvement to academic administration toward excellence by 3 minor strategies 1.Business involvement to integrate school curriculum quality evaluation 2.Business involvement to school curriculum development toward excellence 3.Business involvement to mobilization resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy. Major strategy 2.Business involvement to creating budgeting management networking for increasing the educational opportunitiesby 3 minor strategies that were 1.Business involvement to mobilizing resources plan for educational quality development 2.Business involvements to mobilize students funding 3.Business involvements to database system and budgeting management effective. Major strategy 3. Business involvement to extra-curricular activities management and development of learning resources toward international standardsby 4 minor strategies that were 1.Businessinvolvement to extra-curricular activities toward international standards. 2.Business involvement to develop learning resources toward international standards, 3.Business involvement to creation networking with other organizations to develop education system toward international standards4.Business involvement to develop the support project management education towardinternational standardsand major strategy 4.Business involvement to continuous teachers professional development by 4 minor strategies that were 1.Business involvement to budgeting management for continuous teachers professional development 2.Business involvement to continuous teachers professional development project and 3.Businessinvolvement to promote the morale of professional teachers development.

Department: Education Policy, Management and Leadership..... Student's Signature.....
 Field of Study: Education Administration.....Advisor Signature.....
 Academic Year: 2011.....Co-advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาและเอื้ออาทรจากผู้มีพระคุณหลายท่าน เริ่มจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ปิยพงษ์ สุเมตติกุล และ ท่านศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ ศิริบรรณพิทักษ์ ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อนี้และเป็นผู้ที่กระตุ้นเตือนใจและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยได้เรียนรู้วิถีวิทยาการวิจัย และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ทำสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการความรู้ วิทยาการ ทักษะและประสบการณ์ ให้ผู้วิจัยได้เกิดความรู้ความเข้าใจในการบริหารการศึกษาอย่างแท้จริง ด้วยความรัก ความเมตตา กรุณา และเอาใจใส่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและสำนึกถึงพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์.ดร.อุทัย บุญประเสริฐ ที่กรุณามา ประธานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10ท่านในการร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้บริหารองค์กรธุรกิจทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์ และให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะต่องานวิจัยชิ้นนี้

และท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และบุคคลอันเป็นที่รัก ที่คอยห่วงใย ดูแล ผู้วิจัยทั้งสนับสนุนกำลังทรัพย์และกำลังใจ ตลอดจนญาติพี่น้อง บุคคลรอบข้าง ที่คอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยให้ได้รับความรักและความอบอุ่นในช่วงชีวิตของการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ทำให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบรมราชาโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล 2524 ความตอนหนึ่งว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของบุคคลสังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนล้นพอกเหมาะสมกันทุกๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองมั่นคงของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด ”และในพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาวันที่ 4 ธันวาคม 2546 ความตอนหนึ่งว่า “...ต้องพัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอาชีพไม่ใช่เพียงแต่ปลูกผัก ถั่ว งา ให้หลานเฝ้า แต่เป็นเรื่องของความอยู่ดีกินดี ความรู้การศึกษาที่กล่าวมาว่า ต้องช่วยให้การศึกษาดีขึ้น เพราะถ้าการศึกษาไม่ดี คนไม่สามารถทำงาน การศึกษาต้องได้ทุกระดับ ถ้าพูดถึงระดับสูง หมายความว่า นักวิทยาศาสตร์ชั้นสูง ถ้าไม่มีการเรียนชั้นประถม อนุบาล ไม่มีทางที่จะให้คนไทยขึ้นไปเรียนชั้นสูงหรือเรียนชั้นสูงไม่ดี ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ดี เพราะชั้นสูงนั้นต้องมีรากฐานจากชั้นต่ำ ถ้าไม่มีก็เรียนชั้นสูงไม่รู้เรื่อง...” จากพระบรมราชาโชวาทและพระราชดำรัสที่อัญเชิญมานี้แสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณด้วยทรงตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างลึกซึ้ง และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐานในนโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีการพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาจิตใจ อารมณ์ และสังคม เหมาะสมกับวัย มีความรู้คุณธรรมที่จะดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานความเป็นไทยอย่างมีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจสามารถพึ่งตนเอง มีทักษะที่จะแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องมีทักษะเบื้องต้นในการประกอบอาชีพมีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลพอที่จะรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในสังคมโลกมีจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและมีความมุ่งมั่นในการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาไทยโดยรัฐจะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างทั่วถึงให้กับทุกคนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายด้วยหลักการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนและการใช้นวัตกรรมตลอดจนรูปแบบที่หลากหลายให้สอดคล้องกับสภาพความแตกต่างของแต่ละ

บุคคลและความแตกต่างของแต่ละท้องถิ่น (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2542:16) โดยรัฐต้องจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองของโลกเพื่อเป็นรากฐานที่พอเพียงสำหรับการใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิตรวมทั้งเพื่อการพัฒนาหน้าที่การงานและการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่วนตนและครอบครัว และเพื่อสร้างเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยยึดหลักการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนโดยสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการพัฒนาสาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นที่ไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้รัฐต้องจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และการจัดการศึกษาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนทุกฝ่าย (Education for All) และทุกคนทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการศึกษา(All for Education) อันเป็นหลักการพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายทั่วโลก(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

ปัจจุบัน สภาการศึกษา ของ ประเทศไทยทุกฝ่ายเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้สถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรทางการศึกษาที่สำคัญมาก มีเป้าหมาย ในการจัดการศึกษาคือ ให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ตามกฎหมายทำให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่สนใจเข้ารับการศึกษารวมทุกคน แต่ในปัจจุบันการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานยัง พบว่ามีปัญหาอยู่อีกมากมายเช่นหน่วยงานที่จัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ยังขาดความพร้อมในเรื่องอาคารสถานที่ บุคลากรทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพการบริหารจัดการและหลักสูตร ตลอดจนปัญหาในการดำเนินการเขตพื้นที่การศึกษา การกำหนดองค์กรที่เกี่ยวข้องและอำนาจหน้าที่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายเกี่ยวกับหลักสูตร การดำเนินการประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานทั้งภายในระบบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ในขณะที่งานวิจัยของ Ashworth and Harvey (1994) ได้เสนอแนวคิดซึ่งได้จากการวิจัยว่า การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยตัวป้อน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านปัจจัยผลผลิตภักดิ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งได้แก่ คุณาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ การสอน ผลสัมฤทธิ์ การจัดการและการควบคุมนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีดัชนีชี้วัดคุณภาพของการศึกษา รวมทั้งภาคเอกชนควรจะมีการเข้ามาสนับสนุนด้านงบประมาณจัดหาทุนเพื่อใช้ในการจัดการการศึกษาด้วย ปัจจุบันมีเด็กด้อยโอกาสอีกเป็นจำนวนมากยังขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเป็นผลให้การบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ซึ่งถ้านับรวมถึงประชากรวัยเรียนอายุ 18

ปีขึ้นไปที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ถึง 12 ปี ก็จะมีผู้ขาดโอกาสทางการศึกษามากยิ่งขึ้น แม้ว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและองค์กรเอกชนได้พยายามจัดบริการในรูปแบบต่าง ๆ แต่การให้บริการยังไม่ทั่วถึงเป็นธรรมและไม่เอื้อประโยชน์แก่ผู้ด้อยโอกาสอย่างแท้จริง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549) ในปี 2550 พบว่า จำนวนประชากรอายุ 6-14 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่สอดคล้องกับการศึกษาภาคบังคับ มีทั้งหมด 8,502,633 คน ได้รับการศึกษาจริงจำนวน 7,474,372 คน คิดเป็นร้อยละ 96.06 ของประชากรทั้งหมด สำหรับประชากรอายุ 15-17 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่สอดคล้องกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทั้งหมด 2,770,608 คน ได้รับการศึกษาจริง จำนวน 1,869,222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 ของประชากรทั้งหมด และยังพบอีกว่ามีเด็กที่ได้เข้าเรียนแล้วแต่ออกกลางคันในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 74,794 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 32) นับได้ว่าเป็นภาพสะท้อนการให้บริการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนทุก กลุ่มยังไม่รวมถึงกลุ่มเด็กด้อยโอกาสอีกจำนวนหนึ่งด้วย นอกจากนี้ยังพบได้จากรายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูป การศึกษาด้านการจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งศึกษากรณีเด็กด้อยโอกาสพบว่า รัฐได้พยายามมาโดยตลอดที่จะสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาของรัฐ โดยการให้ทุน เสื้อผ้า อาหาร ที่พัก หนังสือ และ อุปกรณ์อื่น ๆ แต่ความก้าวหน้าของการดำเนินการอยู่เพียงระดับปานกลาง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรธุรกิจเอกชนมากมายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมแก้ไขปัญหาของการศึกษาตามแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมหรือบรรษัทภิบาล (Corporate Social Responsibility: CSR) ซึ่งขอบเขตของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR ที่สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545:95) ประกอบด้วย ด้านสังคม สุขภาพและสวัสดิการ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ด้านสิทธิของผู้บริโภค ด้านวัฒนธรรม และด้านการศึกษา สำหรับด้านการศึกษา มีองค์กรจำนวนมากมีความสนใจในความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการศึกษา ที่ผู้บริหารองค์กรธุรกิจมีความตระหนักว่าจะต้องปรับปรุงการศึกษาทั้งระดับการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการบริจาคเงินด้านการศึกษา การประชาสัมพันธ์ และด้านอื่น ๆ ซึ่งการทำบรรษัทภิบาล CSR สามารถสร้างคุณประโยชน์ในหลายด้านให้เกิดแก่ องค์กร ธุรกิจได้โดยประโยชน์ประการแรกคือการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กรธุรกิจงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดพบว่าความน่าเชื่อถือและความสามารถในการประกอบการของบริษัทมีความเชื่อมโยงกัน โดยพบว่าการที่บริษัทสามารถจัดการความสัมพันธ์และความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างเป็นองค์รวมได้จะส่งผลต่อยอดขายมากถึง 4 เท่าและมีการเจริญเติบโตของการจ้างงานถึง 8

เท่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่ตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้นแต่เพียงอย่างเดียวเนื่องจากการทำ
 บรรษัทภิบาล CSR ช่วยสร้างภาพลักษณ์ในด้านที่ดีต่อสังคมจึงเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของบริษัทเมื่อ
 ถึงคราววิกฤติเกิดกับบริษัทบริษัทที่มีบทบาทแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่องมีโอกาสจะได้รับการ
 การสนับสนุนจากลูกค้ามากกว่าบริษัทที่ไม่ทำอะไรเพื่อสังคมเลยนอกจากนี้แล้วบรรษัทภิบาล
 CSR ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักลงทุนและช่วยบริษัทในการเข้าถึงแหล่งทุนยกตัวอย่าง
 ตลาดหลักทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาที่ได้ผลักดันให้มีตลาดหุ้นที่ซื้อขายสำหรับบริษัทที่ดำเนินการด้าน
 บรรษัทภิบาล CSR โดยเฉพาะรวมถึงการสร้างมาตรฐานและนวัตกรรมในการลงทุนที่โยงกับ
 แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially Responsible Investment – SRI) ทำให้นักลงทุน
 ทั่วไปตื่นตัวและเห็นประโยชน์ของการลงทุนในบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคมทั้งประโยชน์ทางสังคมที่
 จะเกิดขึ้นและประโยชน์ทางการเงิน เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นตัวอย่างกรณี Dow Jones Group
 Sustainability Index (DJGSI) ซึ่งเป็นการรวมดัชนีการลงทุนของบริษัทที่มีมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนา
 อย่างยั่งยืนทั้งในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาพบว่ากลุ่มบริษัทใน DJGSI มีผลประกอบการสูงกว่า
 บริษัทอื่น ๆ ถึง 36.1% ซึ่งหากมองแค่กลุ่มบริษัทด้านพลังงานที่อยู่ในกลุ่มดัชนี DJGSI
 เปรียบเทียบกับกลุ่มพลังงานที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มนี้ กลุ่มที่อยู่ใน DJGSI มีผลประกอบการสูงกว่า
 45.3% ดังนั้น SRI จึงมีการเติบโตอย่างรวดเร็วและเป็นที่น่าสนใจในหมู่นักลงทุน ปัจจุบันเม็ดเงิน
 ลงทุนที่มีการลงทุนในธุรกิจที่มี CSR ที่เรียกว่า SRI มีมูลค่าเกินกว่า 2 ล้านล้านเหรียญสหรัฐและมี
 แนวโน้มที่มากขึ้นเรื่อย ๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551) ประการต่อมาบรรษัทภิบาล CSR
 ช่วยสร้างการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ตัวอย่างบริษัทที่สามารถใช้บรรษัทภิบาล CSR ใน
 การส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมใหม่ เช่น ฮิวเลตต์แพคการ์ดที่เคยให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีใน
 ชุมชนห่างไกลในอินเดียที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ได้คิดค้นเครื่องพริ้นเตอร์ที่ไม่ต้องใช้ไฟฟ้าเพื่อแก้ไขปัญหา
 เรื่องไฟฟ้าในที่สุดนวัตกรรมนี้ถูกนำมาใช้เป็นสินค้าตัวหนึ่งของบริษัท หรืออีกตัวอย่างของ Toyota
 ที่เริ่มผลิตรถ Hybrid ที่ใช้ได้ทั้งเชื้อเพลิงและไฟฟ้าโดยที่การขับเคลื่อนรถ Hybrid นี้ ปล่อยมลพิษ
 เพียง 10% เมื่อเทียบกับรถปกติ และใช้น้ำมันเพียงครึ่งหนึ่งของปกติสิ่งประดิษฐ์ใหม่นี้ทำให้อัตราเป็น
 มิตรกับสิ่งแวดล้อมและกลายเป็นสินค้าตัวใหม่ของบริษัท ประการสุดท้ายบรรษัทภิบาล CSR
 ช่วยสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานสนับสนุนงานวิจัยในประเทศมาเลเซียที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย
 ที่ผลักดันให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมโดยทำการวิจัยบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด
 หลักทรัพย์ในประเทศมาเลเซียจำนวน 50 บริษัท (Yusoff and Lehman, 2006)

รูปแบบของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR ตามที่ไมเคิล อี พอร์เตอร์
 ได้ระบุไว้ในบทความเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างบรรษัทภิบาล CSR กับความได้เปรียบ
 ทางการแข่งขัน (Porter and Kramer, 2006) คือ Responsive CSR ซึ่งประกอบด้วย 2

องค์ประกอบ ได้แก่การปฏิบัติตัวเป็นบรรษัทพลเมืองที่ดี (Good Corporate Citizen) และการบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมทางธุรกิจของตนโดยอาจจะยังไม่ได้ถูกขี้นมาสร้างสรรคกิจกรรมเพื่อสังคมอะไรเพิ่มเติมซึ่งน่าจะเรียกได้ว่าเป็นการทำบรรษัทภิบาล CSR ในเชิงรับ (Receptive) กิจกรรม CSR ภายใต้รูปแบบนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีปัญหาหรือผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจไปสู่สังคมหรือสังคมมีการเรียกร้องให้กิจการดำเนินความรับผิดชอบต่ออย่างเหมาะสมต่อผลกระทบเหล่านั้นเป็นการผลักดันให้มีการริเริ่มดำเนินงานบรรษัทภิบาล CSR จากผู้มีส่วนได้เสียที่อยู่ภายนอกองค์กร (Outside-In)

ดังนั้น การที่ทุกคนทุกฝ่ายทุกองค์กรต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้รวมทั้งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอีกทั้งจะเป็นการระดมทรัพยากรและภูมิปัญญาและช่วยกันจัดการศึกษาทำให้คุณภาพการศึกษาสูงขึ้นและสอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นสำคัญ ซึ่งการเปิดโอกาสให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542ที่ได้บัญญัติหลักสำคัญในการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 8(2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 9(6) กระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมจากบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนและสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2546 : 109-123)นั้นจะช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาของเยาวชนได้เพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันก็ได้มีองค์กร ธุรกิจเอกชนมากมายที่ให้ความสำคัญกับการ จัดการ ศึกษา โดยการสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆเพื่อช่วยเหลือเยาวชน และส่งเสริมให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น อาทิ สถาบันไทยพัฒนา เป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ (Public Organization) ที่ทำงานด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงและความรับผิดชอบต่อธุรกิจที่มีต่อสังคมโดยมีเป้าหมายที่กลุ่มธุรกิจเอกชน วิสาหกิจชุมชน และครัวเรือนภาคเมืองดำเนินงานภายใต้มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายอีก 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ป่วย อิงภากรณ์ (PUEY Community Learning Centre) สถาบันการจัดการเพื่อชนบทและสังคม (Rural And Social Management Institute) โรงเรียนเพื่อชีวิต (School for Life) และข่ายพัฒนาชนบทไทย (Thai Rural Net) สำหรับบริษัทปตท. อะโรเมติกส์และการกลั่นจำกัด (มหาชน) ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบพื้นที่ปฏิบัติการของบริษัทฯมาตั้งแต่เริ่มดำเนินธุรกิจโดยให้การสนับสนุนกิจกรรมและริเริ่มดำเนินโครงการต่างๆเพื่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องได้แก่โครงการส่งเสริมการศึกษาและจริยธรรมเช่น การมอบเครื่อง Gas Chromatography ให้แก่วิทยาลัยปิโตรเลียม

และปิโตรเคมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการศึกษาของนิสิต การมอบเครื่องดนตรีไทยให้แก่โรงเรียนวัดห้วยโป่งเพื่อพัฒนาการเล่นดนตรีไทยของเด็กเยาวชน การมอบทุนการศึกษาให้นักเรียนในโรงเรียนและชุมชนรอบเขตปฏิบัติการของบริษัท การมอบห้องสมุด “พีทีทีเออาร์เพื่อน้อง” ให้แก่โรงเรียนเทศบาลวัดปากน้ำจังหวัดระยอง และ “ห้องสมุดไทยคิดส์” ห้องสมุดแห่งการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กที่ตั้งอยู่ภายในอาคารห้องสมุดประชาชน เทศบาลนครระยอง(บริษัทพีทีทีเออาร์เมติกส์และการกลั่น จำกัด (มหาชน), 2554: ออนไลน์) บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแอสซิวเร้นส์ จำกัด(เอไอเอประเทศไทย)ได้มอบห้องสมุด อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การศึกษา และทุนการศึกษาแก่โรงเรียนมูลนิธิศึกษาอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ โครงการ “ห้องสมุดโรงเรียน” เป็นโครงการที่เอไอเอ ประเทศไทยจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยห้องสมุดโรงเรียนมูลนิธิศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นห้องสมุดหลังที่ 17 ที่เอไอเอ ประเทศไทยมอบให้แก่โรงเรียนในหลายจังหวัดทั่วประเทศ (อเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแอสซิวเร้นส์ จำกัด ,2554: ออนไลน์)บริษัททรูคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา คุณภาพชีวิต โครงการ "เปิดโลกทัศน์การเรียนรู้สู่โรงเรียนทั่วประเทศ"เป็นโครงการหลักในการที่จะนำสื่อและเทคโนโลยีทุกรูปแบบของทรูที่มีอยู่อย่างครบวงจรไปมอบให้โรงเรียนที่ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนและคุณครูได้เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารสาระความรู้ ได้ทัดเทียมกับคนในเมืองใหญ่ เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน สิ่งแวดล้อมและประเทศชาติ เป็นโครงการหลักในการปลูกความรู้ ซึ่งกลุ่มบริษัททรูได้นำชุดอุปกรณ์รับสัญญาณผ่านดาวเทียมเครื่องรับโทรทัศน์พร้อมช่องรายการคุณภาพที่มีเนื้อหาสาระเพื่อการเรียนรู้ที่คัดสรรแล้วจากทรูวิชั่นส์และสื่อดิจิทัลเสริมการเรียนการสอนอื่นๆไปมอบให้แก่โรงเรียนขาดแคลนสื่อที่อยู่ห่างไกลทั่วประเทศโดยเริ่มจาก 800 โรงเรียนในปี 2,550 ครบ 2,500 โรงเรียนเมื่อสิ้นปี 2552 โดยมีเป้าหมายมุ่งสู่ 10,000 โรงเรียนทั่วประเทศในอนาคต (บริษัททรูวิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) ,2555: ออนไลน์) บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) มีโครงการด้านการศึกษามากมาย เช่น โครงการโรงเรียนของหนู (พี่บางจากสอนน้อง)ซึ่งโครงการที่พนักงานบริษัท ได้ร่วมกันเป็นอาสาสมัครสอนการบ้านและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เน้นความรู้ทุกหมวดสาระ ให้แก่นักเรียนในชุมชนรอบโรงกลั่นฯ โครงการประกวด Thailand Go Green 2011 ในหัวข้อ “แสงแดดสุดยอดพลังงานแห่งอนาคต (Solar Energy for Future) ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องเพื่อค้นหาสุดยอดเยาวชนพลังงานทดแทน ชิงถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และทุนการศึกษากว่า 2 ล้านบาท พร้อมศึกษาดูงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด(มหาชน),2555 :ออนไลน์) บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด

(มหาชน) การจัดอบรมพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ.2557 รวมระยะเวลา 3 ปี จำนวนครูทั้งหมด 800 คนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพ การสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อการรองรับนโยบาย ประชาคมอาเซียน ในปีพ.ศ.2558 (บริษัทซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด(มหาชน), 2555: ออนไลน์) นอกจากนี้ ยังมีโครงการ CSR ด้านการศึกษาอีกมากมายขององค์กรธุรกิจที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ข้างต้น จึงอาจกล่าว ได้ว่าความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรหรือบรรษัทภิบาล CSR เป็นแนวคิดและการปฏิบัติที่ได้ ถูกนำมาใช้และปรับไปตามบริบทขององค์กรธุรกิจบรรษัทภิบาล CSR สามารถนำเข้ามาใช้ได้กับ ลักษณะทางเศรษฐกิจการเมืองวัฒนธรรมและประเด็นทางสังคมที่มีความน่าสนใจ ดังนั้นการมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจึงเป็นหน้าที่หนึ่งขององค์กรธุรกิจ ซึ่งนอกจากจะเป็นการตอบสนอง สังคมแล้วยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้กับบริษัทได้เป็นอย่างดี ในประเทศไทยมีหลายบริษัทที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในทุกๆระดับ และประสบความสำเร็จในการเป็นส่วนหนึ่งในการบริหาร การศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนในฝัน หรือโรงเรียนดีประจำอำเภอ เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาทุกระดับ ใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งชุมชนได้ คัดเลือกเข้าร่วมโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน หรือโครงการโรงเรียนดีใกล้บ้านหรือ โครงการโรงเรียนดีประจำอำเภอ หรือโครงการโรงเรียนในฝัน โดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Lab School Project ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2554จำนวน 2,500 โรงเรียน (อรทัย มูลคำ ,2554:28) เป็นโรงเรียนที่มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานทางการศึกษาของชาติ และ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นที่ยอมรับของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เป็นแหล่ง เรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชน มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพใช้การบริหารจัดการแนวใหม่ที่มุ่ง พัฒนาโรงเรียนทุกด้าน ทั้งด้านวิชาการ กระบวนการเรียนรู้สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการ นำเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการ บริหารจัดการ โดยมุ่งหวังให้เด็กไทยเป็นคนดีมีคุณภาพ มีอนาคตที่สดใสสามารถอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข แนวคิดที่จะสร้างพลังขับเคลื่อนให้โรงเรียนต่าง ๆ เป็นโรงเรียนในฝันของชุมชนโดย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ ดังนี้ 1. สร้างพลังขับเคลื่อนให้โรงเรียนมี ระบบบริหารจัดการที่ดี คล่องตัวมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพ มีคุณภาพเป็น ที่ยอมรับของสังคม 2. พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ให้ผู้เรียนได้ พัฒนาคำรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะการดำรงชีวิตได้ตามศักยภาพ 3. สร้างเสริมศักยภาพบุคลากรทุกระดับให้มีทักษะวิชาชีพ สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ และ

พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา 4. เพิ่มสมรรถนะของโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้และบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน 5. ระดมสรรพกำลัง สร้างระบบเครือข่ายอุปถัมภ์การศึกษาที่เข้มแข็ง อันเกิดจากพลังการมีส่วนร่วมชุมชนองค์กร ประชาสังคม ในรูปแบบของผู้อุปถัมภ์และผู้ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา (นิวัตร นาคเวช, 2549:2-3) ที่สอดคล้องกับข้อค้นพบของ อรรถัย มูลคำ (2554:6-7) ถึงแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของโรงเรียนดีประจำอำเภอ (โรงเรียนในฝัน) มีจำนวนทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ 1. Geometer's Sketchpad มติการเรียนรู้คณิต วิทยา คณิตสร้างสรรค์ 2. Partnership สูดยอดผู้อุปถัมภ์กรุงเทพมหานคร 3. Resource Centre ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนในฝัน 4. CSR เครือข่ายรัฐวิสาหกิจกับโรงเรียนดีใกล้บ้าน CSR (Corporate Social Responsibility) 5. Roving Team สูดยอดนวัตกรรมการนิเทศ และ 6. 46 สูดยอดผู้นำ ICT จากข้อพบดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจถึงแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practices) ของโครงการโรงเรียนดีประจำอำเภอ (โรงเรียนในฝัน) ในด้านเครือข่ายและการมีส่วนร่วมด้าน CSR (Corporate Social Responsibility) หรือ บรรษัทภิบาล หมายถึงกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการให้ทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) จึงได้มีแนวความคิดในการดำเนินโครงการยกระดับมาตรฐานการศึกษาของเยาวชนไทย เพื่อสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการช่วยเหลือสังคม การมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับผู้อุปถัมภ์ อย่างชัดเจน ในโครงการโรงเรียนในฝัน ดังจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันได้มีองค์กรธุรกิจเอกชนมากมายที่เข้าไปให้การอุปถัมภ์โรงเรียนในฝันซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในแนวทางปฏิบัติงานต่าง ๆ มากมายในการมีส่วนร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยเฉพาะในโรงเรียนในฝันที่ทุกโรงเรียนจะต้องมีผู้อุปถัมภ์โรงเรียนอย่างน้อย 1 แห่งในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละที่ และจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (The Association of Southeast Asian Nations) ภายหลังการประกาศปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ประเทศสมาชิก รวมทั้งประเทศไทยต่างได้รับประโยชน์จากความร่วมมือที่ช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ต่างๆ และสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับประชาคมอื่น ๆ ในโลกมากขึ้นอันจะนำไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวอาเซียนดังคำขวัญ "One Vision, One Identity, One Community" ส่งผลให้เกิดความพยายามในการขับเคลื่อนและเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่จะเกิดในปี พ.ศ. 2558 ในทุกมิติอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ดำเนินงานยกระดับโรงเรียนในฝันเพื่อ

พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ในโครงการโรงเรียนในฝันสู่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พ.ศ. 2558 สู่ประชาคมอาเซียน ในเริ่มต้นโครงการได้เริ่มตั้งแต่ ปี 2553 มาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการพิจารณาคัดเลือกโรงเรียนในฝันรุ่นต่าง ๆ ให้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) อย่างเป็นทางการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2554)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเข้าไปศึกษาสภาพ และปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร การศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม รวมทั้ง ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการส่งเสริม การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSRของโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล(World Class Standard School) ทั่วประเทศ โดยศึกษาข้อมูลการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจที่เป็นผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของโครงการโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ในปี 2553-2555ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง (SP2) โครงการยกระดับคุณภาพโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล จำนวน 248 โรงเรียนที่เป็นโรงเรียนดีประจำจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางและข้อมูลในพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSRขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSRได้ต่อไป

คำถามวิจัย

1. สภาพและ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR เป็นอย่างไร ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค ของ การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR มีอะไรบ้าง
2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของ การบริหารเพื่อส่งเสริมการ มีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR เป็นอย่างไร
3. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR
2. เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

นิยามศัพท์

กลยุทธ์ การบริหาร หมายถึง การกำหนดยุทธวิธี หรือวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานของ องค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้สำเร็จลุล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในขององค์กรธุรกิจ

กลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO) หมายถึงกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นโดยตั้งเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

กลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) หมายถึงกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียน้อยที่สุดรวมทั้งแก้ไขปัญหาลุप्तสรรรภายในต่าง ๆ

กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO) หมายถึง กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดได้

กลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) หมายถึง กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างโอกาสในระยะยาว

การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา ที่ใช้การบริหารสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ โดยต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่ดีและคุณธรรมของผู้บริหาร ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนและ การสอนโดยครอบคลุมปริมาณงานทั้ง 4 ด้านจนบรรลุผลสำเร็จได้แก่การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

ปัจจัยส่งเสริม หมายถึง เหตุหรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้องค์กรธุรกิจสามารถเข้าไปให้ความร่วมมือสนับสนุนการดำเนินงานบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ให้บรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จ ตามที่ได้วางแผนไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยอุปสรรค หมายถึง เหตุหรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้องค์กรธุรกิจไม่สามารถเข้าไปให้ความร่วมมือสนับสนุนการดำเนินงานบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ให้บรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จ ตามที่ได้วางแผนไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจ หมายถึง การที่องค์กรธุรกิจเข้าไปมีส่วนร่วมดำเนินงานการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ให้บรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จ ตามที่ได้วางแผนไว้โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาปัญหาการวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และการประเมินผลร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรม ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม คือ หลักร่วมคิด ร่วมทำร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Basic Education) หมายถึง การศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และ/ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

องค์กร ธุรกิจ(Business Organization) หมายถึง วิสาหกิจเอกชน (Private Enterprise) ที่หวังผลกำไร ที่เป็นนิติบุคคลประกอบด้วย ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด

บริษัท ภิบาล หรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR หมายถึง การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมใน การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กรที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกลด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ภายในองค์กรหรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กรในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านชุมชน 2.ด้านสุขภาพ 3.ด้านการศึกษา 4.ด้านสิทธิมนุษยชน 5.ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ 6.ด้านสิทธิของผู้บริโภค และ 7.ด้านวัฒนธรรม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2545 : 95)

โรงเรียนในฝัน หมายถึงโรงเรียน ที่จัดการศึกษาทุกระดับ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.)กระทรวงศึกษาธิการ ที่ชุมชนได้คัดเลือกเข้าร่วมโครงการโรงเรียนในฝัน โดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Lab School Project ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2555 จำนวน 2,502 โรงเรียน

โรงเรียนในฝัน พัฒนาสู่มาตรฐานสากล หมายถึงโรงเรียนในฝัน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของ สมศ.รอบที่ 2 หรือ 3 อยู่ในระดับดีถึงดีมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(O-net)ในปีการศึกษา 2553 สูงกว่าค่าเฉลี่ยกลาง และผ่านการประเมินเป็นต้นแบบโรงเรียนในฝันซึ่งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่าวันประเมิน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคล หรือ จากหน่วยงานต่างๆภายนอก ที่อาจจะมีผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจา กการดำเนินงาน ขององค์กรธุรกิจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ภารกิจ ได้แก่ ผู้กำหนดนโยบาย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา สมาคมธุรกิจ สมาคมวิชาชีพ กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ชุมชน ฯลฯ . ทั้งนี้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าว อาจเป็นผู้สนับสนุนปัจจัยด้านการผลิต เป็นคู่แข่ง หรือผู้ เป็นถือหุ้นก็ได้ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียภายในองค์กร เช่น ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในองค์กร และลูกค้าผู้รับบริการ

หุ้นส่วนทางการศึกษา (Education Partner)หมายถึง องค์กรธุรกิจเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาคียุทธศาสตร์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการทำวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1.กระบวนการจัดทำกลยุทธ์เริ่มจากการวิเคราะห์แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องที่ทำให้ได้แนวคิดคือ Certo and Pete(1991), พงษ์ศิริบรรณพิทักษ์ (2552), ศรีวงษ์ สุมิตร (2538 อ้างถึงใน พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์, 2540) และได้สรุปกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ดังนี้

1.1การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ประกอบด้วย

1.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

1.1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

1.1. การจัดทำตาราง TOWS Matrix

1.2การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy)ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล จากตำราเอกสาร งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และได้กำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ออกเป็น 4 ด้านได้แก่

1.2.1 กลยุทธ์ด้านการบริหารวิชาการ

1.2.2 กลยุทธ์ด้านการบริหารงบประมาณ

1.2.3 กลยุทธ์ด้านการบริหารทั่วไป

1.2.4 กลยุทธ์ด้านการบริหารบุคคล

1.3การกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

2. ขอบเขตของบรรษัทภิบาลผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขอบเขตบรรษัทภิบาล CSR จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร บทความ ข้อมูลออนไลน์ งานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ และได้กรอบแนวคิดขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ที่เหมาะสมต่องานวิจัยในครั้งนี้โดยได้นำเสนอขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, 2554) สรุปไว้โดยแบ่งบรรษัทภิบาล CSR ออกเป็น 8 หมวดดังนี้

หมวดที่ 1การกำกับดูแลกิจการที่ดี

หมวดที่ 2การประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม

หมวดที่ 3การเคารพสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็น

ธรรม

หมวดที่ 4 ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค

หมวดที่ 5 การร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม

หมวดที่ 6 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

หมวดที่ 7 การเผยแพร่วัฒนธรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม

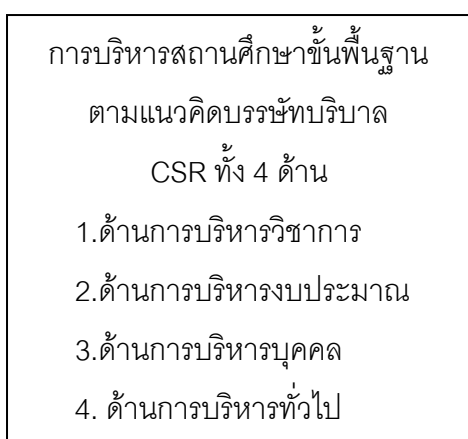
หมวดที่ 8 การจัดทำรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

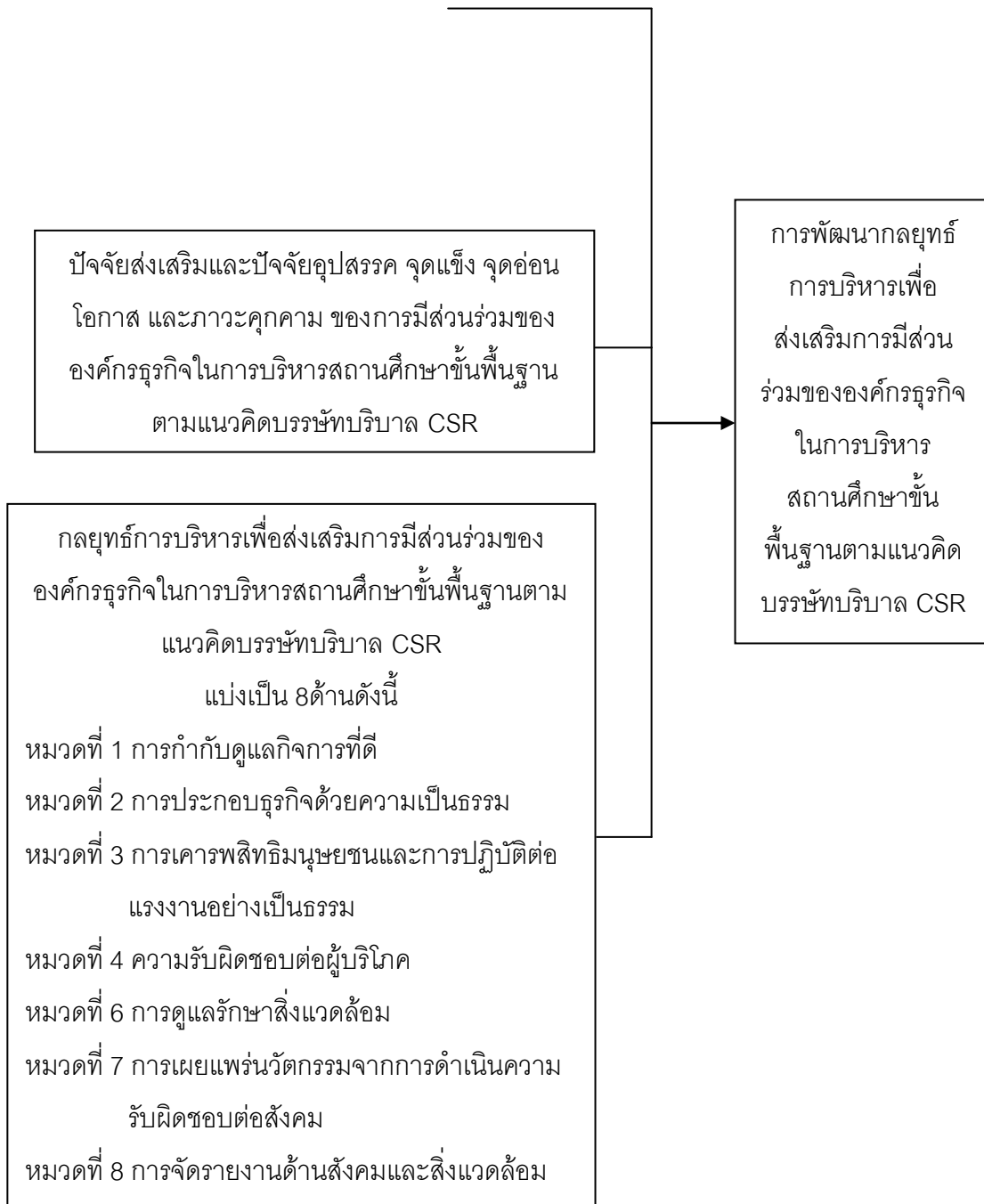
ในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกลยุทธ์ ภายใต้ขอบเขตของบรรษัทภิบาลทั้ง 8 หมวดข้างต้นบูรณาการเข้ากับการบริหารการศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และการบริหารบุคคล ในการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งอยู่ในขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ที่ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545) ที่ได้สรุปขอบเขตไว้ 7 ด้านดังนี้

1. ด้านชุมชน
2. ด้านสุขภาพและสวัสดิการ
3. ด้านการศึกษา
4. ด้านสิทธิมนุษยชน
5. ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
6. ด้านสิทธิของผู้บริโภค
7. ด้านวัฒนธรรม

โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลบรรษัทภิบาล CSR ขององค์กรธุรกิจในการเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เฉพาะด้านการศึกษา ในกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ในครั้งนี้เท่านั้น

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล มีขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. นำเสนอการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล สำหรับองค์กรธุรกิจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

2. กำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ในการบริหารสถานศึกษา ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และด้านการบริหารบุคคล บูรณาการเข้ากับขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (พิพัฒนา ยอดพฤติกกร, 2554) ตามกรอบแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545) โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล โดยศึกษาข้อมูลบรรษัทภิบาล CSR จากองค์กรธุรกิจในการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล เฉพาะด้านการศึกษาเท่านั้น

3. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา (Variable) ได้แก่ ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ สภาพและปัญหาปัจจุบัน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

3.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

4. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่เป็นโรงเรียนดีระดับจังหวัดทั่วประเทศ ตามโครงการไทยเข้มแข็ง (SP 2) ปีงบประมาณ 2553-2555 จำนวน 248 โรงเรียน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดด้วยสูตร Taro Yamane และได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 162 โรงเรียนและผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำ 5 แห่งและผู้บริหารสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย 1 แห่ง

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 – 30 พฤษภาคม 2555

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการนำเสนอกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในครั้งนี้จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดของบรรษัทภิบาล CSR ปัจจุบันส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ผู้บริหารองค์กรธุรกิจสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยชิ้นนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารองค์กรธุรกิจในเรื่องบรรษัทภิบาล CSR ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษา เพื่อให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นบนพื้นฐานข้อมูลแห่งความเป็นจริงที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
2. ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standards School)สามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยชิ้นนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา (Education Partners) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ สามารถใช้ข้อมูลจากงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
4. ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล (World Class Standard School) สามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษาให้พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ได้โดยใช้หลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR
5. นักวิชาการด้านบริหารการศึกษาและนักวิจัยหรือผู้ที่สนใจสามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อขยายฐานทางวิชาการต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง ตำรา บทความ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กฎกระทรวง กฎหมาย และนโยบายขององค์กรธุรกิจด้านบรรษัทภิบาล CSR รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไว้ 5 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ตอนที่ 2 แนวคิดและหลักการบริหารโรงเรียนในฝัน
- ตอนที่ 3 แนวคิดและหลักการวางแผนกลยุทธ์
- ตอนที่ 4 แนวคิดบรรษัทภิบาล
- ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการมากมายหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้
 ยูพาพร รูปงาม (2545:5) ได้ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วม (Participation) คือ เป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและ ความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีความสนใจเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือในนามกลุ่มนั้น กระทำ ผ่านองค์กร (Organization) ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้

Erwin (อ้างอิงใน ยูพาพร รูปงาม 2545:6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของ บุคคลแก้ไขปัญหา ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527:183) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นกับทั้งทำให้เกิดความรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2547:16) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผล

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538:237) ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า หมายถึง รูปแบบของความเกี่ยวข้องผูกพันร่วมกัน (Involvement) ของสมาชิกในการประชุมหรือเพื่อตัดสินใจและควบคุมการทำงานร่วมกัน

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546:4) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม คือการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้า ร่วมการตัดสินใจ หรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาคมิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

จากการศึกษาคำจำกัดความและแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมข้างต้น เพื่อนำ ประยุกต์ใช้ในการให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของ องค์การธุรกิจ ในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ว่าเป็นการที่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดโอกาสให้องค์กรธุรกิจเข้าไปร่วมดำเนินงานบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิจกรรมต่าง ๆ กับสถานศึกษาเพื่อ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จ ตามที่ได้วางแผนไว้โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาปัญหาการวางแผน ดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และการประเมินผลร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรม ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม คือ หลักร่วมคิด ร่วมทำร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบ

1.2 ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2540 : 17) ได้สรุปขั้นตอนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งได้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อนเริ่มดำเนินงาน ผู้บริหารโรงเรียนและ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเป็นผู้ดำเนินการ ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องการ ร่วมกันคิดที่จะดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ยังไม่มียังข้อมูลเพียงพอหรือยังไม่แน่ใจว่าจะ ดำเนินการอย่างไร

ขั้นที่ 2 สร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชน ในช่วงแรกผู้บริหารสถานศึกษา ต้องสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชนโดยเริ่มจากการติดต่อ พบปะ พูดคุยกับคณะกรรมการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และคนในชุมชนที่มีวัยใกล้เคียงกันก่อน หลังจากนั้นจึงทำความคุ้นเคยกับคนในชุมชนทั่ว ๆ ไป อาศัยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนวัยเดียวกันในชุมชนให้เป็นผู้เชื่อมโยงความสัมพันธ์จากการเป็นคนรู้จักกัน จนมีความใกล้ชิดกันเป็นเพื่อนร่วมงานที่สนิทสนมกันที่สุดในที่สุด การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะแทรกตนเองเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนได้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องกระทำตนโดยการปฏิบัติให้คนในชุมชนยอมรับ เช่น ไปร่วมงานในชุมชนอย่างสม่ำเสมอใช้เวลาว่างเข้าสังคมกับชุมชน แสดงความสามารถของตนเองให้คนในชุมชนเห็นและยอมรับด้วยการร่วมทำงานในสิ่งที่ชุมชนมอบหมายให้สำเร็จ ส่วนคณะครูจะต้องแสดงความรู้ความสามารถให้ประชาชนได้เห็นจนเกิดการยอมรับในที่สุด

ขั้นที่ 3 สร้างเครือข่ายของกลุ่มผู้มีส่วนร่วม กลุ่มของผู้มีส่วนร่วมมีหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มคณะครู กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มวิทยากรภายนอก ฯลฯ แต่ละกลุ่มแม้จะไม่มีบทบาทเด่นชัด แต่จะมีบทบาทที่โดดเด่น ที่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นมา กลุ่มบุคคลที่เป็นเครือข่ายของผู้มีส่วนร่วมนี้เป็นกลุ่มที่ไม่มีบทบาทตายตัว การกำหนดบทบาทให้มีส่วนร่วมแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ชุมชนหรือสถานศึกษาจัดขึ้น

ขั้นที่ 4 ร่วมสร้างกิจกรรมเป็นขั้นตอนที่ผู้เข้ามาช่วยกันคิด ร่วมวางแผน เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน ศิษย์เก่า และเครือข่ายของกลุ่มผู้มีส่วนร่วม เข้ามาเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมการสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันหลายฝ่าย ตั้งแต่การริเริ่มคิด เริ่มดำเนินงาน ทำให้ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของเป็นหุ้นส่วน ทำให้มีความเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมร่วมกันต่อไป

ขั้นที่ 5 ร่วมต่อรองเพื่อการดำเนินการ ขั้นตอนนี้จะสอดแทรกอยู่ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ในการจัดกิจกรรมหรือดำเนินงานชุมชน และสถานศึกษาทุกขั้นตอน เป็นไปในรูปของการอภิปราย การแสดงความคิดเห็นเพื่อวางแผนการดำเนินการ บางครั้งก็เป็นขั้นตอนของความพยายามที่จะให้ความคิดเห็นของตนเองถูกเลือกนำมาใช้ โดยเฉพาะในส่วนของรูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา มีการต่อรองในการขอรับบริจาคและจำนวนเงินที่จะบริจาค หรือการสร้างความชอบธรรมในการดำเนินกิจกรรมว่าได้มีการต่อรองเพื่อให้เกิดความยินยอม ตามความต้องการที่แต่ละกลุ่ม ที่มาร่วมกิจกรรมจะเกิดการยอมรับร่วมกันได้

ขั้นตอนที่ 6 ร่วมกันดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่แสดงถึงบทบาทของผู้มีส่วนร่วมได้อย่างชัดเจน บางครั้งแสดงถึงแบบแผนการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และลักษณะของการมีส่วนร่วมดำเนินการจะมีความแตกต่างกัน คือ

6.1 ร่วมดำเนินงานในระดับน้อย ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนและกลุ่มประชาชนทั่วไป เป็นกลุ่มที่มาร่วมงาน หรือสนับสนุนตามที่ได้รับการเชิญชวนหรือการร้องขอจากผู้นำชุมชน และทางโรงเรียนมากกว่าจะริเริ่มงาน หรือเสนอตัวเข้ามาร่วม ลักษณะของการร่วมงานร่วมมือ ร่วมสนับสนุน ร่วมแสดงความคิดเห็น บทบาทในการมีส่วนร่วมจะอยู่ในระดับน้อย จะไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมหรือการดำเนินงานได้

6.2 ร่วมดำเนินงานในระดับมาก ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มคณะครู กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มผู้บริจาคทรัพยากรให้แก่สถานศึกษา ลักษณะการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเป็นผู้ร่วมคิดริเริ่มกิจกรรม บริจาคทรัพยากรและสิ่งของ บทบาทในการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างมั่นใจ มีอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้พอสมควร

6.3 ร่วมดำเนินงานในระดับมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่มีอำนาจในการดำเนินงานร่วมกับสถานศึกษา ได้แก่ เจ้าอาวาส ผู้บริหารสถานศึกษาประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชนที่มีตำแหน่งอย่างเป็นทางการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ลักษณะของการมีส่วนร่วมสนับสนุน ร่วมดำเนินงาน ติดตามงาน บทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในชุมชนจะอยู่ในระดับมากที่สุดร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างแน่วแน่จริงจัง มีอำนาจในการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมหรือการดำเนินงานบางอย่าง

ขั้นที่ 7 ร่วมกันประเมินผลการดำเนินงาน หลังจากมีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ผู้มีส่วนร่วมดำเนินงาน จะประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง ลักษณะของการประเมินผล จะใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนร่วมจากกลุ่มต่าง ๆ ประชาชนใช้มากที่สุด คือ ประเมินผลจากจำนวนผู้มาร่วมงาน

ขั้นที่ 8 ร่วมกันรับผลจากการดำเนินงาน ผลจากการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดการศึกษาของชุมชน ส่วนมากเป็นผลประโยชน์ในทางด้านจิตใจมากกว่าจะเป็นสิ่งของตอบแทนที่เป็นผลทางด้านวัตถุสิ่งของจากสถานศึกษาและชุมชนผลจากการมีส่วนร่วม ที่สถานศึกษานำมาใช้ในการแสดงความขอบคุณต่อคนในชุมชนเป็นประจำ เป็นความรู้สึกด้านจิตใจ คือ การแสดงความคุ้นเคย การทักทาย การเยี่ยมเยียน หรือการรดน้ำดำหัวในวันสงกรานต์ การมอบเกียรติบัตร การประกาศคุณความดี การตั้งชื่ออาคารเรียนตามชื่อของผู้ที่บริจาครายใหญ่ การมีส่วนร่วมในงานพิธีต่าง ๆ ทำให้เกิดมีเครือข่ายของการมีส่วนร่วมมากขึ้นและมีจำนวนผู้เต็มใจ เข้ามามีส่วนร่วมจัดกิจกรรม สนับสนุนงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนมากขึ้น

โคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Conhen and Uphoff, 1977) ได้จำแนกขั้นตอนการมีส่วนร่วมของบุคคล ออกเป็น 4 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในกระบวนการตัดสินใจนั้นประการแรกที่จะต้องปฏิบัติคือ การกำหนดความต้องการและจัดลำดับความสำคัญของโครงการ จากนั้น ก็เลือกกำหนดนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระยะ 3 ช่วง คือ ช่วงการเริ่มต้น ช่วงดำเนินการวางแผน และช่วงการปฏิบัติตามแผนหรือโครงการที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ส่วนที่เป็นองค์ประกอบในการดำเนินงานในโครงการ ใครจะเข้ามามีส่วนร่วมทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง ปฏิบัติได้โดยวิธีการใด เช่น ร่วมบริจาคทรัพยากรและสิ่งของ ร่วมบริหารและประสานงานและการขอความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น นอกจากจะให้ความสำคัญของผลประโยชน์จากวัตถุประสงค์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้วยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินงานจากโครงการนี้ยังรวมถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในเชิงบวก และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในเชิงลบที่เป็นผลเสียจากการดำเนินโครงการ สามารถเป็นประโยชน์และให้โทษต่อบุคคลและสังคม

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินนั้น ประการสำคัญ คือ ต้องเข้าร่วมติดตาม ตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ ร่วมเสนอความคิดเห็นจากการประเมินผลจากโครงการต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ความคิดเห็นจากสาธารณชนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ

ตามที่นักวิชาการได้ให้แนวทางขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ว่ากระบวนการมีส่วนร่วมนั้นอาจจะเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูล สาเหตุของปัญหา การพิจารณาตัดสินใจเลือกแนวทาง การวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหา การดำเนินการหรือการปฏิบัติงาน และสิ้นสุดที่การติดตามประเมินผล โดยการดำเนินการให้องค์กรธุรกิจและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในฐานะเจ้าของทรัพยากรได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดสรรทรัพยากรและมีส่วนร่วมตามกระบวนการในทุกขั้นตอนให้มากที่สุดมิใช่ส่วนร่วมเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งก็จะช่วยลดความขัดแย้ง และการสร้างมีส่วนร่วมให้เกิดอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานพัฒนาไปในทางที่ดีประสบผลสำเร็จได้และเกิดผลดีต่อสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ศิริกาญจน์ โกล้อมภ์ (2542:74-90) ได้เสนอรูปแบบและกระบวนการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 40 และมาตรา 58 ให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละสถานศึกษา ระดมทรัพยากรจากบุคคล และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยร่วมกันกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา การจัดทำธรรมนูญโรงเรียน ร่วมติดตามผล และรับผลของการจัดการศึกษาในชุมชน ดังมีรูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งออกได้เป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1. การปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ในการเลือกบุคคลในชุมชน ให้เข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาจะต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 สถานศึกษายังพิจารณาเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติที่โดดเด่นในชุมชน มีความรู้ความสามารถ กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นคนรุ่นใหม่ที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้ามีส่วนร่วมกับการศึกษาในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี และการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น กำกับ และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการ ให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างทั่วถึงมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ เสนอแนวทางและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา วิทยากรภายนอก ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้เห็นขอบข่ายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษาก่อนเสนอสาธารณชน แต่งตั้งที่ปรึกษาและหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินงานให้สำเร็จรวมทั้งปฏิบัติการอื่น ตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัด ถึงแม้ว่าคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจะไม่ได้เข้ามาดูแลในการ

จัดการเรียนรู้โดยตรง แต่ก็ถือว่ามีส่วนร่วมรับรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและพัฒนาการศึกษาใน รูปแบบดังกล่าวนี้ มากที่สุด

2. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

เนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีจำนวนมากและข้อจำกัดในทรัพยากรต่าง ๆ สถานศึกษาจึงต้องอาศัยความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากบุคคลทั้งในและนอกชุมชนค่อนข้างมาก ทำให้ผู้นำชุมชนโดยคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาตลอดเวลา และมีลักษณะของการมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ดังนี้

2.1 แหล่งทรัพยากรทางบุคคล ประกอบด้วยคหบดีในท้องถิ่น ญาติของ ข้าราชการระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน เจ้าอาวาส ลูกศิษย์เจ้าอาวาส ผู้นำชุมชน ศิษย์เก่า องค์กรการกุศล และบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชน

2.2 วิธีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา สถานศึกษาจะใช้วิธีการระดม ทรัพยากรเพื่อการศึกษาหลากหลายวิธี ด้วยการขอบริจาคจากแหล่งทรัพยากรทั้งในและนอก ชุมชน เช่น การทอดผ้าป่าการศึกษา การทอดกุฐิน การทำบุญในวาระต่าง ๆ กับโรงเรียน การจัดตั้ง กองทุน เพื่อการศึกษา และการขอรับบริจาคในรูปสิ่งของและเครื่องใช้ต่าง ๆ

2.3 กระบวนการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา กระบวนการที่ใช้ในการระดม ทรัพยากรอย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่ การสรรหาแหล่งทรัพยากร การหาผู้เชื่อมโยงระหว่าง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษากับแหล่งทรัพยากร การประสานงานระหว่าง ชุมชนสถานศึกษากับแหล่งทรัพยากร การต่อรองและให้บริการ การดำเนินงานตามโครงการที่วาง ไว้และการตอบแทนแหล่งทรัพยากร

3. การปฏิบัติงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อบต.)

องค์การท้องถิ่นที่อยู่ในชุมชนและมีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนและ สถานศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนและ กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาตามต้องการของชุมชนได้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริม การศึกษาในชุมชน สามารถตั้งงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนการศึกษา เช่น เงินอุดหนุนเด็ก ที่ศึกษาอยู่ในเขตตำบล สื่อและวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน อาหารกลางวันของ นักเรียน นอกจากนี้มีกรรมการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางคน ได้รับการแต่งตั้งเป็น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการ

จัดการศึกษาในรูปแบบขององค์กรอยู่ในระดับน้อย แต่จะเข้ามามีส่วนร่วมฐานะของการเป็นผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นฐานะเฉพาะตัวและเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการสนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาอาคารสถานที่และบริเวณต่าง ๆ ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรท้องถิ่น เนื่องจากบุคคลที่เป็นสมาชิกบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นกลุ่มผู้นำชุมชนกลุ่มเดียวกันกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น รูปแบบของการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนจะมีความคล้ายคลึงกัน ได้แก่ มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและกิจกรรม การพิจารณาตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องและติดต่อเพื่อขอความร่วมมือ การวางแผนงานและมอบหมายงาน การทำหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการ การประชุมกันเป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าและปัญหา การร่วมกันในการดำเนินงาน การประเมินผลงาน และร่วมรับผลการดำเนินงาน

4. การร่วมกันจัดตั้งกองทุนการศึกษา

การจัดตั้งกองทุนการศึกษาจะตั้งขึ้นด้วยความร่วมมือของบุคคลในชุมชน เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาครูและสถานศึกษารวมทั้งช่วยเหลือครู ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา โดยการนำเงินบริจาคมาตั้งเป็นกองทุนแล้วนำดอกเบี้ยและเงินปันผลมาเป็นทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน ในการมอบทุนการศึกษา สถานศึกษาต้องแสดงความโปร่งใสในการจัดการเก็บเงินบริจาคส่วนนี้ โดยการแสดงหลักฐานการใช้จ่ายเงินแก่ผู้บริจาคเป็นระยะ ๆ และตอบแทนผู้บริจาคส่วนนี้ โดยการแสดงหลักฐานการใช้จ่ายเงินแก่ผู้บริจาคเป็นระยะ ๆ และตอบแทนผู้บริจาคด้วยการมอบเกียรติบัตร เพื่อยกย่องชมเชยในความเสียสละในงานประจำปีของสถานศึกษา การนำเงินกองทุนไปใช้ทุกครั้ง จะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานก่อน

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สถานศึกษาจะมอบหมายให้คณะครูที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน มีความคุ้นเคยกับบุคคลในชุมชนพอสมควรเป็นผู้ทำหน้าที่ โดยการเป็นผู้แทนของโรงเรียนไปร่วมงานในชุมชน และประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษา จะสร้างความสัมพันธ์โดยอาศัยผู้นำชุมชนที่มีวัยใกล้เคียงกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูเป็นผู้เชื่อมโยงให้ผู้บริหารสถานศึกษากับคนในชุมชนให้รู้จักกันยิ่งขึ้น นอกจากนี้มีการออกจุลสารรายเดือนของโรงเรียน เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทราบ ผู้นำชุมชน ประชาชนรู้สึกพึงพอใจ หากคณะครูสามารถเข้ากับชาวบ้านได้ดีมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กรมการพัฒนาชุมชน (2529 : 16) ได้สรุปลักษณะต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 18 ลักษณะ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม
2. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินงาน
3. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทรัพยากร
4. มีส่วนร่วมในการออกความเห็นและข้อเสนอแนะ
5. มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
6. มีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีในการแก้ปัญหา
7. มีส่วนร่วมในการวางแผน
8. มีส่วนร่วมในการประชุม
9. มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
10. มีส่วนร่วมในการออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านปัญหา
11. มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการหรือบริหารงาน
12. มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก
13. มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวนหรือประชาสัมพันธ์
14. มีส่วนร่วมในการดำเนินตามกิจกรรมที่วางไว้
15. มีส่วนร่วมในการลงทุน หรือบริจาคเงิน/ทรัพย์สิน
16. มีส่วนร่วมในการออกแรง หรือสละแรงงาน
17. มีส่วนร่วมในการออกวัสดุ – อุปกรณ์
18. มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ติดตามหรือประเมินผล

Agbayani (1974 อ้างถึงใน กรมการพัฒนาชุมชน, 2529) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 11 ลักษณะ ดังนี้

1. การร่วมประชุม
2. การออกความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
3. การตีปัญหาให้กระจ่าง
4. การออกเสียงสนับสนุนคัดค้านปัญหา
5. การออกเสียงเลือกตั้ง
6. การบริจาคเงิน
7. การบริจาควัสดุ

8. การช่วยเหลือด้วยแรงงาน
9. การใช้โครงการที่เป็นประโยชน์ให้ถูกต้อง
10. การช่วยเหลือในการรักษาโครงการ
11. การทำงานกับตัวนำการเปลี่ยนแปลง

สุเมธ ทวายแก้ว (2536, หน้า 15-16) กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วมโดยทั่วไป หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (decision making) แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจแต่เพียงอย่างเดียวยังใช้การตัดสินใจควบคู่ไปกับการปฏิบัติการ (implementation) ด้วย เช่นในการจัดองค์กร การกำหนดกิจกรรมพัฒนา เป็นต้น การตัดสินใจยังมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์ (benefits) และการประเมินผล (evaluation) ในกิจกรรมพัฒนาด้วยซึ่งจะเห็นว่าการตัดสินใจนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติการแต่ก็เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และการประเมินผลด้วยเหมือนกัน กล่าวคือผลประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติการและผลประโยชน์จะมาเป็นตัวกำหนดให้มีการประเมินผล ซึ่งต่างก็ได้รับผลมาจากขั้นตอนการตัดสินใจแล้วทั้งสิ้นนั่นเองนอกจากนี้ยังมีผลสะท้อนกลับ (feedback) จากการประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจอีกด้วยดังนั้นตามแนวคิดนี้สามารถแบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วมได้ 4 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

กรณีศึกษา ชมดี (2524) ได้สรุปรูปแบบในการพิจารณาการมีส่วนร่วม เพื่อให้ในงานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ:ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ตำบลท่าซ่าง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีโดยแบ่งการมีส่วนร่วมเป็น 10 แบบ

คือ

1. การมีส่วนร่วมประชุม (attendance at meetings)
2. การมีส่วนร่วมด้านการเงิน (financial contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (membership on committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (position of leadership)
5. การมีส่วนร่วมสัมภาษณ์ (interviewer)

6. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ชักชวน (solicitor)
7. การมีส่วนร่วมเป็นผู้บริโภค (customers)
8. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม (entrepreneurs)
9. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ว่าจ้าง (employers)
10. การมีส่วนร่วมออกวัสดุอุปกรณ์ (material contribution)

ศิริกาญจน์ โกลุมภ์ (2542:214) ได้ศึกษาสภาพการณ์การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีขั้นตอนสำคัญ 8 ขั้นตอน คือ

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อนร่วมดำเนินการ
2. การสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชน
3. การสร้างเครือข่ายของกลุ่มผู้มีส่วนร่วม
4. การสร้างกิจกรรม
5. การต่อรองเพื่อการดำเนินการ
6. การร่วมกันดำเนินการ
7. การร่วมกันประเมินผลการดำเนินการ
8. การร่วมกันรับผลประโยชน์จากการดำเนิน

ดังนั้นจากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทปริบาลได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ดำเนินการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทปริบาลเช่น การร่วมคิด ร่วมศึกษา วางแผน ดำเนินการ ตัดสินใจ ควบคุมติดตาม ประเมินผล ร่วมลงทุนและร่วมรับผลประโยชน์

1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน

มานิตย์ จันทร์จำเริญ (2535 : 19-20) ได้สรุปปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 11 ประการ ดังนี้คือ

1. การปฏิบัติตนให้คล้ายตามความเชื่อพื้นฐาน กล่าวคือ บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะเลือกวิถีการปฏิบัติซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อมั่นพื้นฐานของตนเอง

2. มาตรฐานบุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานของตนเอง
  3. เป้าหมาย บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะส่งเสริม ปกป้อง และรักษาเป้าหมายของตนเอง
  4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดาพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลบางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา
  5. ความคาดหวังบุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติตามแบบที่ตนคาดหวังว่า จะต้องประพฤติในสถานการณ์เช่นนั้น ทั้งยังชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นลักษณะที่ตนคาดหวังจากผู้อื่น
  6. การมองแต่ตัวเองบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งคิดว่าตัวเองควรจะต้องกระทำเช่นนั้น
  7. การบีบบังคับบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกว่าตนถูกบีบบังคับให้ทำ
  8. นิสัยและประเพณี บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเรามีนิสัยชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ
  9. โอกาสบุคคลและกลุ่มบุคคล มักจะเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติของสังคมโดยเฉพาะในทางที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและชนิดของโอกาส ตามที่โครงสร้างของสังคมเอื้ออำนวยให้
  10. ความสามารถบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนมีความสามารถ
  11. การสนับสนุนบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเริ่มปฏิบัติงานเมื่อเขารู้สึกว่าเขาได้รับการสนับสนุน
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (อ้างถึงใน ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2527 :183) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมได้แก่
1. ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลงแขก การบำเพ็ญประโยชน์
  2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศตำแหน่งทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วม ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจ
  3. อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่าง ๆ เช่น บีบบังคับให้ทำงานเยี่ยงทาส ฯลฯ.

ชุมชน พ่วงสมจิตร์ (2540 : 279 – 281) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาว่าประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน ประกอบด้วย 3 กลุ่มปัจจัย คือ

1. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มีอุตสาหกรรมเป็นแกนหลัก และสภาวะในช่วงที่เศรษฐกิจดี

1.2 ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองท้องถิ่นกระตุ้นให้นักการเมืองท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน

1.3 ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม ได้แก่ ลักษณะนิสัยพื้นฐานของคนไทย

2. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ได้แก่ ความศรัทธา ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความเป็นห่วงสวัสดิภาพของบุตรหลาน ความเกี่ยวข้องผูกพันกับโรงเรียน สถานภาพของคนในชุมชน ความคาดหวังที่มีต่อโรงเรียน ลักษณะนิสัยพื้นฐานของคนในชุมชน เครือข่ายของชุมชน ผู้นำชุมชน ความพร้อมของคนในชุมชน การเห็นความสำคัญของตนเองและการเห็นแก่ความเจริญของส่วนรวม

3. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยเกี่ยวกับบุคลากรของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารรุ่นก่อนสร้างสมศรัทธาไว้ให้ ผู้บริหารและครูมีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ผู้บริหารทำงานกับกรมการศึกษาได้ดีผู้บริหารและครูให้เกียรติและกำลังใจแก่ผู้ที่มีส่วนร่วม ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถดี ครูรัก ผูกพันและรู้สึกว่าเป็นเจ้าของโรงเรียน โรงเรียนมีครูเก่าแก่หรือศิษย์เก่าอยู่ในโรงเรียน ครูสนใจเด็กและสอนดี และครูมีความสามัคคี

3.2 ปัจจัยเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเป็นผู้เข้าไปขอความร่วมมือกับชุมชน สร้างระบบที่เอื้อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ให้ความเอื้อเพื่อแก่ชุมชน และสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน

3.3 ปัจจัยเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมีแผนงานที่ดี มีความน่าเชื่อถือเรื่องการเงิน มีการพัฒนาที่ดี

3.4 ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน ความเป็นโรงเรียนของชุมชน ชื่อของโรงเรียน และการที่โรงเรียนเป็นแหล่งสร้างประโยชน์ผู้เข้ามามีส่วนร่วม

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียน ประกอบด้วย 3 กลุ่มปัจจัย คือ

1. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ทำให้คนในชุมชนไม่ว่างงาน สภาวะในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิต และระบบมาตรฐานสินค้า

1.2 ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองการปกครองในท้องถิ่นก่อให้เกิดความแตกแยกในชุมชน และระบบการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครู ไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ได้แก่ ความเสื่อมศรัทธา ความไม่ผูกพันกับชุมชน การไม่มีเวลาว่าง การขาดความสัมพันธ์อันดีกับโรงเรียนและขัดสนส่วนบุคคล

3. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยเกี่ยวข้องกับบุคลากรของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารและครูรุ่นปัจจุบันขาดความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน บุคลากรในฝ่ายบริหารไม่ได้ให้ความสำคัญกับผู้ที่มีส่วนร่วม ผู้บริหารไม่อยู่บริหารโรงเรียน จำนวนบุคคลที่ช่วยเหลือโรงเรียนไม่ได้ทำงานโดยปริศนาหรือ และไม่เร่งแก้ปัญหาข้อขัดแย้งกับชุมชน ครูมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องต่อชาวบ้าน ประพฤติตัวไม่เหมาะสม และกีดกันการเข้ามามีส่วนร่วมของคนในชุมชน

3.2 วิถีปฏิบัติงานของโรงเรียน ได้แก่ ความเอาใจใส่ต่อนักเรียนน้อยลง โรงเรียนทำให้ประชาชนเดือดร้อน ยกเลิกสิทธิพิเศษของผู้มีอุปการะต่อโรงเรียน แต่งตั้งผู้ที่มาทำงานกับชุมชนไม่เหมาะสม ไม่ตอบสนองชุมชน ไม่กำหนดบทบาทที่เหมาะสมให้แก่ผู้เข้ามามีส่วนร่วม

3.3 ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน ได้แก่ ความโดดเด่นด้านวิชาการของโรงเรียนลดลง และไม่มีผลงานที่ประสบความสำเร็จเสนอให้ชุมชนชื่นชม

3.4 ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ข่าวดาบของโรงเรียน ความสัมพันธ์กับวัดไม่มีการขาดบุคลากรที่จะเชื่อมโยงกับชุมชน และการขาดทีมงานที่ดี

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2540 : 124 - 125)กล่าวถึง องค์ประกอบที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชน ไว้ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. แนวนโยบายของโรงเรียน ถ้าหากโรงเรียนมีแนวนโยบายที่จะเปิด “ประตู” โรงเรียนแล้ว ความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนก็จะเป็นไปในทางที่ดี แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากโรงเรียน “ปิด” ประตูแล้ว ความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางลบ

2. ความร่วมมือของบุคลากร ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น บุคลากรในโรงเรียนทุกคนจะต้องประสานกันทุกฝ่ายจึงจะทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่และนักเรียน

3. ความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมด้านอาคารสถานศึกษาและเครื่องอำนวยความสะดวกที่จะให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับชุมชน

4. ความพร้อมของชุมชน นอกจากองค์ประกอบของโรงเรียนแล้ว องค์ประกอบของชุมชนก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้าหากชุมชนไม่มีความพร้อมหรือไม่แน่ใจแล้ว ก็สร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองฝ่ายก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ความพร้อมของชุมชนในที่นี้หมายถึงความพร้อมในด้านความคิดเห็นและอื่น ๆ

ดังนั้นจากแนวคิดเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับปัจจัยที่ส่งผลต่อองค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ที่น่าจะเกี่ยวข้องกับ 3 กลุ่มปัจจัย คือ กลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม กลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวกับชุมชน และกลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน ดังกล่าวข้างต้น

2. การบริหารการศึกษา

2.1 ความหมายของการบริหารการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา

สำหรับความหมายของการบริหารการศึกษา มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน อาทิเช่น

กิตติมา ปรีดีติติก (2532:5) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง ความพยายามที่จะดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยให้มีผลผลิตคือ ผู้เรียนที่มีคุณภาพในที่สุด

ภิญโญ สาร (2536:6) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า คือกิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรม ทั้งในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผน

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2531:4) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถพฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับ

ความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คน ร่วมมือกันดำเนินการพัฒนาสมาชิกในสังคมภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพ

จามจรี จำเมืองและคณะ (2537 : 74 -105) ได้อธิบายเกี่ยวกับภารกิจการบริหารสถานศึกษา ไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1.การบริหารวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้ โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล ปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านวิชาการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น

2. เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้มาตรฐานและมีคุณภาพ สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาตนเอง และการประเมินจากหน่วยงานภายนอก

3. เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนจัดปัจจัย เกื้อหนุน การพัฒนาการเรียนรู้ที่สนองตามต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

4. เพื่อให้สถานศึกษาได้ประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาและของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถานบันอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง ขอบข่ายและภารกิจของงานวิชาการมีดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2. การบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระ ในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหาร งบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้ง จัดหารายได้จากบริการมาใช้บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดี ต่อผู้เรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านงบประมาณมีความเป็นอิสระ คล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้

2. เพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์เป็นไปตามข้อตกลงการให้บริการ

3. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่ได้อย่างเพียงพอและมี ประสิทธิภาพ

ขอบข่ายและภารกิจของงานด้านบริหารงบประมาณมีดังต่อไปนี้

1. การจัดทำและเสนอขอของบประมาณ

- 1.1 การวิเคราะห์และพัฒนานโยบายทางการศึกษา
- 1.2 การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษา
- 1.3 การวิเคราะห์ความเหมาะสมการเสนอขอของบประมาณ

2. การจัดสรรงบประมาณ

- 2.1 การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษา
- 2.2 การเบิกจ่ายและการอนุมัติงบประมาณ

- 2.3 การโอนเงินงบประมาณ
- 3. การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
  - 3.1 การตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินและผลการดำเนินงาน
  - 3.2 การประเมินผลการใช้จ่ายเงินและผลการดำเนินงาน
  - 3.3 การระดมทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา
  - 3.4 การจัดการทรัพยากร
  - 3.5 การระดมทรัพยากร
  - 3.6 การจัดหารายได้และรายผลประโยชน์
  - 3.7 กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
    - 3.8 กองทุนสวัสดิการเพื่อการศึกษา
- 4. การบริหารการเงิน
  - 4.1 การเบิกเงินจากคลัง
  - 4.2 การรับเงิน
  - 4.3 การเก็บรักษาเงิน
  - 4.4 การจ่ายเงิน
  - 4.5 การนำส่งเงิน
  - 4.6 การกันเงินไว้เบิกเหลือมปี
- 5. การบริหารบัญชี
  - 5.1 การจัดทำบัญชีการเงิน
  - 5.2 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
- 5.3 การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน
- 6. การบริหารพัสดุและสินทรัพย์
  - 6.1 การจัดทำระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์ของสถานศึกษา
  - 6.2 การจัดหาพัสดุ
  - 6.3 การกำหนดรูปแบบรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะและจัดซื้อจัดจ้าง
  - 6.4 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

3. การบริหารบุคคล

การบริหารบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการบริหารบุคคลให้เกิด

ความคล่องตัว อีสระภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารงานบุคคลถูกต้อง รวดเร็ว เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

3.2 เพื่อส่งเสริมบุคคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีจิตสำนึกในการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

3.3 เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขอขยายและภารกิจของงานด้านบริหารบุคคล มีดังต่อไปนี้

1. การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง
2. การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง
3. การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
4. วินัยและการรักษาวินัย
5. การออกจากราชการ

4.การบริหารทั่วไป

การบริหารทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวก ความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้บริการ สนับสนุน ส่งเสริม ประสานงานและอำนวยความสะดวก ให้การปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. เพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานของสถานศึกษาต่อสาธารณชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี เลื่อมใส ศรัทธาและให้การสนับสนุนการจัดการศึกษา

ขอบข่ายและภารกิจ

1. การดำเนินงานธุรการ
2. งานเลขานุการและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
4. การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
5. การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
6. งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
7. การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และบริหารทั่วไป
8. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
9. การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
10. การรับนักเรียน
12. การส่งเสริมและประสานงานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
  13. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
  14. การส่งเสริมงานกิจการนักเรียน
  15. การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
  16. การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กรหน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา
  17. งานประสานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น
  18. การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
  19. งานบริหารสาธารณะ
  20. งานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น

สรุปการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และ ด้านการบริหารทั่วไป

2.1 กระบวนการบริหาร

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารได้มีนัก วิชาการ ได้กล่าวไว้หลายท่าน อาทิ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2522 : 34 - 35) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารว่า ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับที่ปฏิบัติงานจะต้องอยู่กับกระบวนการบริหารตลอดเวลา เพียงแต่เราลืมนึกไปว่าขณะที่เราปฏิบัติและดำเนินการนั้น กระบวนการได้ดำเนินไปพร้อมกับเรา ด้วย เราควรจัดลำดับอย่างไร มีกระบวนการอย่างอื่นผิดพลาดล่าช้าหรือในบางครั้งจะลืมนกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งไปเสียจนเป็นเหตุให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานได้ ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นจะต้องทราบกระบวนการในการบริหารไว้ให้มั่นคง แน่นยำ และให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการเหล่านั้นเพื่อจะเลือกใช้ได้ถูกต้อง

ธงชัย สันติวงษ์ (2532:67-74) ได้สรุปหน้าที่ในกระบวนการบริหาร (Management Functions) ที่เหมาะสมที่สุดและเป็นที่ยอมรับกัน คือ การใช้วิธีรวมกิจกรรมหรืองานบริหารต่าง ๆ ไว้ภายใต้หัวข้อดังนี้ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ และการควบคุม

1.การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดวิถีทางที่จะปฏิบัติไว้เป็นการล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามความต้องการ

2.การจัดองค์การ (Organizing) คือ ภาระหน้าที่ในการกำหนด จัดเตรียมและจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) คือ การคัดเลือกและบรรจุคนเข้าทำงาน และธำรงรักษาคนงานที่มีประสิทธิภาพให้อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์การ

4.การสั่งการ (Directing) คือ ความพยายามที่จะให้การกระทำต่าง ๆ ของทุกฝ่ายในองค์กร เป็นไปในทางที่จะส่งเสริมให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5.การควบคุม (Controlling) คือ การบังคับหรือกำกับให้การทำงานต่าง ๆ เป็นไปตามแผน

พนัส หันนาคินทร์ (2531 : 21) ได้เสนอขั้นตอนในการบริหารไว้ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนการจัดรูปงาน การดำเนินงาน และการประเมินผลงาน และได้สรุปเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานไว้ว่า ในการบริหารงานนั้นเรามักจะดำเนินตามขั้นทั้งสี่ ซึ่งไม่ได้แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ขั้นทั้งสี่มีลักษณะอาศัยซึ่งกันและกัน เช่น วางแผนเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน เป็นต้น และประเมินผลงานนี้ย่อมจะดำเนินการไปตามวงจรของมันเรื่อย ๆ ไปตราบเท่าที่การบริหารยังมีอยู่

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2543 : 319) กล่าวว่า กระบวนการบริหารคุณภาพเป็นหน้าที่ทางการบริหาร ซึ่งมีการเกี่ยวข้องต่อการกำหนดและการลงมือปฏิบัติตามนโยบายคุณภาพ ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 3 ประการ คือ

1. การวางแผนคุณภาพ (Quality Planning: QP)
2. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control: QC)
3. การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement: QI)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 14) ได้กำหนดแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในกระบวนการบริหารระบบคุณภาพไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน
2. การจัดองค์การบริหารคุณภาพ
3. การจัดทำแผนและโครงการพัฒนา
4. การดำเนินการตามแผน
5. การนิเทศและติดตามผล
6. การประเมินผลและรายงาน
7. การปรับปรุงและพัฒนางาน

กล่าวโดยสรุปกระบวนการบริหาร หมายถึง ขั้นตอนในการทำงานซึ่งประกอบด้วยกำหนดนโยบาย เป้าหมายหลัก และแผนในการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงมีการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ และมีการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ ประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

ตอนที่ 2 แนวคิดและหลักการบริหารโรงเรียนในฝัน

2.1 ประวัติของโรงเรียนในฝัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 6-11) ได้กล่าวถึง ความเป็นมาของโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันนั้น เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลและการที่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้มีความห่วงใยปัญหาการศึกษาของไทยที่เด็กได้รับการศึกษาแล้วคิดและวิเคราะห์ไม่เป็น ไม่รักการอ่าน อ่านหนังสือหรืออ่านข่าวแล้วคิดวิเคราะห์ไม่ได้ จึงจำเป็นต้องฝึกการอ่านตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อปูพื้นฐานให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา คิดให้เท่าทันโลกอนาคตที่จะเกิดขึ้น การเรียนการสอนต้องทำให้เด็กเติบโตด้วยความเชื่อมั่น มีระบบที่ทำให้

สามารถพัฒนาตัวเองตลอดเวลา และพัฒนาได้เต็มศักยภาพสูงสุด เพิ่มมูลค่าความเป็นมนุษย์ให้สูงขึ้น โดยมีการบูรณาการเกิดขึ้นทุกปีที่จะทำให้เด็กรู้สึกสนุกกับการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ที่ต้องปลูกฝังให้ “เป็น” เพื่อไว้ใช้ค้นคว้าหาความรู้ตลอดชีวิต ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแสดงออกและนำเสนอในเชิงสร้างสรรค์ เจตนารมณ์ดังกล่าวจะบรรลุผลได้เด็กต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐาน แต่โรงเรียนดังกล่าวมีไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยเฉพาะอำเภอในชนบทห่างไกล ซึ่งคนยากจนต้องเรียนในเขตพื้นที่และเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2546 และกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้พัฒนาแนวคิดและดำเนินโครงการต่อไปโดยมีหลักการและความเชื่อที่ว่า การศึกษาจะสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพจากคนจนไปเป็นคนรวยได้ หากได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ มีพื้นฐานการเรียนรู้ที่ดี สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ เป็นแรงงานที่มีฝีมือ มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น สามารถหลุดพ้นจากวงจรความยากจนได้ อันเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลโดยจะพัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่ประชาชนในฝันอยากให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพ โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝันจะช่วยสานฝันให้เป็นจริงได้ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อกระจายโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานให้ทั่วถึงทุกอำเภอ เพื่อให้เด็กและเยาวชนในชนบทมีโอกาสเข้ารับการศึกษาที่มีคุณภาพ และเติบโตด้วยความพร้อมอย่างสากลให้เป็นพลังสำคัญในการปรับเปลี่ยนและขับเคลื่อนอนาคตของชาติให้พัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีศักดิ์ศรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 : 1-4)

ลักษณะของโรงเรียนในฝัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548: 13 - 14)มีดังนี้

1.จัดการศึกษาได้คุณภาพมาตรฐาน ปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น แข่งขันได้ในระดับสากล ผู้เรียนมีคุณภาพมาตรฐานชาติ สามารถพัฒนาสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย จัดบรรยากาศการเรียนรู้ เชื้อต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและมีความเป็นประชาธิปไตย

2.เป็นตัวอย่างการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับอำเภอที่มีคุณภาพมาตรฐาน เทียบเคียงกับโรงเรียนชั้นนำ เป็นที่ยอมรับศรัทธาของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนที่เน้นการมีส่วนร่วม

3.มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ บริหารคุณภาพทั้งระบบ มีความคล่องตัวรวดเร็ว ทันสมัย มีผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพและมีจำนวนเพียงพอ

4. มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถเป็นต้นแบบ เป็นแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนช่วยเหลือพัฒนาชุมชน และเกื้อกูลหนุนซึ่งกันและกัน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และชุมชน เข้มแข็ง

5. มีเครือข่ายการสนับสนุน มีกระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งทดลองสาธิต และฝึกอบรมครูของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน

6. สื่อและเทคโนโลยีทันสมัยเพียงพอ เป็นระบบเครือข่ายและเอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน

7. เป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนอื่นๆ นำนวัตกรรมทางการศึกษาที่ทันสมัยไปพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพมาตรฐาน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนได้มาตรฐานและเหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 8) ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ดำเนินการพัฒนาแนวคิดและหลักการจัดตั้งโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน สามารถสรุปเป็นแนวคิดได้ดังนี้

1. เพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้เป็นสำคัญ

2. เพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา

3. เพื่อการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกอนาคต

4. เพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต รู้จักคิดวิเคราะห์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งก้าวสู่การแข่งขันในระดับสากลต่อไป

5. การบริหารจัดการทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ให้มีจำนวนผู้บริหาร ครูและบุคลากรมืออาชีพเพียงพอ มีการพัฒนาด้านกายภาพอย่างเหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

6. การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยและเป็นโรงเรียนสาธิตการฝึกอบรมครู

7. การวัดประเมินผล เน้นการประเมินเพื่อการพัฒนาตนเองภายในโรงเรียนและการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ

กล่าวโดยสรุป โรงเรียนในฝัน คือโรงเรียนที่มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานทางการศึกษาของชาติและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นที่ยอมรับของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับชุมชนและสังคมมีการจัดการบริหารที่มี

วิสัยทัศน์และมีความเชี่ยวชาญเป็นโรงเรียนต้นแบบในด้านการพัฒนาให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ โรงเรียนในฝันจะใช้การบริหารจัดการแนวใหม่ที่มุ่งพัฒนาโรงเรียนทุกๆด้านทั้งทางด้านวิชาการ กระบวนการเรียนรู้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและการนำเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการบริหารจัดการโดยมุ่งหวังให้เด็กไทยเป็นคนดีมีคุณภาพและมีอนาคตที่สดใสสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนในฝัน

การคัดเลือกโรงเรียนเพื่อเข้าโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนโดยมอบหมายให้แต่ละอำเภอรับฟังความคิดเห็นของผู้นำชุมชนประชาชนในพื้นที่เขตปกครอง และดำเนินการคัดเลือกเพียงอำเภอละ 1 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาหรือสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติจากนั้นแต่ละอำเภอส่งรายชื่อโรงเรียนในฝันส่งให้กระทรวงศึกษาธิการต่อไป(กระทรวงศึกษาธิการ,2546 : 12)

เป้าหมาย

การคัดเลือกโรงเรียนเข้าโครงการ มีดังนี้

ระยะที่ 1 เริ่มพัฒนาโรงเรียนต้นแบบในระดับอำเภอทุกอำเภอจำนวน 921 โรงเรียน ใน 795 อำเภอ 81 กิ่งอำเภอ และ 45 เขตในกรุงเทพมหานคร

ระยะที่ 2 พัฒนาไปสู่โรงเรียนในระดับตำบล จำนวน 9,210 โรงเรียน

ระยะที่ 3 ขยายเครือข่ายครอบคลุมไปทุกโรงเรียนในหมู่บ้านจำนวน 46,050 โรงเรียน

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนในฝัน

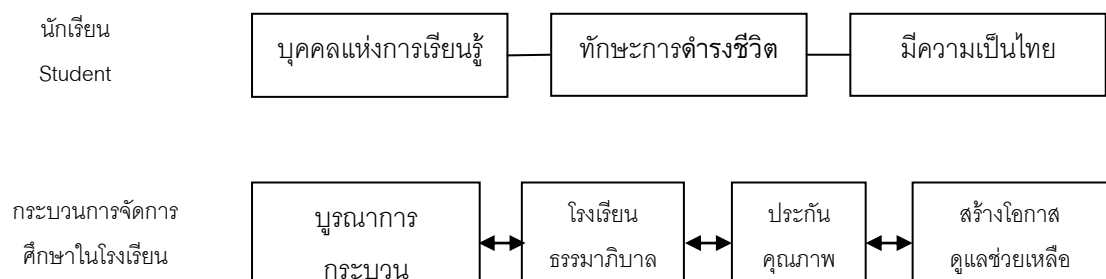
การพัฒนาโรงเรียนในฝันให้ประสบความสำเร็จนั้น มีกลยุทธ์หลักในการพัฒนา 5 ด้าน และได้กำหนดแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategy Objectives) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547:26) ดังนี้

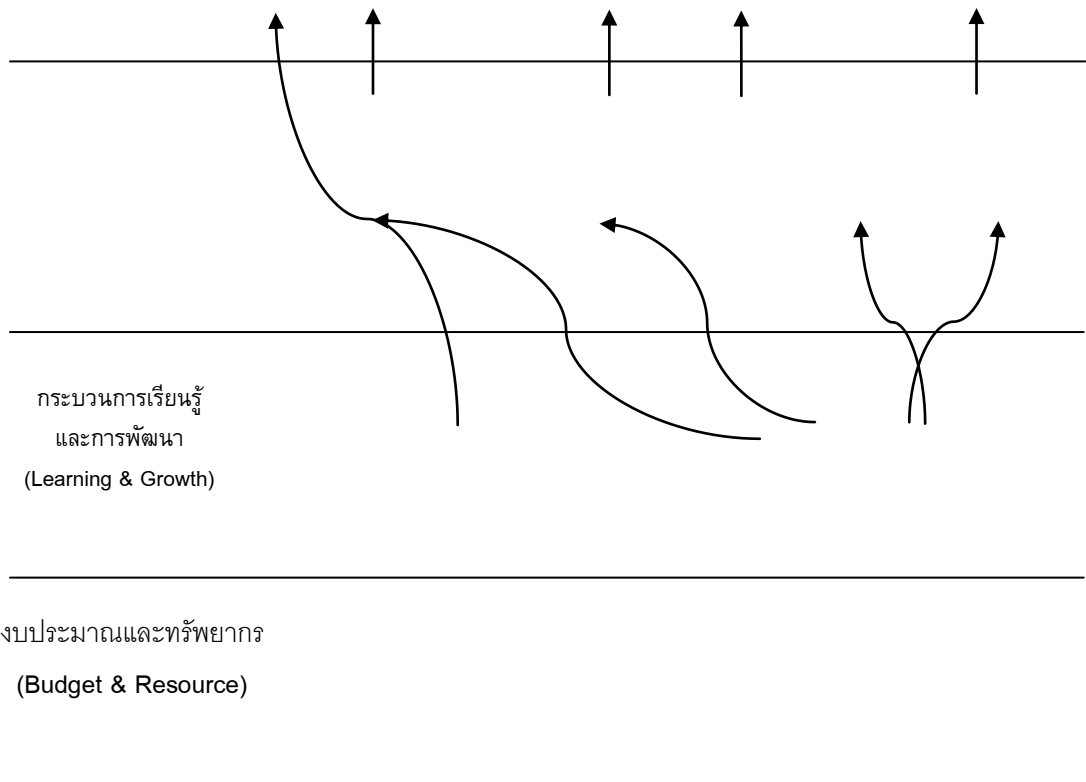
- 1.สร้างพลังขับเคลื่อนให้โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี คล่องตัว มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพ มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม
- 2.พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตได้ตามศักยภาพ
- 3.สร้างเสริมศักยภาพบุคลากรทุกระดับให้เป็นมืออาชีพ มีทักษะในการปฏิบัติงานสามารถจัดการกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
- 4.เพิ่มสมรรถนะของโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้และบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

5.ระดมสรรพกำลังสร้างภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ที่เข้มแข็ง อันเกิดจากพลังการมีส่วนร่วม
 ของชุมชน องค์กร ประชาสังคมในรูปแบบของผู้อุปถัมภ์และผู้ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา

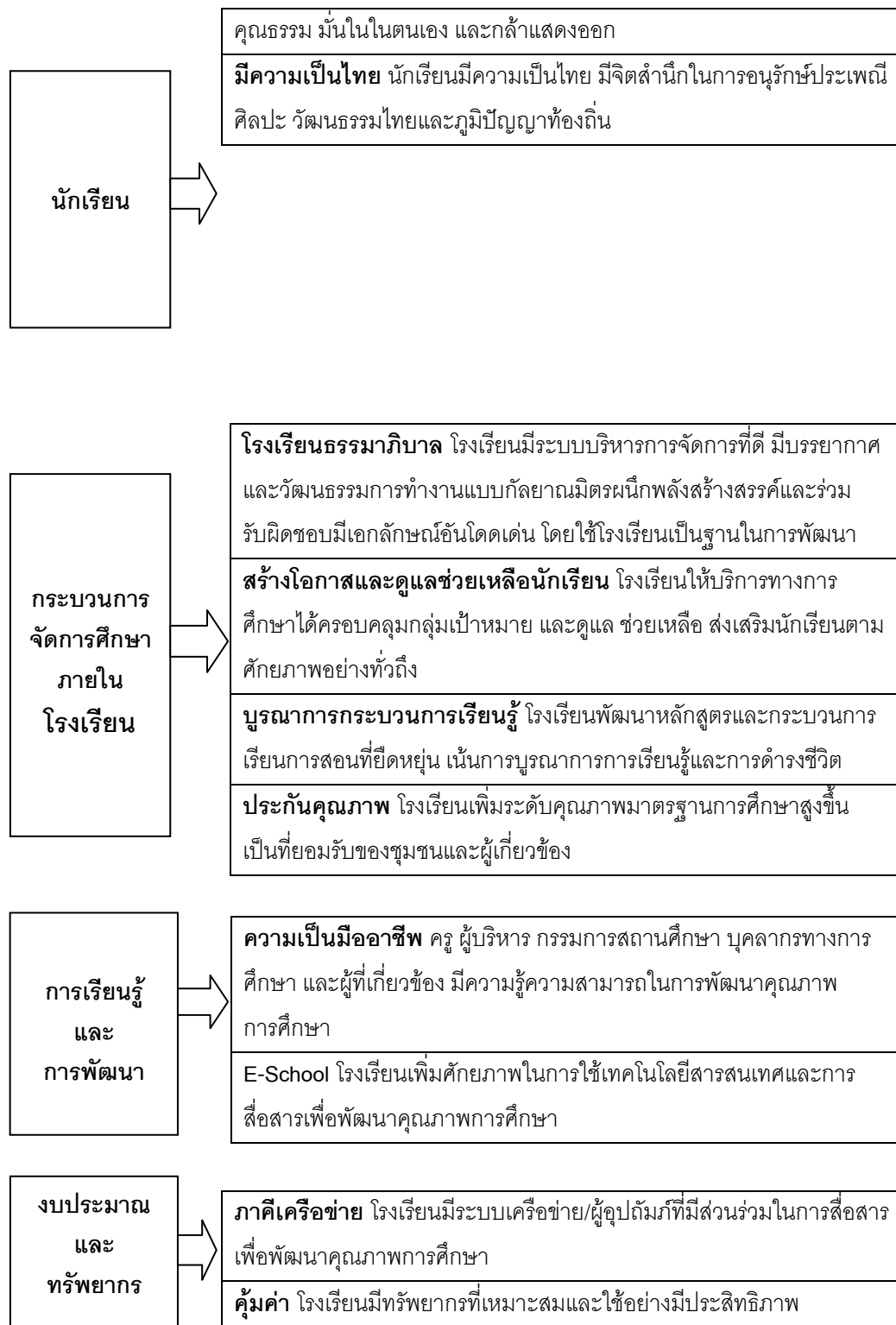
แผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map)

แผนภาพที่ 2.1 แผนที่กลยุทธ์ของโรงเรียนในฝัน
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547:11)

<p>เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดวิเคราะห์ นักเรียนมีทักษะในการแสวงหา ความรู้ได้ด้วยตนเอง ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้มี นิสัยใฝ่รู้เรียนเป็น มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์</p>
<p>มีทักษะการดำรงชีวิต มั่นใจในตนเอง นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิต มี</p>

แผนภาพที่ 1.2 วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนในฝัน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 10)

2.3 แผนการดำเนินงานโรงเรียนในฝัน

แผนการดำเนินงานโรงเรียนในฝันให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าประสงค์ของโครงการ คือการนำกลยุทธ์ริเริ่มในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตรงตามเป้าหมายของโครงการ มากำหนดเป็นแผนงานหลัก 5 แผนงาน โดยมีรายละเอียดของแผนการดำเนินงาน ดังนี้

1.แผนพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

1.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นการพัฒนาเอกลักษณ์ตามความต้องการของชุมชนและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ และทิศทางโรงเรียนในฝัน

2.โรงเรียนทุกโรงเรียนจัดวางโครงสร้าง ระบบการบริหารจัดการที่ดี บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมตลอดจนกระบวนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาโรงเรียนบ่งบอกถึงการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบความคล่องตัว ตลอดจนวัฒนธรรมองค์กรที่ฝึกพลังสร้างสรรค์แบบกัลยาณมิตร

3.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีระบบการวางแผน กำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานที่เน้นการปรับปรุงพัฒนาอย่างสมดุลรอบด้าน

4.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีความสามารถในการให้บริการทางการศึกษา ได้ครอบคลุมทั่วถึงผู้รับบริการในเขตพื้นที่บริการ เพื่อเป็นการประกันโอกาสและสิทธิ์ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย

5.โรงเรียนทุกโรงเรียนพัฒนาระบบประกันคุณภาพของโรงเรียนอย่างเข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการของโรงเรียน

6.โรงเรียนทุกโรงเรียนใช้ระบบเทียบเคียงมาตรฐาน (Benchmarking) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

7.โรงเรียนทุกโรงเรียนพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้มแข็งลดความเสี่ยงจัดภัยอุปสรรคที่ก่อปัญหาให้นักเรียนตลอดจนการช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้มีความสามารถพิเศษ โดยการ

7.1จัดครูที่เหมาะสมดูแลช่วยเหลือนักเรียนประมาณ 1:25

7.2พัฒนาครูแนะแนวให้เป็นนักจิตวิทยาโรงเรียน เพื่อช่วยแก้ปัญหาที่

ซับซ้อน

7.3จัดกิจกรรมโฮมรูม ครูที่ปรึกษาพบนักเรียน อย่างต่อเนื่องและเป็น

ระบบ

7.4 จัดระบบการรวบรวมข้อมูลนักเรียน การวิเคราะห์ วินิจฉัย การจำแนก
คัดกรอง

7.5 การกำหนดมาตรการ วิธีการ ป้องกัน ช่วยเหลือ ส่งเสริม ตาม
ลักษณะพฤติกรรม

7.6 จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และแนวทางการปฏิบัติ
ต่อนักเรียนที่เสริมสร้างความไว้วางใจ ความอบอุ่น ความปลอดภัย

7.7 จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างสัมพันธภาพและความร่วมมือระหว่าง
โรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ในลักษณะ ศิษย์-ครู-ผู้ปกครอง และการเยี่ยมบ้านนักเรียน

7.8 จัดตั้งองค์กรสหวิชาชีพที่ประกอบด้วยบุคลากร ผู้ชำนาญการใน
สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขปัญหา เด็กและเยาวชน เช่น
นักจิตวิทยา แพทย์เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ นักกฎหมาย ฯลฯ
เพื่อร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนป้องกันแก้ไขปัญหา และส่งเสริมนักเรียนตามลักษณะความจำเป็น
เฉพาะกรณี

7.9 จัดตั้งกองทุนอาหารกลางวันนักเรียนทุกโรงเรียน

7.10 จัดตั้งเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ประกอบด้วยผู้ปกครอง
องค์กรภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ และสถานศึกษาใกล้เคียงเพื่อร่วมกันดูแลนักเรียน
ในระดับชุมชน

8. โรงเรียนทุกโรงเรียนได้รับการนิเทศส่งเสริมสนับสนุนอย่างทั่วถึง

2. แผนพัฒนาคุณภาพนักเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนทุกคนอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. นักเรียนทุกคนเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้า
3. นักเรียนทุกคนใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-4 ทุกคน สร้างนำเสนอผลงานโดยการประยุกต์ใช้สื่อ
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. นักเรียนทุกคนมีผลงานที่แสดงความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์
6. นักเรียนทุกคนได้รับการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตในด้านการจัดการดูแล
ช่วยเหลือตนเอง ทักษะบริโภคทางสังคม การมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมทักษะการจัดการและสร้าง
อาชีพ
7. นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการ สร้างงานอาชีพ และการประกอบ
อาหาร

- 8.นักเรียนร้อยละ 25 มีประสบการณ์หารายได้ระหว่างเรียน
- 9.นักเรียนทุกคนกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมทางกาลเทศะ
- 10.นักเรียนทุกคนได้แสดงออกทางด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา
- 11.นักเรียนทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนด
- 12.นักเรียนทุกคนใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 13.นักเรียนทุกคนมีผลงานและได้แสดงออกซึ่งการอนุรักษ์ สืบสานศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 15.โรงเรียนมีองค์ประกอบของหลักสูตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน
- 16.โรงเรียนทุกโรงเรียนพัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสมตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
- 17.โรงเรียนใช้สื่อนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้และมีเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรทั้งในและนอกสถานศึกษา
- 18.โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการคณิตศาสตร์ที่ทันสมัย
- 19.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีผลงานวิจัย และพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อย 1 เรื่อง

3.แผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

- 1.ผู้บริหารทุกคน มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี
- 2.ผู้บริหารและครูทุกคนเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 3.ผู้บริหารและครูสามารถพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เป็นส่วนของการบริหาร
- 4.ครูทุกคนได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ
- 5.ครูทุกคนได้รับการพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพในรูปแบบวิธีการต่าง ๆ เช่น การอบรมและพัฒนา การอบรมเชิงปฏิบัติการ ะหว่างปฏิบัติงาน การใช้ระบบพี่เลี้ยงการให้คำปรึกษาแนะนำ โดยพี่เลี้ยงผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ การเทียบเคียงมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนกับครู ผู้บริหารในโรงเรียนที่พี่เลี้ยงหรือโรงเรียนที่ใช้เป็นต้นแบบเทียบเคียง
- 6.ครูทุกคนมีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาตัวอย่างผลงาน และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดี
- 7.ครูทุกคนมีแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้

8.ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีผลงานในการพัฒนาคุณภาพ ตลอดจนได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

4.แผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- 1.โรงเรียนให้ระบบเครือข่าย อุปกรณ์ และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐาน ชุดมัลติมีเดีย และศูนย์การเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.ครูทุกคนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 3.โรงเรียนมีสื่อและใช้สื่อดิจิทัล เช่น e-library,e-learning เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน
- 4.โรงเรียนพัฒนาเว็บไซต์เพื่อเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่สู่สาธารณชน
- 5.โรงเรียนมีซอฟต์แวร์ที่มีลิขสิทธิ์เพื่อพัฒนาระบบบริหารการจัดการ
- 6.โรงเรียนมีเครือข่ายในการดูแลบำรุงรักษาและพัฒนาการเรียนการสอน
- 7.โรงเรียนมีระบบบริหารสารสนเทศที่เชื่อมโยงฐานข้อมูล ประมวลผลและรายงานการดำเนินงานทั้งระบบ

5.แผนการพัฒนาระบบภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์และทรัพยากรทางการศึกษา

- 1.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีเครือข่ายอุปถัมภ์เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 2.ภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ โรงเรียนต้นแบบ พี่เลี้ยงและโรงเรียนมีคู่มือแนวทางปฏิบัติงานร่วมกัน
- 3.โรงเรียนต้นแบบ พี่เลี้ยงผู้เชี่ยวชาญ และศึกษานิเทศก์ มีส่วนร่วมในการพัฒนา และกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนร่วมกันครูอย่างมีประสิทธิภาพ
4. พี่เลี้ยงทุกคนได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานในทุกโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5.โรงเรียนทุกโรงเรียนมีครูและทรัพยากรที่เหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ
- 6.โรงเรียนทุกโรงเรียนดำเนินการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (PBB) ตามมาตรฐานการจัดการการเงิน

กล่าวโดยสรุปโรงเรียนในฝันเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานด้านเทคโนโลยี ผู้การแก้ปัญหาวงจรระบบการศึกษากับช่องว่างทางสังคม จุดเน้นของโรงเรียนในฝันคือการมี Resource Center ที่ใช้ ICT ที่ทันสมัย ครูสามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ICT อย่างสม่ำเสมอ นักเรียนได้เรียนรู้เป็นทีมโดยใช้ ICT ครูผู้สอนสามารถมีการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ ICT ที่

ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง จนเกิดเป็นนิสัยและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งการดำเนินงานโรงเรียนในฝันให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของโครงการ คือ การนำกลยุทธ์แผนงานหลัก 5 แผนงานคือ แผนการพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการ แผนการพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและการเรียนรู้ แผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา แผนพัฒนาด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน และ แผนพัฒนาด้านระบบภาคเครือข่ายอุปถัมภ์และทรัพยากรทางการศึกษามาใช้ในการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องนั่นเอง

2.4 การดำเนินการของโรงเรียนในฝันเกี่ยวกับผู้อุปถัมภ์

ในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมของผู้อุปถัมภ์นั้น โรงเรียน ในฝัน ต้องดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 31-33) ดังนี้

- 1.จัดทำแฟ้มข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนที่แสดงให้ผู้อุปถัมภ์ทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาของโรงเรียน
- 2.ประชาสัมพันธ์ขอรับการสนับสนุนจากองค์กร ภาคเอกชน ภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ผ่านสื่อโฆษณาต่างๆ
- 3.ส่งจดหมายเชิญชวนบุคคล และหน่วยงานหรือองค์กรร่วมเป็นผู้อุปถัมภ์โรงเรียน
- 4.จัดกิจกรรมทางวิชาการหรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและรับทราบหลักการของการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนในฝัน เพื่อให้ภาคธุรกิจหรือผู้ปกครองพิจารณาเป็นผู้อุปถัมภ์ของโรงเรียน
- 5.จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศบุคลากรหน่วยงาน องค์กรที่ให้การสนับสนุนโรงเรียน
- 6.ร่วมมือกับผู้อุปถัมภ์จัดทำแผนการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและนิเทศติดตาม กำกับผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 7.ประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างโรงเรียนและผู้อุปถัมภ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 8.บริหารทรัพย์สินที่ได้รับจากผู้อุปถัมภ์อย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมุ่งเน้นผลงานการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนเป็นหลัก
9. นำเสนอการดำเนินงานและผลการดำเนินงานต่อผู้อุปถัมภ์และสาธารณชน เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

10. ประสานขอความร่วมมือในการใช้แหล่งการเรียนรู้จากสถานประกอบการหรือการเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้

11. จัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนการดำเนินการให้ชัดเจนและต่อเนื่องเพื่อของบประมาณอุปถัมภ์ โดยคำนึงถึงระบบและช่วงเวลาในการจัดทำงบประมาณรายปีของผู้อุปถัมภ์ด้วย

12. สร้างความภาคภูมิใจแก่ผู้อุปถัมภ์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น

1. การประกาศเกียรติคุณ
2. การมอบโล่ เกียรติบัตร เข็มเชิดชูเกียรติ ฯลฯ
3. การเผยแพร่ผลงาน/การสนับสนุนของผู้อุปถัมภ์ผ่านการสื่อสารรูปแบบต่างๆ

4. การแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการต่างๆ ของโรงเรียน

5. การให้โอกาสผู้อุปถัมภ์ได้พบกับผู้ปกครอง นักเรียน และคณะครู

6 การแสดงตราสัญลักษณ์ของผู้อุปถัมภ์พื้นที่ที่เหมาะสมของโรงเรียน โดยปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ

7 การแสดงความขอบคุณด้วยผลงานและการเยี่ยมคารวะของคณะครูและนักเรียน

13. ประสานการดำเนินการและรายงานผลความก้าวหน้าในการดำเนินงานแก่ผู้อุปถัมภ์และหน่วยงานต้นสังกัดในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ได้แก่

1. สนับสนุนโรงเรียนในการแสวงหาผู้อุปถัมภ์ด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดกิจกรรม นัดพบระหว่าง นัดพบระหว่างผู้อุปถัมภ์และโรงเรียนโดยประสานผู้สนใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและโรงเรียนมาพบกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการอุปถัมภ์

2. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่การสนับสนุนของผู้อุปถัมภ์และการดำเนินการของโรงเรียน

3. นิเทศ ติดตาม กำกับการดำเนินงานของโรงเรียนและรายงานผลต่อผู้อุปถัมภ์และหน่วยงานต้นสังกัด

4. การสร้างความเข้าใจกับโรงเรียนในด้านความสำคัญและคุณค่าของผู้อุปถัมภ์

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน และผู้อุปถัมภ์

จากการศึกษายุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนทั้ง 5 กลยุทธ์ ผู้อุปถัมภ์โรงเรียนอยู่ในกลยุทธ์การ

พัฒนาที่ 5 ระดมสรรพกำลัง สร้างระบบเครือข่ายอุปถัมภ์ งบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา บทบาทของผู้อุปถัมภ์ คือ การมีส่วนร่วม สนับสนุนวิทยากร และแหล่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้านธุรกิจและสิ่งแวดล้อม การสร้างความตระหนักด้านการใช้ชีวิตในโลกอนาคต ด้านการให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการที่ทันสมัย และปัจจัยด้านการศึกษา โดยโรงเรียนในฝันเองต้องวิเคราะห์รายงานสภาพโรงเรียน นำเสนอโครงการ หรือ กิจกรรมที่โรงเรียนจะดำเนินการอย่างละเอียด ขอความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้อุปถัมภ์ในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ วางแผนการพัฒนาโรงเรียนร่วมกัน ร่วมกันดำเนินการร่วมกันติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้วยสัมพันธภาพที่ดี รายงานผลการดำเนินงาน/การใช้งบประมาณอย่างโปร่งใสอย่างเหมาะสม ถูกต้องและตรงตามระเบียบ เพื่อให้เกิดผลตามภาพความสำเร็จของโรงเรียนในฝัน สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์กับโรงเรียนในฝัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 26) ดังนี้โรงเรียนในฝันต้องเป็นโรงเรียนที่ผู้ปกครองและชุมชนให้การยอมรับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของทั้งนักเรียน ครู ผู้บริหาร และโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 25-26) โดยมีคุณลักษณะในด้านต่างๆ ดังนี้

นักเรียน

1. มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านและการค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นคนดีมีคุณธรรม
2. รู้จัก มีทักษะการดำรงชีวิต ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ สร้างงาน สร้าง

อาชีพ นำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ สืบสานวัฒนธรรม

ครู

มีทักษะอาชีพใช้สื่อนวัตกรรม กระตือรือร้น พึ่งพาตนเอง

ผู้บริหาร

1. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
2. มีความรู้ความสามารถ
3. ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

โรงเรียน

1. เป็นที่ยอมรับของชุมชน
2. มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ดี
3. มีเอกลักษณ์โดดเด่น
4. ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

ผู้ปกครองและชุมชน

ให้การยอมรับ เชื่อถือ มีความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของและสนับสนุนการดำเนินงานทุก อย่าง
ของโรงเรียน

ปัจจุบัน การดำเนินงานโครงการโรงเรียนในฝัน ที่ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลตาม
โครงการปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง (แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ระยะที่ 2) โครงการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนสู่
มาตรฐานกิจกรรม 3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในฝัน จำนวน 2500 โรงเรียน จำนวน
1,065,261,300 บาท และได้รับการสนับสนุนจากชุมชน ภาคเอกชน เช่น บริษัทธนาคารกรุงไทย
จำกัด (มหาชน) ธนาคารออมสิน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจกระทรวงการคลัง
บริษัท กสท.โทรคมนาคมจำกัด (มหาชน) ดีแทค สถาบันไทยพัฒนา บริษัททรูคอร์ปอเรชั่น จำกัด
(มหาชน) บริษัทผลิตไฟฟ้าจำกัด (มหาชน) ปตท.จำกัด (มหาชน) ที่ทำให้โรงเรียนในโครงการ
โรงเรียนในฝันได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจของชุมชน (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

2.5 หลักการเหตุผลของการจัดโรงเรียนมาตรฐานสากล

กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้าน
วิทยาการ สังคม เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) และความก้าวหน้าทาง
เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถปิดตัวอยู่โดยลำพัง จะต้องร่วมมือและพึ่งพา
อาศัยซึ่งกันและกัน การดำรงชีวิตของคนในแต่ละประเทศมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมากขึ้น
มีความร่วมมือในการปฏิบัติการกิจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน สังคมโลก
ในยุคปัจจุบันก็เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ทำให้คนต้องคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และมีการตัดสินใจที่
รวดเร็ว เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ในสังคมที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่
สภาพการณ์ของการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมระหว่างประเทศอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้ และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา คุณภาพของการจัด
การศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับความพร้อมในการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และ
ศักยภาพในการแข่งขันในเวทีโลกของแต่ละประเทศ ดังนั้น ประเทศที่จะอยู่รอดได้หรือคงความ
ได้เปรียบก็คือประเทศที่มีอำนาจทางความรู้ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society)
นอกจากนั้น ในปัจจุบันยังปรากฏสภาพปัญหาที่คนทั่วโลกต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ ร่วมกัน ใน
เรื่องความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ที่ส่งผลกระทบต่อ
มวลมนุษยชาติโดยทั่วไป สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มว่าคนยุคใหม่จะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง
อันหลากหลาย เป็นสัญญาณเตือนว่าโลกในยุคหน้าจะมีปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกินกว่าจะคาดถึง
ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละประเทศต้องเตรียมคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะและความสามารถในการ
ปรับตัวให้มีคุณลักษณะสำคัญในการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่อย่างรู้เท่าทัน สงบ สันติ มีความสุข

มีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมาะสมเพียงพอ การจัดคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยน เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ดังนี้

1.โรงเรียนเป็นหน่วยบริการทางการศึกษาให้มีมิติที่กว้างขึ้น เพราะในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมที่ไร้พรมแดนที่มีการติดต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะส่งผลต่อการเปิดเสรีทางการศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้น ในอนาคตโรงเรียนแต่ละแห่งจะต้องมีการแข่งขันด้านคุณภาพมากขึ้น โรงเรียนในประเทศไทยเองจำเป็นต้องพัฒนาให้เป็นหน่วยบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อรองรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีทางการศึกษา

2.หลักสูตรการเรียนการสอนมีความเป็นสากล เนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีศักยภาพในหลายด้าน รวมทั้งความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร คุณลักษณะในการเป็นพลโลก การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนจึงต้องปรับให้มีความเป็นสากลมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการศึกษา ทำให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนด้านการจัดการศึกษาในประเทศไทย โรงเรียนควรหาภาคีเครือข่ายในการจัดหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสมทบ หรือหลักสูตรร่วมกับสถาบันต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษา

3.การพัฒนาทักษะการคิด สภาพสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูง ทำให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาทักษะเป็นสำคัญ ในปัจจุบันโรงเรียนยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนได้เท่าที่ควรเนื่องจากการเรียนการสอนยังเน้นให้ผู้เรียนคิดตามสิ่งที่ผู้สอนป้อนความรู้มากกว่าการคิดสิ่งใหม่ ๆ จึงควรมีการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดให้มากขึ้น

4.การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม แนวคิดทุนนิยมที่มุ่งการแข่งขัน มีอิทธิพลทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการให้ความสำคัญการพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จนอาจจะเลยการพัฒนาส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมซึ่งจะส่งผลต่อปัญหาทางสังคมตามมา ดังนั้นปรัชญาการจัดการศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคคลในองค์รวมทั้งมิติของความรู้และคุณธรรมคู่กัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและประชาคมโลกอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

5.การสอนภาษาต่างประเทศ ในโลกยุคไร้พรมแดน นั้น ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้สื่อสารอย่างกว้างขวาง เช่น ภาษาอังกฤษ หรือ

ภาษาจีน ย่อมมีความได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองในเรื่อง ต่าง ๆ ตลอดจนจนการประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการในการพัฒนาเยาวชนของชาติ เข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับในสังคมโลกได้อย่างสันติอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน โดยมีจุดหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญ และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และมีคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล โดยหลักสูตรได้มุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพ เทียบเคียงกับนานาชาติอารยประเทศ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถ ให้คนไทย ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของโลก มีศักยภาพในการแข่งขันในเวทีโลก

อย่างไรก็ตามจากการติดตามการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของทักษะการคิดวิเคราะห์ การใช้ความคิดและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญาที่จะส่งผลผู้เรียนเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ และนำไปพัฒนาประยุกต์ใช้ได้กับการอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการลงมือปฏิบัติจริง การทดลอง และการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง และสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างถ่องแท้ สามารถนำไปถ่ายทอดแก่ผู้เรียน และสามารถประยุกต์ใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนจนนวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 จุดมุ่งหมายและทิศทางในการดำเนินการโรงเรียนมาตรฐานสากล

การดำเนินการของโรงเรียนมาตรฐานสากลนั้น จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการพัฒนาหลาย ๆ มิติไปพร้อม ๆ กัน และต้องดำเนินการทั้งระบบ คือด้านหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน การบริหารจัดการ มิใช่ เป็นการจัดการศึกษาเพียงบางส่วนของโรงเรียน หรือจัด เป็น

แผนการเรียนมาตรฐานสากล การจัดการศึกษาในโรงเรียนมาตรฐานสากลจะต้องมีจุดมุ่งหมาย และทิศทางที่ชัดเจนคือ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) สร้างวิถีแห่งการรู้แจ้ง สร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่น รักและเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ สามารถวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และมีจิตสาธารณะและสำนึกในการบริการสังคม

2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World-Class Standard) โดยคำนึงถึงความหลากหลายของผู้เรียนซึ่งมีภูมิปัญญา ความสามารถ และความถนัดแตกต่างกัน มีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมพหุปัญญาของเด็ก บนพื้นฐานของความเข้าใจ รู้ใจ และมีการใช้กระบวนการคัดกรองในระบบช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้สามารถพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดแห่งศักยภาพ

3. ยกระดับการบริหารจัดการคุณภาพด้วยคุณภาพ (Quality System Management) พัฒนาศักยภาพขององค์กรให้ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของตัวเอง สามารถระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ และศึกษาแนวทางจากแบบอย่างความสำเร็จที่หลากหลายเพื่อปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมรวมทั้งมีการสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งอาจ เริ่มต้นจาก การประสานความร่วมมือ ในชุมชน ท้องถิ่น ไปสู่ภูมิภาค จนกระทั่งถึงเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติในที่สุด ทั้งนี้เพราะคุณภาพของเยาวชนคือ อนาคตของชุมชน ความหวังของชาติ และของมวลมนุษยชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

สรุป โรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) หมายถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Learner Profile) เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World-Class Standard) ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World citizen) พัฒนาระดับคุณภาพจัดการเรียนการสอนและการจัดการด้วยระบบคุณภาพเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานสากลเป็นการต่อยอดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นมาตรฐานชาติ (ตามที่โรงเรียนทุกโรงจะต้องดำเนินการเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโดย สมศ. ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) โดยภาพรวมคุณลักษณะที่พึงประสงค์พื้นฐานของทั้งสองมาตรฐานเหมือนกัน คือการจัดการศึกษาให้คนในชาติเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขตามปฏิญญาว่าด้วยการจัดการศึกษาของ UNESCO โดยในศตวรรษที่ 21 ทุกประเทศได้มีการพัฒนาและใช้หลักสูตรการศึกษาที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้ Learn to know, Learn to be, Learn to do เพื่อให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในฐานะพลเมืองของชาติ และ Learn to live together เพื่อสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในฐานะ

พลโลก (มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก) (สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย 2554)

2.7 ความหมายของโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School)

ปัจจุบันยังไม่มีการบัญญัติความหมายของคำว่าโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากลอย่างเป็นทางการ จากการศึกษาค้นคว้าจากตำราเอกสารและการขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากข้อมูลทั้งหมด และได้สรุปความหมายของโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) นั้นหมายถึง โรงเรียนในฝันที่มีความพร้อมในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ที่สามารถพัฒนาให้ไปสู่มาตรฐานสากลได้ตามโครงการมัธยมศึกษาเชิงปฏิบัติการ ของสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในระยะแรก รุ่นที่ 1 ของการดำเนินงานโครงการโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากลปี 2553 คัดเลือกจากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 1-3 ซึ่งเป็นโรงเรียนในฝันที่มีความพร้อมสู่มาตรฐานสากล จากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 1 จำนวน 66 โรงเรียน จากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 2 จำนวน 77 โรงเรียน และจากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 3 จำนวน 11 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 124 โรงเรียน ด้วยงบประมาณ ในโครงการปฏิบัติไทยเข้มแข็ง 2553 -2555 แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 (SP 2) ซึ่งโรงเรียนทั้งหมดเป็นโรงเรียนในฝันที่มีความพร้อมในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล ซึ่งพิจารณาคัดเลือกจากโรงเรียนในฝันทั้งหมด 2,500 ทั่วประเทศ ให้เข้าสู่โรงเรียนในฝันที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ด้วยเกณฑ์ ดังนี้ (ณรงค์ เพชรล้า , 26 พฤศจิกายน 2553)

1. เป็นโรงเรียนในฝันที่มีผลการประเมินภายนอกจากสมศ.อยู่ในระดับดีถึงดีมาก
2. เป็นโรงเรียนในฝันที่มีผลคะแนนมาตรฐานชาติ (O-Net) ต้องสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. เป็นโรงเรียนในฝันที่มีความพร้อมสู่มาตรฐานสากล

ต่อมาได้มีการประกาศรายชื่อเพิ่มเติมโรงเรียนในฝันให้เข้าสู่โครงการโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล รุ่นต่อมา อีกจำนวน 124 โรงเรียน ด้วยหลักเกณฑ์พิจารณาข้างต้น รวมจำนวนโรงเรียนในฝันที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ทั้งหมดในปีงบประมาณ 2553 (SP2) ทั้งหมด 248 โรงเรียน และได้มีการดำเนินการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 2.2 สรุปจำนวนโรงเรียนในฝันระดับประเทศ (ปี 2553)

ร.ร.ในฝัน	ในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล	ดีประจำอำเภอ	เพิ่ม	รวมโรงเรียนในฝัน
รุ่นที่ 1	66	854	-	920
รุ่นที่ 2	77	818	-	865
รุ่นที่ 3	11	704	124	839
รุ่น 3 ดีอำเภอ	-	828		2,624
รวม	124	2,500		

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

ปัจจุบันการดำเนินงานโครงการในฝัน พัฒนาสู่มาตรฐานสากลได้เข้าสู่การพัฒนาโครงการ ปีงบประมาณ 2555 ตามแผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา โครงการมัธยมเชิงปฏิบัติการ กิจกรรมโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ 1.) กลุ่มโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class) จำนวน 500 โรงเรียน (ได้รับงบโรงเรียนละ 806,840 บาท) 2.) กลุ่มโรงเรียนในฝันที่เตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานสากล (World Class) ที่เน้นการปฏิบัติการด้านอาชีพ จำนวน 500 โรงเรียน (ได้รับงบโรงเรียนละ 429,600 บาท) และ 3.) กลุ่มโรงเรียนในฝันที่เตรียมความพร้อมด้านอาชีพสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 1,502 โรงเรียน (โรงเรียนละ 280,000 บาท) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลในโครงการมัธยมเชิงปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2555 ดังนี้ (สำนักบริหารมัธยมศึกษาตอนปลาย,2555)

1. โรงเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินของ สมศ.รอบที่ 2 หรือ 3 อยู่ในระดับ ดี ถึง ดีมาก
2. โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-Net) ในปีการศึกษา 2553 สูงกว่าค่าเฉลี่ยกลาง
3. โรงเรียนผ่านการประเมินเป็นต้นแบบโรงเรียนในฝันและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่าวันประเมิน
4. โรงเรียนได้รับรางวัลชนะเลิศระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552) เช่น รางวัลโรงเรียนพระราชทาน รางวัลนักเรียนพระราชทาน รางวัลชนะเลิศการแข่งขันนักเรียนงานศิลป์หัตถกรรม รางวัลชนะเลิศการแข่งขันวิชาการระดับนานาชาติ เป็นต้น

5. โรงเรียนมีผลงานโดดเด่นด้านการศึกษาเพื่อการมีงานทำแบบครบวงจร ตั้งแต่ผลผลิต การแปรรูปและการตลาด เช่น ด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หรือนักเรียนมีอัจฉริยภาพ ใน ด้านต่าง ๆ เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ นาฏศิลป์ หุ่นยนต์ เครื่องบิน เป็นต้น
6. โรงเรียนมีการเปิดการสอนภาษาต่างประเทศที่ 2 เช่น ภาษาอาเซียน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เกาหลี ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน เป็นต้น
7. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม บริเวณโรงเรียน และอาคารสถานที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัยเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
8. โรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ที่ทันสมัย เพียงพอต่อความต้องการของครูและนักเรียน โดยเฉพาะวัสดุอุปกรณ์และสื่อด้าน ICT (Information Communication Technology)
9. โรงเรียนมีจำนวนครูและบุคลากรตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนเพียงพอและมีความ กระตือรือร้นพร้อมรับการพัฒนาและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
10. ผู้บริหารโรงเรียน บริหารด้วยความโปร่งใสและได้รับการยอมรับและยกย่องให้เป็น ผู้นำ การเปลี่ยนแปลง มีผลงานเชิงประจักษ์ ด้านการพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลต่าง ๆ ในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาหรืออาจเป็นผลงานจากโรงเรียนเดิมที่ย้ายมาใหม่
11. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนจนประสบผลสำเร็จด้านใดด้านหนึ่งอย่าง ต่อเนื่อง เช่น ผู้อุปถัมภ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำศาสนาในชุมชนผู้ปกครอง เป็นต้น
12. โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ประสบผลสำเร็จจนเป็นแบบอย่าง และสามารถดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้
13. ไม่ได้อยู่ในโครงการโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล 500 โรงเรียน

ในการวิจัยศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริม การมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR ในโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล 248 โรงเรียน ในโครงการนำร่องรุ่นแรก โครงการภายใต้ปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 (SP2) โครงการพัฒนา คุณภาพโรงเรียนสู่มาตรฐาน ข้อ 3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในพื้นที่ดำเนินการพัฒนา โรงเรียนในพื้นที่สู่มาตรฐานสากลไปล่วงหน้าก่อนโครงการโรงเรียนในพื้นที่สู่มาตรฐานสากลใน โครงการมัธยมเชิงปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2555 ซึ่งกำลังดำเนินการรับสมัครคัดเลือกโรงเรียน ในพื้นที่ที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนในพื้นที่สู่มาตรฐานสากล ปี 2555 อยู่ ณ ขณะนี้

ตอนที่ 3 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์

3.1 ความหมายของการวางแผนกลยุทธ์

คำว่ากลยุทธ์เป็นถ้อยสำนวนที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด ซึ่งคำว่ากลยุทธ์นั้นมีรากฐานมาจากศาสตร์ทางการทหาร ในภาษาอังกฤษคำว่า “STEATEGY” ซึ่งมีรากมาจากคำว่า “STRATEGOS” ในภาษากรีกโบราณซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความคำว่า “กลยุทธ์” ไว้มาก ซึ่งพอจะยกตัวอย่างมาพอสังเขปดังนี้

การวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง ภาระหน้าที่ขององค์กรที่จะบริหารจัดการในอนาคต (Davis, Gordon Bitter Olson, Margrethe H., 1985)

กูดสไตน์และคณะ (Goodstein and others, 1993) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์ เป็นการตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการขององค์กร คือ องค์กรจะก้าวไปในทางใด (What are you going?) สภาพแวดล้อมขององค์กรมีอะไรบ้าง (What is the environment) และ องค์กรจะต้องพยายามทำอย่างไรบ้างจึงจะไปถึงเป้าหมายได้ (How do you get there?)

คอตเลอร์และเมอร์ฟี (Kotler and Murphy, 1981) ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์มาใช้ในอุดมศึกษา สรุปได้ว่า การวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนรวมขององค์กรที่คำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and Peter, 1991) ได้ให้คำนิยามของคำว่า กลยุทธ์ นั้น หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ธงชัย สันติวงษ์ (อ้างถึงใน ดุจเดือน อิมโพธิ์, 2536:42) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง ยุทธวิธีหรือแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดผลดีที่เป็นข้อได้เปรียบ และสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์อันใดอันหนึ่ง หรือหลาย ๆ อันพร้อมกัน โดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด ณ ระดับที่ยอมรับได้

ประทุม รอดประเสริฐ (2535 : 76) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเพื่อดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ แม้จะต้องเสี่ยงกับสภาวะแวดล้อมที่ไม่แน่นอนหรือไม่สามารถคาดคะเนได้ โดยในการตัดสินใจจะต้องเลือกแผนที่ดีที่คาดว่าจะใช้ได้ดีที่สุดไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและยังเป็นการตัดสินใจดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงานหรือองค์กรในอนาคต

ดุจเดือน อิมโพธิ์ (2539:7) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การจัดระบบวิธีการ เทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้ผลงานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

พสุเตชะวรินทร์ (2542:4) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกิจการทั้งระยะสั้นและระยะยาว และลงมือปฏิบัติตามที่ได้วางไว้ เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามภารกิจและบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

สมชาย ภคภาสนวิวัฒน์ (2542:5) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร เพื่อพิจารณาหาโอกาสและภัยอันตราย ตลอดจนวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเพื่อหาจุดอ่อนและจุดแข็ง

กล่าวโดยสรุป กลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดยุทธวิธีหรือวิธีการหรือแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน

3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์

ในสมัยแห่งการพัฒนาระยะแรกไม่ค่อยมีผู้นำแนวคิดเรื่องกลยุทธ์มาใช้มากนัก เพราะการเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นไปอย่างเชื่องช้า แต่เมื่อเกิดกระบวนการโลกาภิวัตน์ และเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันมากขึ้นความจำเป็นในการนำแนวคิดเรื่องกลยุทธ์มาใช้จึงมีมากขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางและภารกิจขององค์กรให้ชัดเจน โดยเฉพาะองค์กรทางธุรกิจที่ต้องเผชิญกับตัวแปรที่มีความเคลื่อนไหวสูงแปรเปลี่ยนได้ง่าย โดยปัจจัยภายนอกมักเป็นตัวกำหนดการดำเนินงานภายในขององค์กรคือตลาดและลูกค้าที่บริษัทต้องแข่งขันเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งของตลาด สถานการณ์ปัจจุบันกลยุทธ์มีความสำคัญมากในกระบวนการวางแผนเนื่องจากกลยุทธ์เป็นเครื่องมือและเป็นพื้นฐานในการวางแผนหรือเป็นวิธีการเชิงรวมของเรื่องราวทั้งหมดที่แต่ละบุคคลหรือองค์กรเลือกไว้สำหรับช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่องค์กรกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางการจัดการกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่มีความไม่แน่นอนสูง มีปัจจัยภายนอกที่ไม่อยู่ในวิสัยที่ควบคุมได้ และผู้ที่จะต้องเผชิญกับสภาพการณ์นั้นจำเป็นต้องคาดคะเนการเคลื่อนไหวของตัวแปรหลักๆ ตัวแปรนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยีหรือเป็นคู่แข่ง หรือพันธมิตร

ธงชัย สันติวงษ์ (2535: 42-43) ได้ให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์ไว้ว่า กลยุทธ์จะช่วยขยายความคำว่าเป้าหมาย เน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนสำหรับระยะยาวในอนาคตข้างหน้า ซึ่งให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องให้มีการเสริม บังคับ หรือกำกับความเป็นไปของงานมากกว่าที่จะคอยแก้ไขความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและเป็นการจัดทำเป้าหมายขึ้นมาเพื่อให้เป็นสิ่งดลใจสำหรับการทำงานขององค์กร

พิภตรพวง วัฒนสินธุ์ และพสุ เตชะวรินทร์ (2542:7-9) กล่าวว่า ความสำคัญของกลยุทธ์การให้บริการเป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง ภารกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ

อย่างเป็นระบบเพื่อให้องค์กรมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดการและการตัดสินใจทางด้านกลยุทธ์มักจะเป็นความพยายามในการได้มาซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กรธุรกิจ ความได้เปรียบทางการแข่งขันนี้สามารถเกิดขึ้นจากการนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ การนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณค่าเหมาะสมกับราคาที่สุด

ดูจเดื่อน อิมโพธิ์ (2539:42) กล่าวว่า ความสำคัญของกลยุทธ์ที่มีอยู่ตลอดเวลาในกระบวนการวางแผนนั้นนับว่ามีความสำคัญอยู่มากทีเดียว กลยุทธ์จะช่วยทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยจำกัดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นพื้นฐานของขั้นตอนการวางแผนที่จะกระทำต่อไป ลักษณะของกลยุทธ์จึงคล้ายๆ กับเป็นการออกแบบหรือกำหนดแบบสำหรับเรื่องทั้งหมด หรือก็คือเป็นวิธีการเชิงรวมของเรื่องราวทั้งหมดที่แต่ละบุคคลหรือองค์กรเลือกเอาไว้ สำหรับช่วยให้สามารถเคลื่อนไหวไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้การพัฒนาให้ได้กลยุทธ์ที่เหมาะสมนับว่าเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่มุ่งพยายามจะให้มีการใช้กำลังพยายามภายในและแรงผลักดันมหภาคจากภายนอกที่จะให้เกิดผลดีมากที่สุดเพื่อจะให้องค์กรเดินทางไปสู่เป้าประสงค์ของตนได้โดยที่การกำหนดกลยุทธ์เป็นกิจกรรมที่สำคัญมากดังกล่าว

3.3วิธีการกำหนดกลยุทธ์

เนื่องจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้เกิดขึ้น รวมถึงลักษณะขององค์กรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต และเงื่อนไขการแข่งขันใหม่ ๆ ที่ได้เกิดขึ้น ทำให้ปัจจัยหรือสาเหตุของความสำเร็จในองค์กรที่เคยมีมาในอดีตเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เช่น ด้านการแข่งขันในการให้บริการแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ด้านคุณภาพการจัดการศึกษาหรือด้านการแข่งขันในรางวัลต่าง ๆ ที่จะนำสู่ความภาคภูมิใจ เกียรติยศ และชื่อเสียงของโรงเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะทำให้ผู้ปกครองพิจารณาส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ ดังนั้นผู้บริหารขององค์กรก็จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากแนวคิดหรือวิธีการบริหารแบบเดิม ๆ ย่อมไม่สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้เหมือนในอดีต

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2542 : 5-15) การวางแผนกลยุทธ์แตกต่างจากการวางแผนโดยทั่วไป (Planning) ในลักษณะที่ว่าเป็นการวางแผนที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ (Vision) ของผู้นำในการที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในที่จะกระทบต่อองค์กร เป็นการวางแผนในลักษณะเป็นทั้งการแก้ไขและการป้องกันปัญหา และรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งระยะสั้น กลาง ยาว นอกจากนั้นแล้วกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ยังเป็นการวางแผนอย่างมีระบบ อันหมายถึงเป็นการวางแผนที่มีการเชื่อมโยงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการเชื่อมโยงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ องค์ประกอบกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในแต่ละส่วนจะต้องมี

ความสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ บนพื้นฐานของการผลักดันไปสู่ทิศทางความสำเร็จที่ได้กำหนด เป้าหมายไว้ล่วงหน้า การวางแผนกลยุทธ์จึงมีลักษณะในการกำหนดองค์รวม โดยในแต่ละส่วนจะกลายเป็นองค์ประกอบในองค์รวมเดียวกันและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบยังหมายถึงความสัมพันธ์ในเงื่อนไขเวลา ในการกำหนดกลยุทธ์นั้นมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญทั้งหมด 5 ประการ คือ

ประการแรก ในการกำหนดกลยุทธ์นั้นจะต้องมีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ตลอดจนอุตสาหกรรมและธุรกิจ อันจะส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรทั้งในปัจจุบันและอนาคต เป้าหมายสำคัญของการวิเคราะห์ก็คือ ต้องการดูการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในมิติต่าง ๆ นั้น กระทับกับองค์กรในทางลบหรือทางบวก ถ้ากระทับในทางบวกก็เรียกว่า โอกาส (Opportunity) และถ้ากระทับในทางลบก็เรียกว่า ภัยอันตราย (Threat) ในการวิเคราะห์นั้นมียุทธศาสตร์สำคัญก็คือ เพื่อให้องค์กรนั้นสามารถปรับตัวได้ทัน และเตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้น

ประการที่สอง ในการกำหนดกลยุทธ์นั้น องค์ประกอบอีกประการหนึ่งก็คือ จะต้องมีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร กล่าวคือ การวิเคราะห์องค์กรภายในไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบุคลากร ระบบการเงิน คอมพิวเตอร์ โครงสร้างองค์กร ระบบการสื่อสาร ค่านิยม และอื่น ๆ โดยวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ก็คือ เพื่อที่จะหาจุดอ่อน (Weakness) และจุดแข็ง (Strength) ในการวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรจะต้องมีข้อมูลคู่แข่ง ขององค์กรต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงหรือหลักการ 3 ประการด้วยกัน คือ 1. การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรจะต้องมีข้อมูลคู่แข่ง เพื่อที่จะมาเปรียบเทียบว่าลักษณะขององค์กรของตนเมื่อเปรียบเทียบแล้วถ้าด้อยกว่าก็เป็นจุดอ่อน ดีกว่าก็เป็นจุดแข็ง 2. การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรจะต้องคำนึงถึงกลไกหรือเครื่องวัดที่เป็นรูปธรรม (Benchmarking) กล่าวคือ ในการดูถึงจุดอ่อนจุดแข็งของตนได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นตัววัดอย่างเป็นรูปธรรมและจุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรนั้นจะต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องโดยตรง (Relevance) เพื่อปรับองค์กรไปสู่แนวทางที่ถูกต้องและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกบนพื้นฐานของจุดอ่อนจุดแข็งที่ได้มีการวิเคราะห์เอาไว้

ประการที่สาม การกำหนดกลยุทธ์นั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างกับการวางแผนโดยทั่วไป ในประเด็นที่ว่า การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นจะประกอบด้วย 3 แผน คือ แผนระยะยาว แผนระยะกลาง แผนระยะสั้น กล่าวคือ ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์แต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน การบรรลุแผนระยะสั้นไปถึงจุดจุดหนึ่งก็จะไปสู่เป้าหมายของแผนระยะกลาง และเมื่อบรรลุถึงระดับหนึ่งก็จะไปถึงทิศทางระยะยาวที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น ในการวางแผนโดยทั่วไปจะเป็นการวางแผนระยะสั้น คือ แผนงบประมาณเท่านั้นเองเพราะไม่มีทิศทางระยะยาวมารองรับ

ประการที่สี่ การวางแผนกลยุทธ์ถือว่าการวางแผนอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ (Systematic) โดยทุกส่วนจะมีความสัมพันธ์และผูกพันกันอย่างมีโครงสร้าง ทุกอนุของเวลาที่เสียไปและทุกส่วนของกิจการที่ทำจะมีความสัมพันธ์และเสริมสร้างในลักษณะที่ผลักดันไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ประการที่ห้า การกำหนดกลยุทธ์นั้นจะต้องเป็นการวางแผนที่สามารถปฏิบัติได้ (Realistic) ซึ่งความแตกต่างของการวางแผนกลยุทธ์กับการวางแผนโดยทั่วไปคือ ระดับของการปฏิบัติได้และการทำได้นั้นเอง การวางแผนทั่วไปถ้าเป็นการวางแผนระยะยาว ส่วนใหญ่นั้นมักจะเป็นแผนอุดมคติ (Idealistic)

ธงชัย สันติวงษ์ (2534 : 61-66) ได้นำเสนอขั้นตอนของการกำหนดกลยุทธ์แต่ละขั้นพร้อมทั้งได้แยกแยะให้เห็นส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อจัดวางกลยุทธ์ ในขั้นแรกสุดนั้นผู้บริหารระดับสูงซึ่งทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดวางกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดวางกลยุทธ์ 4 ประการ คือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง การตรวจสอบโดยละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่ซึ่งองค์กรจะต้องเกี่ยวข้องในระหว่าง การดำเนินงานและทำการประเมินให้เป็นโอกาส (Strengths) และข้อจำกัด (Threats) ว่ามีประการใด อะไรบ้าง

2. การวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายใน และจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อประเมินให้ทราบถึงกำลังความสามารถที่มีอยู่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ ดำเนินต่อไป และสามารถประสบความสำเร็จภายใต้เงื่อนไขของสภาวะแวดล้อมขององค์กรทั้งที่เป็นอยู่และเปลี่ยนแปลงไปด้วย

3. การรับรู้ถึงค่านิยมส่วนบุคคล (Personal values) และวัตถุประสงค์ส่วนตัวของกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจ รวมทั้งบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่ยังมีอำนาจและอิทธิพลอยู่ในแวดวงขององค์กร เพราะค่านิยมส่วนตัวเหล่านี้เป็นผู้ตัดสินใจที่สำคัญและมีผลกระทบต่อทางเลือกกลยุทธ์ ผู้บริหารจึงควรปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับค่านิยมและความชอบส่วนบุคคลจนเป็นที่ยอมรับได้ในที่สุด

4. การพิจารณาตกลงใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบขององค์กรที่พึงมีต่อสังคมว่าควรจะมีขนาดไหน อะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนกลยุทธ์และกระบวนการบริหาร โดยวัตถุประสงค์ในขั้นตอนนี้ การวางแผนกลยุทธ์ที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากการวิเคราะห์เพื่อการจัดวางกลยุทธ์ สิ่ง

ที่จะทำในขั้นตอนนี้คือ การวางแผนกลยุทธ์ออกมาเพื่อให้เป็นเครื่องมือใช้สำหรับให้องค์กรก้าวเข้าไปในอนาคตด้วยกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ พร้อมกับมีแผนงานหลักต่าง ๆ พร้อมด้วยนโยบายและกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติต่อไป การวางแผนกลยุทธ์และกระบวนการบริหารโดยวัตถุประสงค์แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ทางกลยุทธ์ (Mission and Strategic Objectives) คือ การพิจารณาทกลงใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของกิจการว่า จะตั้งขึ้นเพื่ออะไรและการระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะทำให้สำเร็จตามผลที่ต้องการ ซึ่งวัตถุประสงค์นี้เองจะเป็นเครื่องชี้นำองค์กรให้เห็นถึงทิศทางของการดำเนินการและการเติบโต

2.การกำหนดแผนงานหลัก นโยบายและกลยุทธ์ย่อย (Major plans policies and sub strategic) หมายถึง การแจกแจงออกมาเป็นแผนงานหลักต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทางกลยุทธ์และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 3การปฏิบัติตามกลยุทธ์ เป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องออกมาจากการวางแผนกลยุทธ์จนออกมาเป็นแผนงานหลัก นโยบายและกลยุทธ์ย่อย จนกระทั่งเชื่อมโยงถึงการวางแผนปฏิบัติและงบประมาณ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีการคิดวิเคราะห์ถึงการปฏิบัติให้เชื่อมโยงกันโดยไม่ขาดตอนจากกัน ในส่วนของการปฏิบัติตามกลยุทธ์นั้นนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญโดยตรงต่อความสำเร็จของกลยุทธ์ ทั้งนี้เพราะกลยุทธ์ที่ดีนั้นจะบรรลุผลสำเร็จได้ย่อมต้องสามารถได้รับการปฏิบัติลุล่วงไป ซึ่งการที่จะทำให้การปฏิบัตินั้นสำเร็จลุล่วงได้นั้นย่อมต้องอาศัยปัจจัยสำคัญเหล่านี้

1. วัฒนธรรมองค์กร
2. โครงสร้างองค์กร
3. ทักษะกรรมมนุษย์หรือบุคคล
4. ระบบและกระบวนการบริหารงาน

ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กรในการบริหารกลยุทธ์

ขั้นตอนที่ 4การประเมินกลยุทธ์ ขั้นตอนนี้นับว่าเป็นขั้นตอนปิดท้ายของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์และเป็นขั้นตอนที่ทำให้การบริหารกลยุทธ์นั้นเป็นวงจรการบริหารของผู้บริหารที่จะทำการประเมินถึงกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ต้องทราบ ว่า เมื่อใดที่ได้จัดวางกลยุทธ์ไว้อย่างดีแล้ว มีปัญหาข้อบกพร่องอย่างไร ได้ผลเพียงไร

สำหรับกำหนดกลยุทธ์ ศรีวงศ์ สุมิตร (2538 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรเป็นเรื่องที่ซับซ้อนมาก ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 5 ขั้นตอนในเรื่องขององค์กร

1.การพิจารณาโอกาสและภาวะคุก(Opportunities and Threat) หมายถึง การตรวจสอบให้ทราบถึงโอกาสและภาวะคุกคามที่องค์กรประสบอยู่ โดยการตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุม เชื่อมโยงไปถึงเรื่องนับตั้งแต่นโยบายขององค์กร สภาพการแข่งขัน จากนั้นจะต้องมีการประมาณการขนาดของการเสี่ยงเป็นโอกาสและเป็นภาวะคุกคามด้วยพร้อมกัน โดยจะต้อง

คาดการณ์ถึงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งประเมินถึงผลกระทบของสิ่งที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวด้วย ถ้าหากเหตุการณ์ใดคาดหมายได้แน่ชัดว่าจะมีทางเกิดขึ้นได้มากแต่จะกระทบเพียงเล็กน้อย ก็จะมีผลทำให้การเสี่ยงหรือภาวะคุกคามขององค์กรมีไม่มากนัก ในทางตรงกันข้ามถ้าเหตุการณ์ใดมีโอกาสเกิดขึ้นได้มากพอประมาณ แต่จะมีผลกระทบต่อองค์กรได้มาก ก็จะทำให้ระดับการเสี่ยงหรือภาวะคุกคามขององค์กรอยู่ในระดับสูงไปด้วย

2. การประเมินทรัพยากรที่มีอยู่ หมายถึง การประเมินความเข้มแข็ง (จุดแข็ง: Strength) และความอ่อนแอ (จุดอ่อน: Weakness) ขององค์กร โดยต้องดูจุดแข็งขององค์กรที่มีอยู่คืออะไร บุคลากรที่มีอยู่และทรัพยากรอื่น ๆ มีมากน้อย และมีคุณภาพอย่างไร กลยุทธ์ที่ดีเยี่ยมจะต้องสร้างขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่องค์กรมีอยู่และต้องสามารถลดขนาดของปัญหาที่เป็นจุดอ่อนให้เหลือน้อยที่สุด

3. การพัฒนาทางเลือกของกลยุทธ์ คือ การรวบรวมเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโอกาสและภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมขององค์กรมาพิจารณาร่วมกับข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่ โดยวิธีการจับคู่เงื่อนไขระหว่างโอกาสและความสามารถหรือจุดแข็งที่มีอยู่ เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ข้อดีหรือผลดีต่อการทำงานขององค์กรมากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้การทำงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ โดยมีระดับการเสี่ยงน้อยที่สุดในปัจจุบันสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ขึ้นมาใช้ในการปรับเปลี่ยนแผนงานและการทำงานด้านต่าง ๆ ต่อไป

4. กำหนดกลยุทธ์หลัก เป็นกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ในขั้นตอนที่ทำได้ยาก และต้องใช้ดุลยพินิจ ทั้งนี้เพราะการที่ผู้บริหารองค์กรไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดในอนาคตได้อย่างชัดเจน ตลอดจนการไม่สามารถมีข้อมูลที่สมบูรณ์ ดังนั้นการตัดสินใจได้ว่าระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ควรอยู่ระดับใดนั้นจึงเป็นเรื่องที่กำหนดได้ยาก

5. การดำเนินตามกลยุทธ์ คือ ขั้นตอนของการเอากลยุทธ์ที่ได้พัฒนาแล้วมาดำเนินการโดยพัฒนาแผนงานต่าง ๆ ขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลตามกลยุทธ์ที่วางไว้ เช่น ถ้าหากองค์กรได้ตัดสินใจที่ขยายสาขาขององค์กรออกสู่ต่างจังหวัด ดังนั้นก็ต้องจำเป็นที่จะต้องมีการจัดระบบการบริหารมารับรับให้เหมาะสม

6. การประเมินกลยุทธ์ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้กลยุทธ์ที่ใช้อยู่ล้าสมัย ไม่เข้ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ นอกจากนี้การจัดให้มีการพิจารณาทบทวนกลยุทธ์ที่ใช้อยู่เสมอ ย่อมจะทำให้สามารถเห็นถึงจุดอ่อนที่พึงต้องแก้ไขได้ตลอดเวลาและสามารถปรับกลยุทธ์ได้แต่เนิ่น ๆ อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การกำหนดกลยุทธ์นั้นสามารถแยกออกได้เป็น 5 ขั้นตอนในเรื่องขององค์กร คือ 1.การพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคาม 2.การประเมินทรัพยากรที่มีอยู่ 3.การพัฒนาทางเลือกของกลยุทธ์ 4.กำหนดกลยุทธ์หลัก 5.การดำเนินการตามกลยุทธ์และ 6.การประเมินกลยุทธ์

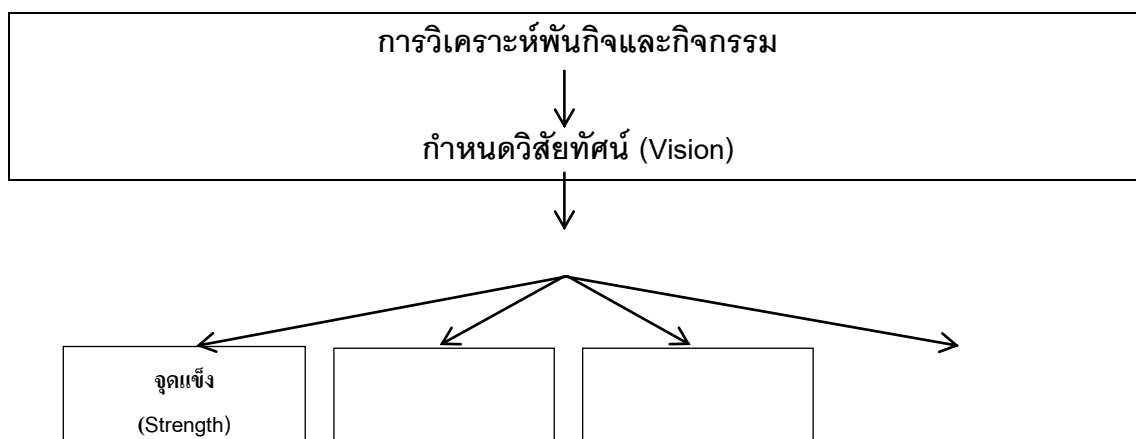
3.5การจัดทำกลยุทธ์

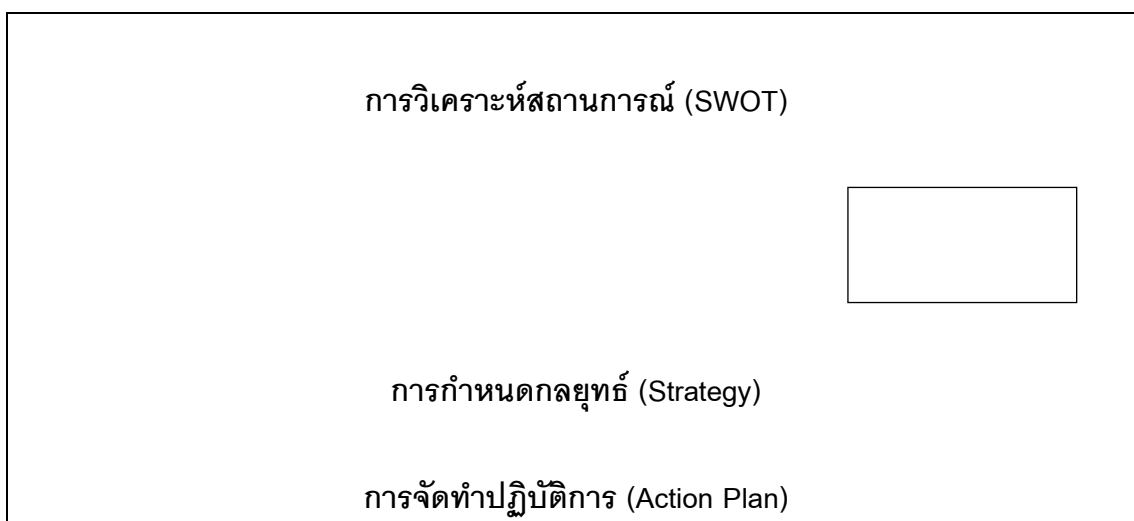
พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2542) กล่าวถึง การวางแผนกลยุทธ์เป็นทีม โดยเริ่มจากกระบวนการบริหารและการวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (Environmental Analysis)
- 2.การพิจารณาการวิเคราะห์ธุรกิจ (Corporate Strategic Analysis)
- 3.เลือกกลยุทธ์และจัดวางกลยุทธ์ (Generating Strategic Alternative)
- 4.กำหนดนโยบายและแผนงานหรือโครงการตามกลยุทธ์ (Action plan)
- 5.การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ (Implementation)

นอกจากนี้ได้เสนอขั้นตอนการกำหนดวิสัยทัศน์ และแผนปฏิบัติการโดยใช้คำว่า “MVOSA” ซึ่งประกอบด้วย

M = Mission	พันธกิจ
V = Vision	วิสัยทัศน์
O = Obstacle	อุปสรรค
S = Strategy	กลยุทธ์
A = Action Plan	แผนปฏิบัติการ

ดังแสดงแผนภาพ ที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์พันธกิจและกิจกรรม

ที่มา : พงษ์สิทธิ์ บรรณพิทักษ์ (2542)

พงษ์สิทธิ์ บรรณพิทักษ์ (2552: 17-32) ได้สรุปแนวคิดและหลักการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ไว้ดังนี้

1.แนวคิด

1.1การเปลี่ยนแปลงสังคมโลกสู่สังคมความรู้

การเปลี่ยนแปลงสังคมโลกสู่สังคมความรู้ (The Knowledge Society) และ เศรษฐกิจความรู้ (The Knowledge Economy) มีผลให้ความสำเร็จของกิจการไม่ได้ขึ้นอยู่กับ “พลังเครื่องจักร” แต่ขึ้นอยู่กับ “พลังสมอง” ในการคิด การเรียนรู้และการสร้างสรรค์นวัตกรรม (Hargreaves, 2003)

1.2เศรษฐกิจเข้าสู่ยุคอิมิตัว

ระบบสารสนเทศมีการพัฒนาขึ้น การประเมินค่าของธุรกิจจึงเปลี่ยนไป จากองค์ประกอบด้านวัตถุ เช่น สินทรัพย์ถาวรไปเป็นการให้น้ำหนัก สินทรัพย์ที่ไม่รูปร่าง หรือ สินทรัพย์ทางปัญญา การบริหารธุรกิจสมัยใหม่จึงมุ่ง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ :Strategic Management”(Dess & Miller,1996 and David 1997)

1.3 การวางแผนกลยุทธ์เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์

การบริหารเชิงกลยุทธ์มาจากภาษาอังกฤษว่า “Strategic Management” ประกอบด้วย กระบวนการ 4 ขั้นตอน (Dess & Miller. 1996 andDavid 1997)

1.การวิเคราะห์สถานการณ์

2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์หรือการกำหนดกลยุทธ์
3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์
4. การควบคุมเชิงกลยุทธ์และการประเมินผล

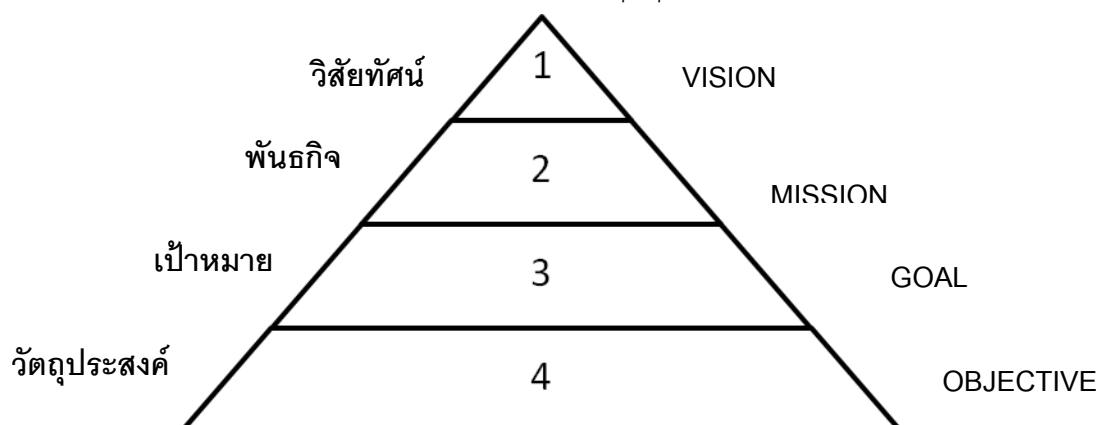
Strategic Management เริ่มใช้ในวงการทหารและวงการธุรกิจมาก่อนวงการราชการพลเรือนและการศึกษา วงการทหารนิยมเรียก Strategy ว่า ยุทธศาสตร์ วงการบริหารธุรกิจ นิยมเรียก Strategy ว่ากลยุทธ์

Strategy เป็นแนวทางเชิงรุกในการบรรลุเป้าหมาย ใน 1 Strategy ประกอบด้วย Tactic คือวิธีการเชิงรุกหลายๆ วิธีการ Strategy จึงเป็นกลุ่มหรือชุดของวิธีการเชิงรุก

2. หลักการ

2.1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย

การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Purpose) ขององค์กรในอนาคต จำแนกได้ 4 ระดับ ดังแผนภาพที่ 2.2 แสดงลำดับขั้นของการกำหนดจุดมุ่งหมายดังนี้

แผนภาพที่ 2.2 ลำดับขั้นของการกำหนดจุดมุ่งหมาย

1. วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง จุดมุ่งหมายใหญ่ขององค์กรว่าต้องการจะเป็นอะไรในอนาคต
2. พันธกิจ (Mission) หมายถึง จุดมุ่งหมายรองลงมาว่าธุรกิจขององค์กรคืออะไร
3. เป้าหมาย (Goal) หมายถึง รูปแบบผลลัพธ์สำคัญที่ต้องการในระยะยาว
4. วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึง เป้าหมายระยะสั้นที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและสามารถวัดได้

2.2 การวิเคราะห์องค์กร

1.การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนภายใน (Internal Strengths and Weaknesses)

2.การวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามจากภายนอก
(External Opportunities and Threats)

รวมเรียกว่า SWOT ANALYSIS

การวิเคราะห์ SW: 4 M

การวิเคราะห์ OT: 4 M

4M : Man. Money. Material และ Management

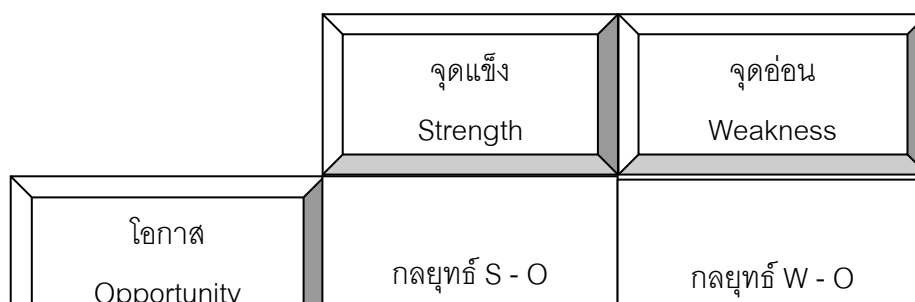
การใช้ประโยชน์จากSWOT Analysis

1.ใช้ในการพัฒนานกลยุทธ์

2. หลักการพัฒนานกลยุทธ์

1. เสริม SO

2. ลด WT

	จุดแข็ง	จุดอ่อน
โอกาส	การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายในและโอกาสภายนอกมาใช้	การแก้ไขจุดอ่อนภายในโดยพิจารณาจากโอกาสภายนอกที่เป็นผลดีต่อองค์กร
ภาวะคุกคาม	การแก้ไขหรือลดอุปสรรคภายนอกโดยนำจุดแข็งภายในมาใช้	การแก้ไขหรือลดความเสียหายของธุรกิจอันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและอุปสรรคภายนอก

แผนภาพที่ 2.3 แสดงตาราง SWOT หรือ TOWS Matrix

(ที่มา: พงษ์ทิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552)

3.6 การจัดทำตาราง SWOT หรือ TOWS เมทริกซ์ (SWOT Matrix)

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม โดยใช้ตาราง SWOT Matrix เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1.จับคู่จุดแข็งกับโอกาส (SO) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ SO คือ การใช้จุดแข็งที่ได้รับโอกาสมากที่สุด

2.จับคู่จุดแข็งกับอุปสรรค (ST)กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ ST คือ การใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะควบคุมหรือภาวะที่เป็นอุปสรรค

3. จับคู่จุดอ่อนกับโอกาส (WO)กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ WO คือการลดจุดอ่อนและเพิ่มโอกาส

4.จับคู่จุดอ่อนกับอุปสรรค (WT) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ WT คือการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามหรือภาวะที่เป็นอุปสรรค

คอตเลอร์และเมอร์ฟี (Kotler and Murphy, 1981) ได้นำเสนอวิธีการแบ่งกระบวนการในการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ออกไว้ 5 ขั้นตอนซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียงวิธีการและหลักการตาม คอตเลอร์และเมอร์ฟี เพื่อใช้กับการวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (Environmental Analysis) ซึ่งองค์ประกอบที่ควรวิเคราะห์ มีดังนี้

1.วิเคราะห์ธรรมชาติของสถานศึกษา คุณค่า ความคาดหวัง และปณิธานของสถานศึกษาว่าอีก 10 ปีข้างหน้า สถานศึกษาควรจะเป็นอย่างไร

2.วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของสถานศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย บุคลากร งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ หลักสูตรสถานศึกษา ลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษา ในอนาคตว่าจะพัฒนาอย่างไร

3.วิเคราะห์ความสามารถของผู้นำสูงสุดของสถานศึกษา ต้องมีวิธีการบริหารให้ผู้นำในแต่ละระดับย่อยนั้นต้องมีความสามารถในการคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinking)

4.วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ที่ต้องทำการคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคตข้างหน้าที่จะส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาใน 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านสังคม และวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองและกฎหมาย

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Goal Formulation) เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแล้ว ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีการระบุภารกิจและหน้าที่ที่จะต้องทำไว้อย่างชัดเจนชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Formulation) เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแล้ว การจัดทำแผนกลยุทธ์นั้นจะต้องสามารถที่จะขจัดจุดอ่อนและลดข้อจำกัดที่เกิดขึ้นมาเป็นการเพิ่มจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบองค์กร (Organization Design) ซึ่งจะต้องออกแบบสถานศึกษาให้เหมาะสมต่อภารกิจ วัตถุประสงค์ บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กร

ขั้นตอนที่ 5 การออกแบบระบบการปฏิบัติการ (System Design) ซึ่งจะต้องออกแบบระบบการปฏิบัติการ สถานศึกษา ให้เหมาะสมต่อภารกิจ วัตถุประสงค์ บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กร

เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and Peter, 1991) ได้นำเสนอกระบวนการจัดการกลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียงให้เหมาะสมกับการบริหารสถานศึกษาดังต่อไปนี้

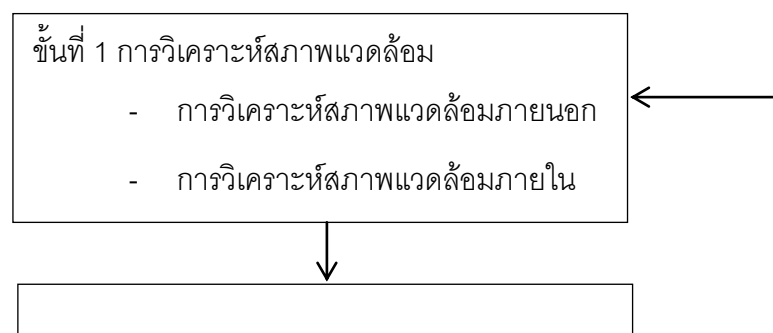
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) เพื่อพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน ภายในสถานศึกษา รวมถึง โอกาส และภาวะคุกคาม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การจัดวางทิศทางของสถานศึกษา (Establishing Organization Direction)ซึ่งตัวชี้วัดทิศทางของสถานศึกษา มี 2 ตัวชี้วัด คือ 1.ภารกิจของสถานศึกษา (School Mission) ในการก่อตั้งสถานศึกษา และ 2. วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (School Objective) ซึ่งต้องสอดคล้องกันเพื่อให้ได้สัมฤทธิ์ที่สูงที่สุด

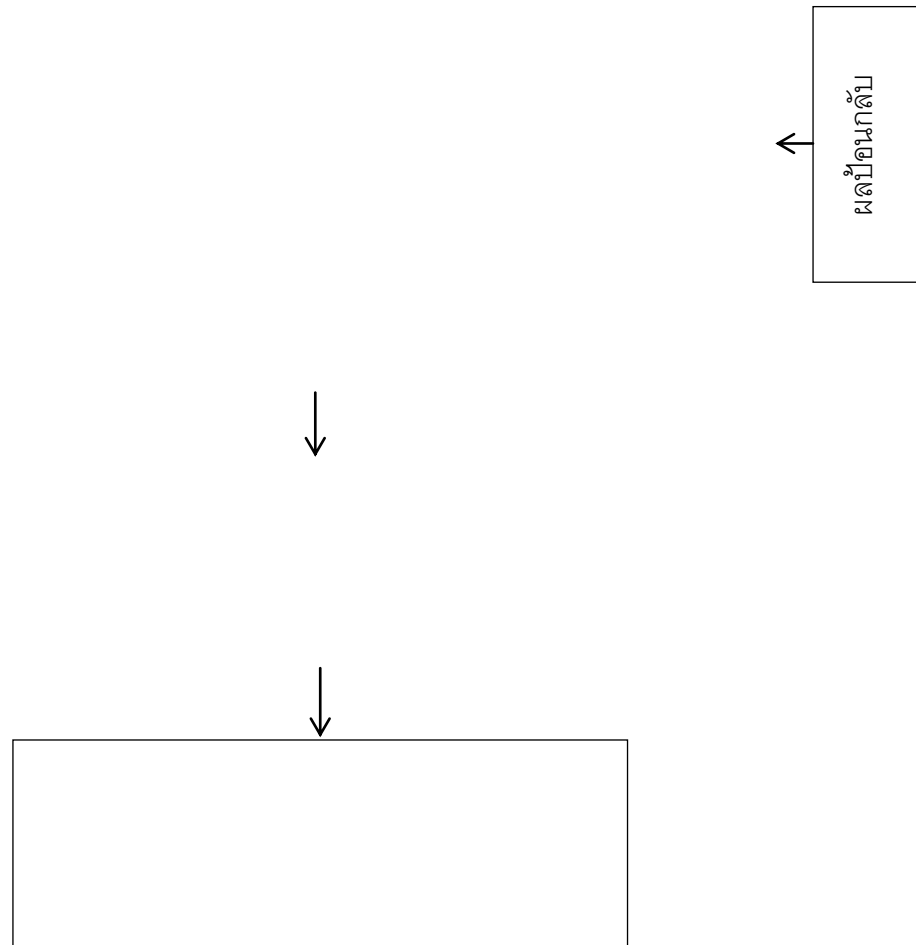
ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) ในขั้นตอนการกำหนดกลยุทธ์นี้เป็นการออกแบบกำหนดกลยุทธ์และเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์ทางเลือกกลยุทธ์สามารถเลือกทำได้ด้วยเทคนิคต่าง ๆ หลายเทคนิค เช่น 1.จากการวิเคราะห์คำถามวิกฤต (Critical Question Analysis) 2.การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT Analysis) 3.วิธีเมตริกซ์ของกลุ่ม และ 4.วิธีการเมตริกซ์จากภาพถ่ายหลายองค์ประกอบของ GE

ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategic Implementation) เป็นการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยคำนึงถึงโครงสร้างของสถานศึกษาและวัฒนธรรมขององค์กรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 5 การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control)
ซึ่งได้แสดงลำดับขั้นตอนตามแผนภาพที่ 2.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ของ Certo and Peter กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กรมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

แผนภาพที่ 2.4 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ของ Certo and Peter กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กรมี 6 ขั้นตอน (ศรีวงศ์ สุมิตร, 2538 อ้างถึงใน พันธศักดิ์ พลสารัมย์ , 2540)

3.7 เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการประเมินวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค

(Threats) การวิเคราะห์ SWOT จะถูกใช้เป็นรากฐานของการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์ SWOT อาจจะเสนอแนะว่าองค์กรควรจะเปลี่ยนแปลงภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย หรือกลยุทธ์ขององค์กร (สมัยศ นาวิกการ,2537)

SWOT เป็นคำย่อมาจากคำว่า Strength, Weakness, Opportunities, และ Threats โดย Strength คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวก ซึ่งองค์กรนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือ หมายถึง การดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ดี ในขณะที่ Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง สถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบและด้อยความสามารถ ซึ่งองค์กรไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุประสงค์ หมายถึง การดำเนินการภายในที่องค์กรทำได้ไม่ดี ส่วน Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานขององค์กร และ Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางการทำงานขององค์กร ไม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร (พงษรัตน์ เกสรแพทย์,2543 : 153) การวิเคราะห์ SWOT จะมีประโยชน์ในการประเมินองค์กรว่าอยู่ในสภาวะอย่างไร เพื่อนำข้อมูลการวิเคราะห์ขององค์กรไปดำเนินการวางแผนกลยุทธ์

การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ขององค์กร (การวิเคราะห์ SWOT) เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารองค์กรสามารถนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่ได้จากการประเมินองค์กร (การวิเคราะห์ SWOT) เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารองค์กรสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่ได้จากการประเมินองค์กร และสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจทางเลือกเชิงกลยุทธ์ได้ โดยจะนำจุดแข็ง จุดอ่อน ของสภาพแวดล้อมภายในมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อดูว่าองค์กรกำลังเผชิญกับสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นองค์กรควรจะทำอย่างไรในเชิงกลยุทธ์ โดยทั่วไป การวิเคราะห์ SWOT นี้ ผู้บริหารองค์กรจะเทียบกับสถานการณ์ 4 รูปแบบ (ทศพร ศิริสัมพันธ์,2539)

โอกาส

สถานการณ์ที่ 3	สถานการณ์ที่ 1
----------------	----------------

	“กลยุทธ์การพลิกตัวสถานการณ์”	“กลยุทธ์เชิงรุก”	
จุดอ่อน	สถานการณ์ที่ 2 “กลยุทธ์การป้องกันตัว”	สถานการณ์ที่ 4 “กลยุทธ์การแตกตัว”	จุดแข็ง
อุปสรรค			

1. สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง – โอกาส)

สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุดเนื่องจากองค์กรค่อนข้างที่จะมีจุดแข็งภายในค่อนข้างมาก ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมค่อนข้างที่จะให้โอกาสแก่องค์กรในหลายอย่าง ดังนั้นผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive Strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

2. สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน – อุปสรรค)

สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอก และมีปัญหาจุดอ่อนภายในอยู่หลายประการ ดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้บริหารขององค์กร คือ กลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (defensive strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนจรรยาบรรณการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุดรวมทั้งแก้ไขปัญหาลักษณะอุปสรรคภายในต่าง ๆ

3. สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน – โอกาส)

สถานการณ์นี้เปรียบเสมือนกรณีเครื่องหมายคำถามของ SBU (Strategic Business Unit—SBUคือมองว่าควรต้องมีการจัดกลุ่มธุรกิจออกเป็นหน่วยในเชิงกลยุทธ์เพื่อให้สามารถวางกลยุทธ์ ที่เหมาะสมไปตาม SBU ได้) เนื่องจากองค์กรมีโอกาสที่เป็นข้อได้เปรียบการแข่งขันอยู่หลายประการแต่ติดขัดอยู่ที่มีปัญหาอุปสรรคภายในที่เป็นจุดอ่อนหลายอย่างเช่นกัน ดังนั้นทางออกสำหรับผู้บริหารขององค์กร คือ กลยุทธ์การพลิกตัว (turnaround – oriented strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดได้

4. สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง – อุปสรรค)

สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการดำเนินการแต่ตัวองค์กรเองมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งอยู่หลายประการ ดังนั้นแทนที่ผู้บริหารขององค์กรจะรอ

จนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารขององค์กรสามารถเลือกกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างโอกาสในระยะยาวสำหรับผลิตภัณฑ์หรือตลาดด้านอื่น ๆ แทน

การวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้อาจต้องอาศัยความสามารถของผู้บริหารองค์กรที่จะประเมินว่าองค์กรของตนตกอยู่ในสถานการณ์แบบใด ทั้งนี้ เนื่องจากการวิเคราะห์ SWOT จะมีลักษณะในเชิงสัมพันธ์ เพราะแต่ละองค์กรนั้นจะมีจุดแข็ง - จุดอ่อน และโอกาส - ภัยคุกคาม ที่ผสมผสานกันไปไม่ชัดเจนหรือโดดเด่นออกมา ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะใช้การให้นำหนักเพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยออกมาว่า องค์กรตกอยู่ในสถานการณ์ใด โดยวิธีการลงความเห็นของผู้บริหารระดับต่าง ๆ ขององค์กร

โดยสรุป การจัดทำกลยุทธ์การบริหาร สถานศึกษา เริ่มจากการนำข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการกำหนดทิศทางของสถานศึกษา และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายใน มาจัดทำเป็นกลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆ ในการดำเนินงาน รวมทั้งการประเมินและคัดเลือกว่า กลยุทธ์ใด มีความเหมาะสมในการปฏิบัติมากที่สุด ในการจัดทำกลยุทธ์นั้นพึงระลึกเสมอว่า การจัดทำกลยุทธ์เป็นการกำหนด แนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้สถานศึกษาสามารถบรรลุถึงภารกิจและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยนำเอาปัจจัยทั้งภายในและภายนอกมาพิจารณาประกอบ การจัดทำกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนอย่างใกล้ชิด ในบางกรณีการวางแผนทางกลยุทธ์ คือ การจัดทำกลยุทธ์สำหรับสถานศึกษา แต่ไม่ใช่ว่าการจัดทำกลยุทธ์จะต้องเป็นการวางแผนทุกครั้งไป

จะเห็นได้ว่าการจัดทำกลยุทธ์นั้นเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาทั้งในภาพกว้างและในทางลึกพอสมควร นอกจากนี้การจัดทำกลยุทธ์ยังไม่ใช่แค่เพียงการคิดค้นกลยุทธ์ใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้สถานศึกษาบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พิจารณา กิจกรรมการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งที่ดำเนินการไปแล้วและดำเนินการอยู่ ถ้ากลยุทธ์เหล่านี้ประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์แก่สถานศึกษา สถานศึกษาก็ควรใช้กลยุทธ์นั้นต่อไปถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอาจส่งผลเสียได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทางกลยุทธ์ควรเป็นไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือเมื่อมีความจำเป็น แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึง คือ กลยุทธ์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและเป็นกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา เมื่อกำหนดภารกิจและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาแล้ว ภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นอาจอยู่ได้เป็นเวลาหลายปีโดยไม่เปลี่ยนแปลง แต่กลยุทธ์หรือวิธีการในการบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์เป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่

ตลอดเวลา นอกจากนี้ เนื่องจากการจัดทำกลยุทธ์ไม่สามารถครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น กลยุทธ์จึงควรมีความพร้อมและความสามารถที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่ไม่ได้คาดคิดล่วงหน้าหรือมีลักษณะของความเป็นพลวัต (Dynamic)

ดังนั้น การจัดทำกลยุทธ์การบริหาร สถานศึกษา หมายถึง การนำข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์จากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทั้งภายในและภายนอกมาจัดทำเป็นกลยุทธ์ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานะและโอกาสในการดำเนินงานของสถานศึกษา

ตอนที่ 4 แนวคิดบรรษัทภิบาล(Corporate Social Responsibility :CSR)

4.1 ความหมายของบรรษัทภิบาล

บรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร CSR ซีเอสอาร์ เป็นคำเรียกย่อของ Corporate Social Responsibility หรือสามารถแปลตามตัวอักษรได้ว่าความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) ถือเป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมรับมากที่สุดด้านการให้ต่อสังคมโดยภาคธุรกิจ และเป็นแนวคิดทางธุรกิจที่กำลังกลายไปทั่วโลก แต่ยังไม่มีการให้คำนิยามศัพท์ที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป คำว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีความพยายามที่จะให้ความหมายไว้หลากหลาย โดยมีองค์กร สถาบัน และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น

สภาธุรกิจโลกเพื่อความยั่งยืน (World Business Council Sustainable Development : WBCSD) ได้ให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคม คือ คำมั่นสัญญาของบริษัทที่จะส่งเสริมการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยทำงานร่วมกับลูกค้าและครอบครัวของพวกเขา ชุมชน และสังคมโดยกว้าง เพื่อจะพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของสังคมโดยรวม (WBCSD, 1999)

UNCTAD (2004) และ EUROPEAN Commission Green Paper (2001) หรือ คณะกรรมาธิการยุโรป ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ว่าเป็นแนวคิดที่บริษัทพัฒนาความห่วงใยต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมไว้ในกระบวนการดำเนินธุรกิจ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายใต้พื้นฐานการกระทำด้วยความสมัครใจ

Mondy (1998:2) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมหมายถึง ข้อผู้มัดของผู้บริหารในการหาวิธีที่จะรักษาหรือปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ขององค์กรเพียงอย่างเดียว พยายามหลีกเลี่ยงไม่กระทำกรใด ๆ ใ้บุคคลอื่นและสังคมต้องเสียหายด้วย

Plunkett (1994:819) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง เป็นพันธกิจในการปรับปรุงชุมชนให้ดีขึ้นด้วยบทเรียนทางธุรกิจและการให้ในสิ่งที่องค์กรมี สำหรับในประเทศไทยเองก็มีนักวิชาการได้นิยามความหมายไว้หลากหลาย

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) (พิพัฒน์ ยอดพฤติการ,2552) ให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) หรือ บรรษัทภิบาล ซึ่งมาจากคำว่า บรรษัท + บริ (แปลว่า ทั้งหมด ออกไป โดยรอบ) + บาล หมายถึง การดูแลรักษาไม่เฉพาะในส่วนที่เป็นกิจการ แต่ยังแผ่ขยายกว้างออกไปครอบคลุมในส่วนที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดที่อยู่โดยรอบกิจการ ด้วยเงื่อนไขของความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมในฐานะพลเมืองบริษัท (Corporate Citizen) การมีคุณธรรม โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทั้งในและนอกกิจการอย่างเท่าเทียมกันแบ่งออกเป็น 8 หมวดดังนี้

- หมวดที่ 1 การกำกับดูแลกิจการที่ดี
- หมวดที่ 2 การประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม
- หมวดที่ 3 การเคารพสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม
- หมวดที่ 4 ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค
- หมวดที่ 5 การร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม
- หมวดที่ 6 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
- หมวดที่ 7 การเผยแพร่นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม
- หมวดที่ 8 การจัดทำรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) ได้ให้ความหมายของ บรรษัทภิบาล หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร หรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

หากพิจารณาแยกเป็นรายคำศัพท์ คำว่า Corporate มุ่งหมายถึงกิจการที่ดำเนินไปเพื่อแสวงหาผลกำไร (หมายรวมถึงองค์กรประเภทอื่นได้ด้วย) ส่วนคำว่า Social ในที่นี้ มุ่งหมายถึงกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันหรือมีวิถีร่วมกันทั้งโดยธรรมชาติหรือโดยเจตนา รวมถึงสิ่งมีชีวิตอื่น และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายรอบประกอบ และคำว่า Responsibility มุ่งหมายถึงการยอมรับทั้งผลที่ไม่ดีและผลที่ดีในกิจการที่ได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของกิจการนั้นๆ ตลอดจนการรับภาระหรือเป็นธุระดำเนินการป้องกันและปรับปรุงแก้ไขผลที่ไม่ดี รวมถึงการสร้างสรรค์และบำรุงรักษาผลที่ดีซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ

คำว่า กิจกรรม (activities) ในความหมายข้างต้น หมายรวมถึง การคิด การพูด และการกระทำ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ การวางแผน การตัดสินใจ การสื่อสารประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการ และการดำเนินงานขององค์กร

สังคมในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ จะพิจารณาตั้งแต่ผู้มีส่วนได้เสียในองค์กร ได้แก่ ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร พนักงาน และผู้มีส่วนได้เสียนอกองค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ สังคมใกล้ และสังคมไกล

สังคมใกล้ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับองค์กรโดยตรง ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า ครอบครัวยุของพนักงาน ชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมหรือระบบนิเวศ

สังคมไกล คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรโดยอ้อม ได้แก่ คู่แข่งขันทางธุรกิจ ประชาชนทั่วไป เป็นต้น

ในระดับของลูกค้า ตัวอย่างซีเอสอาร์ของกิจการ ได้แก่ การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เน้นคุณค่ามากกว่ามูลค่า ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ต่อผู้บริโภค การให้ข้อมูลขององค์กรและตัวผลิตภัณฑ์อย่างเพียงพอและอย่างถูกต้องเที่ยงตรง มีการให้บริการลูกค้าอย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น

ในระดับของคู่ค้า ตัวอย่างซีเอสอาร์ของกิจการ ได้แก่ การแบ่งปันหรือการใช้ทรัพยากรร่วมกันหรือการรวมกลุ่มในแนวตั้งตามสายอุปทาน ความรอบคอบระมัดระวังในการผสมประโยชน์อย่างเป็นธรรม ไม่เอาวัดเอาเปรียบต่อคู่ค้า เป็นต้น

ในระดับของชุมชนและสภาพแวดล้อม ตัวอย่างซีเอสอาร์ของกิจการ ได้แก่ การส่งเสริมหรือช่วยเหลือชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ การส่งเสริมแรงงานท้องถิ่นให้มีโอกาสในตำแหน่งงานต่างๆ ในองค์กร การสนับสนุนแนวทางการระแวดระวังในการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ และการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เป็นต้น

ในระดับของประชาสังคม ตัวอย่างซีเอสอาร์ของกิจการ ได้แก่ การสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มหรือเครือข่ายอื่นๆ ในการพัฒนาสังคม การตรวจตราดูแลมิให้กิจการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการลวงละเมิดสิทธิมนุษยชน การรับฟังข้อมูลหรือทำประชาพิจารณ์ต่อการดำเนินกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม และการทำหน้าที่ในการเสียภาษีอากรให้รัฐอย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น

ในระดับของคู่แข่งขันทางธุรกิจ ตัวอย่างซีเอสอาร์ของกิจการ ได้แก่ การดูแลกิจการมิให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันด้วยวิธีการทุ่มตลาด การดำเนินงานในทางต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการกรรโชก และการให้สินบนในทุกรูปแบบ เป็นต้น

เสนาะ ตีเขาวี (2544: 36) ให้ความหมาย ความรับผิดชอบต่อสังคมคือภาระที่บริษัทจะต้องดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของบริษัทและต่อชุมชนภายนอกด้วย

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม (2544: 3) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจอาจสรุปได้ดังนี้ คือ 1. ไม่ทำสิ่งที่เป็นผลเสียต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม 2. ทำสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม 3. พัฒนาตัวเองให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพ อย่างดีที่สุด

ไชยยศ บุญญาภิกิจ (2549: 3) รองประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ให้ทัศนะไว้ว่า ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการอย่างรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การใช้หลักธรรมาภิบาล การผลิตสินค้าและบริการที่ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม การคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน แรงงานและความเท่าเทียมในสังคม การสร้างคุณค่าให้กับองค์กรจากการดำเนินงานที่โปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทางการค้า การลงทุนเพื่อชุมชนที่องค์กรอยู่ร่วมกัน ทั้งจากการสนับสนุนทางด้านการพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการสร้างรายได้ การศึกษา รวมถึงสุขภาพของคนในท้องถิ่นที่องค์กรอยู่ร่วมด้วย ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจที่องค์กรดำเนินการ และเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร

พิพัฒน์ ยอดพฤติการ และคณะ (2537) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจต่อสังคม โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรไว้ว่า เป็นความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงบรรษัท หรือบรรษัทภิบาลหมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรหรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข หากพิจารณาความหมายข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร CSR ได้ดังนี้

- 1.) ให้ความสำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม
- 2.) เป็นไปเพื่อพัฒนาองค์กรและพัฒนาสังคมส่วนรวม
- 3.) เป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

4.2 ประเภทของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร CSR

สถาบันไทยพัฒนา (2551) ก็ได้มีการจัดแบ่งประเภทของความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 จำพวก (division) ดังนี้

1. CSR-after-process ที่มักใช้คำในภาษาไทยว่า "กิจกรรมเพื่อสังคม" คือ การดำเนินกิจกรรม (activities) ของหน่วยงานซึ่งโดยมากเป็นองค์กรธุรกิจที่แสวงหากำไรเพื่อสร้างให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในด้านต่างๆ โดยกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นมักแยกต่างหากจากการดำเนินธุรกิจที่เป็นกระบวนการ (process) หลักของกิจการและเกิดขึ้นภายหลัง เช่นการแก้ไขเยียวยาชุมชนที่ได้รับผลกระทบทางมลพิษจากการประกอบกิจการแจกจ่ายสิ่งของของช่วยบรรเทาสาธารณภัย การเป็นอาสาสมัครช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ซึ่งกิจกรรมเพื่อสังคมเหล่านี้มักเป็นกิจกรรมที่อยู่นอกเหนือเวลาทำงานตามปกติ

2. CSR-in-process ซึ่งปัจจุบันมักเรียกกันว่า "ธุรกิจเพื่อสังคม" คือการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่ในกระบวนการทำงานหลักของกิจการหรือเป็นการทำธุรกิจที่หากำไรอย่างไรก็ตามมีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่นการป้องกันหรือกำจัดมลพิษในกระบวนการผลิตเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามข้อกำหนดในฉลากผลิตภัณฑ์ การเปิดเผยข้อมูลผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้องครบถ้วนต่อผู้บริโภคการชดเชยความเสียหายให้แก่ลูกค้าที่เกิดจากความผิดพลาดและความบกพร่องของพนักงานซึ่งการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมเหล่านี้ถือเป็นกิจกรรมที่อยู่ในเวลาทำงานปกติของกิจการ

3. CSR-as-process ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น "กิจการเพื่อสังคม" เพื่อให้แตกต่างจากสองจำพวกข้างต้นที่เป็นบทบาทขององค์กรธุรกิจโดยตรงกิจการในจำพวกที่สามนี้ มักเป็นองค์กรที่ดำเนินงานโดยไม่แสวงหากำไรให้แก่ตนเองกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อยังประโยชน์ให้แก่สังคมในทุกกระบวนการของกิจการตัวอย่างของกิจการที่อาจจัดอยู่ในข่ายนี้ได้แก่ มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรประชาชน และส่วนราชการต่างๆ

อย่างไรก็ดีกิจการเพื่อสังคมในความหมายเต็มของ CSR-as-process นั้นมีข้อแตกต่างจากหน่วยงานที่เรียกตัวเองว่า องค์กรที่ไม่มีวัตถุประสงค์หากำไร (non-profit organization) ตรงที่หน่วยงานที่ไม่หากำไรอาจอยู่ในสภาพที่ไม่มีกำไรให้ทั้งแก่ตนเองและแก่สังคมอันเนื่องมาจากการขาดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ในขณะที่ Philip Kotler (2007) ได้แนะนำหลักการในการสร้างสรรค์กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมโดยอันดับแรกคือการพิจารณาเลือกประเด็นในการดำเนินการโดยแนะนำให้เริ่มต้นจากประเด็นที่กำลังอยู่ในความสนใจของสังคมขณะนั้น และสุดท้ายเป็นการนำมาปฏิบัติโดยพิจารณาวิธีการกิจกรรมที่เหมาะสม ในการนำเสนอประเด็นสู่สาธารณชนทั้งนี้ได้ให้แนวทางการดำเนินงานด้านสังคมขององค์กรธุรกิจไว้ 6 รูปแบบหลักดังนี้

1. Cause Promotion การจัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสร้างการรับรู้แก่สาธารณะในประเด็นทางสังคม หรือเพื่อช่วยในการรณรงค์ สร้างเสริมการมีส่วนร่วมในประเด็น

ทางสังคมนั้น ๆ โดยองค์กรอาจจะเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการเอง เช่น กรณีเดอะเบดี้ชอป ต่อต้านการใช้สัตว์ในการทดลองเครื่องสำอาง หรือองค์กรอาจจะเป็นผู้สนับสนุนให้มูลนิธิหรือองค์กรสาธารณกุศลดำเนินการหรืออาจเป็นหนึ่งในผู้สนับสนุนโครงการ ที่จัดขึ้นเพื่อสร้างการรับรู้ในประเด็นต่าง ๆ ทางสังคม

2.Cause-Related Marketing การบริจาค ส่วนหนึ่งของรายได้หรือกำไรจากการจำหน่ายสินค้าให้สังคม ซึ่งจะมีการกำหนดเป็นระยะเวลาที่ชัดเจน เจาะจงเฉพาะสินค้าใดสินค้าหนึ่ง และมักเป็นการบริจาคเป็นกรณีพิเศษ โดยร่วมมือกับมูลนิธิหรือองค์กรการกุศล

3.Corporate Social Marketing การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อสังคมต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านสุขภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยมักเป็นการดำเนินการโครงการรณรงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยองค์กรอาจจะริเริ่มและดำเนินการโครงการเอง หรือส่วนใหญ่มักจะดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการ และหรือองค์กรสาธารณกุศลที่เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบดูแลในเรื่องนั้น ๆ

4.Corporate Philanthropy การให้เพื่อสังคมส่วนรวมเป็นการบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อส่วนรวม ซึ่งมักเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่องค์กรดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีที่มาจากความกดดันต่าง ๆ ที่ทำให้องค์กรจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งให้กับสังคม จนในปัจจุบันการให้เพื่อสังคมได้พัฒนาไปสู่การดำเนินการอย่างมีกลยุทธ์ โดยมักจะเลือกให้หรือบริจาคในประเด็นทางสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร

5.Community Volunteering การสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงาน คู่ค้า หุ้นส่วน และหรือผู้ประกอบการในสังกัดสละเวลา เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในชุมชนโดยองค์กรอาจดำเนินการเอง หรือดำเนินการร่วมกับองค์กรสาธารณกุศลต่างๆ ทั้งนี้กิจกรรมอาสาสมัครนี้อาจจะริเริ่มโดยองค์กรหรือริเริ่มโดยพนักงานและองค์กรร่วมสนับสนุน

6.Social Responsible Business Practices การปรับเปลี่ยนการดำเนินธุรกิจหรือการลงทุนทางธุรกิจเพื่อการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชุมชน และการป้องกันสิ่งแวดล้อมโดยอาจจะดำเนินการโดยองค์กรเองหรือร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ

4.3 ขอบเขตของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545 : 95) ได้อธิบายขอบเขตของความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งอาจประกอบด้วย 1. ด้านชุมชน องค์กรที่รับผิดชอบต่อสังคมจะต้องสร้างจุดเด่นขึ้นในชุมชน เช่น เป็นผู้นำในการช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้สังคม 2. ด้านสุขภาพและสวัสดิการ องค์กรมีความเชื่อ

ว่าการลงทุนในสุขภาพและการจัดสวัสดิการให้กับชุมชนเป็นความรับผิดชอบต่อด้านสังคมที่มีคุณค่า และจำเป็นสำหรับพนักงาน บริษัท และชุมชนขนาดใหญ่ 3. ด้านการศึกษา องค์กรจำนวนมากสนใจในความรับผิดชอบต่อด้านการศึกษา ผู้บริหารมีความตระหนักว่าจะต้องปรับปรุงการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการบริจาคเงิน บริจาคสิ่งของ เป็นต้น 4. ด้านสิทธิมนุษยชน บางองค์กรมุ่งความรับผิดชอบต่อสังคมในการณรงค์สิทธิมนุษยชน เช่น ความเท่าเทียมกันของเพศชาย และเพศหญิง ในการได้รับการจ้างงาน 5. ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ องค์กรธุรกิจจำนวนมากไม่ยอมตัดสินใจเลือกการแก้ไขปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การอนุรักษ์ธรรมชาติ และการสร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม 6. ด้านสิทธิของผู้บริโภค จะคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และการโฆษณาที่เป็นความจริง 7. ด้านวัฒนธรรม เป็นการเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน การคิดร่วมกัน หรือการแสดงออกระหว่างกลุ่มบุคคลหรือสังคม องค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านนี้เชื่อว่าสามารถส่งเสริมการรู้จักบริษัท ตลอดจนสร้างความรู้สึกและทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับบริษัทได้ แนวคิดที่ให้การสนับสนุนเหตุการณ์ด้านวัฒนธรรมถือว่าการลงทุนด้านคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับลูกค้าชุมชนในท้องถิ่น บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กร ถือว่าสามารถสร้างวัฒนธรรมที่ดีให้กับกลุ่มเหล่านี้ได้

กล่าวโดยสรุปขอบเขตของบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR ประกอบด้วย 7 ด้านดังนี้

1. ด้านชุมชน
2. ด้านสุขภาพและสวัสดิการ
3. ด้านการศึกษา
4. ด้านสิทธิมนุษยชน
5. ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
6. ด้านสิทธิของผู้บริโภค และ
7. ด้านวัฒนธรรม

4.4 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)

ฟรีแมน(Freeman, 1984 อ้างถึงใน Kraisonsuthasinee, 2006 : 54) ให้คำจำกัดความของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย(Stakeholder) ว่าหมายถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีผลหรือ

ได้รับผลจากการดำเนินขององค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงหมายถึงพนักงาน ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ชุมชน นักลงทุน คู่ค้า ฯลฯ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กร

หากพิจารณาตามความเกี่ยวข้องกับองค์กร สามารถแบ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็น 3 ลำดับชั้นได้แก่

1. ในองค์กรได้แก่ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร พนักงาน
2. สังคมใกล้เคียง ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า ครอบครัวของพนักงานชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่
สิ่งแวดล้อม
3. สังคมไกล ได้แก่ คู่แข่งขันทางธุรกิจ ประชาชนทั่วไป

4.5 การมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Engagement)

ริชาร์ด เวลฟอร์ด (Richard Welford, 2006, Online) กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานที่ ประเภทของธุรกิจ และยังปรับเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย การพัฒนารูปแบบของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรนั้นๆ

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Engagement) เป็นช่องทางที่จะทำให้องค์กรได้รับข้อมูลและความคิดเห็นสำคัญๆที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เสริมสร้างความไว้วางใจ และความสัมพันธ์อันดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งหมายถึง ผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรได้อย่างครอบคลุม รวมทั้งสามารถช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงตัวตน และภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรไปพร้อมๆกัน

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือกลุ่มชุมชนอันเป็นสถานที่ตั้งขององค์กร หากองค์กรให้ความสำคัญกับชุมชนรอบข้าง สร้างช่องทางให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมกับองค์กร ชุมชนย่อมมีความสัมพันธ์อันดีกับองค์กร อันนำไปสู่การยอมรับเสมือนการได้รับใบอนุญาต (A license to operate) ให้ดำเนินธุรกิจในชุมชนต่อไปได้ เช่นเดียวกันกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ หากองค์กรมีการพัฒนาภาคีความร่วมมือ สร้างช่องทางให้เกิดการร่วมมือระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลดีต่อองค์กร นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยังถือเป็นการจัดการบริหารความเสี่ยงด้วย เพราะการรับรู้ข้อมูลและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เท่ากับเป็นการเตรียมความพร้อมในการบริหารประเด็นที่อาจจะมีผลต่อการดำเนินการขององค์กร

กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

1. การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร (Identification) องค์กรควรระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรให้ชัดเจน และครอบคลุมกระบวนการดำเนินธุรกิจในทุกขั้นตอน ทั้งปัจจุบันและแผนกิจการอนาคตทั้งนี้อาจอาศัยวิธีการจำแนกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การระบุผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

ประเภท	ความเกี่ยวข้อง	หลักเกณฑ์ในการพิจารณา
แบ่งตามการได้รับผล หรือมีผลกับองค์กร (Reflective Stakeholders)	-สนใจ (Interest) -ส่งผลกระทบต่อ(Impact) -มีอำนาจโน้มน้าว (Influence)	-กลุ่มที่สนใจหรือเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินธุรกิจขององค์กร -กลุ่มที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการของ องค์กร เช่น รัฐบาล ผู้ถือหุ้น ฯลฯ -กลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนิน ธุรกิจขององค์กร และการคาดหวังของ สังคม
แบ่งตามความเกี่ยวข้อง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Stakeholders)	-ทั่วไป(Inclusive) -ผู้ให้ข้อมูล/ความรู้ (Informative) -ผู้นำทางความคิด (Incisive)	-กลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนิน ธุรกิจขององค์กร และการคาดหวังของ สังคม -กลุ่มที่มีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับองค์กร ประเภทของธุรกิจที่องค์กรดำเนินการอยู่ หรือเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ องค์กรทั้งในปัจจุบันในอนาคต -กลุ่มผู้ดำเนินทางความคิดที่มีผลต่อ สังคมในภาพรวมแนวโน้มในอนาคต หรือกรณีเหตุการณ์วิกฤตต่างๆ

2. การจัดอันดับความสำคัญและกำหนดบทบาท (Prioritization) การประเมินกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มและกำหนดลำดับความสำคัญ เพื่อกำหนดบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

2.1 ความรับผิดชอบ (Responsibility) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าว ถือเป็นความรับผิดชอบ โดยตรงขององค์กรหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากพื้นฐานทางกฎหมาย ทางการเงิน และในกระบวนการดำเนินธุรกิจ ทั้งปัจจุบันและแผนงานในอนาคต

2.2 ความใกล้ชิด (Proximity) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าว มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาทั้งส่วนที่เป็นกลุ่มภายในและภายนอก

2.3 ความเป็นตัวแทน (Representation) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าว ถือเป็นตัวแทนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นคนส่วนใหญ่ในสังคมหรือไม่

2.5 ความมีอิทธิพลหรือมีอำนาจในการโน้มน้าว (Influence) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าว มีอิทธิพลหรือมีอำนาจในการตัดสินใจเพียงใด

2.6 ความพึ่งพิง (Dependency) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าวเป็นผู้พึ่งพิงอาศัยกระบวนการ ดำเนินธุรกิจขององค์กรในทางตรงหรือทางอ้อม มากหรือน้อยเพียงใด

2.7 การส่งเสริมให้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่ (Empowerment) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าวส่งเสริม ให้องค์กรได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่หรือไม่

3. สร้างความร่วมมือให้เกิดการมีส่วนร่วม (Engagement) วิธีการสร้างความร่วมมือหรือช่องทางการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว อีกทั้งกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มต่างเหมาะกับวิธีการที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มักจะมีพื้นฐานที่เหมือนกัน คือ จะมีคนกลางที่เป็นคนนอกองค์กร และนอกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นผู้ประสานงานความร่วมมือ ด้วยวิธีการพูดคุยแบบเห็นหน้าค่าตากัน (face-to-face) หรือ การประชุมกลุ่มย่อย (focus group) การสำรวจความคิดเห็น ฯลฯ . ที่สำคัญ คือ องค์กรควรมีรูปแบบวิธีการที่หลากหลายที่จะสร้างความร่วมมือ หรือการมีส่วนร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นระบบ ตลอดจนมีรายงานความคืบหน้าของ โครงการหรือกิจกรรมความร่วมมือใด ๆ ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

4. วิเคราะห์แผนที่ความสัมพันธ์ (Map concerns) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์กรกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากผลตอบรับต่าง ๆ ที่องค์กรได้เพื่อพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความร่วมมือ การดำเนินธุรกิจ รวมไปถึงนโยบายขององค์กรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาลำดับความสำคัญของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประกอบการวิเคราะห์แผนที่ความสัมพันธ์

5. ทบทวนความสัมพันธ์ (Review concerns) องค์กรจำเป็นต้องทบทวนความสัมพันธ์และความสำคัญของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดเวลา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่าควรจะตอบสนองต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มหรือไม่ และด้วยวิธีการอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความเห็นไม่ตรงกันในกรณีที่องค์กรไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มได้จะต้องมีเหตุผลในการตัดสินใจที่เป็นเหตุเป็นผล โปร่งใส และตรวจสอบได้

6. การตอบสนองต่อความสับสน (Respond to concerns) ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ การสื่อสารกลับไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถึงภาพรวมการดำเนินการขององค์กร ภายใต้บทบาทและสิทธิของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่องค์กรได้กำหนดไว้โดยองค์กรควรรายงานผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือขั้นตอนดำเนินธุรกิจเพื่อประสานประโยชน์ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบขององค์กรต่อความคาดหวังและความต้องการของสังคมส่วนรวม ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า องค์กรจะไม่สามารถพัฒนากลยุทธ์การดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากไม่พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปพร้อมกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนี้ จะเป็นหัวใจที่ทำให้กระบวนการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคมเกิดขึ้นและดำรงอยู่อย่างยั่งยืนในองค์กร ทำให้องค์กรสามารถสื่อสารถึง “ความรับผิดชอบต่อสังคม ” ได้อย่างเป็นรูปธรรม ที่สามารถวัดความสำเร็จ และประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ

4.6 รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์กรกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ริชาร์ด เวลฟอร์ด (Richard Welford, 2006 :15) เสนอว่ารูปแบบความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีได้ 3 รูปแบบคือ

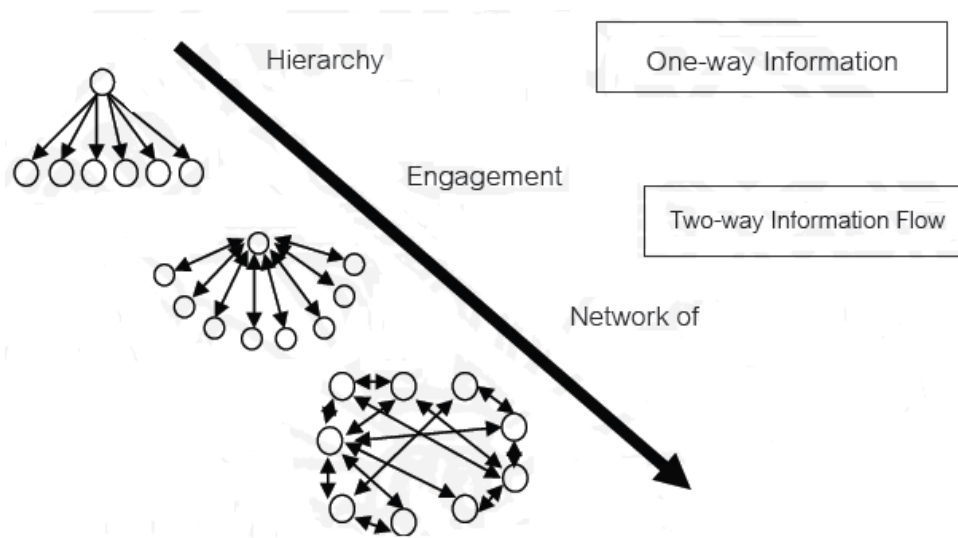
1. รูปแบบตามลำดับบังคับบัญชา (Hierarchy) เป็นความสัมพันธ์แบบทางเดียวตามลำดับการบังคับบัญชา จากบนลงล่าง การไหลของข่าวสารเป็นทางเดียว (One-way Information Flow)

2. รูปแบบการมีส่วนร่วม (Engagement) เป็นความสัมพันธ์แบบสองทาง องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การไหลของข่าวสารเป็นสองทาง (Two-way Information Flow)

3. รูปแบบเครือข่ายแห่งความไว้วางใจ (Networks of trust) เป็นความสัมพันธ์แบบเครือข่ายที่องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างทั่วถึง เป็นเครือข่ายความสัมพันธ์แห่งความไว้วางใจกัน

ภาพที่ 2.3

รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์กรกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ที่มา: Richard Welford, (2006, p. 15)

4.7 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบรรษัทภิบาล CSR ในการจัดการศึกษา

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นกฎหมายแม่บทที่ถือได้ว่าเป็นธรรมนูญการศึกษาที่ใช้เป็นหลักในการจัดการศึกษาของประเทศไทยซึ่งเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม, 2542ก: 22)

มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อมความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษารวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สินทั้งจากรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบุคคลครอบครัวชุมชนองค์กรชุมชนเอกชนองค์กร

เอกชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนาสถาบันประกอบการสถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม, 2542ก: 29)

ทั้งนี้ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าวโดยการสนับสนุนการอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็นทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

สรุปได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 เป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกที่ทำให้สิทธิกับบุคคลครอบครัวชุมชนองค์กรชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชนองค์กรเอกชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนาสถาบันประกอบการและสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการจัดการศึกษาตามความพร้อมความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้นๆ

4.8 แนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยตามหลักบรรษัทภิบาลCSR

พิณสุตา ศิริวัศศรี และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า การจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และด้านสังคม ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข สามารถก่อหนุนการพัฒนาประเทศอย่างเพียงพอเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน โดยเน้นความสมดุล คือ ความสมดุลระหว่างความเจริญทางจิตใจกับความเจริญทางวัตถุ และความเจริญทางเศรษฐกิจ ความสมดุลระหว่างความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมไทย และความสมดุลระหว่างการพึ่งพาอาศัยกับการพึ่งตนเอง ซึ่งมีรูปแบบของการจัดการศึกษาทั้งที่เป็นการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

จินตนา กิตติสยาม (2544) กล่าวว่า การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนา มนุษย์อย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการเรียนรู้ในช่วงสุดท้ายของชีวิต บุคคลในสังคม จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม และการศึกษาต่อเนื่อง จากการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการศึกษาที่พัฒนาเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้บุคคลสามารถปรับปรุงตัวอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทั้งในรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และระบบการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งแต่ละระบบต้องมีความสัมพันธ์กัน

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนด จุดมุ่งหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
  2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
  3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดวิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
  4. มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
  5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
  6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภคมีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
  7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
  8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญา ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
  9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้แก่สังคม
- Ashworth and Harvey (1994 อ้างถึงในจรรุวรรณ ประทุมศรี, 2547) ได้เสนอแนวคิดซึ่งได้จากการศึกษาวิจัยว่า การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยตัวป้อน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านปัจจัยผลผลิตที่มีคุณภาพ ซึ่งได้แก่ 1.คณาจารย์ 2. สิ่งอำนวยความสะดวก 3.วัสดุอุปกรณ์ 4.การสอน 5.ผลสัมฤทธิ์ 6.การจัดการและการควบคุม 7. นักเรียนและนักศึกษา ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีดัชนีตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาดังนี้
- 1.อาจารย์ คุณภาพของอาจารย์นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อคุณภาพทางการศึกษา สำหรับดัชนีบ่งชี้ว่าคุณภาพของอาจารย์ ได้แก่ จำนวนอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ ประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพและด้านการสอน การพัฒนาคณาจารย์ สัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ต่อนักเรียน และนักศึกษาสำหรับสอนในภาคปฏิบัติ ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ อาจารย์ที่มีความรู้ที่ทันสมัย อาจารย์ได้รับเสรีภาพทางวิชาการบริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยพัฒนาคุณภาพของอาจารย์โดยการให้ทุนแบบให้เปล่าเพื่อศึกษาต่อ หรือช่วยสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างอาจารย์ ในสาขาที่ขาดแคลน เป็นต้น
  2. สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมทั้งสิ่งที่เอื้ออำนวยด้าน

ทรัพยากร บุคคล อาคารสถานที่สำหรับการเรียนและสันตนาการ สำหรับดัชนีบ่งชี้ควมามีคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ จำนวนและประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก ลักษณะห้องเรียน ที่นั่งเรียนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อม สถานที่เพื่อการออกกำลังกายและพักผ่อน หย่อนใจ ความปลอดภัย ความสะอาดและความเป็นระเบียบ การบริการทางวิชาการ บรรยากาศที่กระตุ้นการเรียนรู้ ห้องสมุดและการบริการ จำนวนหนังสือ วารสาร ขนาดห้องสมุดและจำนวนที่นั่งเพื่อการศึกษาค้นคว้า ห้องปฏิบัติการ บุคคลสนับสนุนการทำงานของคณาจารย์ ได้แก่ เลขานุการ นักเทคนิค บริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการบริจาคสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร อุปกรณ์สันตนาการ เป็นต้น หรืออาจจะบริจาคสร้างอาคารเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ ก็สามารถทำได้

3. วัสดุอุปกรณ์ การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาที่มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน/ นักศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สำหรับดัชนีคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวนและประเภทวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาที่อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้หรือไม่ ระบบการให้บริการการแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้ ความทันสมัยของวัสดุอุปกรณ์ ความปลอดภัยในการใช้สัดส่วนระหว่างจำนวนนักเรียน/ นักศึกษาต่อจำนวนอุปกรณ์ บริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการบริจาควัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการศึกษา โดยบางบริษัทอาจจะบริจาคเป็นเงินสด บางบริษัทอาจจะซื้อของมาบริจาค หรือบางบริษัทอาจจะบริจาคเป็นสินค้าที่บริษัทผลิตอยู่แล้วเช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น

4. การสอนและการเรียนรู้ คุณภาพการสอนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิต สำหรับดัชนีบ่งชี้คุณภาพการสอน ได้แก่ รายละเอียดของเนื้อหา ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน การแนะนำหนังสืออ้างอิงที่ทันสมัยให้อ่านเพิ่มเติม เนื้อหาที่นำมาสอนมีความทันสมัยและตรงตามความเป็นจริงของหลักทฤษฎี ทำทาง อธิบายบท เหมาะสม กระตุ้นความสนใจ นำเสนอหรืออธิบายเข้าใจแจ่มแจ้ง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและทำทหายการเรียนรู้ คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนรายบุคคล มีทักษะในการใช้สื่อการสอน เตรียมการสอนมาอย่างดี มีเอกสารประกอบการสอน ผู้เรียนได้แสดงให้ทราบว่าเข้าใจบทเรียนแจ่มแจ้งบริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น จัดติว Entrance จัดการแข่งขันจรวดน้ำ จัดการประกวดโครงการทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

5. มาตรฐานผลสัมฤทธิ์ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน หรือนักศึกษามีความเป็นมาตรฐานหรือไม่สามารถวัดได้จากดัชนี 1. มาตรฐานของกลไกหรือกระบวนการจัดการเรียนการสอน 2. ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 3. การจ้างงานบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา บริษัทที่

ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการเข้ามาช่วยเหลือในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทเรียนในการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

6. การจัดการและการควบคุมคุณภาพ สถาบันการศึกษาจะต้องมีระบบการจัดการและระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถาบันตรงตามจุดประสงค์ของสถาบัน ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคมและมีความคุ้มค่าของเงินลงทุน บริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการสนับสนุนการจัดโครงการที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีความรู้ในทุกด้าน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของสถาบัน

7. นักเรียนหรือนักศึกษา จัดเป็นปัจจัยป้อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพของบัณฑิต สำหรับปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดความมีคุณภาพของบัณฑิต ประกอบด้วย 1.ปัจจัยส่วนบุคคล 2.ปัจจัยด้านโปรแกรมการศึกษา 3.ปัจจัยด้านสถาบัน บริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ด้วยการส่งเสริมโอกาสในการศึกษาให้กับนักเรียน หรือนักศึกษา เช่น การให้ทุนการศึกษา ให้อุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายกับนักเรียนที่ขาดแคลน เป็นต้น

ตอนที่ 5งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

5.1งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

บุญชม ศรีสะอาด (2544) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนของเขตการศึกษา 11 ผลการศึกษาพบว่า ด้านครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องครูมีหนี้สินขาดแคลนครูบางสาขาวิชาสอนไม่ตรงกับวิชาที่เรียนมา ไม่สามารถพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นไม่สามารถสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร สอนไม่เต็มที่และไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้านผู้บริหารมีปัญหาเรื่องไม่มีการนิเทศภายในที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพไม่บริหารงานวิชาการอย่างจริงจัง ไม่มีอำนาจในการบริหารอย่างสมบูรณ์และประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านนักเรียนมีปัญหาเรื่อง ไม่ตั้งใจเรียนอย่างจริงจังมีปัญหาครอบครัว ขาดความรักความอบอุ่นจากผู้ปกครอง อ่านเขียนและใช้ภาษาไทยได้ต่ำกว่าระดับชั้น และขาดระเบียบวินัยในตนเองด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหาเรื่องหลักสูตรมีรายวิชาและเนื้อหาสามารถมากเกินไป การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการสอนหลักสูตรที่นำไปใช้ยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรไม่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นการจัดการเรียนการสอนยังไม่เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้การดำเนินการวัดผลยังไม่เป็นไปตามหลักวิชา และ

หลักสูตรขาดศักยภาพในการพัฒนาคนด้านอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวกมีปัญหาเรื่องแหล่งเรียนรู้ที่จำเป็นของโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ยังไม่
 เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ขาดแคลนวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน
 ที่ได้รับจัดสรรไม่เป็นไปตามความต้องการ ส่งมาถึงล่าช้าและมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน ด้าน
 ชุมชนและสิ่งแวดล้อมมีปัญหาเรื่อง มีแหล่งอบายมุขเล่นการพนัน มียาเสพติด โรงเรียนห่างไกล
 ชุมชนและชุมชนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนน้อยด้านศึกษานิเทศก์มีปัญหาเกี่ยวกับไม่สามารถ
 นิเทศได้ตามแผนหรือปฏิทินการนิเทศจำนวนศึกษานิเทศก์มีไม่เพียงพอขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็น
 ปัจจุบันและเป็นระบบทำให้ไม่สามารถใช้ข้อมูลได้ตามที่ต้องการขาดเทคนิคการนิเทศและติด
 ตามที่ดี มีปัญหาด้านความก้าวหน้าทางวิชาชีพจะขาดความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์วิจัย
 และประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจึงไม่สามารถให้ความกระจ่างแก่ครูได้ดำเนินนโยบาย
 และแผนมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาพบปัญหาและ
 อุปสรรคโรงเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายได้ผู้บริหารไม่ได้ตระหนักถึงการดำเนินงานตาม
 แผนงาน โครงการและนโยบายที่ได้วางไว้และนโยบายไม่ต่อเนื่องด้านกลุ่มโรงเรียนมีปัญหา
 เกี่ยวกับกลุ่มโรงเรียนขาดแคลนบุคลากรที่จะให้บริการด้านวิชาการไม่สามารถปฏิบัติตามบทบาท
 หน้าที่และภารกิจให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีปัญหา
 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาน้อยมากชุมชนยังอ่อนแอ กรรมการโรงเรียนไม่ค่อยมาร่วม
 ประชุมและร่วมกิจกรรมของโรงเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นยังขาดเครือข่ายการเรียนรู้ใน
 ชุมชน

ศักดิ์สิทธิ์เมรุทอง(2540)วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา
 ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรีพบว่า 1.
 ปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการคือความไม่พร้อมของสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการ
 เรียนการสอนและเอกสารไปถึงโรงเรียนล่าช้าไม่ทันบางครั้งได้รับแต่ไม่ครบ 2.ปัญหาการ
 บริหารงานด้านบุคลากรคืออัตรากำลังครูที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่โรงเรียน
 ประสบปัญหาอยู่และการบรรจุครูไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โรงเรียนต้องการ 3.ปัญหาการบริหารงาน
 ด้านกิจการนักเรียนคือการจัดโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนบริการไม่ทั่วถึงและยังมีเด็ก
 ต้องการความช่วยเหลืออีกมากและโรงเรียนดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลนได้ไม่ทั่วถึง 4.
 ปัญหาการบริหารงานธุรการและการเงินคือการจัดสรรงบประมาณไม่พอในการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ
 จากทางราชการไปสู่วิทยาลัยและ การจัดสรรงบประมาณของทางราชการให้กับโรงเรียนล่าช้าไม่ทัน
 ต่อเหตุการณ์ในการใช้สอน 5.ปัญหาการบริหารงานด้านอาคารสถานที่คือการใช้อาคารสถานที่ที่ไม่
 สามารถใช้ได้อย่างอเนกประสงค์และโรงเรียนไม่มีการออกแบบที่ดีในการก่อสร้างอาคารเรียน 6.

ปัญหาการบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนคือโรงเรียนเชิญผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานอื่นยังไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีพอสังคม

สุวรรณคำฝาย (2540) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนร่วมและปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมพบว่า 1.สภาพการเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษา นักวิชาการศึกษามีความเห็นว่างค์ประกอบด้านบุคลากรด้านเทคนิคกระบวนการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์ด้านงบประมาณในการจัดโครงการเรียนร่วมมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลางผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันในด้านความพร้อมด้านบุคลากรสื่อวัสดุอุปกรณ์ 2. ปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่ามีปัญหาด้านบริหารวิชาการการบริหารงานบุคคลการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรในโรงเรียนก่อนที่จะเข้าโครงการเรียนร่วมขาดงบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมครูผู้สอนมีความเห็นว่าปัญหาทุกด้านมีอยู่ระดับน้อยมาก

นิวัตร นาคะเวช (2547:27) ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์บริหารโครงการ1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “วัตถุประสงค์หลักของโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน คือ ต้องการยกระดับโรงเรียนทุกอำเภอ กิ่งอำเภอ จำนวนทั้งสิ้น 921 โรงเรียน ให้เป็นโรงเรียนขั้นดีในชุมชน เพื่อผู้ปกครองจะได้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการนำบุตรหลานเข้ามาเรียนในเมืองหรือตัวจังหวัด ซึ่งเป็นไปตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียนในฝันที่ว่า “สร้างโอกาสให้เด็กไทยทุกคน”สำหรับกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้โรงเรียนในฝันเกิดขึ้นได้ ส่วนแรกก็คือ ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี คือ หลักการธรรมาภิบาลเข้าไปใช้ให้ผู้บริหารโรงเรียนมีคุณลักษณะที่ดีคือ จะต้องเป็นผู้บริหาร CEO รวมไปถึงเรื่องการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ดี และการให้ครูอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร ส่วนที่ 2 คือ เรื่องของการบูรณาการการเรียนรู้นักเรียนให้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้มากที่สุดทั้งเรื่องทักษะการดำรงชีวิต การคิดวิเคราะห์ การรักการอ่าน ฯลฯ ส่วนที่ 3 คือ ครูมืออาชีพ อย่างที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เคยพูดว่า “อยากให้ครูเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ” จุดนี้จะเป็นจุดสำคัญอย่างยิ่งซึ่งเรากำลังพัฒนาครูหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะทาง ICT ทั้งระบบ Web Page ทั้งระบบ On Line หรือ Website ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครูอาจจะดูผลงานดี ๆ ไม่ว่าจะ เป็นของครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ครูแกนนำ ฯลฯ และนำมาปรับใช้กับตัวเอง ซึ่งจะเรียกว่า Copy Development คือ การต่อยอดในการพัฒนาให้ดีขึ้นโดยไม่ได้เริ่มจากฐานเดิม ส่วนที่ 4 คือ ICT ในโรงเรียน ซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญมาก ไม่ว่าจะ

เป็นเรื่องอุปกรณ์เครือข่าย คอมพิวเตอร์ จานดาวเทียม ฯลฯ เราจะจัดให้โรงเรียนในพื้นที่ทั้งหมด โดยมีเป้าหมายคือ ให้อำเภอ 1 มีนาคอม 2547 โรงเรียนในพื้นที่ทุกแห่งจะต้องมี Website เป็นของตัวเอง และส่วนที่ 5 คือ การร่วมมือจากชุมชน คือ ทำอย่างไรก็ได้ให้ชุมชน ภาคีเครือข่าย ภูมิปัญญาท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา ราชภัฏ เทคนิค ฯลฯ มาร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียน ให้ทุกคนร่วมกันเป็นเจ้าของและผู้อุปถัมภ์ เช่น การบินไทย กระทรวงกลาโหม การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯลฯ ผลผลิตที่สำคัญของโรงเรียนในพื้นที่ คือ เด็กนักเรียนที่จะต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และนักคิดวิเคราะห์ ซึ่งการที่จะสร้างให้เด็กเป็นเช่นนั้นได้ ประเด็นแรกจะต้องปลูกฝังในเรื่อง การรักการอ่าน การใฝ่เรียน การมีความรู้ด้านทักษะวิชาต่าง ๆ เรื่องของ ICT เรื่องของภาษา การดำรงชีวิตและมีความมั่นใจในตนเอง โดยจะปลูกฝังให้เด็กรู้ถึงทักษะการดูแลตนเอง การตัดสินใจ การคบเพื่อน ทักษะทางสังคม ฯลฯ เพื่อให้เด็กทุกคนที่จบจากโรงเรียนในพื้นที่เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างแท้จริง”

ในส่วนความสำคัญของภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์จากการดำเนินงานตามโครงการ “1 อำเภอ 1 โรงเรียนในพื้นที่” เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในทุกอำเภอ และกิ่งอำเภอทั่วประเทศให้เป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับโรงเรียนยอดนิยมในเขตเมืองนั้น มีกลยุทธ์หลักหลายประการ โดยเฉพาะระบบภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงาน “โรงเรียนในพื้นที่” สำเร็จลุล่วงตามเจตนารมณ์ของโครงการ คอลัมน์ “ท่องไปกับโรงเรียนในพื้นที่” ได้นำบทสัมภาษณ์ของ นายนิวัติ นาคะเวช (2547:30) ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์บริหารโครงการ “ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในพื้นที่” ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ที่มีต่อโรงเรียนในพื้นที่ทั่วประเทศว่า

“... ในส่วนของภาคีเครือข่ายและผู้อุปถัมภ์หลาย ๆ ท่านอาจยังเข้าใจว่า เป็นเรื่องของ การบริจาคทรัพย์อย่างเดียว แต่สิ่งที่เราหวังมีหลายส่วนไม่ว่าจะเป็นพลังสติปัญญาหรือพลัง ประสพการณ์ หลายท่านอาจนำระบบการบริหารจัดการที่ดีในบริษัทของท่านไปช่วยโรงเรียนได้ หรือบริษัทท่านมีความสามารถในเรื่องภาษาต่างประเทศ จะนำเรื่องนี้เข้าไปช่วยก็ได้ ที่ผ่านมา มีหลาย ๆ หน่วยงานที่ผมอยากเอ่ยนาม เช่น สยามดนตรียามา ฮ่าเขาให้ครูมาอบรม 3 วัน ก็เป่า ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้ ครูก็นำไปสอนเด็กต่อ อย่างนี้ก็คือ ผู้อุปถัมภ์ หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยก็สนับสนุนงบประมาณให้ 52 ล้านบาท โดยเข้าไปดูว่าแต่ละโรงเรียนต้องการ ความช่วยเหลืออะไรบ้าง เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ฯลฯ และยังมีหน่วยงานทั้งภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจอีกเป็นจำนวนมาก เช่น บริษัทแกรมมี่ กองทัพเรือ ฯลฯ ก็ให้ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดี และในส่วนของผู้อุปถัมภ์ที่ผมค่อนข้างภาคภูมิใจก็คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

หรือ อบจ. ผมอยากเอ่ยถึง นายก อบจ.ชลบุรี ซึ่งท่านเป็นคนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมาก มองเรื่อง การศึกษาเป็นเรื่องแรกในการพัฒนาคนในท้องถิ่น ถือเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ นายก อบจ.ชลบุรี ท่านให้งบประมาณต่าง ๆ แก่โรงเรียนในพื้นที่หนึ่ง ๆ เป็นล้าน และก็จะให้ต่อเนื่องทั้ง 3 ปี แล้วยังทำ ไปถึงระดับตำบลอีกด้วย และตอนนี้หลายจังหวัดก็กำลังทำในส่วนนี้ ผมเชื่อว่าถ้าท้องถิ่นมี ความเข้มแข็งและช่วยเหลือกัน นี่คือสุดยอดของการจัดการศึกษา เพราะสุดท้ายถ้าเราดูตาม บริษัทยาการศึกษาเราต้องโอนการศึกษาส่วนหนึ่งให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นดูแล ฉะนั้น ถ้า ท่านแสดงศักยภาพตรงนี้กันมาก ๆ รัฐก็จะมี ความมั่นใจว่า ท่านจะพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นของ ท่านได้ ต่อไปการจัดการศึกษาก็จะสะดวกมากขึ้น

ในส่วนของผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในพื้นที่เข้ามาช่วยเหลือขณะนี้ มีประมาณเกือบ 400 โรงเรียน ที่มีผู้อุปถัมภ์ที่เป็นองค์กรใหญ่ ๆ หรือรัฐวิสาหกิจใหญ่ และแม้แต่ในระดับพื้นที่อย่างประชาน สภาอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้า ก็เข้ามาช่วย ส่วนในระดับจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัดก็ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งผมว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษา อาชีวศึกษาทุก ๆ ภาคส่วนก็เข้ามาช่วยเหลือพี่น้อง ประชาชนในพื้นที่ ประชาชนชาวบ้านทั้งหลาย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็ให้ความร่วมมือ ซึ่งดูแล้วน่าภาคภูมิใจ นั่นคือ สิ่งที่เราต้องการซึ่งไม่ใช่ พลังทรัพย์อย่างเดียวแต่เป็นพลังสติปัญญา พลังประสบการณ์ที่มีส่วนช่วยเด็กและโรงเรียนได้ มากมาย

ต้องขอขอบคุณรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้การดำเนินงานของโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในพื้นที่เดินทางมาถึงจุดนี้ โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูงคือ ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีฯ และท่านเลขาธิการ กพฐ. ที่ให้ การสนับสนุนอย่างเต็มกำลัง สำหรับผมในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ก็มีความสบายใจใน การร่วมมือกันดำเนินงานตามนโยบายของผู้บริหารทุกท่าน ซึ่งต่างก็ร่วมกันผลักดันให้โรงเรียน ในพื้นที่ เป็นพื้นที่เป็นจริงขึ้นมาได้

โรงเรียนในพื้นที่จะสำเร็จได้หรือไม่ นั่น สำคัญที่สุดคือ ท่านผู้บริหารโรงเรียน คุณครู ทั้งหลาย พ่อแม่ พี่น้องและผู้ปกครอง ซึ่งต้องเข้ามาช่วยกันพัฒนาโรงเรียนให้ลูกหลานของเรา อย่ให้ โรงเรียนถามตัวเองเสมอว่า

1. ตอนนี้เราเป็นโรงเรียนชั้นดีหรือยัง
2. โรงเรียนเราเป็นโรงเรียนต้นแบบหรือยัง ครูเราทุกคนพร้อมจะเป็นต้นแบบโรงเรียนอื่น ๆ หรือยัง
3. โรงเรียนของเราเป็นมิติแห่งการปฏิบัติจริงในเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาหรือยัง
4. โรงเรียนของเราเป็นโรงเรียนมาตรฐานใกล้บ้านหรือยัง

5. นักเรียนของเราเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิววีเคาระห์ มีความสามารถด้านเทคโนโลยี มีคุณธรรม รักชาติวัฒนธรรมไทย และมั่นใจในตนเองหรือยัง

6. ผู้ปกครองทุกคนเมื่อเอ่ยถึงโรงเรียนนี้แล้วมีความชื่นชม ศรัทธาที่ได้เกี่ยวข้องกับตรงนี้

7. ท่านได้ระดมทรัพยากรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามาช่วยจัดการศึกษาหรือยัง เขาเข้ามาเป็นเจ้าของโรงเรียนร่วมกับเราหรือยัง

ถ้าท่านตอบคำถามเหล่านี้ได้ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า โรงเรียนในพื้นที่ไม่ไกลเกินฝัน และ ผมเชื่อเสมอว่า เราจะนำความฝันกับความจริงมาเป็นสิ่งเดียวกันได้และทั้งหมดนั้นคือสรุปภาพความสำเร็จของเครือข่ายภาคีอุปถัมภ์

ในส่วนของโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในพื้นที่แบบที่เป็นโรงเรียนในพื้นที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นความฝันของนายกรัฐมนตรี ตั้งใจจะให้โรงเรียนสมบูรณ์แบบทั้งในกระบวนการเรียนการสอนและการจัดการโดยมีการนำไอทีเข้าไปสู่ห้องเรียนอย่างเต็มระบบ นักเรียนสามารถสืบค้นความรู้ต่าง ๆ ด้วยสารสนเทศ ครูอาจารย์มีความรู้ความสามารถค่อนข้างเข้มแข็งกว่าครูธรรมดาที่นั่น แรก ๆ ที่นายอดิศักดิ์ โพธารามิก เข้าไปรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดูเหมือนว่าโรงเรียนในพื้นที่จะทำท่าจะปลายแผ่ว เนื่องจากต้องไปดูแลแก้ปัญหาต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการให้เข้ารูปเข้ารอยเสียก่อน ว่าแต่เมื่อมาถึงวันนี้ โรงเรียนในพื้นที่ได้ย้อนกลับมาเป็นความสำคัญอีกครั้งในความดูแลอย่างใกล้ชิดของ นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

ปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (อ้างถึงใน วรสิทธิ์ ใจงาม, 2547:17) ได้พูดถึงความคืบหน้าว่าโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในพื้นที่ ซึ่งมีทั้งหมด 921 โรงเรียน หลายแห่งมีการดำเนินงานดินหน้าไปมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์แล้ว มิได้เสียหายหรือปล่อยทิ้งให้มีการดำเนินการไปอย่างโดดเดี่ยวประการใด ทุกอย่างเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่แรกทุกประการ แม้จะเข้าไปบ้างก็เป็นเรื่องปกติ เพราะเป็นเรื่องใหม่ การคาดหวังของผู้บริหารและชุมชนสูงมากถึงการจะได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นโรงเรียนในพื้นที่ของชุมชนตามที่ได้ฝันเอาไว้ อย่างไรก็ตามเท่าที่ได้ออกไปตรวจเยี่ยมและได้รับรายงานส่วนใหญ่กว่าครึ่ง โรงเรียนได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งองค์กรเอกชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่างช่วยกันระดมทรัพยากรเข้าไปสนับสนุน ซึ่งมีใช้มีเพียงเฉพาะงบประมาณที่เป็นตัวเงินเท่านั้นอุปกรณ์ที่เป็นวัสดุ ครุภัณฑ์ ก็ยังมีการจัดหาให้โดยภาคเอกชนที่ได้รับปากรับคำ ทำสัญญาไว้ถึงการจะเข้าไปเป็นผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในพื้นที่ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การส่งบุคลากรเข้าไปช่วยฝึกอบรมครูอาจารย์ที่ไม่ถนัดในวิชาการด้านใดด้านหนึ่งให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น หรืออาจจะเข้าไปเป็นส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนให้เกิดความน่าสนใจก็ได้สิ่งที่นายปิยะบุตรหนักใจเห็นจะเป็นเรื่อง ครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องยอมรับว่าบางแห่งครูยัง

มีมาตรฐานไม่ถึง ซึ่งคงไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะพบได้ทั่ว ๆ ไป และถือว่าเป็นจุดอ่อนต่อการศึกษาไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในด้านภาษา แต่นั่นมิได้หมายความว่า ครูไทย โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการจะนิ่งเฉยไม่พยายามแก้ไขหรือปรับปรุงหรือพัฒนาครูไทยในด้านภาษาอังกฤษแต่อย่างใด กลับทุ่มเทและหาวิธีการเพื่อลดจุดอ่อนด้วยการทุ่มเทงบฯ และจะทำแผนปฏิบัติการในลักษณะพิเศษหลายประการลงสู่สถานศึกษาและครูอาจารย์โดยตรง อาทิ จัดอบรมครูผู้สอน จัดทำห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ แจงครูเจ้าของภาษาเข้าไปสอน ชื่อวัสดุ สื่อการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวก เพื่อให้ได้ก็มีพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษดีขึ้น จัดอบรมเสริมทางด้านอื่น ๆ สนับสนุนส่งเสริมให้ครูอาจารย์ไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ให้ทุนไปศึกษาต่างประเทศ ส่วนเสริมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาก็จัดให้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ ห้องสมุดไอที สื่อ ซีดี หนังสือ เรื่องราวง่าย ๆ ที่เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลินทางภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการ ได้ชี้แจงถึงคืบหน้าและมองเห็นความหวังกับโรงเรียนในฝันที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปีต่อไป นั่นคือ จะมีกาตัดเลือกโรงเรียนต้นแบบของโรงเรียนในฝันจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 921 โรงเรียน มาเป็น 1 จังหวัด 1 โรงเรียนในฝันต้นแบบ โดยเชื่อว่าโรงเรียนในฝัน 921 โรง ขณะนี้มีไม่น้อยกว่า 80 แห่ง ที่กระจายอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศมีความพร้อมแล้ว

นอกจากนี้ แผนพัฒนาระบบภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์และทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนในฝัน ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านสำคัญอีกด้านหนึ่งในการดำเนินงาน “โรงเรียนในฝัน” ให้สำเร็จลุล่วงตามเจตนารมณ์ของโรงเรียนในฝัน สถิตรา ปัญจมาลา (2547 : 27) ได้พูดถึงการพัฒนาระบบภาคีเครือข่ายฯ เป็นแผนหนึ่งซึ่งมุ่งที่จะสร้างศรัทธาให้กับผู้อุปถัมภ์” ในการเข้ามามีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนจนสามารถดำเนินงานไปสู่เป้าหมายของโรงเรียนในฝันได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งผู้อุปถัมภ์จะประกอบด้วย หน่วยงานจากภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการสถานศึกษา ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ผู้นำทางศาสนา พ่อ แม่ ผู้ปกครองนักเรียน ประชาชนในชุมชน แต่การที่จะให้ผู้อุปถัมภ์เหล่านั้นให้การสนับสนุนโรงเรียนให้มีระบบการเรียนการสอนที่ดี มีอุปกรณ์การเรียนการสอนครบถ้วน มีสิ่ง ๆ ที่มีคุณภาพ และทำให้โรงเรียนในฝันเป็นโรงเรียนชั้นนำได้นั้น จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากทุกฝ่ายไม่ให้การสนับสนุนโดยปล่อยให้โรงเรียนดำเนินการเพียงลำพัง

ภายใต้การดำเนินงานของกลุ่มภาคีเครือข่ายโรงเรียนในฝัน สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงได้มีการวางแนวทางการให้ความช่วยเหลือของผู้อุปถัมภ์ที่มีต่อโรงเรียนในฝัน โดยเริ่มจากการแสดงความจำนงเลือกโรงเรียนที่จะให้การอุปถัมภ์ซึ่งอาจแสดงความจำนงกับโรงเรียนโดยตรงหรือผ่านสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษา หรือที่ สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การสนับสนุนในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น การให้แนวคิดแนวทางในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน การจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ ตลอดจนให้ความเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา โรงเรียนในฝัน สนับสนุนสื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ โดยเฉพาะปัจจัยหลักที่จะนำโรงเรียนในฝันไปสู่ เป้าหมายอย่างมีคุณภาพ หรือจะเป็นด้านงบประมาณในการจัดหา ปรับปรุง ดูแล บำรุงรักษา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องใช้ อาคารและสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สำหรับรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือของผู้อุปถัมภ์ที่จะมีต่อโรงเรียนในฝันนั้น กลุ่ม ภาคี เครือข่ายโรงเรียนในฝันได้วางแนวทางการให้ความช่วยเหลือไว้หลาย ๆ ด้าน ได้แก่

1. ด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ในการสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องเขียนพิกเจอร์ เครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์เครื่องไฟฟ้า ประปา อุปกรณ์ก่อสร้าง ยานพาหนะ อาหารเสริม (นม) อาหารสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ซักล้าง ทำความสะอาด น้ำมันเชื้อเพลิง
2. ด้านสื่อการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนเครื่องเล่น DVD, CVD วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ หรือสารคดีที่เหมาะสมกับนักเรียน หนังสือ สารานุกรม วรรณกรรม วารสาร ชุด อุปกรณ์การทดลองต่าง ๆ
3. ด้านการบริหารจัดการ เช่น การเป็นวิทยากรให้ความรู้ หรือสนับสนุนพาหนะให้บุคลากร นักเรียน ไปศึกษาดูงานเรื่องที่เป็นความต้องการของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพด้านต่าง ๆ เช่น
  - 3.1 การจัดระบบบริหารจัดการคุณภาพตามมาตรฐาน เช่น การประกันคุณภาพตามมาตรฐาน เช่น การประกันคุณภาพตามมาตรฐานสากล กิจกรรม 5 ส. (สะอาด สะดวก สะอาด สุขลักษณะ สร้างนิสัย) หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ
  - 3.2 การบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร เช่น การจัดทำบัญชี หรือการจัดทำระบบเอกสาร เช่น การจัดทำบัญชีหรือจัดระบบเอกสารโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ฯลฯ
  - 3.3 เทคนิคการวางแผนและกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ
  - 3.4 การบริหารงานบุคคล เช่น การจ้างงาน การประเมินประสิทธิภาพการทำงาน การฝึกอบรมพนักงานผ่านสื่อและเทคนิคต่าง ๆ การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เป็นต้น
  - 3.5 เทคนิคการจัดทำบัญชี การเช็คสต็อก การตลาด การประชาสัมพันธ์เชิงรุก การจัดการของเสีย ฯลฯ

4. ด้านอาคารสถานที่ เช่น เป็นเจ้าภาพหาผู้สนับสนุนการสร้างหรือปรับปรุงอาคารเรียน อาคารประกอบและบริเวณโรงเรียนที่ขาดแคลน ได้แก่ ห้องสมุด สระว่ายน้ำ ห้องปฏิบัติการทาง ภาษา โรงอาหาร ที่ดิน โรงฝึกงาน เป็นต้น

5. ด้านงบประมาณ เช่น เป็นเจ้าภาพหาผู้สนับสนุนร่วมกันทอดผ้าป่าทางการศึกษา ให้กับโรงเรียนเป็นรายปี เพื่อแสวงหาปัจจัยช่วยเหลือนักเรียนและโรงเรียนตามความต้องการ จำเป็นเพิ่มเติมจากงบประมาณของทางราชการ

การให้ความช่วยเหลือของผู้อุปถัมภ์นั้นถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้โรงเรียนในฝันเป็น โรงเรียนขั้นดี มีคุณภาพ ซึ่งผู้อุปถัมภ์สามารถแสดงความจำนงในการให้ความช่วยเหลือได้หลากหลาย ตามความพร้อมของแต่ละท่าน ทั้งนี้เพื่อช่วยกันพัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนในฝันจริง ส่วนในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันของศูนย์บริหาร โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ได้ ผนึกกำลังในการยกระดับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นผ่านกลยุทธการดำเนินงานหลายประการที่จะ สร้างโรงเรียนเหล่านั้นให้เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพในระดับเทียบเคียงกับโรงเรียนดี ๆ ที่มีชื่อเสียงใน เมืองใหญ่ เป็นการกระจายโอกาสให้คนส่วนใหญ่ของประเทศมีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนที่มี คุณภาพ ซึ่งจะได้ประกอบอาชีพที่ดีและจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศ ในที่สุด

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งซึ่งขาดไม่ได้ในการดำเนินการ คือ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ การปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ เกิดความเข้าใจและพร้อมจะร่วมมือกัน ขับเคลื่อนโรงเรียนในฝันให้เป็นสถานศึกษาที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน

การประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันที่ได้ดำเนินการมานั้นได้เริ่ม จากการประชาสัมพันธ์ตามหนังสือพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในฝันเรื่องราว ของการสร้างเครือข่ายอุปถัมภ์ของผู้มีอุปการะที่ต้องการจะเป็นผู้ร่วมสร้างโรงเรียนในฝันให้ สามารถดำเนินการไปได้อย่างสง่างาม

สิ่งสำคัญคือ การสร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์โรงเรียนในฝันซึ่งจะมีการนำผู้ปฏิบัติ หน้าที่ประชาสัมพันธ์ของเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 175 คน มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะเป็นการสร้างเครือข่ายการประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันให้กว้างขวาง ทั่วประเทศ

ไกรษี ตูนา (2550) ได้ศึกษาความยั่งยืนของการดำเนินโครงการโรงเรียนในฝัน และ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของความยั่งยืนในการดำเนินงานโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่ง

โรงเรียนในฝัน รวมทั้งแนวทางที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานโครงการ พบว่า ครูมีการบูรณาการ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนรู้แต่ไม่เน้นการใช้สื่อ ICT ในการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้มีการพัฒนาให้ดีขึ้นแต่ไม่ครอบคลุมทุกแหล่งเรียนรู้ ยังมีคอมพิวเตอร์ช้าและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและระบบคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพแต่โรงเรียนระดับประถมศึกษายังขาดแคลนบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบคอมพิวเตอร์ ส่วนการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีไม่มีความต่อเนื่องด้านการบริหารจัดการ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีโครงสร้างการบริหารชัดเจน เน้นการบริหารงานด้วยระบบคุณภาพ (PDCA) มีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ การบริหารงานมีเอกภาพ ส่วนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาการบริหารงานขาดเอกภาพ และด้านระบบของภาคีเครือข่ายทั้ง 3 กรณี พบว่า ผู้เชี่ยวชาญและพี่เลี้ยงไม่มีบทบาทในการสนับสนุนโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีผู้อุปถัมภ์โรงเรียนอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง และในโรงเรียนระดับประถมศึกษาผู้อุปถัมภ์โรงเรียนมีน้อย ปัจจัยส่งเสริมความยั่งยืนของการดำเนินงานโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน คือผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ การเห็นความสำคัญของโครงการของบุคลากรทุกคน และการเป็นศูนย์การเรียนรู้โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันปัจจัยอุปสรรค คือ บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณ และครูมีปัญหาในการใช้สื่อเทคโนโลยีและแนวทางที่จะทำให้เกิดความยั่งยืน คือ การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ อย่างสม่ำเสมอ และการสร้างภาคีเครือข่ายด้านวิชาการอย่างจริงจัง

กาญจนา ทองหล้า (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนของผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในฝัน โรงเรียนกรณีศึกษา 2 แห่ง พบว่า ในด้านการได้มาซึ่งผู้อุปถัมภ์โรงเรียน พบว่า ทั้งสองโรงเรียนได้ขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อุปถัมภ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคลากรในโรงเรียน และหน่วยงานที่อุปถัมภ์มีนโยบายในการช่วยเหลือสังคมสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในฝัน ส่วนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาผู้อุปถัมภ์มีความชื่นชมศรัทธาการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน และหน่วยงานต้นสังกัดเป็นคนจัดให้ ในด้านการมีส่วนร่วมของผู้อุปถัมภ์ในการพัฒนาโรงเรียน พบว่า ผู้อุปถัมภ์ทั้งสองโรงเรียนมีขั้นตอนการมีส่วนร่วมเหมือนกันโดยมีส่วนร่วมในขั้นการดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ ขั้นการตัดสินใจ ขั้นการประเมินผล และการร่วมรับประโยชน์ ส่วนเป้าหมายในการร่วมพัฒนาของผู้อุปถัมภ์ พบว่า เน้นการพัฒนาสภาพกายภาพของโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนานักเรียน การพัฒนาผู้บริหาร และพัฒนาครู ในด้านผลจากการจากมีส่วนร่วมของผู้อุปถัมภ์ ได้ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ดังนี้ โรงเรียนมีภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ ห้องปฏิบัติการและงบประมาณเพิ่มขึ้น มีเครือข่ายผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเป็นที่ยอมรับของชุมชน และเป็นแหล่ง

ศึกษาดูงาน นักเรียนมีทักษะในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และความกล้าแสดงออกมากขึ้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนได้ฝึกภาษาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจีน โรงเรียนมอบหมายงานตามความสามารถและความถนัดของครูและเกิดความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนาโรงเรียน

ผลจากการศึกษางานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจำนวน 6 เรื่อง ซึ่งศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการขั้นศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 เรื่อง พบว่าการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังประสบปัญหาในด้านประสิทธิภาพและความเสมอภาคในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา ทั้งยังไม่สามารถจัดการศึกษาระดับพื้นฐานให้ประชาชนเรียนได้อย่างถ้วนหน้า ทั้งนี้เป็นเพราะปัญหาจากหลายปัจจัย แต่ที่สำคัญคือปัญหาขาดแคลนครู ทั้งปริมาณและคุณภาพ รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านอุปกรณ์การเรียนรู้อุปกรณ์ต่าง ๆ สมุด หนังสือ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ และที่สำคัญที่สุดคือความร่วมมือของ ชุมชน ในการส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนของผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในฝัน จำนวน 2 เรื่อง พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในฝันจะเป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้โรงเรียนได้มีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และศึกษาจากบทสัมภาษณ์ 2 ท่านของท่านรัฐมนตรี ปิยะบุตร ชลวิจารณ์(2547) ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องสรุปความสำคัญของเครือข่ายภาคีอุปถัมภ์ของโรงเรียนในฝันกระทรวงศึกษาธิการ และบทสัมภาษณ์ของนายนิวัตร นาคะเวช (2547) ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ที่กล่าวถึงความสำคัญของภาคีเครือข่ายอุปถัมภ์ ซึ่งทั้งสองท่านให้ความเห็นตรงกันว่า การให้ความช่วยเหลือของผู้อุปถัมภ์นั้นถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้โรงเรียนในฝันเป็น โรงเรียนขั้นดี มีคุณภาพแต่ปัจจุบันก็ยังพบว่ายังมีปัญหาอยู่ในเรื่องความต้องการให้มีการเข้ามาซึ่งภาคีเครือข่ายของผู้อุปถัมภ์ที่เข้มแข็งมากขึ้น และนอกจากนี้ปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วนคือการขาดแคลนครูภาษาอังกฤษที่มีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนหลาย ๆ ปัญหาที่ท่านทั้ง 2 กล่าวไว้ว่าอยากให้ผู้อุปถัมภ์หรือในภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้นและแก้ไขปัญหาก็ตรงจุด และ ซึ่งผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาเนื่องจาก ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองทั้งหลายทั้งปวง นั้นมีผลมาจากการศึกษาที่ดีอยู่คุณภาพ การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมายังไม่ถูกจุด นักวิชาการหลายท่านได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาด้านการศึกษาไว้หลากหลาย แต่บางก็ประสบความสำเร็จ บางก็ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเชื่อว่า การศึกษาจะพัฒนาได้หากทุกฝ่ายร่วมมือกันทำอย่างจริงจัง โดยเฉพาะองค์กรธุรกิจ

ที่หวังผลกำไรทั้งหลาย สามารถตอบแทนสังคมได้ด้วยการเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาการศึกษา หรืออาจเรียกได้ว่า บรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility)

6.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ บรรษัทภิบาลหรือ ความรับผิดชอบต่อสังคม CSR

Gyorgy Ligeti Agnes Oravec (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสาร CSR ของวิสาหกิจธุรกิจในฮังการี การศึกษานี้เน้นในเรื่องการสื่อสารด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จากประสบการณ์พบว่า บริษัทหลายแห่งรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับมูลเหตุต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาภาพพจน์ของตนเอง และเพื่อเหตุผลด้านการตลาด บทความนี้ได้สรุปว่า เหตุผลเกี่ยวกับความยากลำบากในการค้นพบทางแก้ปัญหา CSR ที่ดีที่สุดของวิสาหกิจก็คือ การสร้างฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกันของพนักงานในด้านมูลเหตุ กล่าวคือ พวกเขาไม่ได้คิดว่า CSR เป็นผลที่ตามมาจากระบวนการด้านการดำเนินธุรกิจที่สำคัญเชิงจริยธรรม แต่ค่อนข้างจะเป็นงานที่แยกตัวออกมาซึ่งพวกเขาพยายามที่จะวางเป้าหมายให้สมบูรณ์ โดยต้องการได้ผลประโยชน์สูงสุด แต่ใช้ระยะเวลาเพียงสั้นๆ

Krishna Udayasankar (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ และขนาดของบริษัทอธิบายว่า บริษัทขนาดเล็ก และขนาดกลางมีอยู่ 90% จากการดำเนินธุรกิจของประชากรทั่วโลก อย่างไรก็ตาม เป็นที่ถกเถียงกันว่า เมื่อถูกกำหนดการดำเนินการให้มีขนาดเล็กลง ดังนั้นก็มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และทัศนวิสัย (visibility) ก็จะต่ำกว่า และมองว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่า ดูเหมือนว่าจะเป็นผู้ริเริ่มและมีส่วนร่วมกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (CSR) น้อยกว่า บทความนี้จึงเป็นการตรวจสอบแรงจูงใจทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของบริษัทต่างๆ ด้วยการเชื่อมโยงทัศนวิสัยที่แตกต่างกัน การเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และขนาดการจัดการ (scales of operation) ข้อถกเถียงหรือข้อโต้แย้งจะถูกนำเสนอขึ้นมาเพื่อให้เห็นถึงทัศนวิสัย การเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และขนาดการจัดการ โดยบริษัทที่มีขนาดเล็กมาก กับบริษัทที่มีขนาดใหญ่มากได้รับแรงจูงใจที่เท่าๆกันเพื่อให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน CSR อย่างไรก็ตาม พื้นฐานของแรงจูงใจสำหรับการมีส่วนร่วมด้าน CSR นั้นดูเหมือนว่าจะมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บริษัทขนาดกลางได้รับแรงจูงใจน้อยที่สุดซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของเศรษฐกิจในแบบ U-shape ระหว่างขนาดของบริษัท กับการมีส่วนร่วมของ CSR การศึกษานี้เป็นการแก้ปัญหาในระยะยาวเกี่ยวกับการอธิบายถึงผลกระทบของขนาดบริษัทที่มีต่อการมีส่วนร่วม CSR และชี้ให้เห็นจุดสำคัญของการพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ หรือโครงสร้างภายนอกของลักษณะบริษัทสำหรับการศึกษาผลของ CSR กล่าวโดยสรุปก็คือ การ

รอบคอบ และระมัดระวังถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงเพื่อโต้ตอบกับการจำแนกประเภทต่างๆของ บริษัท โดยปราศจากความตั้งใจหรือเจตนาที่เพียงพอเหมาะสมต่อมิติที่สำคัญหรือซ่อนอยู่สำหรับการจำแนกประเภทต่างๆดังกล่าว

Eng Tuck Cheah, Wen Li Chan and Corinne Lin Lin Chieng (2007) ได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจสำหรับการฟื้นฟูผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม : การตรวจสอบเชิงประจักษ์ของตลาดสหรัฐฯ และ สหราชอาณาจักร การศึกษาครั้งนี้เป็นตรวจสอบผลกระทบที่มีต่อความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นและการขยายไปยังการนำภารกิจ CSR ไปใช้โดยบริษัทเภสัชกรรมในสหราชอาณาจักร (U.K.) และในสหรัฐฯ (U.S.) โดยตลาดที่ใหญ่ที่สุดสองแห่งสำหรับผลิตภัณฑ์เภสัชกรรมในโลก โดยมีผลกระทบต่อปฏิกิริยาด้านการตลาดที่แวดล้อมการประกาศการฟื้นฟูผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์การฟื้นฟูผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ปี 1998 ถึง 2004 จากวารสาร Pharmaceutical Journal และรายงานการมีผลบังคับใช้ของ U.S. Food and Drug Administration ได้เปิดเผยให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนในวิถีทางของผู้มีส่วนเข้าร่วมด้านการตลาดในสองประเทศนี้ที่ถูกทำให้มีผลตอบสนองต่อข่าวสารต่างๆของการฟื้นฟูผลิตภัณฑ์ นักลงทุนชาวสหรัฐฯได้ลงທံบริษัทต่างๆ ซึ่งเป็นไปตามความรุนแรงของข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ในขณะที่นักลงทุนชาว U.K. นั้นมีความแตกต่างกัน คือ นักลงทุนชาว U.K. ตอบแทนการฟื้นฟูผลิตภัณฑ์จากบริษัท ซึ่งปกติแล้วมิได้มีความกระตือรือร้นในเรื่อง SCR- นักลงทุนชาว U.S. ได้ลงທံบริษัทต่างๆที่มีความกระตือรือร้นแต่ มิใช่ด้าน CSR ที่ดำเนินการด้านการฟื้นฟูนี้ การตรวจสอบเหล่านี้สามารถที่จะกำหนดความท้าทายอย่างมีกลยุทธ์ไปยังการดำเนินของบริษัทด้านเภสัชกรรมที่ดำเนินการในประเทศทั้งสอง

Francesco Perrini, Angeloantonio Russo and Antonio Tencati (2007) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์ด้าน CSR ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และบริษัทขนาดใหญ่ หลักฐานจากอิตาลี อธิบายได้ว่าในขณะที่ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (corporate social responsibility-CSR) กำลังกลายเป็นประเด็นสำคัญหลักสำหรับองค์กรหลายๆแห่ง งานวิจัยส่วนใหญ่ชี้ให้เห็นความสำคัญของ CSR สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่มากกว่ากิจการขนาดย่อม และขนาดกลาง (SMEs) ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีการนำมาพิจารณาบ่อยครั้งเกินไปที่มีต่อ prerogative ของธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น บทบาทของ SMEs ในบริบทที่มีความคล่องตัวเพิ่มสูงขึ้น ปัจจุบันนี้ถูกนำมาตั้งคำถาม รวมไปถึงว่า ปัจจัยใดที่อาจจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมบ้าง เป้าหมายของรายงานฉบับนี้ก็คือที่จะสร้างการเปรียบเทียบกลยุทธ์ SME และบริษัท CSR ขนาดใหญ่ นอกจากนี้ ขนาดของบริษัทถูกนำมาวิเคราะห์ในฐานะที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกที่พิเศษเฉพาะในขอบเขตของ CSR และที่ได้รับการศึกษาจากโดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทของชาวอิตาลีจำนวน 3,680 แห่ง จากพื้นฐานที่วางอยู่บนกรอบแนวคิด

ด้าน multi-stakeholder การวิเคราะห์นี้เป็นการจัดหามาซึ่งหลักฐานที่ว่า บริษัทขนาดใหญ่มักจะชี้ให้เห็นถึง ผู้มีส่วนได้เสีย ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมากกว่า และตอบสนองความต้องการได้มากกว่าผ่านทางกลยุทธ์ CSR ที่เป็นทางการและพิเศษเฉพาะ

Dilek Cetindamarand Kristoffer Husoy (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภารกิจด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ และพฤติกรรมอย่างรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมกรณีของข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ อธิบายไว้ว่า บริษัทต่างๆมีเหตุผลมากกว่าหนึ่งเหตุผลสำหรับการนำพฤติกรรมอย่างรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ และเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและจริยธรรมที่ co-exist สำหรับการดำเนินการ ผลกระทบของการเข้ามามีส่วนร่วมในข้อตกลงโลก (Global Compact-GC) นั้นดูเหมือนว่าจะมีสูงเป็นพิเศษในสิ่งที่เกี่ยวกับการทำให้โอกาสของเครือข่ายมีความมั่นคง และได้รับการพัฒนาภาพพจน์ของธุรกิจเอกชน ผลการทดลองชี้ให้เห็นว่า บริษัทต่างๆที่มีส่วนร่วมในข้อตกลงโลกเป็นเวลาหลายปี มีการส่งโครงการมากที่สุด และเข้าร่วมการประชุมหรือพบปะกับ GC มากที่สุด และนอกจากนี้ก็ยังคำนึงถึงการเข้ามาเกี่ยวข้องกับ CSR ของพวกเขาในฐานะที่มีอิทธิพลที่เข้มแข็ง และเป็นไปในแง่บวกต่อการดำเนินงานด้านการตลาดของพวกเขา การมีส่วนร่วมของ GC นั้นมิได้มีผลทางด้านข้อได้เปรียบด้านค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนโดยสำคัญ แต่มิได้ดูเหมือนว่าจะได้รับการพิจารณาในฐานะที่เป็นเป้าหมายแต่อย่างใด ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายดูเหมือนว่าจะถูกทำให้มีผลกระทบต่อขยายขอบเขตกว้างขวางจากการมีอยู่ของงานวิจัยภายในประเทศ (in-house research) และการพัฒนา รวมถึงความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านเสียงที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม โดยทั้งหมดนี้ บริษัททุกแห่งจะได้รับผลประโยชน์ทั้งในแง่เศรษฐกิจ และจริยธรรมจากการเข้าร่วมในข้อตกลงโลก (Global Compact-GC)

Ilona Genevois (2008) ได้ทำการศึกษา เรื่องการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจ ควรที่เข้ามามีบทบาทในวงการการศึกษา ของประเทศอังกฤษ หรือไม่ อธิบายไว้ว่า สืบเนื่องจากความสำคัญของการศึกษาขั้นสูงที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ภาระทางการเงินของรัฐบาลเองมีมากขึ้นตามกัน ปัญหาด้านแหล่งรายได้และการจัดการทางการเงินจึงเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลจำเป็นต้องแก้ปัญหาให้สำเร็จ และเป็นปัญหาที่รัฐบาลจำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ข้อเสนอเกี่ยวกับการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจจึงเป็นข้อเสนอที่ได้รับความสนใจว่า อาจสามารถขจัดปัญหาทางการเงินของการจัดการด้านการศึกษาของรัฐบาลได้ ข้อเสนอนี้ได้รับการสนใจศึกษาอย่างกว้างขวางเพราะทั่วโลกต่างสนใจการพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาในระยะยาวทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสียข้อดีคือเมื่อรัฐบาลได้รับเงินสนับสนุนจากภาคธุรกิจ รัฐบาลก็จะมีเงินทุนคงคลังเหลือเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการบริหารงานด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานทางด้านการเมือง ทุน

สนับสนุนจากธุรกิจจะทำให้รัฐบาลไม่ต้องกู้เงินจากแหล่งเงินทุน และไม่ก่อให้เกิดหนี้สินแก่ประเทศ รวมถึงประชาชนไม่จำเป็นต้องชำระภาษีเพิ่มขึ้นอีกด้วย ในขณะที่เดียวกันภาคธุรกิจเองก็ได้แสดงบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากการเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือระบบการศึกษา รวมทั้งยังรับประโยชน์จากรัฐบาลในการติดต่อประสานงานที่จะมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น และสามารถมีบทบาทให้การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆของรัฐบาลได้ ข้อเสียก็คือภาครัฐและธุรกิจอาจแข่งขันเพื่อหากำไร จนทำให้วัตถุประสงค์โดยรวมในการจัดการศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จสืบเนื่องจากความสนใจในประเด็นเกี่ยวกับการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจนี้เองงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งศึกษาและตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจควรที่เข้ามามีบทบาทในวงการการศึกษาหรือไม่ โดยได้อ้างอิงที่มาและประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของข้อเสนอเกี่ยวกับการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจ โดยตั้งคำถามว่าการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจนั้นมีข้อดีหรือข้อเสียมากกว่ากัน และพิจารณาว่าการดำเนินการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจที่ผ่านมา มีมากน้อยเพียงใด ประสบความสำเร็จหรือไม่ และมีข้อดีข้อเสียอย่างไร รวมถึงอะไรที่ยังคงเป็นปัจจัยยับยั้งไม่ให้เกิดการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจจากการศึกษาอย่างละเอียด ผลจากการวิจัยระบุว่า การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจเป็นแนวทางที่มีประโยชน์และก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย เพราะการร่วมทุนจะช่วยส่งเสริมให้เศรษฐกิจเฟื่องฟู และในขณะเดียวกันก็ช่วยตอบสนองความต้องการทางการศึกษาของประเทศกำลังพัฒนาด้วย อย่างไรก็ตาม คำถามที่ยังคงรอคำตอบคือการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจในประเทศกำลังพัฒนาควรดำเนินการอย่างไร และเมื่อใด การร่วมทุนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีปัจจัยประกอบที่พร้อมทุกประการแล้วเท่านั้น ทั้งประเทศที่เหมาะสมสภาพเศรษฐกิจ และอื่นๆ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจยังคงมีน้อยมาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและธุรกิจให้มากขึ้นและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

Eurydice(2007) ได้ทำการศึกษาถึง นโยบายการขอระดมทุนจากภาคธุรกิจของมหาวิทยาลัยต่างๆในทวีปยุโรปพบว่า การวางแผนระยะยาวและการพัฒนากลยุทธ์การบริหาร การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เป็นกิจกรรมที่ประเทศต่างๆในทวีปยุโรปต่างตระหนักดีว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้คัดเลือกประเทศต่างๆ ที่มีโครงการหรือกำลังอยู่ในระหว่างขั้นตอนการร่างนโยบายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของภาคการศึกษาขั้นสูง ที่มีการออกนโยบายหลากหลายด้านด้วยกัน รวมถึงด้านการหาเงินทุนของมหาวิทยาลัยต่างๆ อีกด้วย แม้ว่านโยบายที่ใช้ในการระดมทุนของมหาวิทยาลัยต่างๆในยุโรปจะมีความแตกต่างหลากหลาย แต่นโยบายส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายกัน คือมีลักษณะสามประการคือ

การเพิ่มการระดมทุนจากภาครัฐให้มากขึ้นเพื่อใช้ในการบริหารการศึกษาระดับสูง การแยกคณะและสถาบันต่างๆออกเป็นอิสระ มีหน้าที่หาทุนด้วยตนเอง และการกระตุ้นให้มีการใช้กลยุทธ์ต่างๆเพื่อระดมทุนจากหน่วยงานเอกชน หลายๆหน่วยงาน ยกตัวอย่างเช่น สถาบันวิจัยต่างๆ กลุ่มธุรกิจ และการร่วมทุนต่างๆของมหาวิทยาลัยกับภาคเอกชนในส่วนของ การระดมทุนจากภาคเอกชนนั้น กลยุทธ์ส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยใช้ มีสามประการด้วยกัน คือ 1.การระดมทุนด้วยการขอบริจาคจากหน่วยงานเอกชน โดยการโน้มน้าวให้ภาคเอกชนบริจาคเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อองค์กรธุรกิจต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) 2.การร่วมทุนกับบริษัทเอกชน ซึ่งรูปแบบของการร่วมทุนมักเป็นการทำสัญญาดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชน และ 3. ค่าธรรมเนียมจากการขายบริการบางอย่างให้กับบริษัทเอกชนนอกเหนือจากกลยุทธ์ที่กล่าวมาทั้งสามประการแล้ว การขอเงินกู้ รายได้จากทรัพย์สิน การขอการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ และการลงทุนในธุรกิจเฉพาะอย่างยิ่งเป็นอีกรูปแบบที่มหาวิทยาลัยต่างๆในทวีปยุโรปใช้ในการระดมทุนจากบริษัทเอกชนอีกด้วย ประเทศต่างๆในทวีปยุโรปต่างใช้นโยบายประการใดประการหนึ่งจากที่กล่าวมานี้เพื่อขอระดมทุนจากภาคธุรกิจเอกชน นอกเหนือจากนี้รัฐบาลของประเทศในทวีปยุโรปบางประเทศยังให้ส่วนลดทางภาษีแก่บริษัทเอกชนที่บริจาคเงินแก่หน่วยงานการศึกษาของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานการศึกษาระดับสูง เช่น มหาวิทยาลัย อีกด้วย และอีกประการหนึ่ง รัฐบาลของประเทศในทวีปยุโรปบางประเทศยังกำหนดให้ทรัพย์สินทางปัญญาของสาขาต่างๆเป็นของมหาวิทยาลัย ดังนั้น บริษัทเอกชนที่ต้องการความรู้อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านี้จึงต้องให้เงินสนับสนุนกับมหาวิทยาลัยอีกด้วย

Organization for Economic Co Operation and Development (OECD 2006) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนเพื่อการพัฒนา : บทบาทของ ODA (Official Development Assistance) ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาพบว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนของผู้ประกอบการ เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดตำแหน่งงานที่เปิดกว้างสำหรับบุคลากรในตลาดเอกชน ในทางกลับกันการเจริญเติบโตของตลาดเอกชนนี้เองก็ช่วยส่งเสริมให้เกิดรายได้มากขึ้นในภาครัฐบาลที่กำลังพยายามระดมทุนเพิ่มเพื่อขยายฐานทางการศึกษา สาธารณสุข และด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ อัตราการลงทุนหรือส่งเสริมการปฏิบัติงานของรัฐบาลจากภาคเอกชนยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ ทำให้การขยายฐานทางการศึกษา และโครงสร้างด้านอื่นๆ ของรัฐบาลไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้ภาคส่วนต่างๆออกมาเรียกร้องให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการขยายฐานทางการศึกษา และอื่นๆ ของรัฐบาลจากที่ได้กล่าวข้างต้น ประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากได้ออกมาเรียกร้องให้ภาคเอกชนแสดงบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคม

ให้มากขึ้น และพร้อมๆกับการเรียกร้องนี้ รัฐบาลในประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากยังพยายามแก้ปัญหาทางด้านโครงสร้างการปฏิบัติงานและปัญหาอื่นๆของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยรัฐบาลประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศได้มีมาตรการหลายประการเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการเข้ามามีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐบาลจากภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นการลดหย่อนภาษีจากการบริจาค มาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในด้านอื่นๆ ซึ่งรัฐบาลพิจารณาว่าจะสามารถช่วยกระตุ้นให้ภาคเอกชนออกมาช่วยเหลือการปฏิบัติงานของภาครัฐบาล และแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมได้ดียิ่งขึ้นในส่วนของภาคเอกชนเองก็เช่นกัน เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมการลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา ภาคเอกชนจึงเกิดความตื่นตัวที่จะออกมาแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและส่งเสริมการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยพยายามพัฒนาให้เกิดการประกอบการที่ใช้นวัตกรรมที่ก้าวหน้ามากขึ้น และส่งเสริมงานด้านการศึกษาทั้งในส่วนของกรอบมพนักงานเอง หรือสนับสนุนการส่งเสริมการศึกษาของภาครัฐบาล การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ภาคเอกชนจะต้องมีความแน่วแน่ในเจตจำนงเป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเองควรมีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของภาคเอกชนด้วยเช่นกัน

Donald and Felipe (2003) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องระบบความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ในแถบละตินอเมริกาและแคริบเบียน ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ในแถบละตินอเมริกาและแคริบเบียน โดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและแนวทางการปฏิบัติตามหลักระบบความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ในแถบอเมริกา โดยใช้วิธีเปรียบเทียบระดับของกิจกรรมด้าน CSR ของประเทศต่างๆทั่วโลก นอกจากนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ ยังได้สร้างโมเดลขึ้นชื่อว่า “โมเดลระบบ CSR (The CSR System)” ซึ่งเป็นการสร้างทฤษฎีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อวัฒนธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่อประเทศในแถบพื้นที่นี้ งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้ระบุว่าผู้เล่นสำคัญที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ได้แก่ องค์กรต่างๆจากหลากหลายระดับของสังคม รัฐบาล บริษัทเอกชน มูลนิธิต่างประเทศ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานของภาครัฐ โมเดลระบบ CSR นี้แสดงให้เห็นว่าแรงกระตุ้นสำคัญที่ส่งเสริมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจมาจากประเทศนอกพื้นที่ละตินอเมริกา ด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับโมเดลระบบ CSR และงานสนับสนุนภาครัฐนี้ จึงเป็นไปได้ที่ผู้ปฏิบัติงานจะสามารถระบุว่าการกิจกรรม CSR ควรดำเนินไปในทิศทางใด เพื่อจะสามารถส่งเสริมการศึกษาได้ในศักยภาพสูงสุด งานวิจัยชิ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นศักยภาพขององค์กรเอกชน (NGOs) ที่ถ้าหากปฏิบัติตาม โมเดลระบบ CSR นี้แล้ว จะไม่เพียงแต่แสดงความรับผิดชอบต่อ

อันเป็นหลักจริยธรรมอันดีแก่สังคมเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร และมีจุดยืนที่ดีกว่าบริษัทคู่แข่งได้อีกด้วย

Emunemu (2008) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในวงการศึกษาและการพัฒนาทักษะในประเทศไนจีเรีย พบว่า ระบบการศึกษาของรัฐบาลในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศต้องประสบกับปัญหาหลากหลายประการ รวมถึงประเทศไนจีเรียด้วย ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอนที่ล้าสมัย การขาดแคลนตำราและสื่อการสอน อัตราส่วนของจำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไป การกักตุนนักเรียน คณะครูสอนต่ำ และอื่นๆ จากความพยายามในการค้นคว้าหาทางออก พบว่ามีหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่บ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในวงการศึกษาสามารถช่วยพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนของโรงเรียนในประเทศกำลังพัฒนาได้เนื่องจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนโดยไม่มีดอกเบี้ย นอกเหนือจากนี้ ข้อมูลจากงานวิจัยหลายชิ้นบ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนสามารถช่วยกระตุ้นให้ภาครัฐพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของการปฏิบัติงานในโรงเรียน การแข่งขันระหว่างบริษัทต่างๆ ของภาคเอกชนทำให้ต้นทุนสินค้าและบริการมีราคาต่ำลง และเพิ่มความรับผิดชอบต่อความต้องการของผู้บริโภคให้สูงขึ้นจากศักยภาพในการทำให้เกิดความประสิทธิภาพของภาคเอกชนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงกรณีต่างๆ ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในภาคการศึกษาและการพัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงทักษะด้านการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ของประเทศไนจีเรีย งานวิจัยชิ้นนี้ยังนำเสนอข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับรัฐบาลทั้งสามระดับ (คือระดับสหพันธรัฐ ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น) ที่ได้มีบทบาทในการจัดหาเงินทุนสนับสนุนหน่วยงานทางการศึกษา และได้เรียนรู้จากการเก็บข้อมูลงานวิจัยชิ้นนี้ว่า แม้ภาคเอกชนจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากนัก และบทบาทของเอกชนเท่าที่ปรากฏก็เป็นบทบาทที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการแสดงความขอบคุณภาคเอกชนที่ได้มีส่วนสนับสนุนหน่วยงานการศึกษาของภาครัฐด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทุนการศึกษาประเภทเรียนดี และทุนการศึกษาแก่ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าจากสถาบันต่างๆ และอีกจุดประสงค์หนึ่ง งานวิจัยชิ้นนี้ยังต้องการระบุให้เห็นชัดว่าภาคเอกชนอาจสามารถช่วยสนับสนุนหน่วยงานการศึกษาได้ ด้วยการร่วมทุนกับหน่วยงานการศึกษา ทั้งนี้ประโยชน์ที่ภาคเอกชนจะได้รับก็คือการประกันว่าหลักสูตรที่หน่วยงานการศึกษามผลิตออกมาจะตรงต่อความต้องการของตลาดประการสุดท้าย งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้พิจารณาถึงความคิดริเริ่มเกี่ยวกับการร่วมหุ้นระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในรูปแบบของการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้บริหารภาคเอกชนของผู้บริหารการศึกษา โดยให้ผู้บริหารภาคเอกชนช่วยผู้บริหารการศึกษาคิดหลักสูตร ซึ่งจะทำให้เทคโนโลยีและมาตรฐานการปฏิบัติงานมีลักษณะตรงกับความต้องการของภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น

Joshi (2001) ได้วิจัยสำรวจการมีส่วนร่วมสนับสนุนเงินทุนแก่การศึกษาชั้นสูงของภาคเอกชน ปัจจุบันนี้รัฐบาลประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากอยู่ภายใต้ความกดดันของการจำเป็นต้องลดรายจ่ายทางการศึกษาลงให้มากที่สุด ไอเอ็มเอฟ (IMF) เองก็ออกมาสนับสนุนให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารการเงินของรัฐบาล เนื่องมาจากการขาดทุนอย่างมากของรัฐบาล และหนี้สินภายนอกมูลค่ามหาศาล ดังนั้น รัฐบาลของหลายประเทศจึงหันมาทุ่มเทความพยายามในการหาเงินทุนสนับสนุนการศึกษาชั้นสูงจากภาคเอกชนแทน อย่างไรก็ตาม ในประเทศกำลังพัฒนาบางแห่ง ภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสนับสนุนการศึกษาชั้นสูงอย่างจริงจัง หนึ่งในนั้นคือประเทศฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาชั้นสูงเป็นอย่างมากนับตั้งแต่ยุคก่อนการประกาศอิสรภาพการศึกษาชั้นสูงของประเทศฟิลิปปินส์มีความโดดเด่นหลายประการ หนึ่งในลักษณะเด่นประการสำคัญคือการได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน ซึ่งรูปแบบการบริการการเงินเช่นนี้ เป็นลักษณะที่ฟิลิปปินส์ใช้ตามแบบอย่างโครงสร้างการบริหารของประเทศสหรัฐอเมริกาการสนับสนุนจากภาคเอกชน ที่ให้เงินทุนแก่การศึกษาชั้นสูงของประเทศฟิลิปปินส์นี้มาจากกลยุทธ์ของรัฐบาลที่รณรงค์ให้ภาคเอกชนออกมาแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการสนับสนุนเงินทุนแก่รัฐบาล และนโยบายอื่นๆ ของรัฐบาลประกอบกันจากการบริหารด้วยการผสมผสานเงินทุนจากรัฐบาลร่วมกับภาคเอกชน ทำให้การศึกษาชั้นสูงของประเทศฟิลิปปินส์มีความสมบูรณ์เป็นรูปเป็นร่างได้ มีสถาบันการศึกษาชั้นสูงตอบรับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาอย่างเพียงพอ ในขณะที่ตลาดงานยังคงต้องการบัณฑิตจบใหม่ที่มีความรู้มาปฏิบัติงาน ฐานโครงสร้างระบบการศึกษาชั้นสูงจึงมีแต่จะขยายมากขึ้นเรื่อยๆ บทบาทของภาคเอกชนนับวันจึงมีมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นบทบาทที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการสนับสนุนและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม

World Bank (2004) ได้ทำการวิจัยสำรวจถึง การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในวงการศึกษาภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของหลายๆประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียง สำหรับประเทศฟิลิปปินส์และเกาหลีนั้น อัตราส่วนของการมีส่วนร่วมในวงการศึกษาของภาคเอกชนมีสูงถึง 2 ใน 3 สำหรับประเทศอื่นๆ ที่อัตราส่วนของการมีส่วนร่วมในวงการศึกษาของภาคเอกชนยังไม่สูงเช่นนี้ ตัวเลขของกราฟการเข้ามามีบทบาทของภาคเอกชน ค่อยๆสูงขึ้นตามลำดับ ในประเทศเวียดนาม จีน ลาว และกัมพูชานั้น ข้อมูลจากการสำรวจบ่งชี้ว่าภาคเอกชนได้มีส่วนสนับสนุนการศึกษาอย่างมาก โดยมีการสนับสนุนแบบเป็นทางการบ้าง และแบบไม่เป็นทางการบ้าง ในด้านการสนับสนุนเงินทุนในการจัดการศึกษา เงินทุนมากกว่าครึ่งหนึ่งมาจากหน่วยงานภาคเอกชนเมื่อความต้องการเพิ่มคุณภาพการศึกษาสูงขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะการพัฒนาการศึกษาที่จัดให้สำหรับกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจน รัฐบาลจึงจำเป็นต้องพิจารณาแนวทางในการจัดการหลากหลายประการ และหนึ่งในนั้นวิธีการที่รัฐบาล

พิจารณาคือการรับเงินทุนสนับสนุนจากภาคเอกชน และหลายฝ่ายก็กำลังมองหาวิธีการที่จะช่วยเรียกการสนับสนุนจากภาคเอกชนให้มีมากยิ่งขึ้น ซึ่งในแต่ละประเทศนั้นมียุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในอัตราที่ไม่เท่ากัน จากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่จะพัฒนาการขนส่งและขยายการเข้าถึงการศึกษานั้น ภาครัฐบาลควรเริ่มต้นด้วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวในเบื้องต้นเสียก่อน ยกตัวอย่างเช่น ความต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนที่มากเกินไป การบริการที่ล่าช้า การสนับสนุนเงินทุนที่ไม่เพียงพอ จากนั้นภาครัฐบาลควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับศักยภาพของภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือทางการศึกษา รวมถึงนโยบายที่จำเป็นของภาครัฐ ซึ่งประเด็นนี้จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์อย่างละเอียด

Nakpodia (2011) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนเงินทุนให้กับการศึกษาในระดับมัธยมในรัฐเดลต้า ประเทศไนจีเรียงานวิจัยชิ้นนี้ได้กล่าวถึงพื้นฐานระบบการศึกษาในประเทศไนจีเรีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐเดลต้า ว่าระบบการศึกษาระดับมัธยมในประเทศไนจีเรีย รัฐเดลต่ายังไม่มีความสมบูรณ์หรือมีมาตรฐานเพียงพอทั้งในด้านของคุณภาพการศึกษาที่หลายแห่งยังไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ สิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกด้านการเรียนการสอนยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน อาจารย์เรียนจำนวนมากยังสร้างไม่เสร็จ ห้องเรียนขาดโต๊ะหนังสือและเก้าอี้นั่ง ห้องสมุดและห้องทดลองยังมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการ การขาดแคลนตำราเรียนและสื่อการสอน การขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพ และอื่นๆอีกมากมายจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเกิดจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ และวิสัยทัศน์ของรัฐบาลประเทศไนจีเรีย กล่าวคือ ภาระการแรกัฐบาลประเทศไนจีเรียมีความรับผิดชอบด้านการเงินมากมายนอกเหนือไปจากด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจและปัญหาฉุกเฉินที่ต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วน รัฐบาลไนจีเรียจึงจำเป็นต้องทุ่มงบประมาณลงไปมาก จนไม่สามารถที่จะจัดการด้านการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประการที่สองคือรัฐบาลประเทศไนจีเรียมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาคเอกชน จึงไม่มีนโยบายสนับสนุนการปฏิบัติงานใดๆของภาคเอกชน ในขณะที่ภาคเอกชนเองก็พิจารณาว่าการศึกษานี้เป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถหาผลกำไรได้ จึงไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนเงินทุนด้านการศึกษามากนักจากการศึกษาอย่างเป็นระบบ ทดสอบสมมุติฐาน และประมวลผลโดยใช้ค่าสถิติ t-test แล้ว ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่าเพื่อแก้ปัญหาความไม่พร้อมทางด้านการศึกษาในระดับมัธยมวิยในประเทศไนจีเรีย รัฐเดลต้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาด้านงบประมาณ รัฐบาลควรหันมาปรับปรุงนโยบายปฏิบัติงานให้มีความสำคัญกับการศึกษามากขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของประเทศในอนาคตทั้งทางด้านตลาดแรงงาน และองค์ความรู้ วงการวิชาการของประเทศ นอกจากนี้รัฐบาลควรคิดค้นนโยบายที่เอื้อประโยชน์ให้ภาคเอกชนได้มีโอกาสในการดำเนินธุรกิจที่ดีขึ้น ประเด็นนี้ถือเป็นการกระตุ้นการมี

ส่วนร่วมของภาคเอกชนทางอ้อม โดยรัฐบาลต้องทำให้ภาคเอกชนเห็นถึงประโยชน์ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษา เช่น โอกาสในการแสดงความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรที่บัณฑิตจบออกมาแล้วสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้จริง และการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อองค์กรที่ช่วยสนับสนุนเงินบริจาค ซึ่งถือเป็นวิธีการทางการตลาดที่ดีอีกด้วย

Amitabn Jhingan (2011) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในประเทศอินเดียในการจัดการศึกษาขั้นสูงพบว่าระบบการศึกษาขั้นสูงของประเทศอินเดียมีการเจริญเติบโตเป็นอย่างมากในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา จนกลายเป็นโครงสร้างทางการศึกษาที่ใหญ่ที่สุดของโลก มีนักศึกษาจำนวนมากลงทะเบียนเรียนในประเทศอินเดียจนตัวเลขการขยายตัวของหน่วยงานทางการศึกษาและจำนวนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นอย่างมากจากการขยายตัวนี้รวมถึงกระแสความต้องการศึกษาในประเทศอินเดียที่ยังคงเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ทำให้อินเดียพยายามที่จะขยายฐานการศึกษาให้กว้างยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม อินเดียต้องประสบกับอุปสรรคมากมายในการขยายฐานการศึกษานี้ ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาทางกฎหมาย และคุณภาพทางการศึกษา ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ต่างกำลังประสบอยู่เช่นกัน ดังนั้นภาคเอกชนต่างๆในประเทศอินเดียจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าว โดยใช้นวัตกรรมสมัยใหม่เข้ามาช่วยสนับสนุนเกณฑ์ต่างๆ และสิ่งแวดล้อม ก่อนหน้านั้น ภาคเอกชนในประเทศอินเดียได้เข้ามาบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเจริญเติบโตของภาคการศึกษาขั้นสูงของประเทศอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิชาชีพ เช่น วิศวกรรม และการจัดการ มีความต้องการการสนับสนุนทางการศึกษาขั้นสูงสูงชันมาก เพราะเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาลมีไม่เพียงพอ ทั้งที่ประชาชนต่างคาดหวังว่าเงินทุนจากรัฐบาลควรจะครอบคลุมกว่านี้ แต่เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ จึงถือเป็นโอกาสสำหรับภาคเอกชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เขาได้ศึกษาตัวเลือกหลากหลายสำหรับภาคเอกชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนวงการการศึกษาระดับสูง ในงานวิจัยชิ้นนี้ เขายังได้เขียนโครงร่างปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญ กระแสความนิยม และการพิจารณาตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตัวเลือกเหล่านี้

**การวางรากฐานเพื่อการเติบโตของการศึกษาขั้นสูงประเทศอินเดีย: ทางเลือกหลัก
ของภาคเอกชน**

รูปแบบของหน่วยงาน การศึกษา	คอร์ส	การเติบโต	คุณค่าและการสื่อสาร
<ul style="list-style-type: none"> มหาวิทยาลัย วิทยาลัย บริการต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> คอร์สทั่วไป คอร์สสายวิชาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> เปิดวิทยาเขตใหม่ การศึกษาทางไกล 	<ul style="list-style-type: none"> การกระแสนงาน การทำการตลาดและสร้างตราสินค้า

เขาได้จัดโครงร่างบริษัทเอกชนออกเป็นสองประเภทด้วยกัน นั่นคือ ผู้เล่นรายใหม่ในตลาดกับผู้นำในตลาด เพื่อที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ กลยุทธ์ และข้อเสนอที่บริษัทต่างๆ เหล่านี้เสนอ ผลการศึกษาวิเคราะห์ระบุว่าประเด็นที่ภาคธุรกิจสนใจอย่างมากเพราะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ภาคการศึกษาเติบโต คือด้านคุณภาพการศึกษาและเครือข่ายทางการศึกษา โดยเฉพาะเครือข่ายกับต่างประเทศ เพื่อที่จะสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีบทบาทสนับสนุนการจัดการการศึกษาของรัฐบาล รัฐบาลควรพิจารณาการแก้กรอบของกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้มีความง่ายและคล่องตัวขึ้น รวมทั้งช่วยตรวจสอบคุณภาพทางการศึกษาและความโปร่งใสของมหาวิทยาลัยอีกด้วย การอนุญาตให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ออกมาดำเนินการค้ากำไรได้อาจถือได้ว่าเป็นการผลักดันการลงทุนของภาคธุรกิจให้คล่องตัวขึ้นอีก นอกจากนี้ ควรเร่งให้มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพทั้งทางด้านการศึกษาและโครงสร้างทางกายภาพด้วย Dares Salaam (1999) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการการเงินเพื่อการบริหารการศึกษาชั้นสูง โดยภาพรวมแล้วการศึกษาชั้นสูงในแทนซาเนียได้รับการจัดการโดยรัฐบาลทั้งหมด ดังนั้น ค่าใช้จ่ายต่างๆ สำหรับการบริการการศึกษาชั้นสูง ซึ่งรวมถึงค่าครองชีพของนักเรียนด้วยนั้น จึงตกเป็นค่าใช้จ่ายของรัฐบาลทั้งหมดเช่นกัน โดยพบน้อยมากที่ตัวนักเรียน ครอบครัว หรือนายจ้าง มีส่วนสนับสนุนการศึกษาต่อในระดับการศึกษาชั้นสูงด้วยอย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนรายได้ของรัฐบาลแทนซาเนียกับรายได้ของภาคเอกชนแล้ว พบว่าภาคเอกชนมีรายได้มากกว่าถึงสองในสามส่วน และผลตอบแทนจากการดำเนินงานที่ภาคเอกชนได้รับก็มีมากกว่าผลตอบแทนจากการดำเนินงานที่ภาครัฐบาลได้รับถึง 15% ด้วยกัน ซึ่งผลตอบแทนนี้ เมื่อเทียบกับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือประเทศอุตสาหกรรมต่างๆ แล้ว ถือว่ามากกว่าถึงสามเท่าด้วยกัน ในขณะที่ค่าใช้จ่ายต่างๆ ยังคงตกอยู่กับรัฐบาลแทนซาเนียทั้งหมด ดังนั้นภาครัฐบาลของแทนซาเนียจึงมีนโยบายในการกระตุ้นและสนับสนุนการมีส่วนร่วมช่วยเหลือรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาชั้นสูงจากภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น รัฐบาลแทนซาเนีย ได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการการศึกษาชั้นสูง ซึ่งนโยบายหลักที่รัฐบาล

แทนชาเนี่ยเน้นก็คือนโยบายการบริหารต้นทุน และการกระจายอำนาจของรัฐบาลสู่องค์กรต่างๆ ของภาคเอกชน บุคคล องค์กรอื่นๆ รวมถึงชุมชนด้วย ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนช่วยแสดงความรักรับผิดชอบต่อสังคมโดยการสนับสนุนการศึกษาชั้นสูงให้มากยิ่งขึ้น นักศึกษาเองก็ต้องมีบทบาทในการหาเงินทุนสนับสนุนการศึกษาของตนบางส่วนเช่นกันกลยุทธ์ที่สำคัญที่รัฐบาลแทนชาเนี่ยใช้ในการกระตุ้นการศึกษาชั้นสูง ได้แก่ การกำหนดนโยบายในการกระตุ้นให้ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1.) ก่อตั้งและธำรงไว้ซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง 2.) จัดหาเงินทุนให้นักศึกษากู้ยืมเพื่อการศึกษา 3.) เป็นผู้สนับสนุนทางการเงินแก่นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของทุนการศึกษา สมาคม หรืออื่นๆ และ 4.) จัดหาเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย

Mosha (2006) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานในแทนชาเนี่ย งานวิจัยชิ้นนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนสนับสนุนเพื่อการศึกษา (the Commonwealth Education Fund: CEF) ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลสหราชอาณาจักรในปี ค.ศ. 1996 CEF เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันในรัฐบาลเห็นความสำคัญของการศึกษา โดยสนับสนุนทั้งในส่วนของงบประมาณช่วยเหลือประเทศยากจนและการแสดงแบบอย่างที่ดีแก่ประชากรในประเทศเหล่านั้นด้วย นอกเหนือจากนี้ CEF ยังมีความพยายามในการปรับเปลี่ยนบทบาทการช่วยเหลือจากที่เพียงแค่ให้เงินทุนสนับสนุนมาเป็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการช่วยเหลืออย่างแท้จริงผ่านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาความเห็นจากประชากรจำนวน 30 คนด้วยกัน ซึ่ง 20 คนจากกลุ่มนี้เป็นประชากรที่อยู่ในส่วนของภาคเอกชน และที่เหลือนั้นอยู่ในองค์กรการกุศลและองค์กรต่างๆ ของรัฐ กลุ่มประชากรในภาคธุรกิจที่ศึกษาหลักๆ นั้นอยู่ในตำแหน่งผู้บริหารของหน่วยงานธุรกิจ โดยคำถามที่ใช้ถามนั้นเน้นสอบถามความเข้าใจและความสนใจในกลยุทธ์และศักยภาพของกลไกในการทำงานประสานกันจากการศึกษาดังกล่าว ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารในภาคเอกชนต่างมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันหมด นั่นคือมีความเห็นว่าประเทศที่พัฒนาแล้วมักมีปัจจัยต่างๆ หลากหลายประการที่เป็นตัวผลักดัน หรืออาจกล่าวได้ว่ากดดัน ให้ภาคเอกชนแสดงบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) มากกว่าในประเทศกำลังพัฒนา อย่างไรก็ตาม จากกระแสการตื่นตัวด้านบทบาทที่องค์กรธุรกิจควรแสดงต่อสังคมของโลก ได้ทำให้หลายหน่วยงานหันมาเห็นความจำเป็นในการเข้าช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในแถบแอฟริกา รวมถึงแทนชาเนี่ยด้วยแต่ผู้บริหารจากภาคธุรกิจต่างก็ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันหมดว่าการ

สนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาแก่ประชากรในประเทศแทนชาเนี่ยตามหลัก CSR นั้น ยังมีช่องโหว่อยู่มาก ทั้งนี้เพราะช่องว่างทางการศึกษาของประชากรมีความแตกต่างกันอย่างมาก บริษัทต่างๆประสบปัญหาความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างพนักงานระดับสูงกับระดับกลาง และปัญหานี้เป็นปัญหาที่พบทั่วไปในแทนชาเนี่ยดังนั้นแม้ภาคเอกชนจะพยายามเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือด้านการศึกษาเพียงใด แต่การช่วยเหลือนั้นมักเฉพาะเจาะจงอยู่แต่การให้การศึกษาก่อประชากรที่จะเติบโตขึ้นมาทำงานกับบริษัทเอกชนนั้นๆในอนาคต รวมถึงสาขาความรู้ที่ให้การศึกษามักเกี่ยวข้องไม่โดยตรงก็โดยอ้อมต่อบริษัทด้วย ทั้งนี้เพราะบริษัทเอกชนจำเป็นต้องมองในระยะยาว ว่าการช่วยเหลือนั้นควรจะได้ประโยชน์ทั้งสองทาง คือสนับสนุนการศึกษาแก่สังคมและเตรียมพร้อมด้านบุคลากรที่จะเข้ามาช่วยปฏิบัติงานในอนาคตจากการช่วยเหลือที่เฉพาะเจาะจงดังกล่าว ผู้บริหารต่างเห็นพ้องกันว่าหากรัฐเข้ามา มีบทบาทช่วยเหลือด้านการศึกษา โดยร่วมมือกับภาคเอกชน เน้นแนวทางการดำเนินกิจกรรม CSR เพื่อช่วยสังคมทางด้านการศึกษาก็จะช่วยให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงและครอบคลุมถึงวิชาความรู้หลากหลายแขนงมากยิ่งขึ้น โดยรัฐอาจขอความร่วมมือจากภาคเอกชนอย่างเดียว หรือขอความร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆด้วย ทั้งนี้เพื่อศักยภาพในการทำงานอย่างเป็นระบบและควมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางเบื้องต้นในการปฏิบัติงานไว้ด้วยในงานวิจัยชิ้นนี้

Brown and Jonathan Cloke (2009) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทความรับผิดชอบขององค์กรธุรกิจต่อการศึกษาระดับสูงสืบเนื่องจากการที่ทุกวันนี้องค์กรธุรกิจเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อการศึกษารวม กระแสการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจนี้แพร่หลายทั้งในสหรัฐอเมริกาและในสหราชอาณาจักร ประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งข้อสงสัยก็คือการมีส่วนร่วมสนับสนุนขององค์กรธุรกิจต่อสถาบันการศึกษานั้น มีข้อดีตามหลักการสร้างคุณค่าของความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) เพียงเท่านั้น หรืออาจมีข้อเสียหลายประการ เช่น การไม่เป็นอิสระของกระบวนการการศึกษา อิทธิพลต่อทฤษฎีการศึกษาที่เลือกนำมาศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลขององค์กรธุรกิจส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของระดับการศึกษาระดับสูงหรือไม่ เช่น กำจัดขอบเขตหัวข้องานวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ หรือแม้แต่แนวทางในการสมัครงาน ทั้งนี้เพราะต้องยอมรับกันว่าปัจจุบันองค์กรธุรกิจที่เข้ามามีบทบาทสนับสนุนองค์กรการศึกษานั้น ก็ได้รับประโยชน์ตอบแทนเชิงแฝงเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ป้ายโฆษณาแบรนด์สินค้าในมหาวิทยาลัย โลโก้หวักระดาดต่างๆ หรือแม้แต่การจัดกิจกรรมร่วมงานแคมปัสต่างๆของมหาวิทยาลัย ทั้งหมดทั้งสิ้นเหล่านี้จึงเกิดคำถามขึ้นว่าผลเสียหรือข้อจำกัดที่เกิดจากการที่สถาบันการศึกษารับการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงินจากองค์กรธุรกิจจะทำให้เกิดผล

เสียเปรียบคู่กันกับผลดีหรือไม่อย่างไรก็ตาม แม้จะมีทั้งผลดีและผลเสียควบคู่กันไปก็ตาม แต่การสนับสนุนทางการเงินจากองค์กรธุรกิจก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เพราะมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องระดมทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษาหรือคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ นักวิจัยเองก็ไม่สามารถทำงานวิจัยในหัวข้อที่ผู้คนไม่สนใจหรือมีกลุ่มประชากรเป้าหมายได้หากขาดการสนับสนุนทางการเงินจากองค์กรธุรกิจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเริ่มศึกษาในหัวข้อ “บทบาทความรับผิดชอบต่อขององค์กรธุรกิจต่อการศึกษาขั้นสูง” นี้ เพื่อศึกษาหลักการของความรับผิดชอบต่อขององค์กรธุรกิจต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ที่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในวงการการศึกษาขั้นสูง จากการศึกษาได้ค้นพบว่าหลักการของความรับผิดชอบต่อขององค์กรธุรกิจต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารและจัดการด้วยความช่วยเหลือจากองค์กรธุรกิจได้ โดยมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาขั้นสูงจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากองค์กรธุรกิจหลายๆองค์กรอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อป้องกันไม่ให้องค์กรใดมีอำนาจสูงสุดและสามารถครอบงำการจัดการศึกษาได้ การจัดการศึกษาและการบริหารการศึกษาจะต้องมีความเป็นอิสระสูงสุด และไม่ขึ้นกับการแทรกแซงใดๆ

Porto and Berge (2006) ได้ทำการศึกษาวิจัยการเรื่องการศึกษา ทางไกลกับการฝึกอบรมของบริษัทในประเทศบราซิล กฎเกณฑ์และความเกี่ยวพันกันการศึกษา พบว่าทางไกลในประเทศบราซิลพัฒนาไปช้าเสียยิ่งกว่าการศึกษาทางไกลในประเทศกำลังพัฒนาประเทศอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาของประเทศบราซิลเป็นระบบที่มีกฎเกณฑ์สูงมาก และเป็นระบบที่เน้นอำนาจศูนย์กลาง การบริหารด้วยระบบดังกล่าวและการควบคุมที่เข้มงวดทำให้เกิดอุปสรรคใหญ่หลวงต่อการนำมาใช้ การจัดหา และการเผยแพร่การศึกษา นี่ไม่ใช่ข่าวดีแน่นอน เพราะบราซิลยังเป็นประเทศที่มีช่องว่างทางการศึกษาสูงมาก เช่นเดียวกับประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ประมาณ 20% ของประชากรประเทศบราซิลยังคงอ่านหนังสือไม่ออกและมีฐานะยากจนอย่างยิ่ง ดังนั้น ระบบการศึกษาทางไกลอาจเป็นระบบที่สามารถช่วยประชากรของประเทศบราซิลได้ก็ได้ อย่างไรก็ตาม สถานะของประเทศบราซิลที่กำลังจะแจ้งเกิดบนเวทีเศรษฐกิจโลกกำลังทำให้เกิดโอกาสหลากหลายและในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ภาคเอกชนของประเทศบราซิลได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยขององค์กรขึ้นเพื่อฝึกอบรมและให้การศึกษาแก่พนักงานของบริษัท ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถแข่งขันบนเวทีโลกได้ในทางกลับกัน โอกาสทางการศึกษาที่สร้างโดยภาคเอกชนของประเทศบราซิลนี้ทำให้เกิดความต้องการระบบการศึกษาทางไกลขึ้นด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้ว ชาวบราซิลส่วนใหญ่พร้อมแล้วที่จะเรียนรู้จากระบบการศึกษาทางไกล คราวเรือนชาวบราซิลจำนวนมากมีชุดโทรทัศน์และโทรศัพท์มือถือถือเป็นของตัวเอง โครงสร้างการสื่อสารขั้นพื้นฐานนี้เป็นปัจจัยที่แสดงถึงศักยภาพใน

การสนับสนุนระบบการศึกษาทางไกลและปฏิบัติตามแผนการศึกษา นอกเหนือจากนี้ภาคเอกชนต่างๆที่กำลังขยายตัวในประเทศบราซิลเองก็กำลังใช้ประโยชน์จากศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการปรากฏตัวในเวทีตลาดโลกของบราซิลจะชัดเจนขึ้นอย่างรวดเร็วและแม้ว่าการศึกษาที่จัดขึ้นโดยภาคเอกชนในบราซิลจะประสบความสำเร็จก็ตาม แต่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาในหน่วยงานต่างๆของประเทศบราซิลกลับยังไม่สามารถก้าวทันการศึกษาที่จัดโดยภาคเอกชนได้ สาเหตุเนื่องมาจากระบบการศึกษาที่คร่ำครึและไม่ยืดหยุ่นของบราซิลเอง อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์อย่างเช่นที่มหาวิทยาลัยเปิดแห่งบราซิล (Open University of Brazil) กลับเป็นตัวช่วยสนับสนุนเชื้อเพลิงให้ระบบการศึกษาทางไกลของบราซิลเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองความต้องการทางการศึกษาของประชากรอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน งานวิจัยชิ้นนี้ได้วิเคราะห์พัฒนาการการศึกษาของประเทศบราซิล โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนโดยภาครัฐและเอกชน รวมถึงศึกษาอิทธิพลของระบบการศึกษาโดยภาครัฐของบราซิลที่ยังคงเข้มงวดและปรับเปลี่ยนยากด้วยว่ามีอิทธิพลต่อการศึกษาที่จัดโดยภาคเอกชนอย่างไร ในท้ายที่สุด งานวิจัยชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นภาพรวมของ “เรื่องราวแห่งความสำเร็จ” ของมหาวิทยาลัยโดยองค์กรเอกชนของประเทศบราซิล

Carlson and Buttram (2004) ได้ทำการวิจัยกรณีศึกษาโรงเรียนแถบชนบทของสหรัฐอเมริกาที่นำเอาโมเดลปฏิรูปการศึกษามาใช้ พบว่าในปี ค.ศ. 1997 สหรัฐอเมริกาได้ผ่านพระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษาตามนโยบาย CSR (Comprehensive School Reform Demonstration: CSR) และนำมาใช้ โดยรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดโครงการคัดเลือกให้โรงเรียนในแถบชนบทต่างๆ ได้ส่งรายชื่อเพื่อสมัครเข้าเป็นหนึ่งในโรงเรียนที่ได้รับทุนตามโครงการ โดยโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกจะได้รับเงินทุนเป็นจำนวน 50000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนเป็นเวลาสามปีเพื่อทดสอบศักยภาพในการที่จะพัฒนาเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นจากพระราชบัญญัติและนโยบายโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยชิ้นนี้ขึ้นเพื่อ 1. ประเมินว่าโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจะสามารถนำเงินทุนที่ได้มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เมื่อพิจารณาจากข้อจำกัดของโรงเรียนชนบทที่ห่างไกลความเจริญและไม่สะดวกในการเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนต่างๆ และ 2. หากโรงเรียนเหล่านี้สามารถปฏิบัติตามแผนปฏิรูปรวมทั้งเข้าถึงแหล่งทรัพยากรอื่นที่จำเป็นได้จริง ความพยายามในการปฏิรูปดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือไม่อย่างไร ต่อโรงเรียนเหล่านี้ในขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยได้คัดเลือกโรงเรียนที่จะทำการศึกษามาห้าโรงเรียน โดยพิจารณาจากความเหมาะสมหลายประการ เช่น การเข้าถึงบุคลากรที่น่าเชื่อถือ ความพร้อมของข้อมูลด้านต่างๆ ความเป็นไปได้ในการเข้าไปสัมภาษณ์และแจกแบบสำรวจ เมื่อคัดเลือกได้ตามที่

พิจารณาเหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มศึกษา โดยเข้าไปสังเกตการณ์ที่โรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกทุกๆ สามวัน พูดคุยกับบุคลากรที่น่าเชื่อถือ เป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยการศึกษาจะเน้นการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ชั้นเรียน และค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นหลักในการศึกษานั้น ผู้วิจัยตั้งเป้าหมาย เพื่อทำการตอบคำถาม 6 ประการ ดังต่อไปนี้ 1.โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกแต่ละโรงเรียนเลือกใช้ แผน CSR แบบใด 2. มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นส่วนสำคัญในการทำให้โรงเรียนต่างๆเลือกใช้แผน CSR ดังกล่าว 3.ผู้พัฒนาและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนปฏิรูปมีบทบาทอย่างไรในการช่วยให้ โรงเรียนต่างๆบรรลุแผนดังกล่าว 4.โรงเรียนที่เข้าแผนปฏิรูปดังกล่าวได้รับผลกระทบอะไรบ้าง 5. ลักษณะและบริบทของสังคมชนบทมีบทบาทต่อการพัฒนาโรงเรียนอย่างไร 6.พัฒนาการในการ เรียนของนักเรียนหลังจากการเข้าแผนปฏิรูปอยู่ในระดับใด และส่งผลโดยรวมต่อคุณภาพการเรียน การสอนของโรงเรียนอย่างไรจากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า 1.โรงเรียนแต่ละโรงเรียนเลือกใช้แผน CSR ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประวัติความเป็นมา และบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน 2. ปัจจัย ที่เป็นส่วนสำคัญในการทำให้โรงเรียนต่างๆเลือกใช้แผน CSR ที่แตกต่างกัน มีสาเหตุมาจาก ลักษณะเฉพาะของบุคลากรเช่น ครู นักเรียน และปัจจัยภายนอกอื่นๆ แตกต่างกันทั้งในด้าน ความรู้พื้นฐาน ความเครียดและกดดันจากภาระงานที่หนักเกินไป หรือการกดดันจากการปฏิบัติ ตามแผนปฏิรูป 3.ผู้พัฒนาและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนปฏิรูปมีบทบาทที่สำคัญและมี ประสิทธิภาพในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียน และข้อจำกัดของการห่างไกลความ เจริญไม่ถึงเป็นอุปสรรคแต่อย่างใด 4.โรงเรียนที่เข้าแผนปฏิรูปดังกล่าวจะส่งผลหลายประการ เช่น นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น ครูมีความคาดหวังจากความรู้ของนักเรียนมาก ขึ้น พ่อแม่มีส่วนสนับสนุนกิจกรรมต่างๆตามนโยบาย CSR มากยิ่งขึ้น เป็นต้น 5.ความเป็นชุมชน ชนบทไม่ได้มีผลในแง่ลบต่อการพัฒนาโรงเรียนแต่อย่างใด แม้จะห่างไกลความเจริญและมีรายได้ น้อยกว่าคนเมือง แต่คนในชนบทก็สามารถสื่อสารกันได้ง่ายและเข้าใจกันดี 6.หลังจากการเข้าแผน ปฏิรูป พัฒนาการในการเรียนของนักเรียนและคุณภาพโดยรวมด้านการเรียนการสอนของโรงเรียน ดีขึ้นในระดับที่แตกต่างกันดั่งนั้น อาจสรุปได้ว่าการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนในชนบทมี ศักยภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนในเมือง และการห่างไกลความเจริญไม่เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด

Ramnik Anuja, Debasis Bhattacharga, Roopall Bhargava and Deepika Ganju (2004) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของภาคเอกชนในการร่วมส่งเสริมสุขภาพของครอบครัว ของประชากรชาวอินเดียที่อาศัยอยู่ในแถบ UTTAR PRADESH ได้อธิบายว่า Corporate Social Responsibility: CSR (การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจต่อสังคม) หมายถึงการที่บริษัทต่างๆ ดำเนินการในส่วนที่นอกเหนือไปจากขอบเขตทางการค้าแต่เพียงอย่างเดียว หากยังให้การ สนับสนุนกิจกรรมต่างๆแก่ชุมชน สนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาบุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

รวมถึงสิ่งแวดล้อมอีกด้วยรัฐบาลประเทศอินเดียได้สนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับ CSR ดังกล่าว โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมโดยร่วมมือกับองค์กรอีกองค์กรหนึ่งที่มีเข้ามา มีบทบาทสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลด้วย และการสนับสนุนเพื่อโครงการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ เป็นอีกด้านหนึ่งที่รัฐบาลอินเดียให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เกี่ยวเนื่องจากการให้ความสำคัญเกี่ยวกับโครงการด้านสุขภาพนี้ รัฐบาลประเทศอินเดียได้สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีผลต่อสุขภาพของชาว UTTAR PRADESH ทั้งนี้เพราะคาดหวังว่าความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ถูกต้องจะช่วยให้ประชากรในแถบจังหวัด UTTAR PRADESH นี้มีสุขภาพที่ดีขึ้นแม้จะเป็นจังหวัดที่ถือว่าอยู่ในแถบพื้นที่ห่างไกลความเจริญก็ตาม สมาพันธ์ความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมประเทศอินเดีย (Confederation of Indian Industry: CII) ได้ศึกษาถึงประเด็นเกี่ยวกับบทบาทของภาคเอกชนในการสนับสนุนนโยบายด้านสุขภาพ ความเป็นไปได้ที่ภาคเอกชนนั้นๆ จะร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ และความช่วยเหลือที่ภาคเอกชนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อดำเนินนโยบายดังกล่าววิธีการเก็บข้อมูลของงานวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ 1. การค้นคว้าและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. แผนที่แสดงขนาดของกลุ่มบริษัทอุตสาหกรรม 3. แบบสำรวจการมีส่วนร่วมสนับสนุนโครงการสุขภาพของบริษัทต่างๆ ในพื้นที่ 4. การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้จัดการบริษัทต่างๆ ที่ดูแลงานด้าน CSR และ 5. ความคิดเห็นจากตัวแทนบริษัทต่างๆ จากการดำเนินการดังกล่าว ได้ค้นพบว่าบริษัทต่างๆ ในภาคอุตสาหกรรมแถบ UTTAR PRADESH มีจำนวนมากและบริษัทเหล่านี้ต่างก็มีบทบาทในการสร้างคุณค่าขององค์กรตามหลัก CSR นอกเหนือจากนี้บริษัทเหล่านี้มีการดำเนินกิจกรรม CSR เช่น ส่งเสริมสวัสดิการแก่พนักงานทั้งในการสุขภาพและอื่นๆ โดยในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่บริษัทจะเลือกดำเนินการนั้นขึ้นอยู่กับผู้จัดการเป็นผู้ตัดสินใจ บริษัทเหล่านี้ต่างก็ให้ความสำคัญกับ CSR มาก แต่เนื่องจากความจำเป็นด้านสุขภาพของประชากรโดยรวมใน UTTAR PRADESH ยังเป็นประเด็นที่บริษัทไม่ได้รับรู้มากนัก จึงยังมีการดำเนินการในส่วนนี้น้อย อย่างไรก็ตามเนื่องจากเห็นความสำคัญในประเด็นดังกล่าว บริษัทยินดีที่จะสนับสนุนความช่วยเหลือให้ โดยยินดีร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่อาจมีความจำเป็นต้องเข้าประสานงานกันเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

Clarke (2002) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง หลักสูตรขององค์กรเอกชนในโรงเรียน ประเด็นต่างๆ และการปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลงานวิจัยชิ้นนี้นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกันสองหัวข้อ ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาของบริษัทเอกชน กลไกการมีส่วนร่วมนั้นๆ รวมถึงผลกระทบจากการมีส่วนร่วมนั้น และประเด็นที่สองเกี่ยวข้องกับหลักการที่สำคัญในการเติมเต็มหลักสูตรทางการศึกษาเพื่อนำมาใช้กับ Australian Senior Secondary School (โรงเรียนมัธยมปลายของออสเตรเลีย) เป็นที่เห็นได้ชัดว่าการแข่งขันก็พากลายเป็นแหล่งการตลาดสำคัญ

สำหรับบริษัทและแบรนด์สินค้าต่างๆที่จะใช้ในการประชาสัมพันธ์แบรนด์ของตน อย่างไรก็ตาม การเป็นสปอนเซอร์ให้กับการแข่งขันกีฬานั้นจำเป็นต้องใช้เงินทุนสูง ดังนั้นวงการการศึกษาจึงกลายเป็นแหล่งสำคัญที่นักการตลาดของบริษัทเอกชนต่างๆมองเห็นโอกาสในการสร้างรายได้ ควบคู่ไปกับช่องทางในการโฆษณาแฝงเมื่อเร็วๆนี้ บริษัทเอกชนต่างๆได้เริ่มเข้ามามีบทบาทใน วงการการศึกษามากขึ้น เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่ยืดหยุ่นมากขึ้นสำหรับการดำเนินงานของ บริษัทเอกชน ทั้งนี้มีสาเหตุอันเนื่องมาจากการที่รัฐบาลมีความกังวลกับภาษีรายได้และบทบาท ความจำเป็นทางเทคโนโลยีมีมากขึ้นต่อระบบการศึกษา ดังนั้น บริษัทเอกชนเช่น Microsoft จึงได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนเงินทุนให้แก่โรงเรียนต่างๆนำไปพัฒนาระบบเทคโนโลยีการ เรียนรู้ของตนเอง โดยเริ่มแรก Microsoft ได้เซ็นสัญญาการให้เงินสนับสนุนช่วยเหลือดังกล่าวกับ State Government (รัฐบาลของแต่ละรัฐ) เป็นระยะเวลาสามปีการสนับสนุนทางการเงินแก่ โรงเรียนดังกล่าวของ Microsoft ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าทั้งในด้านโอกาสของการ ประชาสัมพันธ์แฝง การระดมทุน และการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรที่ดีเนื่องจากการสนับสนุน ทุนแก่โรงเรียนดังกล่าวถือเป็นการดำเนินการตามหลัก Corporate Social Responsibility: CSR (หลักความรับผิดชอบต่อสังคม) ซึ่งช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรอีกด้วย CISCO System เป็นอีกบริษัทหนึ่งที่ตัดสินใจลงทุนสนับสนุนระบบโครงสร้างพื้นฐานให้กับโรงเรียนต่างๆ นอกเหนือจาก Microsoft โดยบริษัท CISCO นี้เป็นอีกบริษัทหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันดี เนื่องจากเป็น บริษัทที่ทำรายได้จากตลาดรวมสูงกว่า Microsoft (ประมาณ 800 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) บริษัท CISCO ได้สนับสนุนเงินทุนและการพัฒนาระบบ Social Network (เครือข่ายสังคม) ให้กับโรงเรียน สายอาชีพหลายแห่ง และทำให้เครือข่ายของนักเรียนในโรงเรียนมีความกว้างไกลมากขึ้นและ นักเรียนจากหลายๆโรงเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบเครือข่ายของ CISCO ได้ จึงถือ ได้ว่า CISCO เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของบริษัทเอกชนที่น่ากลยุทธ์ CSR มาใช้ในการมีส่วนร่วมกับ ระบบการศึกษาอย่างได้ผลดียิ่งทั้งในแง่รายได้ การโฆษณาแฝง และการสร้างภาพลักษณ์องค์กรที่ ดีจากการตอบรับที่ดีต่อการดำเนินงานของ CISCO ดังกล่าว ทำให้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอนที่ชื่อ CISCO Curriculum (หลักสูตร CISCO) ขึ้น ซึ่งในการนำมาใช้ระยะแรกยังมีทั้งข้อดี และข้อเสียมากมายปรากฏให้เห็น ยกตัวอย่างเช่น อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่อายุและระดับ การศึกษาเกินเกณฑ์ที่บังคับขั้นต่ำ อัตราการว่างงานที่เพิ่มมากขึ้นเพราะบุคลากรบางส่วนมี พื้นฐานทางเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นกลุ่มที่จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไปเพื่อ โอกาสในการทำงานในอนาคต และอื่นๆดังนั้น แม้หลักสูตรของ CISCO จะมีข้อดีอยู่หลายประการ และเป็นที่ยอมรับ แต่ก่อนที่รัฐบาลรัฐจะนำหลักสูตรดังกล่าวมาใช้กับ Australian Senior

Secondary School (โรงเรียนมัธยมปลายของออสเตรเลีย) นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้พร้อมและดีขึ้นจากระยะแรกก่อน

ผลจากการการสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจภาคเอกชนในการเข้าไปช่วยในการจัดการศึกษาของประเทศต่าง ๆ จำนวน 21 เรื่องพบว่าในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนที่กำลังพัฒนาและพัฒนาแล้ว ในส่วนขององค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนเงินทุนในการจัดการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งครั้งหนึ่งของงบการจัดการศึกษานั้นได้มาจากหน่วยงานของภาคเอกชน ที่ให้เข้ามาสนับสนุน และพบว่าประเทศต่าง ๆ ในส่วนต่าง ๆ ทั่วโลก ได้มีการตรากฎหมายการปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายบรรษัทภิบาล CSR ในส่วนของการให้องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประเทศนั้น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ โดยมีการกำหนดกลยุทธ์ของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนได้เข้ามาดำเนินการสนับสนุนการศึกษาในด้านต่าง ๆ ร่วมกับรัฐบาลซึ่งรัฐจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์อย่างละเอียด ถึงสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้ภาคเอกชนเข้ามาช่วยในการดำเนินการจัดการศึกษาร่วมกับรัฐบาล

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศครั้งนี้ได้ทำให้ผู้วิจัยเกิดมุมมองทางความคิดเพิ่มเติมขึ้นว่าสำหรับประเทศไทยหากมีการสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมจัดการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีการตรากฎหมายและนโยบายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ของภาคองค์กรธุรกิจเอกชน โดยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR แม่นับขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางหรือทิศทางของการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจเอกชนได้ชัดเจนขึ้น จะทำให้ในส่วนของภาคองค์กรธุรกิจเอกชนเข้าใจและร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อการพัฒนาความยั่งยืนของการจัดการศึกษาของประเทศและระหว่างประเทศได้สัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
2. เพื่อศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

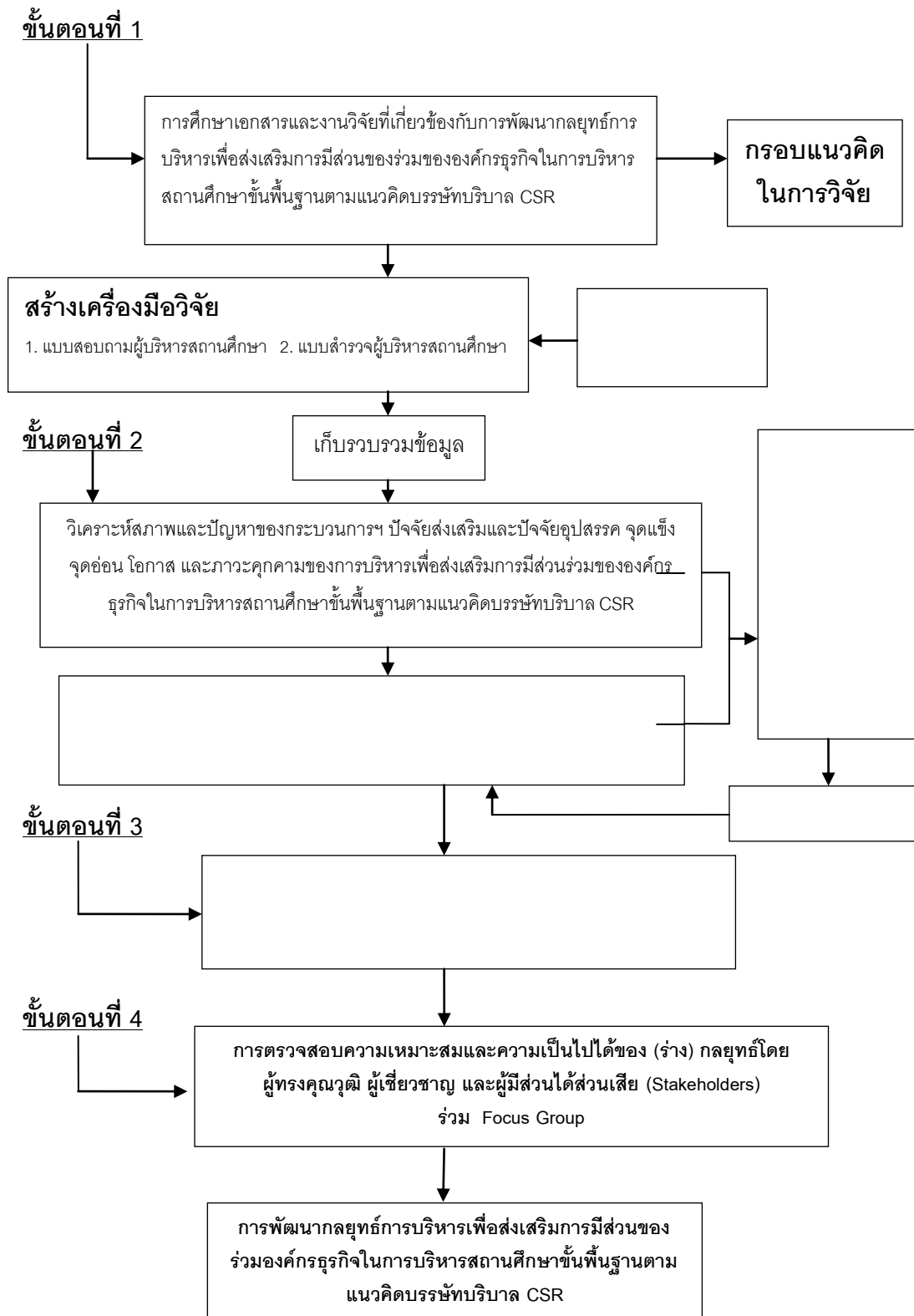
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์สภาพและปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR รวมทั้งการศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย สรุปได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภาพที่ (3.1) ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์ที่ต้องการ
1. การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์, การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.2 ศึกษาแนวคิดบริษัทบริหาร CSR 1.3 ศึกษา พบ.แห่งชาติและนโยบายต่าง	1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเนื้อหาต่าง ๆ จากเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งหมด และจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น จากข้อมูลออนไลน์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วิทยุสื่อสาร	กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น

1

แผนภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ที่ต้องการ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมด ซึ่งนำเสนอตามรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและหลักการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวคิดและหลักการบริหารโรงเรียนในฝัน แนวคิดและหลักการวางแผนกลยุทธ์ แนวคิดบรรษัทภิบาล งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์สรุปแนวคิดต่าง ๆ ของนักวิชาการ นักทฤษฎี และสร้างเป็นกรอบความคิดในการวิจัย ดังนี้

1.กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ เริ่มจากการวิเคราะห์หาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ที่เหมาะสมต่องานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการทั้งในเมืองไทยและต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ในครั้งนี้ ได้แก่ Certo and Peter (1991), พงษ์สิทธิ์ บรรณพิทักษ์ (2552), ศรีวงศ์ สุมิตร (2538) อ้างถึงใน พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย, (2540) และได้สรุปกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.1.3 การจัดทำตาราง SWOT Matrix

1.2 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากตำรา เอกสาร งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และได้กำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ออกเป็น 4 ด้านได้แก่

1.2.1 กลยุทธ์ด้านการบริหารวิชาการ

1.2.2 กลยุทธ์ด้านการบริหารงบประมาณ

1.2.3 กลยุทธ์ด้านการบริหารบุคคล

1.2.4 กลยุทธ์ด้านการบริหารทั่วไป

1.3 การกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร

สถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร งานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ และได้กรอบแนวคิดขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ที่เหมาะสมต่องานวิจัยในครั้งนี้โดยได้นำเสนอขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSR ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ไฟฟ้าน โยคตพุดติการณ, 2552) สรุปไว้โดยแบ่งบรรษัทภิบาล CSR ออกเป็น 8 หมวด ดังนี้

หมวดที่	1 การกำกับดูแลกิจการที่ดี
หมวดที่	2 การประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม
หมวดที่	3 การเคารพสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม
หมวดที่	4 ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค
หมวดที่	5 การร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม
หมวดที่	6 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
หมวดที่	7 การเผยแพร่นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม
หมวดที่	8 การจัดทำรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในการกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการ กำหนดกลยุทธ์ภายใต้ขอบเขตของบรรษัทภิบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา ในการมีส่วนร่วมองค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งอยู่ในขอบเขตของบรรษัทภิบาล CSRที่ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545) ที่ได้สรุปขอบเขตไว้ 7 ด้านดังนี้

1. ด้านชุมชน
2. ด้านสุขภาพและสวัสดิการ
3. ด้านการศึกษา
4. ด้านสิทธิมนุษยชน
5. ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
6. ด้านสิทธิของผู้บริโภค
7. ด้านวัฒนธรรม

โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลบรรษัทภิบาล CSR ขององค์กรธุรกิจในการมีส่วนร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เฉพาะด้านการศึกษา ในกระบวนการจัดทำกลยุทธ์ในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพและปัญหา ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ดังนี้ 1.การศึกษาและวิเคราะห์ สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR 2.การศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 3.การศึกษาและวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนโอกาส และภาวะคุกคามของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Quantity Research) ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำที่ให้การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้วยการส่งแบบสอบถามและแบบสำรวจ (Survey Questionnaire) ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ก. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจาก แหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และ แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Quantity Research) และแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ (In-depth interview) ในเรื่องสภาพและกระบวนการ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสำรวจ (Survey Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ ตำรา นิตยสาร วารสาร สิ่งพิมพ์ ข้อมูลออนไลน์ เอกสารต่างๆ บทความ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประชากรที่เป็น ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class standard School) จำนวน 248 โรงเรียนทั่วประเทศ โดยเลือกพิจารณาจากโรงเรียนในฝันที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ในโครงการภายใต้ปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553 - 2555 แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 (SP2) โครงการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนสู่มาตรฐานข้อ 3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในฝันที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล จำนวน 248 โรงเรียน ที่เป็นโรงเรียนดีระดับจังหวัด โรงเรียนในฝันที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการโรงเรียนในฝันในโครงการภายใต้ปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553 - 2555 รุ่นแรกจำนวน 124 โรงเรียน (คัดเลือกจากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 1 และ 2) และรุ่นคัดเลือกเพิ่มเติมอีก 124 โรงเรียน (คัดเลือกจากโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 3) รวมทั้งหมด 248 โรงเรียน ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นโรงเรียนในฝันที่มีความพร้อมในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่สามารถพัฒนาสู่ โรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลได้ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกจากโรงเรียนในฝันให้เข้าสู่โรงเรียน ในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่มีผลการประเมินภายนอกจากสมศ. อยู่ในระดับดีถึงดีมาก
2. เป็นโรงเรียนที่มีผลคะแนนมาตรฐานชาติ (O-Net) ต้องสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมสู่ความเป็นมาตรฐานสากล (World Class Standard School) (ข้อมูลจาก กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

รายละเอียดของประชากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตามข้อมูลที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งตามภาคได้ 4 ภาค ดังตารางได้ ดังนี้

ลำดับที่	ภาค	จำนวนโรงเรียนในพื้นที่ มาตรฐานสากล (โรงเรียน)
1.	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง	66
2.	ภาคตะวันออกและกลาง	66
3.	ภาคเหนือ	52
4.	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	64

โดยมีรายละเอียดชื่อโรงเรียนในพื้นที่เป็นโรงเรียนพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ทั้ง 4 ภาค จำนวน 248 โรงเรียนในภาคผนวก (ค)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนด กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้โดยการ ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างซึ่งคำนวณได้จากสูตรของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$= \frac{248}{1 + (248)(0.05)^2}$$

$$n = 153.08641$$

เมื่อ

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด
e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญ

เป็น 0.05

ดังนั้น เพื่อความสะดวกในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัย จึงทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 รายโดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มๆ ตามภาคของโรงเรียน ดังนี้

แบ่งตามภาค	จำนวนโรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง
ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง	66	41
ภาคตะวันออกและกลาง	66	41
ภาคเหนือ	52	40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	64	40
	248	162

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) เพื่อสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มอีกครั้งโดยใช้ตารางเลขสุ่มเพื่อให้ตัวอย่างทุกหน่วยถูกสุ่มในโอกาสที่เท่ากันดังนี้

1. กำหนดหมายเลขประจำหน่วยย่อยของประชากรในแต่ละภาคดังนี้

- ภาคใต้และภาคกลางตอนล่างกำหนดหมายเลขจาก 1 ถึง 33
- ภาคตะวันออกและกลางกำหนดหมายเลขจาก 1 ถึง 33
- ภาคเหนือกำหนดหมายเลขจาก 1 ถึง 26
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดหมายเลขจาก 1 ถึง 32

2. กำหนดกฎเกณฑ์การใช้ตารางเลขสุ่ม เช่น สุ่มหลัก (Column) และแถว (Row) ของตัวเลขเริ่มต้น แล้วอ่านจากซ้ายไปขวา เมื่อจบแถวให้ขึ้นแถวใหม่ต่อไปตามลำดับ เป็นต้น

3. ทำการสุ่มหมายเลขกลุ่มตัวอย่างตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าได้หมายเลขซ้ำก็ตัดออก จนได้จำนวนตัวอย่างครบตามที่ต้องการ

ตารางตัวเลขสุ่ม (Table of Random Number)

หลัก แถว	1-4	5-8	9-12	13-16	17-20	21-24	25-28	29-32	33-36	37-40
1	64 75 58 38	85 84 12 22	59 20 17 69	61 56 55 95	04 59 59 47					
2	10 30 25 22	89 77 43 63	44 30 38 11	24 90 67 07	34 82 33 28					
3	71 01 79 84	95 51 30 85	03 74 66 59	10 28 87 53	76 56 91 49					
4	60 01 25 56	05 88 41 03	48 79 79 65	59 01 69 78	80 00 36 66					
5	37 33 09 46	56 49 16 14	28 02 48 27	45 47 55 44	55 36 50 90					
6	47 86 96 70	01 31 59 11	22 73 60 62	61 28 22 34	69 16 12 12					
7	39 04 04 27	37 64 16 78	95 78 39 32	34 93 24 88	43 43 87 06					
8	73 50 83 09	08 83 05 48	00 78 36 66	93 02 95 56	46 04 53 36					
9	32 65 34 64	74 84 06 10	43 24 20 62	83 73 19 32	35 64 39 69					

10	97 59 19 95 49 36 63 03 51 06 62 06 99 29 75 95 32 05 77 34
11	74 01 23 19 55 59 79 09 69 82 66 22 42 40 15 96 74 90 75 89
12	56 75 42 64 57 13 35 10 50 14 90 96 63 36 74 69 09 63 34 88
13	49 80 04 99 08 54 83 12 19 98 08 52 82 63 72 92 92 36 50 26
14	43 58 48 96 47 24 87 85 66 70 00 22 15 01 93 99 59 16 23 77
15	16 65 37 96 64 60 32 57 13 01 35 74 28 36 36 73 05 88 72 29

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 แบบคือ 1.) แบบสอบถาม (Questionnaire) 2.) แบบสำรวจ (Survey Questionnaire) และ 3.) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ดังมีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือวิจัยในแต่ละแบบดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นนี้ ใช้สำหรับศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantity Research) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าจากตำราเอกสาร ทางวิชาการและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง กับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เป็นแบบสอบถามที่ใช้ถามกลุ่มตัวอย่างในเรื่องของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั้ง 4 ด้านคือ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารบุคคล และ 4. ด้านการบริหารทั่วไปตลอดจนถามปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Closed-end question) และคำถามปลายเปิด (Open-end question) เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ การปฏิบัติงาน ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา เป็นคำถามแบบปลายปิด (Close ended question) มีจำนวนรวม 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพและกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มีจำนวนรวม 52 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร การศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มีจำนวนรวม 13 ข้อ

ตอนที่ 4 ปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร การศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มีจำนวนรวม 17 ข้อ

ค. การแปลความหมายของเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ตอนที่ 1 สอบถามเรื่องสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

เกณฑ์ในการแปลผลขนาดของสถานศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.: 2554) ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน 499 คนลงมา
2. โรงเรียนขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 500 – 1,499 คน
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน
4. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป

จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้แบ่งขนาดโรงเรียนตามจำนวนนักเรียนออกเป็น 7 ประเภทและให้ผู้บริหารสถานศึกษาตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ซึ่งเมื่อนำไปเทียบเกณฑ์การแปลผลขนาดของสถานศึกษาของ สพฐ. ดังนั้นทำให้จำแนกโรงเรียนตาม การเรียกชื่อของขนาดโรงเรียนได้ดังนี้

1. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คน จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก
2. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121- 200 คน จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก
3. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก
4. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301- 499 คน จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก
5. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คน จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดกลาง
6. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 – 2,499 คนจัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่
7. จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คน ขึ้นไป จัดว่าเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

ซึ่งสามารถนำไปเทียบกับขนาดโรงเรียนที่จะจำแนกเป็นขนาดโรงเรียนในระดับไหน ได้ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ. : 2554) ที่จำแนกโรงเรียน

อยู่ 4 ขนาดคือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ดังกล่าวไว้ข้างต้น

ตอนที่ 2 สอบถามเรื่องสภาพและปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ คือ 5,4,3,2,1 โดยมีได้กำหนดการแปลความหมายดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายของระดับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR

ลักษณะคำตอบ	การให้คะแนนข้อความ
องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด	5
องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก	4
องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง	3
องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย	2
องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การแปลความหมายของระดับปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR

ลักษณะคำตอบ	การให้คะแนนข้อความ
กระบวนการมีส่วนร่วมมีปัญหาในระดับมากที่สุด	5
กระบวนการมีส่วนร่วมมีปัญหาในระดับมาก	4
กระบวนการมีส่วนร่วมมีปัญหาในระดับปานกลาง	3
กระบวนการมีส่วนร่วมมีปัญหาในระดับน้อย	2
กระบวนการมีส่วนร่วมมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด	1

ส่วนในตอนที่ 3 และตอนที่ 4 สอบถามเรื่อง ปัจจัยส่งเสริม และปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารการศึกษาระดับพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR โดยได้กำหนดการแปลความหมายดังนี้

ตอนที่ 3 เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR

ลักษณะคำตอบ	การให้คะแนนข้อความ
มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมมากที่สุด	5
มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมมาก	4
มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมปานกลาง	3
มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมน้อย	2
มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมน้อยที่สุด	1
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการร่วม	0

ตอนที่ 4 เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR

ลักษณะคำตอบ	การให้คะแนนข้อความ
เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วมมากที่สุด	5
เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วมมาก	4
เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วมปานกลาง	3
เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วมน้อย	2
เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วมน้อยที่สุด	1
ไม่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจในการร่วม	0

วิธีการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายที่อยู่ในรูปคะแนนเฉลี่ยแบบจำแนกแต่ละช่วงย่อยที่เท่ากันของระดับ โดยอาศัยขอบเขตของคะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} = \frac{5 - 1}{5}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = 0.80$$

$$\text{เกณฑ์ประเมิน} = \text{ระดับคะแนน} + 0.80$$

ดังนั้น ขอบเขตของแต่ละช่วงย่อยโดยการคำนวณการสุทธเบี่ยงต้น สามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย	4.21– 5.00	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย	3.41– 4.20	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย	2.61– 3.40	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย	1.81– 2.60	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด
ระดับ 0 ค่าเฉลี่ย	0.00 – 0.99	หมายถึง	ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยผ่านความเห็นชอบจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้าน CSR และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของการใช้ภาษา เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหางานวิจัยในครั้งนี

รายนามของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแสดงในภาคผนวก(ข)

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบสอบถาม รวมเฉลี่ยเท่ากับ 0.95 และผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC สูงกว่า 0.50 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ง)

2. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (try-out) กับผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 10 ท่านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha's Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 ซึ่งแบบสอบถามเป็นที่ยอมรับได้

3. จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามอีกครั้งเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ความถูกต้องของแบบสอบถามมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลในภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview Form)

ผู้วิจัยได้ทำการสร้าง แบบสัมภาษณ์ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อใช้สำหรับการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยรูปแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Unstructured Interview) จำนวน 4 ชุด ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1. ศึกษาสภาพและกระบวนการของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR 2. ศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 3. ศึกษาถึงรูปแบบวิธีการและแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัยและวิเคราะห์ประเด็นคำถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ระบุข้อมูลที่ต้องการในแต่ละประเด็นคำถามสำหรับงานวิจัยครั้งนี้คือ 1. ข้อมูลสภาพและปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR 2. ข้อมูลปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 3. ข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1. จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยนำร่างแบบสัมภาษณ์ให้ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและนำมาดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ให้ถูกต้องสมบูรณ์

3. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยการส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้าน CSR และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยตรวจสอบ

4. ผู้วิจัยทำการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาแบบสัมภาษณ์ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะนำไปใช้ในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจริงในการเก็บข้อมูลในภาคสนาม

ค. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนามนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ยื่นคำร้องขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อใช้ในการติดต่อเรียนเชิญผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยไปยังกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยในครั้งนี้ทางไปรษณีย์และขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามให้กรุณาส่งแบบสอบถามกลับคืนยังผู้วิจัยโดยให้เร็วที่สุด โดยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเตรียมซอง พร้อมติดแสตมป์ และجاه์นำซองถึงผู้วิจัยเรียบร้อยแล้วเพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถามในการส่งแบบสอบถามกลับคืนยังผู้วิจัยอย่างรวดเร็วที่สุด เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนกลับก็จะทำการวิเคราะห์ผลและประมวลผลในขั้นตอนต่อไป

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการตอบแบบสอบถาม

ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามเพื่อสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) จำนวน 155 โรงเรียน ทั่วประเทศ และได้รับแบบสอบถามกลับคืน 100 เปอร์เซนต์

1. การเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ยื่นคำร้องขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อใช้ในการติดต่อขอสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่เป็นโรงเรียนที่ดีเด่น และเป็นโรงเรียนที่ผ่านการประเมินจากสมศ. ในระดับดีถึงดีมากทุกด้านการบริหาร และมีผลสัมฤทธิ์สูงทุกด้านและเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากของภาค ซึ่งผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการให้ผู้วิจัยไปทำการสัมภาษณ์ ในครั้งนี้จำนวน 5 ท่าน และผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำหลักใหญ่ ๆ ที่ให้การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำนวน 5 ท่าน รวมผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ในงานวิจัยครั้งนี้ 10 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการติดต่อประสาน วัน เวลา นัดสัมภาษณ์จากผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารองค์กรธุรกิจเพื่อขอสัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์ได้ทำการดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยตนเอง ตามข้อคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ โดยมีการจดบันทึกขณะสัมภาษณ์ และขออนุญาตผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์ในการบันทึกเทปถ่ายรูป ขณะสัมภาษณ์

และสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สามารถให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองได้ ผู้วิจัยขอได้อนุญาตให้ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือสัมภาษณ์ ทาง e-mail.

รายนามผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบในฝันสู่มาตรฐานสากลและรายนามผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำหลักใหญ่ ๆ แสดงในภาคผนวก (ค.)

เกณฑ์คัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีดังนี้

เป็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในระดับต้น ๆ ของแต่ละภาคที่ได้รับคำแนะนำจากกระทรวงศึกษาธิการว่าควรไปสัมภาษณ์ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพจาก สมศ. ในระดับดีถึงดีมาก และมีการบริหารจัดการสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่โดดเด่นและมีประสิทธิภาพอย่างเห็นได้เด่นชัด เช่น มีการนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษา ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพสูง การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายภาษาและสัมฤทธิ์ผล เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ ฯลฯ. จนโรงเรียนเป็นที่ยอมรับของภูมิภาค ว่า เป็นโรงเรียน ดีเด่น และมีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของภูมิภาค

เกณฑ์คัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้บริหารองค์กรธุรกิจมีดังนี้

เป็นผู้บริหารองค์กรธุรกิจที่มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ เช่น รางวัล CSR Awards จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ก.ล.ต.) หรือรางวัลจากพระบาทสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฯลฯ. และยินดีที่ให้การสัมภาษณ์และให้ข้อมูลในครั้งนี้

ง. การวิเคราะห์ผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด มาตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดระบบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (statistical package for the social science for windows) มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถาม ที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และคิดค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ,SD.) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

- การคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตร

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

$$\frac{\text{ร้อยละของรายการใด}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ของคะแนน

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับ แบบสอบถามตอนที่ 2-4 ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากสูตร (Marchal, 1991 : 63) และสูตรหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนผู้ตอบ

- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

คำนวณได้จากสูตร

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

และกำหนดเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
0.00- 0.99	น้อยที่สุด
1.00-1.80	น้อยมาก
1.81-2.60	น้อย
2.61-3.40	ปานกลาง
3.41-4.20	มาก
4.20-5.00	มากที่สุด

3. การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ ตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาจัดหมวดหมู่ สังเคราะห์ และสรุปผล โดยสรุปประเด็นที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ในแต่ละคำถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์และจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการร่างพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRโดยวิธีดังนี้

ในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสรุปผลในขั้นตอนที่ 1 การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและในขั้นตอนที่ 2. การศึกษาและวิเคราะห์สภาพและกระบวนการ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มาใช้ในการวิเคราะห์กำหนดกลยุทธ์เพื่อจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อม (SWOT ANALYSIS)การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลในด้านสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาส และภาวะคุกคาม ของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis โดยการนำข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมาจัดทำ ตาราง SWOT และ TOWs Matrix ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตามขั้นตอนของพุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) โดยมีวิธีเขียนรายงานการวิเคราะห์ SWOT ดังนี้

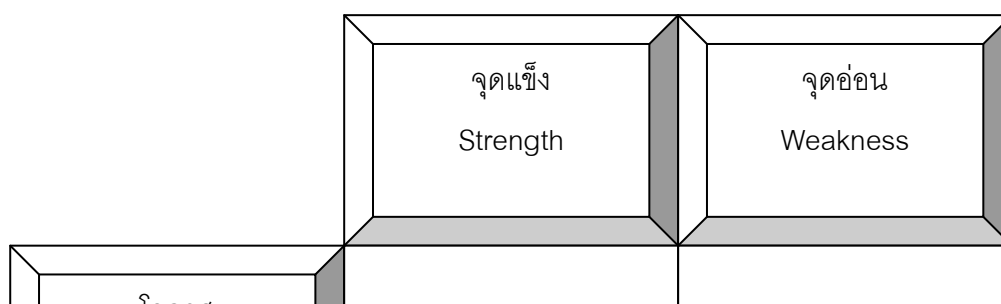
1.1 รายงานการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength ใช้ตัวย่อ S) ผู้วิจัยทำการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.2 รายงานการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness ใช้ตัวย่อ W) ผู้วิจัยทำการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.3 รายงานการวิเคราะห์โอกาส (Opportunity ใช้ตัวย่อ O) ผู้วิจัยทำการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.4 รายงานการวิเคราะห์อุปสรรค (Threat ใช้ตัวย่อ T) ผู้วิจัยทำการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1.5 การจัดทำตาราง SWOT หรือ TOWs Matrix เพื่อทำร่างกลยุทธ์การบริการ ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทปริบาล CSRแสดงตามแผนภาพที่ 3.3 ดังนี้

	จุดแข็ง	จุดอ่อน
โอกาส	การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายในและโอกาสภายนอกมาใช้	การแก้ไขจุดอ่อนภายในโดยพิจารณาจากโอกาสภายนอกที่
ภาวะคุกคาม	การแก้ไขหรือลดอุปสรรคภายนอกโดยนำจุดแข็งภายในมาใช้	การแก้ไขหรือลดความเสียหายของธุรกิจอันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและอุปสรรคภายนอก

แผนภาพที่ 3.3สรุปตาราง TOWS เมทริกซ์

(ที่มา : พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552)

การจัดทำตาราง SWOT หรือ TOWS เมทริกซ์ (SWOT Matrix)

ในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม โดยใช้ตาราง SWOT Matrix เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1. จับคู่จุดแข็งกับโอกาส (SO) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ SO คือ การใช้จุดแข็งที่ได้รับโอกาสมากที่สุดเรียกว่า **กลยุทธ์เชิงรุก**

2. จับคู่จุดแข็งกับอุปสรรค (ST) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ ST คือ การใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะควบคุมหรือภาวะคุกคาม เรียกว่า **กลยุทธ์เชิงรุก**

3. จับคู่จุดอ่อนกับโอกาส (WO) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ WO คือ การลดจุดอ่อนและเพิ่มโอกาสเรียกว่า **กลยุทธ์เชิงรับ**

4. จับคู่จุดอ่อนกับอุปสรรค (WT) กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับช่องนี้ โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในช่องของ WT คือ การลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม เรียกว่า **กลยุทธ์เชิงรับ**

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการจับคู่กลยุทธ์ทั้งหมดในแต่ละช่อง (SO,ST,WO,WT) เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยนำกลยุทธ์ทั้งหมดที่ได้ไปดำเนินการร่างกลยุทธ์การบริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยการร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 8 มิถุนายน 2555 เวลา 13.00 – 15.00 น. ณ ห้องประชุม 405 (นานาชาติ 1) ชั้น 4 อาคารประชุมสุข อาชวะอำรุง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 ท่าน ดังนี้ (รายนามดังภาคผนวก ข)

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ นักวิชาการ หรือคณาจารย์

สาขาวิชาบริหารการศึกษา	จำนวน	1 คน
------------------------	-------	------
2. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล จำนวน 4 คน
3. ผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำที่ให้การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

CSR	จำนวน	4 คน
4. ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	จำนวน	1 คน
5. ผู้เชี่ยวชาญด้าน CSR	จำนวน	1 คน

เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมสนทนากลุ่มผู้วิจัยจึงทำการสรุปผลการร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์เพื่อให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และเรียนนำเสนอท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอีกครั้ง เพื่อพิจารณาและให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย จากนั้นผู้วิจัยนำผลการพิจารณาจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม มาสรุปผลและดำเนินการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรค ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 2. เพื่อศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา สภาพและปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ข้อมูลปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่เป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่เป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้ไม่เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝัน พัฒนาสู่ มาตรฐานสากล ที่เป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ ที่เกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝัน พัฒนาสู่

มาตรฐานสากล และผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำที่มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เพื่อ(ร่าง) กลยุทธ์ของบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ส่วนที่ 3 การนำเสนอกลยุทธ์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา สภาพและปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคที่

ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัท
บริหาร CSR

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของ
สถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันที่ พัฒนาไปสู่
มาตรฐานสากล ที่เป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของ
สถานศึกษา แสดงด้วยตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของ
สถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง) (n=162)

ภาค	จำนวน	ร้อยละ	รวม
ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			
สถานภาพด้านเพศ (คน)			38
เพศชาย	28	73.7	
เพศหญิง	10	26.3	
ระดับการศึกษา (คน)			38
ปริญญาตรี	10	26.3	
ปริญญาโท	35	63.2	
ปริญญาเอก	1	10.5	
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา (คน)			38
ผู้อำนวยการ	24	63.2	
รองผู้อำนวยการ	14	36.8	
ขนาดของโรงเรียน (แห่ง)			38
< 120 คน	1	2.6	
121-200 คน	1	2.6	
201-300 คน	7	18.4	
301-499 คน	4	10.5	
500-1,499 คน	9	23.7	
1,500-2,499 คน	10	26.3	
2,500 คนขึ้นไป	6	15.8	

จากตารางที่ 4.1 พบว่าภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝัน
ที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็น
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนมากกว่าตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน คือ ตำแหน่งผู้อำนวยการ

โรงเรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพด้านเพศ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และเพศหญิง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาเอก คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ด้านขนาดของโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) พบว่าในภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง จะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน มากที่สุดเป็นอันดับแรก คือมีจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่มีจำนวนนักเรียน 500 – 1,499 คน มีจำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.7 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 201- 300 คน มีจำนวน 7 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.4 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป มีจำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 301- 499 คน มีจำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 121-200 คน มีจำนวน 1 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 2.6 และรองลงมาอันดับสุดท้ายเท่ากันเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน มีจำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง)(n=162)

ภาค ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง	จำนวน			ร้อยละ	
	ผอ.	รองผอ.	อันดับ	ผอ.	รอง ผอ.
ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษา (ปี)					
0-5	1	3	4	4.2	17.7
6-10	2	1	5	8.3	5.9
11-15	6	3	1	25.0	17.6
16-20	6	2	2	25.0	11.8
21-25	6	3	1	25.0	17.6
26-30	1	4	3	4.2	23.5
>30	2	1	5	8.3	5.9
รวม	24	17		100	100

จากตาราง 4.2 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามภาคใต้และกลางตอนล่างมีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่ต่างกัน คือ จำนวนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 11-15 ปีและ 21-25 ปี มีจำนวนผู้บริหารมากที่สุด คือ ช่วงจำนวนปี 11 –15 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 21-25 ปี มีจำนวนผู้บริหารมากที่สุด คือมีผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 รองลงมาเป็นจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 16-20 ปี คือมีผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 รองลงมาเป็นจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 26-30 ปี คือมีผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.2 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 0-5 ปี คือมีผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.2 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 รองลงมาเป็นจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี และ มากกว่า 30 ปี มีจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาน้อยที่สุด คือระหว่าง 6-10 ปี มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และต่อมาจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์มากกว่า 30 ปี มีจำนวนผู้บริหารสถานศึกษาน้อยที่สุด คือมีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และมีจำนวนรองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคเหนือ) (n=162)

ภาค	จำนวน	ร้อยละ	รวม
ภาคเหนือ			
สถานภาพด้านเพศ (คน)			40
เพศชาย	36	90.0	
เพศหญิง	4	10.0	
ระดับการศึกษา (คน)			40
ปริญญาตรี	4	10.0	
ปริญญาโท	35	87.5	
ปริญญาเอก	1	2.5	
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา (คน)			40
ผู้อำนวยการ	24	60.0	
รองผู้อำนวยการ	16	40.0	
ขนาดของโรงเรียน (แห่ง)			40
< 120 คน	0	0	
121-200 คน	1	2.5	
201-300 คน	6	15.0	
301-499 คน	9	22.5	
500-1,499 คน	13	32.5	
1,500-2,499 คน	9	22.5	
2,500 คนขึ้นไป	2	5.0	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าภาคเหนือผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนมากกว่าตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน คือ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพด้านเพศ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และเพศหญิง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาเอก คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ด้านขนาดของโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล พบว่าภาคเหนือ จะเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่มีจำนวนนักเรียน 500 – 1,499 คน มากที่สุดเป็นอันดับแรก คือมีจำนวน 13 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียน 301-499 คน มีจำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาเท่ากันเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน มีจำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียน 201-300 มีจำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่สุดที่มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป มีจำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองลงมา อันดับสุดท้าย เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 121-200 คน มีจำนวน 1 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 2.5 โรงเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคเหนือ) (n=162)

ภาค ภาคเหนือ	จำนวน			ร้อยละ	
	ผอ.	รองผอ.	อันดับ	ผอ.	รอง ผอ.
ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษา (ปี)					
0-5	2	6	2	8.3	37.5
6-10	0	4	5	0	25.0
11-15	2	2	5	8.3	12.5
16-20	6	1	3	25.0	6.3
21-25	4	2	4	16.7	12.5
26-30	10	1	1	41.7	6.3
>30	0	0	6	0	0
รวม	24	16		100	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถาม ในภาคเหนือมีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 26 - 30 ปี จะมีจำนวนผู้บริหารมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือมีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 0-5 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 16-20 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน

คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 21-25 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รองลงมา เป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี และ 11 – 15 ปี และ ช่วงปีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี ไม่มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน แต่มีเพียงเฉพาะรองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และช่วงจำนวนปีประสบการณ์ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และมีจำนวนรองผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และรองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ ที่มากกว่า 30 ปี ไม่มีจำนวนผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 4.5แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) (n=162)

ภาค	จำนวน	ร้อยละ	รวม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
สถานภาพด้านเพศ (คน)			39
เพศชาย	33	84.6	
เพศหญิง	6	15.4	
ระดับการศึกษา (คน)			39
ปริญญาตรี	6	15.4	
ปริญญาโท	31	79.5	
ปริญญาเอก	2	5.1	
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา (คน)			39
ผู้อำนวยการ	21	53.8	
รองผู้อำนวยการ	18	46.2	
ขนาดของโรงเรียน (แห่ง)			39
< 120 คน	0	0	
121-200 คน	1	2.6	
201-300 คน	4	10.3	
301-499 คน	4	10.3	
500-1,499 คน	9	23.1	
1,500-2,499 คน	5	12.8	
2,500 คนขึ้นไป	16	41.0	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนมากกว่า

ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน คือ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพด้านเพศ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 และเพศหญิง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาเอก คือจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ด้านขนาดของโรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป มากที่สุด คือมีจำนวน 16 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่มีจำนวนนักเรียน 500 -1,499 คน มีจำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน มีจำนวน 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียน 301 – 499 คน มีจำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาเท่ากันเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 121-200 คน มีจำนวน 1 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 2.6 โรงเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) (n=162)

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
-----	-------	--------

ภาคเหนือ						
	ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษา (ปี)	ผอ.	รองผอ.	อันดับ	ผอ.	รอง ผอ.
	0-5	0	5	3	0	26.3
	6-10	5	4	1	23.8	21.1
	11-15	3	4	2	14.3	21.1
	16-20	2	0	5	9.5	0
	21-25	5	2	2	23.8	10.5
	26-30	5	2	2	23.8	10.5
	>30	1	2	4	4.8	10.5
	รวม	21	19		100	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถาม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 6-10 ปี มีจำนวนผู้บริหารมากที่สุดอันดับแรก คือ มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 23.8 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 รองลงมาเป็นมา ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 11-15 ปี, 21-25 ปี, และ 26-30 ปี มีจำนวนผู้บริหารมากเท่ากันทั้ง 3 ช่วง คือช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 11-15 ปีมีผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 21-25 ปี มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 23.8 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 0-5 ปีไม่มีผู้อำนวยการโรงเรียนเลย แต่มีเพียงเฉพาะรองผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ ที่มากกว่า 30 ปีมีผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.8 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาสุดท้ายเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 16-20 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 แต่ไม่มีรองผู้อำนวยการโรงเรียนเลย

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง)(n=162)

ภาค	จำนวน	ร้อยละ	รวม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง			

สถานภาพด้านเพศ (คน)			45
เพศชาย	33	73.3	
เพศหญิง	12	26.7	
ระดับการศึกษา (คน)			45
ปริญญาตรี	7	15.6	
ปริญญาโท	35	77.8	
ปริญญาเอก	3	6.7	
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา (คน)			45
ผู้อำนวยการ	18	40.0	
รองผู้อำนวยการ	27	60.0	
ขนาดของโรงเรียน (แห่ง)			
< 120 คน	0	0	
121-200 คน	4	8.9	
201-300 คน	2	4.4	
301-499 คน	5	11.1	
500-1,499 คน	15	33.3	
1,500-2,499 คน	9	20.0	
2,500 คนขึ้นไป	10	22.2	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนมากกว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน คือ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ตามลำดับ ด้านสถานภาพด้านเพศ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย 33 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 และเพศหญิง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถามมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาเอก คือจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ด้านขนาดของโรงเรียนในฝันที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง จะเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่มีจำนวนนักเรียน 500-1,499 คน มากที่สุดเป็นอันดับแรก คือมีจำนวน 15 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีจำนวน

นักเรียน 2,500 คนขึ้นไป มีจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน มีจำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียน 301 – 499 คน มีจำนวน 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.1 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 121 - 200 มีจำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.9 รองลงมาอันดับสุดท้ายเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 201-300 คน มีจำนวน 2 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 4.4 โรงเรียนตามลำดับ

ตารางที่ 4.8แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามรายภาค (ภาคตะวันออกและภาคกลาง) (n=162)

ภาค ภาคเหนือ	จำนวน			ร้อยละ	
	ผอ.	รองผอ.	อันดับ	ผอ.	รอง ผอ.
ช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษา (ปี)					
0-5	0	4	6	0	14.8
6-10	0	0	7	0	11.1
11-15	5	7	1	27.8	25.9
16-20	2	6	2	11.1	22.2
21-25	5	1	4	27.8	3.7
26-30	3	4	3	16.7	14.8
>30	3	2	5	16.7	7.4
รวม	18	27		100	100

จากตารางที่ 4.8พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ที่ตอบข้อมูลแบบสอบถาม ในภาคตะวันออกและภาคกลางมีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวนผู้บริหารมากที่สุดอันดับแรก คือ มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน 7คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รองลงมาเป็นมาช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 16 -20 ปี มีผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวนผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ในระหว่าง 21-25 ปีมีผู้อำนวยการโรงเรียน5 คนคิดเป็นร้อยละ 27.8 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คนคิดเป็นร้อยละ

3.7 รองลงมาในช่วงปีประสบการณ์ มากกว่า 30 ปีมีผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และรองลงมาในช่วงปีประสบการณ์ ในระหว่าง 0-5 ปี ไม่มีผู้อำนวยการโรงเรียน มีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาสุดท้ายเป็นช่วงจำนวนปีประสบการณ์ ในระหว่าง 6-10 ปี ไม่มีผู้อำนวยการโรงเรียน มีรองผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 11.1ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1. การวิเคราะห์สภาพและปัญหาของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารทั่วไป และ 4. ด้านการบริหารบุคคล จาก ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล ที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนด้วยแบบสอบถาม และแบบสำรวจ แสดงได้ด้วยตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศในแต่ละด้านของสภาพของ กระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาค

ด้านสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมของ องค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลาง ตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาค กลาง			ทั่วประเทศไทย		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. การบริหารวิชาการ	1.50	1.43	1	1.67	1.34	1	1.94	1.36	1	1.34	1.32	1	1.61	1.36	1
2. การบริหารงบประมาณ	1.39	1.47	2	1.47	1.32	3	1.69	1.34	4	1.05	1.32	2	1.40	1.36	2
3. การบริหารบุคคล	1.28	1.39	3	1.48	1.37	2	1.88	1.37	2	0.86	1.45	4	1.37	1.39	4
4. การบริหารทั่วไป	1.19	1.36	4	1.43	1.32	4	1.70	1.36	3	1.00	1.49	3	1.39	1.38	3
รวมค่าเฉลี่ย	1.34	1.41		1.51	1.34		1.80	1.36		1.06	1.40		1.44	1.37	

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ ของสภาพของ การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมของสภาพกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั่วประเทศ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป พบว่าการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทุกด้านอยู่ในระดับน้อยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=1.44$, SD. = 1.37) อันดับแรกคือการมีส่วนร่วมในการบริหารด้านวิชาการ ($\bar{X} = 1.61$, SD. = 1.36) รองลงมาคือคือ การบริหารด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 1.40$, SD. = 1.36) การบริหารด้านทั่วไป ($\bar{X} = 1.39$, SD = 1.38) และการบริหารด้านบุคคล ($\bar{X} = 1.37$, SD = 1.39) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคเหนือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคตะวันออกและภาคกลาง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ทั่วประเทศ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
1.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1.68	1.58	1	1.68	1.58	1	2.03	1.74	1	1.56	1.59	2	1.73	1.62	6
2.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการนำปัญหา มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวบรรษัทภิบาล	1.68	1.58	1	1.80	1.55	2	2.10	1.65	2	1.67	1.64	1	1.81	1.60	3
3.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1.53	1.32	6	1.55	1.42	7	1.90	1.58	3	1.47	1.32	6	1.60	1.41	9
4.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.97	1.32	6	1.90	1.53	4	2.05	1.45	6	1.53	1.37	5	1.85	1.41	2

ตารางที่ (4.10) (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
5.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.71	1.38	4	1.53	1.42	6	1.87	1.49	5	1.07	1.41	3	1.52	1.42	12
6.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.08	1.45	2	2.43	1.38	9	2.33	1.56	4	1.69	1.23	9	2.12	1.40	1
7.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	1.03	1.39	3	1.38	1.22	13	1.51	1.38	9	0.96	1.32	6	1.21	1.32	15
8.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการนิเทศงานวิชาการในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา	0.97	1.25	9	1.35	1.54	3	1.54	1.21	13	1.07	1.23	9	1.23	1.30	14

ตารางที่ (4.10) (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
9.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการนำแหล่งการเรียนรู้มาจัดการศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.55	1.35	5	1.53	1.41	8	1.90	1.37	10	1.53	1.38	4	1.62	1.37	8
10.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.18	1.26	8	1.25	1.34	10	1.92	1.19	14	1.33	1.27	8	1.42	1.26	13
11.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการวิจัยด้านการบริหารและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ	1.13	1.45	2	1.43	1.34	10	1.33	1.39	8	0.87	1.27	8	1.18	1.36	16
12. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	1.45	1.28	7	1.65	1.24	12	2.23	1.39	8	1.07	1.37	5	1.58	1.32	10

ตารางที่ (4.10) (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
13.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	1.74	1.39	3	1.85	1.34	10	2.13	1.23	12	1.38	1.29	7	1.76	1.40	5
14.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนในการพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษา	1.45	1.32	6	1.83	1.49	5	2.21	1.43	7	1.67	1.22	10	1.78	1.36	4
15.องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	1.21	1.45	2	1.75	1.28	11	1.92	1.39	8	1.36	1.23	9	1.56	1.33	11
16. องค์กรธุรกิจให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา	1.58	1.28	7	1.88	1.24	12	2.10	1.25	11	1.29	1.29	7	1.70	1.26	7
รวมเฉลี่ย	1.47	1.38		1.67	1.40		1.94	1.42		1.35	1.34		1.60	1.38	

จากตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั่วทั้งประเทศการมีส่วนร่วมในรายชื่ออยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.60$, $SD. = 1.38$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ ด้านสูงสุดอันดับแรกคือ การมีส่วนร่วมในการบริหารด้านวิชาการ ($\bar{X} = 1.61$, $SD. = 1.36$) พบว่า องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.12$, $SD. = 2.12$) รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$, $SD. = 1.41$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการนำภูมิปัญญามาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.81$, $SD. = 1.60$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนในการพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษา ($\bar{X} = 1.78$, $SD. = 1.36$) อยู่ในระดับน้อยมาก รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.76$, $SD. = 1.40$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.73$, $SD. = 1.62$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.70$, $SD. = 1.26$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการนำแหล่งการเรียนรู้มาจัดการศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.62$, $SD. = 1.37$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.60$, $SD. = 1.41$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.58$, $SD. = 1.32$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.56$, $SD. = 1.33$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนด

เป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.52$, SD. = 1.42) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.42$, SD.= 1.26) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการนิเทศงานวิชาการในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.23$, SD.=1.30) รองลงมา องค์กรธุรกิจกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.21$, SD.= 1.32) และรองลงมาอันดับสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการวิจัยด้านการบริหารและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.18$, SD. = 1.36) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคเหนือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ภาคตะวันออกและภาคกลาง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ทั่วประเทศ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงบประมาณให้มีความชัดเจน	1.32	1.23	4	1.23	1.34	5	1.51	1.24	8	0.96	1.27	7	1.24	1.27	5
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	1.47	1.25	4	1.63	1.58	1	2.08	1.29	6	1.13	1.34	5	1.56	1.36	3
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	1.79	1.23	5	2.18	1.29	6	2.41	1.34	3	1.84	1.24	9	2.05	1.27	2
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร	1.29	1.25	4	1.18	1.35	4	1.46	1.71	1	0.96	1.43	2	1.21	1.43	7

ตารางที่ (4.11) (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	1.21	1.32	3	1.18	1.45	2	1.49	1.33	4	0.87	1.36	4	1.17	1.36	9
6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี	1.21	1.43	1	1.30	1.24	8	1.33	1.22	9	0.73	1.25	8	1.13	1.28	11
7. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษาในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา	2.03	1.34	2	2.10	1.25	7	2.41	1.26	7	1.73	1.43	2	2.06	1.32	1
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา	1.18	1.25	4	1.43	1.22	9	1.33	1.43	2	0.84	1.45	1	1.19	1.33	8
9. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	1.29	1.34	2	1.48	1.29	6	1.49	1.31	5	0.71	1.42	3	1.22	1.34	6

ตารางที่ (4.11) (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ	1.21	1.23	5	1.30	1.17	10	1.31	1.19	11	0.80	1.28	6	1.14	1.21	10
11. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา	1.50	1.18	6	1.50	1.37	3	1.79	1.21	10	0.76	1.34	5	1.36	1.27	4
รวมเฉลี่ย	14.10	1.28		15.01	1.32		1.69	1.32		1.03	1.32		1.39	1.31	

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูลสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณจากมากที่สุดไปอย่างน้อยที่สุดจำแนกตามรายข้อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาค พบว่าในภาพรวมทั่วทั้งประเทศการมีส่วนร่วมในรายข้ออยู่ระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.40$, SD. = 1.31) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า ด้านสูงสุดอันดับที่ 2 คือการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 1.40$, SD. = 1.31) พบว่าองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา มากที่สุดอันดับแรกอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$, SD. = 1.32) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.05$, SD. = 1.27) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและค่าใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.56$, SD. = 1.36) รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.36$, SD. = 1.27) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงบประมาณมีความชัดเจน อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.24$, SD. = 1.27) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.22$, SD. = 1.34) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.21$, SD. = 1.43) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.19$, SD. = 1.33) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่าย งบประมาณของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.17$, SD. = 1.36) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.14$, SD. = 1.21) รองลงมา อันดับสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.13$, SD. = 1.36) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษา	1.00	1.33	12	1.33	1.41	6	1.56	1.13	7	0.93	1.25	7	1.20	1.28	9
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษา	0.97	1.44	9	1.23	1.46	8	1.56	1.34	7	0.89	1.23	9	1.15	1.36	7
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษา	0.92	1.24	10	1.08	1.43	9	1.64	1.39	6	0.96	1.37	6	1.14	1.35	8
4. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี	1.29	1.45	6	1.30	1.14	7	1.72	1.13	4	0.89	1.24	9	1.28	1.24	6
5. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี	1.45	1.23	3	1.75	1.24	4	1.97	1.23	2	1.00	1.35	5	1.52	1.26	4
6. องค์กรธุรกิจประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาสู่ชุมชน	0.92	1.15	11	1.23	1.23	8	1.67	1.45	5	0.78	1.42	10	1.14	1.31	8

ตารางที่ 4.12(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
7. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	1.95	1.14	1	1.83	1.23	3	1.97	1.23	2	1.51	1.18	1	1.80	1.19	1
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา	1.05	1.27	7	1.30	1.24	7	1.56	1.23	7	0.91	1.28	8	1.20	1.25	9
9. องค์กรธุรกิจร่วมกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา	1.37	1.24	5	1.45	1.46	5	1.56	1.42	7	1.02	1.23	4	1.34	1.33	5
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการ การบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม	1.50	1.43	2	1.88	1.25	2	1.90	1.23	3	1.31	1.31	2	1.64	1.30	3

ตารางที่ 4.12(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
11. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษา	1.00	1.43	8	1.13	1.24	9	1.64	1.25	6	0.84	1.43	11	1.14	1.33	8
12. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา	1.39	1.32	4	1.98	1.24	1	2.13	1.26	1	1.29	1.23	3	1.69	1.26	2
13. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา	0.74	1.26	13	1.30	1.47	7	1.26	1.36	9	0.73	1.24	12	1.00	1.33	11
14. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบเพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา	1.05	1.25	7	0.95	1.14	11	1.31	1.26	8	0.89	1.23	9	1.04	1.22	10
รวมเฉลี่ย	1.19	1.30		1.41	1.30		1.68	1.28		0.10	1.29		1.31	1.29	

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูลสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามรายข้อ เปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั่วทั้งประเทศการมีส่วนร่วมในรายข้อทุกด้านอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.00-1.80$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า ด้านสูงสุดอันดับที่ 3 คือการมีส่วนร่วมใน ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X}=1.39, SD.=1.38$) พบว่าอันดับ 1 องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา มากที่สุดแต่อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.80, SD.=1.19$) รองลงมา อันดับ 2 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.69, SD.=1.26$) รองลงมาอันดับ 3 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการ การบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.64, SD.=1.30$) รองลงมาอันดับ 4 องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.52, SD.=1.26$) รองลงมาอันดับ 5 องค์กรธุรกิจกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.34, SD.=1.33$) รองลงมาอันดับ 6 องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.28, SD.=1.24$) รองลงมา อันดับ 7 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.15, SD.=1.36$) รองลงมา อันดับ 8 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษา และองค์กรธุรกิจประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาสู่ชุมชน อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.14, SD.=1.35$) รองลงมาอันดับ 9 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษา และ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา รวมทั้ง องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.20, SD.=1.28$) รองลงมาอันดับ 10 องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.04, SD.=1.22$) รองลงมาสุดท้ายอันดับที่

11องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.00, SD.=1.33$)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศไทย		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 4 : การบริหารบุคคล															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาบุคลากร	1.18	1.12	9	1.33	1.34	6	1.82	1.23	6	0.62	1.25	7	1.22	1.23	8
2. องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร	1.76	1.23	2	1.95	1.33	1	2.23	1.32	2	1.11	1.43	3	1.74	1.32	2
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร	1.32	1.13	5	1.38	1.15	5	2.36	1.45	1	1.09	1.27	4	1.52	1.25	4
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากร	1.00	1.14	11	1.38	1.23	5	1.72	1.43	7	0.62	1.32	7	1.16	1.28	9
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา	1.50	1.33	3	1.75	1.32	3	2.03	1.21	4	1.20	1.28	2	1.60	1.28	3
6. องค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	1.84	1.23	1	1.93	1.14	2	2.10	1.34	3	1.22	1.23	1	1.75	1.23	1

ตารางที่ 4.13 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ย ของข้อมูลสภาพของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 4 : การบริหารบุคคล															
7. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบุคคล	0.79	1.23	8	1.23	1.47	8	1.31	1.35	10	0.51	1.27	8	0.94	1.33	10
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษา	0.82	1.13	7	1.10	1.25	9	1.38	1.27	9	0.47	1.35	9	0.93	1.25	11
9. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษา	0.97	1.23	6	1.30	1.25	7	2.03	1.34	4	0.89	1.28	6	1.28	1.27	6
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา	1.34	1.24	4	1.45	1.48	4	1.95	1.43	5	0.93	1.27	5	1.40	1.35	5
11. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนในการระดมทรัพยากรบุคลากรในท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา	1.16	1.32	10	1.30	1.34	7	1.59	1.27	8	0.93	1.34	5	1.23	1.31	7
รวมเฉลี่ย	1.24	1.10		1.46	1.30		1.87	1.33		0.87	1.29		1.34	1.28	

จากตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั้งทั่วประเทศการมีส่วนร่วมด้านการบริหารบุคคลในรายชื่ออยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.37, SD. = 1.39$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั้งทั่วประเทศ พบว่า ด้านสูงสุดอันดับที่ 4 คือการมีส่วนร่วมใน ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า อันดับแรก องค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องมากที่สุดแต่อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.75, SD. = 1.23$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.74, SD. = 1.32$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.60, SD. = 1.28$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.52, SD. = 1.25$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วม ในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.40, SD. = 1.35$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.28, SD. = 1.27$) รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนในการระดมทรัพยากรบุคลากรในท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.23, SD. = 1.31$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.22, SD. = 1.23$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับน้อยมาก ($\bar{X} = 1.16, SD. = 1.28$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.94, SD. = 1.33$) และรองลงมาสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.94, SD. = 1.25$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศในแต่ละด้านของปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ด้านปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. การบริหารวิชาการ	0.98	1.45	1	0.99	1.32	1	1.40	1.34	2	0.71	1.38	1	1.02	1.37	1
2. การบริหารงบประมาณ	0.78	1.32	2	0.94	1.35	2	1.32	1.37	4	0.48	1.38	3	0.88	1.35	2
3. การบริหารบุคคล	0.72	1.38	3	0.81	1.45	4	1.41	1.37	1	0.37	1.32	4	0.82	1.38	4
4. การบริหารทั่วไป	0.65	1.21	4	0.87	1.23	3	1.33	1.26	3	0.51	1.37	2	0.84	1.26	3
รวมเฉลี่ย	0.78	1.34		0.90	1.34		1.37	1.34		0.51	1.36		0.89	1.34	

จากตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ ในแต่ละด้านของปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมของปัญหากระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั่วประเทศ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป พบว่าปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุดทั่วประเทศของปัญหาในแต่ละด้าน พบว่าด้านที่ปัญหาสูงสุดอันดับแรกคือ ด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{X} = 1.02$, SD.=1.37) รองลงมาคือ ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 0.88$, SD. = 1.35) รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X} = 0.84$, SD. = 1.26) และรองลงมาสุดท้าย คือ ด้านการบริหารบุคคล ($\bar{X} = 0.82$, SD.=1.38) ตามลำดับโดยมีค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.89$, SD.=1.34)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1.29	1.13	1	0.98	1.24	7	1.41	1.21	5	0.87	1.34	3	1.12	1.23	3
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการนำปัญญามาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.00	1.23	6	0.95	1.26	8	1.21	1.38	9	1.21	1.39	1	0.97	1.31	9
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1.05	1.29	5	1.18	1.27	4	1.36	1.29	7	0.62	1.45	9	1.04	1.32	6
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.05	1.25	5	0.85	1.23	12	1.38	1.34	6	0.62	1.37	9	0.96	1.29	10

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศไทย		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	1.11	1.43	4	1.28	1.35	1	1.59	1.38	2	0.73	1.25	6	1.16	1.35	2
6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	0.84	1.23	9	0.93	1.27	9	1.38	1.29	6	0.67	1.27	7	0.94	1.26	12
7. องค์กรธุรกิจกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	0.84	1.32	9	0.93	1.35	9	1.54	1.38	3	0.82	1.48	4	1.02	1.38	7
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการนิเทศงานวิชาการในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา	0.97	1.45	7	0.95	1.28	8	1.51	1.29	4	0.82	1.29	4	1.06	1.32	4

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
9. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการนำแหล่งการเรียนรู้มาการจัดทำการศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	0.68	1.43	10	0.68	1.42	13	1.38	1.47	6	0.82	1.45	4	0.95	1.44	11
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	0.89	1.23	8	0.88	1.25	11	1.26	1.28	8	0.56	1.26	10	0.88	1.25	14
11. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการวิจัยด้านการบริหารและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ	1.16	1.32	3	0.90	1.34	10	1.54	1.36	3	0.67	1.43	7	1.05	1.36	5
12. องค์กรธุรกิจมีส่วนประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	1.16	1.28	3	1.23	1.32	3	1.38	1.27	6	0.76	1.29	5	1.12	1.29	3

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ															
13.) องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	0.66	1.32	11	0.90	1.25	10	1.38	1.34	6	0.64	1.26	8	0.89	1.29	13
14.) องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนในการพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษา	0.89	1.26	8	1.05	1.27	6	1.36	1.28	7	0.64	1.39	8	0.98	1.30	8
15.) องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	1.00	1.26	6	1.00	1.28	6	1.36	1.32	7	0.53	1.28	11	0.96	1.28	10
16.) องค์กรธุรกิจให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา	1.26	1.24	2	1.26	1.28	1.26	1.72	1.25	1	0.98	1.24	2	1.28	1.25	1
รวมเฉลี่ย	0.99	1.29		0.99	1.29		1.42	1.32		0.74	1.34		1.02	1.30	

จากตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ จำแนกตามรายข้อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาค และทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั้งทั้งประเทศปัญหาการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารวิชาการ อยู่ใน ระดับน้อยมาก ($\bar{X}=1.02$, SD. = 1.37) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัญหา ของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วประเทศ ด้าน สูงสุดอันดับแรกคือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{X}=1.02$, SD. = 1.37)พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจั ดการศึกษา มีปัญหามากที่สุด อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.28$,SD. = 1.25) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิด บรรษัทภิบาลอยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.16$, SD. = 1.35) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วน ร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.12$, SD. = 1.23) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}= 1.12$, SD. = 1.29) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการนิเทศงานวิชาการในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.06$, SD. = 1.32) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการวิจัยด้านการบริหารและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.05$, SD. = 1.36) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมใน การศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อย มาก($\bar{X}= 1.04$, SD. = 1.32) รองลงมา องค์กรธุรกิจกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ($\bar{X}= 1.02$, SD. = 1.38) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนในการพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}= 0.98$, SD. = 1.30) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการ นำภูมิปัญญามาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดบรรษัทภิบาลในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}= 0.97$, SD. = 1.31) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตาม

แนวคิดบรรษัทภิบาล ($\bar{X} = 0.96$, SD. = 1.29) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.96$, SD. = 1.28) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการนำแหล่งการเรียนรู้มาการจัดทำการศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.95$, SD.=1.44) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.94$, SD. = 1.26) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.89$, SD. = 1.29) และรองลงมาสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.88$, SD. = 1.25) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหาร งบประมาณมีความชัดเจน	0.74	1.20	6	0.80	1.14	7	1.33	1.32	3	0.58	1.27	2	0.85	1.56	5
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและค่าใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	0.71	1.25	7	0.88	1.36	5	1.33	1.27	3	0.58	1.32	2	0.86	1.30	4
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	0.84	1.52	4	1.15	1.39	1	1.38	1.23	2	0.60	1.23	1	0.98	1.34	1
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร	0.95	1.45	1	1.08	1.24	2	1.46	1.28	1	0.51	1.45	5	0.98	1.35	1

ตารางที่ 4.16 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	0.74	1.32	6	0.90	1.35	4	1.31	1.38	4	0.36	1.27	8	0.81	1.33	6
6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี	0.68	1.34	8	0.93	1.23	3	1.26	1.25	6	0.36	1.28	8	0.79	1.27	8
7. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษาในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา	0.79	1.39	5	0.90	1.41	4	1.18	1.42	7	0.29	1.28	9	0.77	1.37	9
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา	0.92	1.27	2	1.08	1.29	2	1.46	1.26	1	0.49	1.27	6	0.97	1.27	2
9. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	0.68	1.23	8	0.85	1.25	6	1.28	1.32	5	0.42	1.24	7	0.80	1.26	7

ตารางที่ 4.16 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูลปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ															
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารงบประมาณ	0.68	1.21	8	0.93	1.23	3	1.38	1.34	2	0.56	1.27	3	0.88	1.26	3
11. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา	0.87	1.34	3	0.90	1.25	4	1.15	1.46	8	0.53	1.37	4	0.85	1.35	5
รวมค่าเฉลี่ย	0.78	1.32		1.12	1.29		1.32	1.32		0.48	1.30		0.87	1.09	

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั่วทั้งประเทศการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงบประมาณ ในรายชื่อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.00 - 1.00$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ ด้านสูงสุดอันดับที่ 2 คือ ปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารด้าน งบประมาณ ($\bar{X} = 0.88, SD. = 1.35$) พบว่าองค์กรธุรกิจมี ส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 0.98, SD. = 1.34$) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลน ให้เรียนจบหลักสูตร ปัญหา มากที่สุดอันดับ แรกอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.98, SD. = 1.35$) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.97, SD. = 1.27$) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะ จัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.88, SD. = 1.26$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและค่าใช้จ่ายงบประมาณ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.86, SD. = 1.30$) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วน ร่วมกำหนดนโยบายการบริหาร งบประมาณมีความชัดเจน และ องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการ ประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.85, SD. = 1.30$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนด หลักเกณฑ์การใช้จ่าย งบประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.81, SD. = 1.33$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของ สถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.80, SD. = 1.26$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วม ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.79, SD. = 1.27$)

รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับติดตามสถานศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของ
สถานศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.77, SD = 1.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมของ องค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลาง ตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาค กลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษา	0.66	1.43	5	0.90	1.41	5	1.31	1.26	5	0.44	1.32	7	0.81	1.35	6
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษา	0.55	1.37	7	0.93	1.34	4	1.49	1.34	1	0.47	1.25	6	0.85	1.32	4
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษา	0.47	1.24	9	0.90	1.46	5	1.28	1.28	6	0.49	1.27	5	0.78	1.31	7
4. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี	0.50	1.53	8	0.78	1.28	9	1.21	1.29	9	0.56	1.24	3	0.75	1.33	9
5. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี	0.58	1.25	6	0.83	1.58	8	1.36	1.27	3	0.51	1.43	4	0.81	1.38	6

ตารางที่ 4.16 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
6. องค์กรธุรกิจประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาสู่ชุมชน	0.74	1.34	4	0.85	1.45	7	1.31	1.37	5	0.51	1.38	4	0.84	1.38	5
7. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	0.50	1.37	7	0.75	1.39	10	1.33	1.36	4	0.47	1.38	6	0.75	1.37	9
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา	0.95	1.41	1	0.88	1.43	6	1.46	1.42	2	0.51	1.47	4	0.93	1.43	2
9. องค์กรธุรกิจกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา	0.66	1.38	5	0.70	1.42	11	1.23	1.28	8	0.67	1.31	1	0.81	1.34	6
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการ การบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม	0.79	1.28	3	0.95	1.28	3	1.33	1.27	4	0.47	1.35	6	0.87	1.29	3
11. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	0.92	1.24	2	1.05	1.27	1	1.05	1.28	10	0.56	1.31	3	0.96	1.27	1

ตารางที่ 4.16 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป															
12. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา	0.66	1.25	5	0.75	1.36	10	1.33	1.35	4	0.40	1.28	8	0.77	1.31	8
13. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา	0.79	1.39	3	1.03	1.24	2	1.36	1.25	3	0.60	1.23	2	0.93	1.27	2
14. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบเพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา	0.39	1.43	10	0.88	1.24	6	1.26	1.28	7	0.47	1.28	6	0.74	1.30	10
รวมค่าเฉลี่ย	0.65	1.35		0.87	1.37		1.31	1.31		0.51	1.32		0.82	1.33	

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั้งทั้งประเทศการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารงานทั่วไป ในรายชื่อทุก ข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.84$, $SD. = 1.26$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูล ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั้งทั้งประเทศ ด้านสูงสุด อันดับที่ 3 คือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X} = 0.84$, $SD. = 1.26$) พบว่า องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ปัญหามากที่สุดอันดับแรกอยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.96$, $SD. = 1.27$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 0.93$, $SD. = 1.43$) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับ องค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 0.93$, $SD. = 1.27$) อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการ การบริหารและการจัดการของ สถานศึกษาอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.87$, $SD. = 1.29$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.85$, $SD. = 1.32$) รองลงมา องค์กรธุรกิจประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาสู่ชุมชน อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.84$, $SD. = 1.38$) รองลงมา องค์กรธุรกิจกำกับ ติดตามการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 0.81$, $SD. = 1.34$) และองค์กรธุรกิจ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.81$, $SD. = 1.38$) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาการศึกษา ($\bar{X} = 0.81$, $SD. = 1.35$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษา อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.78$, $SD. = 1.31$) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบ ควบคุมภายในของสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.77$, $SD. = 1.31$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.75$, $SD. = 1.37$) รองลงมาองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ

เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.74$, SD. = 1.30) และ
รองลงมาอันดับสุดท้าย องค์การธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี อยู่ใน
ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.75$, SD. = 1.33) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูลปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 4 : การบริหารบุคคล															
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาบุคลากร	0.87	1.32	3	1.03	1.38	1	1.31	1.37	8	0.27	1.32	8	0.85	1.34	4
2. องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร	0.74	1.38	4	0.80	1.29	5	1.33	1.39	7	0.33	1.26	66	0.78	1.33	5
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร	0.97	1.51	2	0.93	1.43	2	1.51	1.36	3	0.33	1.23	6	0.91	1.38	2
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากร	0.68	1.32	5	0.83	1.34	4	1.44	1.35	5	0.49	1.34	2	0.85	1.33	4
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา	0.50	1.28	9	0.63	1.26	7	1.38	1.28	6	0.33	1.24	6	0.70	1.26	6
6. องค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	0.74	1.24	4	0.83	1.28	4	1.46	1.23	4	0.53	1.23	1	0.88	1.24	3

ตารางที่ 4.17 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัญหาการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
ด้านที่ 4 : การบริหารบุคคล															
7. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา	1.03	1.28	1	1.03	1.27	1	1.54	1.29	2	0.44	1.25	3	0.99	1.27	1
8. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษา	0.58	1.42	6	0.58	1.43	8	1.15	1.48	10	0.42	1.52	4	0.67	1.46	7
9. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษา	0.53	1.34	8	0.65	1.28	6	1.26	1.26	9	0.22	1.28	9	0.65	1.29	8
10. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา	0.55	1.24	7	0.85	1.27	3	1.51	1.28	3	0.29	1.45	7	0.78	1.31	5
11. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนในการระดมทรัพยากรบุคลากรในท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา	0.68	1.37	5	0.83	1.28	4	1.59	1.28	1	0.38	1.46	5	0.85	1.34	4
รวมเฉลี่ย	0.71	1.34		0.82	1.03		1.07	1.32		0.37	1.33		0.81	1.32	

จากตารางที่ 4.17 ต่อแสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาค และทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั้งประเทศการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล ในรายชื่อทุกข้อ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.81, SD = 1.32$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูล ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั้งทั่วประเทศ ด้านสูงสุด อันดับที่ 4 คือปัญหาการมีส่วนร่วมใน ด้านการบริหารบุคคล ($\bar{X} = 0.82, SD = 1.38$) พบว่า องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา ปัญหามากที่สุดอันดับแรก อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.99, SD = 1.27$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนา บุคลากรอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.91, SD = 1.38$) รองลงมา องค์กรธุรกิจส่งเสริม โรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.88, SD = 1.24$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.34$) และองค์กร ธุรกิจมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.33$) องค์กรธุรกิจร่วม วางแผนในการระดมทรัพยากรบุคลากรในท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.4$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบใน แผนพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.78, SD = 1.33$) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมการส่งเสริมครูและ บุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.78, SD = 1.31$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากร ในสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.70, SD = 1.26$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วน ร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.67, SD = 1.46$) รองลงมา อันดับสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.65, SD = 1.29$) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์หาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ
ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล จากข้อมูลที่ได้จาก
เครื่องมือแบบสอบถาม แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ ทั้งหมด 4 ฉบับ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล ทั่วประเทศ และจากการสัมภาษณ์
ผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำ จำนวน 4 แห่ง และผู้อำนวยการสมาคมจดทะเบียนไทย 1 แห่ง และ
จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ภาค รวมผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมด 9 ท่าน
และนำข้อมูลทั้งหมดมาทำการสรุปผล วิเคราะห์ประมวลผล ด้วยค่าสถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยของ ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาค และทั่วประเทศ พบว่าในภาพรวมทั้งทั้งประเทศการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในด้านการบริหารบุคคล ในรายชื่อทุกข้อ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.81, SD = 1.32$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูล ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั้งทั้งประเทศ ด้านสูงสุด อันดับที่ 4 คือปัญหาการมีส่วนร่วมใน ด้านการบริหารบุคคล ($\bar{X} = 0.82, SD = 1.38$) พบว่า องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา ปัญหามากที่สุดอันดับแรก อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.99, SD = 1.27$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนา บุคลากรอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.91, SD = 1.38$) รองลงมา องค์กรธุรกิจส่งเสริม โรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.88, SD = 1.24$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.34$) และองค์กร ธุรกิจมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.33$) องค์กรธุรกิจร่วม วางแผนในการระดมทรัพยากรบุคลากรในท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.85, SD = 1.4$) รองลงมา องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบใน แผนพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 0.78, SD = 1.33$) และองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมการส่งเสริมครูและ บุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.78, SD = 1.31$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากร ในสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.70, SD = 1.26$) รองลงมา องค์กรธุรกิจมีส่วน ร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ใน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.67, SD = 1.46$) รองลงมา อันดับสุดท้าย องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ในระดับ ปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.65, SD = 1.29$) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์หาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ
ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล จากข้อมูลที่ได้จาก
เครื่องมือแบบสอบถาม แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ ทั้งหมด 4 ฉบับ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสุมาตราฐานสากล ทั่วประเทศ และจากการสัมภาษณ์
ผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำ จำนวน 4 แห่ง และผู้อำนวยการสมาคมจดทะเบียนไทย 1 แห่ง และ
จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ภาค รวมผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมด 9 ท่าน
และนำข้อมูลทั้งหมดมาทำการสรุปผล วิเคราะห์ประมวลผล ด้วยค่าสถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของ ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย	3.11	1.32	4	2.98	1.37	3	3.28	1.48	5	2.60	1.43	4	2.99	1.40	2
2. เป็นไปตามกฎหมายของประเทศเจ้าขององค์กรธุรกิจ	2.95	1.44	8	2.90	1.45	4	3.23	1.47	6	2.56	1.48	5	2.91	1.46	6
3. กฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	3.11	1.42	4	2.88	1.45	5	3.31	1.43	4	2.60	1.48	4	2.97	1.44	3
4. ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.98	1.52	6	2.75	1.54	7	3.00	1.58	8	2.53	1.52	6	2.79	1.54	10
5. ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนทรัพยากรอื่น ๆ นอกเหนือจากงบประมาณที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.97	1.46	7	2.70	1.49	9	2.97	1.43	9	2.67	1.44	3	2.82	1.45	8

ตารางที่ 4.17 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านขอ ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
6. ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจเป็นผู้ริเริ่มเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	3.08	1.45	5	2.65	1.42	10	2.85	1.49	11	2.49	1.41	8	2.76	1.44	11
7. ความต้องการของผู้ถือหุ้นในองค์กรธุรกิจที่มีต่อเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.63	1.47	10	2.73	1.38	8	3.36	1.52	3	2.53	1.42	6	2.89	1.44	7
8. ความต้องการของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณที่ตั้งขององค์กรธุรกิจในด้านข้อมูลการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.97	1.42	7	2.73	1.48	8	3.36	1.44	3	2.53	1.49	6	2.89	1.45	7
9. การสื่อสารข้อมูลกิจกรรมต่างๆขององค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	2.92	1.43	9	2.73	1.48	8	2.92	1.42	10	2.69	1.48	2	2.81	1.45	9

ตารางที่ 4.17 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของ ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
10. การสร้างชื่อเสียง/ภาพลักษณ์ให้แก่องค์กรธุรกิจ	3.37	1.44	1	3.05	1.43	1	3.41	1.42	2	3.09	1.49	1	3.23	1.44	1
11. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชน	3.37	1.38	1	3.00	1.53	2	3.51	1.43	1	3.09	1.42	1	3.23	1.44	1
12. การหวังผลรางวัลจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	3.26	1.43	2	2.85	1.42	6	3.21	1.49	7	2.47	1.44	9	2.94	1.44	5
13. ความสามารถในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	3.21	1.47	3	2.88	1.48	5	3.23	1.49	6	2.51	1.43	7	2.95	1.46	4
รวมเฉลี่ย	3.07	1.43		2.83	1.46		3.21	1.47		2.64	2.14		2.94	1.45	

จากตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูล ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศ พบว่า ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.94, SD. = 1.45$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุดที่มีผลต่อการตัดสินใจ อันดับแรกมากที่สุด คือ การสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ให้แก่องค์กรธุรกิจ ($\bar{X} = 3.23, SD. = 1.44$) และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.23, SD. = 1.44$) รองลงมา คือ เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.99, SD. = 1.40$) รองลงมาคือกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.97, SD. = 1.44$) รองลงมา คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95, SD. = 1.46$) รองลงมา คือ การหวังผลรางวัลจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94, SD. = 1.44$) รองลงมา คือ เป็นไปตามกฎหมายของประเทศเจ้าขององค์กรธุรกิจ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.91, SD. = 1.46$) รองลงมา คือ ความต้องการของผู้ถือหุ้นในองค์กรธุรกิจที่มีต่อเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล $\bar{X} = 2.89, SD. = 1.44$) และ ความต้องการของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณที่ตั้งขององค์กรธุรกิจในด้านข้อมูลการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.89, SD. = 1.45$) รองลงมา คือ ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนทรัพยากรอื่น ๆ นอกเหนือจากงบประมาณที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลในเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.82, SD. = 1.45$) รองลงมา คือ การสื่อสารข้อมูลกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.81, SD. = 1.45$)

รองลงมา คือ ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลในเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง

($\bar{X} = 2.79, SD. = 1.54$) อันดับสุดท้ายคือ ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจเป็นผู้เริ่มเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.76, SD. 1.44$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. แนวทางหรือกรอบในการเปิดเผยข้อมูลขาดความชัดเจน	2.97	1.43	9	2.90	1.47	5	3.28	1.41	6	2.82	1.49	8	2.99	1.45	9
2. งบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์, จัดเตรียม, หรือเผยแพร่ข้อมูลไม่เพียงพอ	3.21	1.37	3	3.05	1.32	3	3.31	1.37	5	2.87	1.39	7	3.11	1.36	6
3. เวลาในการจัดทำเอกสารหรือรายงานไม่เพียงพอ	3.03	1.45	8	2.38	1.48	12	3.10	1.49	8	2.60	1.43	9	2.77	1.46	14
4. ข้อมูลที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูล ในช่วงเริ่มต้นไม่เพียงพอ	2.84	1.48	10	2.55	1.43	11	3.08	1.48	9	2.69	1.48	9	2.79	1.46	13
5. ความรู้และความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลไม่เพียงพอ	3.05	1.42	6	3.08	1.48	2	3.44	1.49	2	3.07	1.52	4	3.16	1.47	4

ตารางที่ 4.18 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูล ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจ ในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจ ในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลาง ตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาค กลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
6. องค์กรธุรกิจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการร่วม บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัท ภิบาล	3.29	1.37	1	3.13	1.39	1	3.38	1.43	3	3.13	1.51	2	3.23	1.42	1
7. การประสานงานระหว่างองค์กรธุรกิจกับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ขาดความต่อเนื่อง ขาดผู้ประสานงาน	3.18	1.43	4	3.08	1.44	2	3.44	1.48	2	3.16	1.49	1	3.21	1.46	2
8. สถานศึกษาขาดแรงจูงใจที่จะให้องค์กรธุรกิจเข้า มา มีบทบาทในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	3.24	1.34	2	3.05	1.43	3	3.51	1.51	1	2.93	1.54	6	3.18	1.45	3
9. องค์กรธุรกิจขาดข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนและอื่น ๆ	3.11	1.37	5	2.98	1.34	4	3.38	1.35	3	3.11	1.38	3	3.14	1.36	5
10. การประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานตามแผนไม่มี ความสม่ำเสมอ	3.03	1.47	8	2.88	1.48	6	3.28	1.43	6	2.96	1.48	5	3.03	1.46	7

ตารางที่ 4.18 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูล ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจ ในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ

ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ภาคใต้และภาคกลางตอนล่าง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคตะวันออกและภาคกลาง			ทั่วประเทศ		
	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
11. สถานศึกษายังไม่มีความชัดเจนในเรื่องของการวางแผนด้านการพัฒนาสถานศึกษา	3.03	1.38	8	2.63	1.43	10	3.18	1.44	7	2.62	1.45	11	2.86	1.42	12
12. การวางนโยบายของโรงเรียน ไม่ชัดเจน	2.79	1.39	12	2.40	1.47	14	2.97	1.44	10	2.49	1.43	13	2.66	1.43	16
13. วัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมไม่ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนและเป็นระเบียบแบบแผน	3.03	1.27	8	2.65	1.28	9	3.44	1.32	2	2.69	1.43	10	2.95	1.32	15
14. เป้าหมายของการบริหารสถานศึกษายังไม่ชัดเจน	2.68	1.37	11	2.35	1.23	13	2.87	1.45	11	2.49	1.23	13	2.59	1.32	15
15. ใช้จ่ายด้านการสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงาน การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล สูง	3.18	1.44	4	2.70	1.48	8	3.10	1.47	8	2.76	1.43	9	2.93	1.45	11
16. การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับองค์กรธุรกิจขาดความสะดวกและการอำนวยความสะดวก	3.05	1.45	7	2.80	1.34	7	3.36	1.49	4	2.82	1.54	8	3.00	1.45	8
รวมเฉลี่ย	3.04	1.40		2.79	1.41		3.25	1.44		2.86	1.45		2.98	1.42	

จากตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอันดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของข้อมูล ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ พบว่า ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.98, SD. = 1.42$) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อันดับแรกมากที่สุด คือ องค์กรธุรกิจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.23, SD. = 1.42$) รองลงมาคือ การประสานงานระหว่างองค์กรธุรกิจกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลขาดความต่อเนื่อง และขาดผู้ประสานงาน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.21, SD. = 1.46$) รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดแรงจูงใจที่จะให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีบทบาทในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.18, SD. = 1.45$) รองลงมาคือ ความรู้และความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลไม่เพียงพอ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.16, SD. = 1.47$) รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจขาดข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนและอื่น ๆ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 3.14, SD. = 1.36$) รองลงมาคืองบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์, จัดเตรียม, หรือเผยแพร่ข้อมูลไม่เพียงพอ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.11, SD. = 1.36$) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานตามแผนไม่มีความสม่ำเสมอ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.03, SD. = 1.46$) รองลงมาคือ การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับองค์กรธุรกิจขาดความสะดวกและการอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.00, SD. = 1.45$) รองลงมาคือ แนวทางหรือกรอบในการเปิดเผยข้อมูลขาดความชัดเจน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.99, SD. = 1.45$) รองลงมาคือ ใช้จ่ายด้านการสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงาน การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลสูง อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.93, SD. = 1.45$) รองลงมาคือ สถานศึกษายังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องของการวางแผนด้านการพัฒนาสถานศึกษา ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.86, SD. = 1.42$) รองลงมาคือ ข้อมูลที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูล ในช่วง

เริ่มต้นไม่เพียงพอ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$, $SD. = 1.46$) เวลาในการจัดทำเอกสารหรือรายงานไม่เพียงพอ อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 1.46$) รองลงมาคือ และ เป้าหมายของการบริหารสถานศึกษายังไม่ชัดเจน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$, $SD = 1.32$) รองลงมาคือ คือ การวางนโยบายของโรงเรียนตามแนวคิดบริษัทบริหารยังไม่ชัดเจนอยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$, $SD. = 1.43$) และอันดับสุดท้ายคือวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมไม่ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนและเป็นระเบียบแบบแผน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 1.32$) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสำรวจที่เกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR

ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝัน ที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ผู้วิจัยได้สร้างคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสำรวจได้ตอบคำถามแบบอธิบายได้ตามความเป็นจริงจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสำรวจมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจำแนกเป็น ประเภทขององค์กรธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วม ลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วม ระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วม วิธีการเข้ามามีส่วนร่วม และ วัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจที่เข้ามาส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR ดังมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1.ด้านประเภทขององค์กรธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ทั่วประเทศ ที่ตอบแบบสำรวจมี จำนวน 55 คน จากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 162คน คิดเป็นร้อยละ 33.95พบว่า องค์กรธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR นั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็น องค์กรธุรกิจหลากหลายประเภทที่เรียงตามลำดับค่าร้อยละของการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร ของประเภทแต่ละธุรกิจ ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 14.19ดังนี้

ตาราง 4.19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประเภทขององค์กรธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ลำดับ	ประเภทขององค์กรธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1.	องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายหนังสือเรียน สื่อการเรียนรู้ และหนังสืออื่น ๆ ที่มีประโยชน์แก่นักเรียน มี	10	18.19
2.	องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพต่าง ๆ เช่น ไมโล โอวัลติน น้ำดื่มสะอาด นม และ เครื่องดื่มอื่น	7	12.70
3.	องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายคอมพิวเตอร์ และวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์	6	10.90
4.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับธนาคาร ต่าง ๆ	4	7.28
5.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์ส่วนบุคคล	3	5.45
6.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับพลังงาน	2	3.64
7.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับการรับเหมาก่อสร้าง	1	1.81
8.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ปิโตรเคมี กระดาษและบรรจุภัณฑ์ ธุรกิจจัดจำหน่าย และธุรกิจการลงทุน	1	1.81
9.	องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือนทุกชนิด	1	1.81
10.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับห้างสรรพสินค้า	1	1.81
11.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการบิน เช่น บริษัทการบินไทย จำกัด	1	1.81
12.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเอกชน	1	1.81
13.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น โครงการหมู่บ้าน	1	1.81
14.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับการสื่อสารและโทรคมนาคม เช่น ทีไอที เคเบิลทีวี	1	1.81
15.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการส่งออกต่าง ๆ เช่น บริษัทผลิตรองเท้าส่งออก	1	1.81

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทขององค์กรธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
16.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับธุรกิจหนังสือพิมพ์	1	1.81
17.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับรถยนต์ รถจักรยานยนต์	1	1.81
18.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับโรงแรม	1	1.81
19.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับห้างทอง	1	1.81
20.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติก	1	1.81
21.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์ และชุด เจาะน้ำมันปิโตรเลียม	1	1.81
22.	องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับสถานที่พักตากอากาศแบบรีสอร์ต	1	1.81
23.	กองทุนยางพารา	1	1.81
24.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับโรงพยาบาล	1	1.81
25.	เป็นองค์กรธุรกิจการประเมินคุณภาพด้านต่าง ๆ	1	1.81
26.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	1	1.81
27.	องค์กรธุรกิจร้านค้าปลีกต่าง	1	1.81
28.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	1	1.81
29.	องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับสวนสัตว์และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ	1	1.81
	รวม	55	100

จากตารางที่ 4.19 กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียน
ในฝันสู่มาตรฐานสากลจำนวนทั้งสิ้น 55 คนจากกลุ่มประชากรทั้งหมด 162 คน คิดเป็นร้อยละ
33.96 พบว่าประเภทธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามแนวคิด
บรรษัทภิบาล CSR อันดับแรกเป็นองค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายหนังสือเรียน สื่อการเรียนรู้ และ
หนังสืออื่น ๆ ที่มีประโยชน์แก่นักเรียน มีจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.19 รองลงมา เป็น
องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพต่าง ๆ เช่น ไมโล โอวัล
ติน น้ำดื่มสะอาด นม และ เครื่องดื่มอื่น ๆ มีจำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 รองลงมาเป็น
องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายคอมพิวเตอร์ และวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์มีจำนวน 6 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 10.90 รองลงมา เป็นองค์กรธุรกิจเกี่ยวกับธนาคาร ต่าง ๆ มีจำนวน 4 แห่ง คิดเป็น
ร้อยละ 7.28 รองลงมา องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ และ

ผลิตภัณฑ์ส่วนบุคคลมีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.45 รองลงมาเป็นองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับพลังงานมีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.64 รองลงมา เป็นองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับการรับเหมาก่อสร้าง มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ปีโตรเคมี กระดาษและบรรจุภัณฑ์ ธุรกิจจัดจำหน่าย และธุรกิจการลงทุนมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือนทุกชนิดมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับห้างสรรพสินค้ามีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการบิน เช่น บริษัทการบินไทย จำกัดมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 รองลงมาเป็นองค์กรธุรกิจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเอกชน มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น โครงการหมู่บ้านมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับการสื่อสารและโทรคมนาคม เช่น ทีโอที เคเบิลทีวี มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการส่งออกต่าง ๆ เช่น บริษัทผลิตรองเท้าส่งออก มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับธุรกิจหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับรถยนต์ รถจักรยานยนต์ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับโรงแรมมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับห้างทองมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติกมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์ และชุดเจาะน้ำมันปีโตรเลียม มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจที่เกี่ยวกับสถานที่พักตากอากาศแบบรีสอร์ต มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 กองทุนยางพารา มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับโรงพยาบาลมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจการประเมินคุณภาพด้านต่าง ๆ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับร้านค้าปลีกต่าง ๆ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81 องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับสวนสัตว์และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำมีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.81

นอกจากนี้ยังพบว่ายังมี องค์กรภาคเอกชน ที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกันกับสถานศึกษานั้น ๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมด้วยเช่น สำนักงานกนแบ่งรัฐบาล องค์กรอิสระ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้ง สมาคมและสโมสร เช่น สมาคมธุรกิจ และ สโมสรโรตารีเข้าไป มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้วย

2. ลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล (World Class Standard School) ทั่วประเทศ ที่ตอบแบบสำรวจมี จำนวน 53 คน จากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 162 คน คิดเป็นร้อยละ 32.72 พบว่า ลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วม

ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR นั้น โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ลำดับ	ลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วมองค์กรธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1.	ร่วมบริจาคหนังสือ เอกสาร บริจาคอุปกรณ์กีฬา สื่อ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ฯลฯ.	15	28.3
2.	ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา วางแผนโครงการต่าง ๆ เช่น หลักสูตรและประเมินผล กำหนดนโยบาย ฯลฯ.	10	18.87
3.	ร่วมพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เช่น การนำเสนอโครงการ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ	7	13.21
4.	ร่วมเป็นวิทยากร ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	5	9.43
5.	ร่วมในการระดมทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เช่น ค่ายานพาหนะ อาหารกลางวัน ทุนการศึกษา ฯลฯ.	4	7.55
6.	ร่วมในการพัฒนาอาคารสถานที่ และสาธารณูปโภค	3	5.66
7.	ร่วมพัฒนาบุคลากร โดยการจัดอบรมเช่น อบรมครู	2	3.77
8.	ร่วมสนับสนุนทุนการศึกษาต่าง ๆ แก่นักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนและเงินรางวัลในการจัดกิจกรรมโรงเรียน	2	3.77
9.	ร่วมสนับสนุนการศึกษาดูงานด้านการศึกษายังต่างประเทศ	2	3.77
10.	ร่วมสนับสนุนการจัดตั้งธนาคารโรงเรียน เช่น ธนาคารออมสิน	1	1.89
11.	ร่วมสร้างห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้อง TOT Internet ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ฯลฯ.	1	1.89
12.	ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	1	1.89
	รวม	53	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมร่วมบริจาคหนังสือ เอกสาร บริจาค อุปกรณ์กีฬา สื่อ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ฯลฯ. สูงที่สุด จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมา องค์กรธุรกิจ ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา วางแผนโครงการต่าง ๆ เช่น หลักสูตร และประเมินผล กำหนดนโยบาย ฯลฯ. จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.87 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เช่น การนำเสนอโครงการสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.21 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมวิทยากร ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.43 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมในการระดมทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เช่น ค่ายานพาหนะ อาหารกลางวัน ทุนการศึกษา ฯลฯ. จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.55 รองลงมา องค์กรธุรกิจ ร่วมในการพัฒนาอาคารสถานที่ และสาธารณูปโภค จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.66 รองลงมา องค์กรธุรกิจ ร่วมพัฒนานุเคราะห์ โดยการจัดอบรม เช่น อบรมครู จำนวน 2 แห่ง คิดเป็น 3.77 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนทุนการศึกษาต่าง ๆ แก่นักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนและเงินรางวัลในการจัดกิจกรรมโรงเรียน จำนวน 2 แห่ง คิดเป็น 3.77 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการศึกษาดูงานด้านการศึกษายังต่างประเทศ จำนวน 2 แห่ง คิดเป็น 3.77 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดตั้งธนาคารโรงเรียน เช่น ธนาคารออมสิน จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.89 รองลงมา องค์กรธุรกิจร่วมสร้างห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้อง TOT Internet ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ฯลฯ. จำนวน 1 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 1.89 และองค์กรธุรกิจร่วมประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.89 ตามลำดับ

3.) **ระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วม** ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ระยะเวลาของการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั้ง 50 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 30.86 โดยส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วมดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

ลำดับ	ระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วมองค์กรธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1.	ทุกภาคการศึกษา แบบต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา ระหว่าง 1-4 ปี	30	60
2.	ต่อเนื่องระยะยาว จำนวน 10 ปีขึ้นไปหรือตลอดระยะเวลาของการให้การอุปถัมภ์	8	16
3.	เป็นครั้งคราวหรือแล้วแต่ทางโรงเรียนเสนอขอ	7	14
4.	ครั้งปีการศึกษาแบบให้ครั้งเดียว	5	10
รวม		50	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ระยะเวลาที่องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ทุกภาคการศึกษา แบบต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา ระหว่าง 1-4 ปี มีจำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมแบบ ต่อเนื่องระยะยาว จำนวน 10 ปีขึ้นไปหรือตลอดระยะเวลาของการให้การอุปถัมภ์ จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมเป็นครั้งคราวหรือแล้วแต่ทางโรงเรียนเสนอขอ จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14 และระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ครั้งปีการศึกษา แบบให้ครั้งเดียว จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

4.วิธีการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR แสดงรายละเอียดในตาราง 4.20

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

ลำดับ	วิธีเข้ามามีส่วนร่วมองค์กรธุรกิจฯ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1.	องค์กรธุรกิจเข้ามาติดต่อสถานศึกษาด้วยตนเองหรือผ่านการประสานงานจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ	28	68.3
2.	สถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ติดต่อประสานไปยังองค์กรธุรกิจโดยตรง	13	31.7
รวม		41	100

จากกลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 41 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 25.30 โดยส่วนใหญ่จะมีวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน 2 ลักษณะคือ 1. องค์กรธุรกิจเข้ามาติดต่อด้วยความสมัครใจที่จะร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 68.3 และ 2. สถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ติดต่อประสานไปยังองค์กรธุรกิจโดยตรงให้เข้ามาสนับสนุนโรงเรียนในด้านต่าง ๆ จำนวน 13 แห่งคิดเป็นร้อยละ 31.7 ซึ่งจากการศึกษาค้นพบว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR องค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมบริหารโดยเข้ามาติดต่อ และเสนอโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนและโรงเรียนในด้านต่าง ๆ และในส่วนของทางสถานศึกษาติดต่อไปยังองค์กรธุรกิจให้เข้ามาช่วยสนับสนุนโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ นั้นน้อยกว่าการที่ทางองค์กรธุรกิจได้ติดต่อเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา

5. **วัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ** ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล แสดงในรายละเอียดในตาราง 4.21

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์ของการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

ลำดับ	วิธีเข้ามามีส่วนร่วมองค์กรธุรกิจฯ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1.	เพื่อร่วมในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นในทุกๆ ด้าน	28	59.57
2.	เพื่อองค์กรธุรกิจได้พัฒนาโรงเรียนที่บุตรหลานของพนักงานได้เข้ามาเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ	11	23.40
3.	เพื่อประชาสัมพันธ์องค์กรธุรกิจและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสังคมในด้านการศึกษา โดยการคืนกำไรให้กับสังคมตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	8	17.03
รวม		47	100

จากตารางที่ 4.23 พบว่าในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 47 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.09 นั้นโดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ ของการเข้ามา มีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สำคัญคือ 1. เพื่อร่วมในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นในทุกๆ ด้าน จำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 59.58 , 2. เพื่อองค์กรธุรกิจได้พัฒนาโรงเรียนที่บุตรหลานของพนักงานได้เข้ามาเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.40 และ 3. เพื่อประชาสัมพันธ์องค์กรธุรกิจและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสังคมในด้านการศึกษา โดยการคืนกำไรให้กับสังคมตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เพื่อกำหนดกลยุทธ์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรก ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ส่วนที่ 2 ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป และด้านการบริหารบุคคล และส่วนที่ 3 ได้แก่ การจัดทำตาราง SWOT Matrix ซึ่งผลจากการศึกษามีดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก หาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้วยแบบสอบถาม แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในพื้นที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล ที่เป็นโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ว่าเป็นโรงเรียนที่ได้ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานจากสมศ. อยู่ในเกณฑ์ที่ดีถึงดีมากในทุกด้าน และเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในระดับภาค จำนวน 4 แห่งและผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำที่ได้รับรางวัลบรรษัทภิบาล (CSR) ดีเด่นด้านต่าง ๆ จำนวน 4 แห่งและผู้บริหารสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทยอีก 1 แห่ง ผู้วิจัยได้สรุปประมวลผลและทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารวิชาการ

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อยมาก
5. องค์กรธุรกิจ มีส่วนร่วมในการ กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจสร้างภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา มองเห็นปัญหาและมีความต้องการและยินดีที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของประเทศเจ้าของธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
3. มีนโยบายด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐบาลได้ในการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ได้ตามความเหมาะสม
4. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR
5. กระแสนิยม การทำบรรษัทภิบาล CSR เพื่อสร้างชื่อเสียง และภาพลักษณ์ (Brand Image) ให้แก่องค์กรธุรกิจ

6. องค์การธุรกิจมีองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ต้องการความช่วยเหลือนั้น
7. องค์การธุรกิจมีประเภทของความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่พร้อมที่จะช่วยเหลือสถานศึกษาได้

อย่างครบวงจร

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. การปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่มาตรฐานสากล (World Class) ที่ต้องพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด
2. ภาวะการแข่งขันด้านการศึกษาที่มีภาวะแข่งขันกันสูง ทำให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีการพัฒนาด้านการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพพร้อมเผชิญกับการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ
3. การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำให้ต้องปรับตัวและสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถแข่งขันได้

2. ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา
2. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา
4. องค์การธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา
5. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงบประมาณให้มีความชัดเจน
6. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยมาก
2. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
3. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับน้อยมาก

5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีอยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอในการช่วยเหลือสถานศึกษา

2. องค์กรธุรกิจมีความมุ่งมั่นที่เน้นผลสัมฤทธิ์ และคุ้นเคยกับการวางแผนงบประมาณให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการในเวลาที่ไม่ยาวนานนักภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด

3. องค์กรธุรกิจมีบุคคลากรที่จะไปให้ความรู้และพัฒนาการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. องค์กรธุรกิจ มีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ที่พร้อมจะสนับสนุนและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการบริหารงบประมาณได้

5. องค์กรธุรกิจมีเทคโนโลยีที่จะเอื้อต่อการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. กระแสโลกาภิวัตน์และความเป็นนานาชาติส่งผลให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องเร่งพัฒนาตนสู่ความเป็นสากล

2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการบริหารจัดการด้านงบประมาณทำให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงาน

3. สภาพการแข่งขันในการเรียนในปัจจุบันประกอบกับความผิดเคืองทางเศรษฐกิจในครอบครัวของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอในการเรียนของนักเรียนให้เรียนจบครบหลักสูตร

3. ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา

3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม

4. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี

5. องค์กรธุรกิจร่วมกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

6. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรในบริษัทที่อาสาสมัครเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

2. องค์กรธุรกิจมีโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการร่วมทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ

3. องค์กรธุรกิจมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. องค์กรธุรกิจแสวงหาภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ให้เข้ามาร่วมช่วยในการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปให้สู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. งบประมาณในการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาที่ได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอต่อการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม

2. ความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันที่สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานบริหารงานทั่วไปได้อย่างเหมาะสม

3. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้นในปัจจุบันที่สถานศึกษายังไม่ได้ นำนวัตกรรมใหม่หรือมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่ที่นำเสนอมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเท่าที่ควร

4. ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่มีศักยภาพในด้านการพัฒนาระบบงานด้านการบริหารงานทั่วไปที่สูงกว่าบุคลากรภายในสถานศึกษา

4. ด้านการบริหารบุคคล

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
2. องค์กรธุรกิจจัดทำโครงการต่าง ๆ ร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
3. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง
4. องค์กรธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาครูมืออาชีพ

จุดอ่อน (Weakness)

1. ครูยังขาดความเป็นมืออาชีพ
2. ครูยังขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ
3. งบประมาณในการพัฒนาครูมืออาชีพยังไม่เพียงพอ

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจมีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการที่จะเข้ามาร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
2. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
3. องค์กรธุรกิจการคิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
4. องค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพที่สามารถสร้างกลไกที่ต่อเนื่องระยะยาวที่ทำให้เกิดความร่วมมือได้ง่ายขึ้น
5. องค์กรธุรกิจมีการแสวงหาหุ้นส่วนทางการศึกษา ที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสนใจอยากหาทางแก้ปัญหาในการพัฒนาครูและบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. ภาวะการณ์แข่งขันทางการศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเน้นให้มีการพัฒนาครูมืออาชีพ

2. งบประมาณในการพัฒนาครูจากรัฐมาเพียงพอต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

3. ภาครัฐเครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษาไม่เข้มแข็งพอที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาครูได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพที่ต่อเนื่อง

3. การจัดทำตาราง SWOT Matrix

ในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในรูปแบบ SWOT Matrix เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) + โอกาส (Opportunities) และจุดแข็ง (Strengths) + ภาวะคุกคาม (Threats) นำมากำหนดเป็นกลยุทธ์รองเพื่อเสริมจุดแข็ง

2. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness) + โอกาส (Opportunities) และจุดอ่อน (Weakness) + ภาวะคุกคาม (Threats) นำมากำหนดเป็นกลยุทธ์รองเพื่อลดหรือขจัดจุดอ่อน

โดยผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดของกลยุทธ์ที่กำหนดจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ได้แก่ กลยุทธ์ SO กลยุทธ์ ST กลยุทธ์ WO และกลยุทธ์ WT ของกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1.) ด้านการบริหารวิชาการ 2.) ด้านการบริหารงบประมาณ 3.) ด้านการบริหารงานทั่วไป และ 4.) ด้านการบริหารบุคคล โดยกำหนดการตั้งชื่อกลยุทธ์ต่าง ๆ 4 รูปแบบ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) ดังนี้

1. **กลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)** หมายถึงกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นโดยดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

2. **กลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT)** หมายถึงกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนจรรยาบรรณการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียน้อยที่สุดรวมทั้งแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคภายในต่าง ๆ

3. **กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO)** หมายถึงกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดได้

4. **กลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST)** หมายถึง กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างโอกาสในระยะยาว กลยุทธ์ในแต่ละด้านแสดงรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.24แสดงกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ

จุดแข็ง(S)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (SO)
<p>1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้</p> <p>4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา</p>	<p>1. องค์กรธุรกิจสร้างภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษามองเห็นปัญหาและมีความต้องการและยินดีที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. มีกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของประเทศเจ้าของธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>3. มีนโยบายด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐบาลได้ในการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ได้ตามความเหมาะสม</p> <p>4. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR</p> <p>5. กระแสนิยม การทำบรรษัทภิบาล CSR เพื่อสร้างชื่อเสียง และภาพลักษณ์ (Brand Image) ให้แก่องค์กรธุรกิจ</p> <p>6. องค์กรธุรกิจมีองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ต้องการความช่วยเหลือนั้น ๆ</p> <p>7. องค์กรธุรกิจมีประเภทของความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่พร้อมที่จะช่วยเหลือสถานศึกษาได้อย่างครบวงจร</p>	<p>1. ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายผู้มีความเป็นเลิศ</p>

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้ คือ 1. องค์กรธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัด การ เรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 2. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 4.25แสดงกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ

จุดแข็ง(S)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (ST)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหา อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของ สถานศึกษาตามแนวคิดบริษัท ภิบาล 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหา ทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบริษัท ภิบาล 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงาน กับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการ จัดการเรียนรู้อ 4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมใน กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1. การปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่มาตรฐานสากล (World Class) ที่ต้องพัฒนาสถานศึกษาขั้น พื้นฐานภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด 2. ภาวะการณ์แข่งขันด้านการศึกษาที่มี ภาวะแข่งขันกันสูง ทำให้สถานศึกษาขั้น พื้นฐานต้องมีการพัฒนาด้านการบริหาร วิชาการให้มีประสิทธิภาพพร้อมเผชิญกับ การแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ 3. การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำให้ ต้องปรับตัวและสร้างความเข้มแข็งของ บัณฑิตต่าง ๆ ที่สามารถแข่งขันได้	1. ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการ จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ

จากตาราง 4.25 พบว่า กลยุทธ์แตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบริษัท ภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. องค์กร ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัด การ เรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง และ 2.องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 4.26แสดงกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ

จุดอ่อน(W)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (WO)
<p>1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับกฎและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p>	<p>1. องค์กรธุรกิจสร้างภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษามองเห็นปัญหาและมีความต้องการและยินดีที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. มีกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของประเทศเจ้าของธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>3. มีนโยบายด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐบาลได้ในการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ได้ตามความเหมาะสม</p> <p>4. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR</p> <p>5. กระแสนิยม การทำบรรษัทภิบาล CSR เพื่อสร้างชื่อเสียง และภาพลักษณ์ (Brand Image) ให้แก่องค์กรธุรกิจ</p> <p>6. องค์กรธุรกิจมีองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ต้องการความช่วยเหลือ นั้น ๆ</p> <p>7. องค์กรธุรกิจมีประเภทของความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่พร้อมที่จะช่วยเหลือสถานศึกษาได้อย่างครบวงจร</p>	<p>1. ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ</p> <p>2. ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ</p>

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 1. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศและ 2. องค์กร ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพ หลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ

ตารางที่ 4.27 แสดงกลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิด บรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการ

จุดอ่อน(W)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (WT)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษา ความต้องการของสถานศึกษาในการ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับ น้อยมาก	1. การปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่มาตรฐานสากล (World Class) ที่ต้องพัฒนาสถานศึกษาขั้น พื้นฐานภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด	1. ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตร สถานศึกษาแบบบูรณาการ
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมิน คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ใน ระดับน้อยมาก	2. ภาวะการณ์แข่งขันด้านการศึกษาที่มี ภาวะแข่งขันกันสูง ทำให้สถานศึกษาขั้น พื้นฐานต้องมีการพัฒนาด้านการบริหาร วิชาการให้มีประสิทธิภาพพร้อมเผชิญกับ การแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ	2. ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะ เกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	3. การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำให้ ต้องปรับตัวและสร้างความเข้มแข็งของ ปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถแข่งขันได้	3. ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการ จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายการพัฒนาทางวิชาการของ สถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับน้อยมาก		

จากตารางที่ 4.27 แสดงกลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารวิชาการประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. องค์กร ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ 2. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศและ 3. องค์กรธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการ จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.28แสดงกลยุทธ์เชิงรุก(Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดแข็ง(S)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (SO)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตาม สถานศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณ ตามแผนของสถานศึกษา 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนด แนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษา 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการ จัดตั้งและใช้จ่ายงบประมาณของ สถานศึกษา 4. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการประเมิน ประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา 5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย การบริหารงบประมาณให้มีความชัดเจน 6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การ ใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	1. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณสนับสนุนที่ เพียงพอในการช่วยเหลือสถานศึกษา 2. องค์กรธุรกิจมีความมุ่งมั่นที่เน้น ผลสัมฤทธิ์ และคุ้นเคยกับการวางแผน งบประมาณให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการใน เวลาที่ไม่ยาวนานนักภายใต้ทรัพยากรที่ จำกัด 3. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรที่จะไปให้ ความรู้และพัฒนาการบริหาร งบประมาณในสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4. องค์กรธุรกิจ มีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วน ได้ส่วยเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้ง ในและต่างประเทศ ที่พร้อมจะสนับสนุน และช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการบริหารงบประมาณได้ 5. องค์กรธุรกิจมีเทคโนโลยีที่จะเอื้อต่อ การบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้ มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ	1. ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษา 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการ บริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.28 พบว่ากลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัท ภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. องค์กรธุรกิจร่วม วางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและ 2. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและ การบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.29แสดงกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดแข็ง(S)	ภาวะคุกคาม(T)	กลยุทธ์ (ST)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตาม สถานศึกษา ในการ ใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา 4. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา 5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงบประมาณให้มีความชัดเจน 6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา	1. กระแสโลกาภิวัตน์และความเป็นนานาชาติส่งผลให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเร่งพัฒนาตนเองเป็นสากล 2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการด้านงบประมาณทำให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงาน 3. สภาพการแข่งขันในการเรียนในปัจจุบันประกอบกับความผิดเคืองทางเศรษฐกิจในครอบครัวของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอในการเรียนของนักเรียนให้เรียนจบครบหลักสูตร	1. ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2. ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน 3. ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลยุทธ์ การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย กลยุทธ์ดังนี้

1. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2. องค์กรธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนและ 3. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.30แสดงกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดอ่อน(W)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (WO)
<p>1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก</p> <p>4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อต่อการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับน้อยมาก</p>	<p>1. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอในการช่วยเหลือสถานศึกษา</p> <p>2. องค์กรธุรกิจมีความมุ่งมั่นที่เน้นผลสัมฤทธิ์ และคุ้นเคยกับการวางแผนงบประมาณให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการในเวลาที่ไม่รบกวนนักภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด</p> <p>3. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรที่จะไปให้ความรู้และพัฒนาการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p> <p>4. องค์กรธุรกิจ มีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ที่พร้อมจะสนับสนุนและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการบริหารงบประมาณได้</p> <p>5. องค์กรธุรกิจมีเทคโนโลยีที่จะเอื้อต่อการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน</p> <p>2. ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา</p> <p>3. ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ</p>

จากตารางที่ 4.30 พบว่า กลยุทธ์ **กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO)**ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ คือ 1. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2.) องค์กรธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนและ 3. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.31 แสดงกลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดอ่อน(W)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (WT)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรยังอยู่ในระดับน้อยมาก 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก 4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อต่อการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับน้อยมาก	1. สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาระบบการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. สถานศึกษายังขาดแคลนงบประมาณในการนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้แก่ นักเรียนได้อย่างเหมาะสม 3. สถานศึกษายังขาดผู้สนับสนุนด้านงบประมาณในการช่วยเหลือนักเรียนให้เรียนจบหลักสูตรได้อย่างพอเพียงและให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน 2. ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3. ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ คือ 1. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2. องค์กรธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับ นักเรียน และ 3. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.32แสดงกลยุทธ์เชิงรุก(Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดแข็ง (S)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (SO)
1. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม 4. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี 5. องค์กรธุรกิจ ร่วม กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา 6. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี	1. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรในบริษัทที่อาสาสมัครเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง 2. องค์กรธุรกิจมีโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการร่วมทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ 3. องค์กรธุรกิจมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. องค์กรธุรกิจแสวงหาภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ให้เข้ามาร่วมช่วยในการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปให้สู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไปประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล และ 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

ตารางที่ 4.33แสดงกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดแข็ง(S)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (ST)
1. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา 2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม 4. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี 5. องค์กรธุรกิจ ร่วม กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา 6. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี	1. งบประมาณในการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาที่ได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอต่อการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม 2. ความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันที่สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานบริหารงานทั่วไปได้อย่างเหมาะสม 3. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้นในปัจจุบันที่สถานศึกษายังไม่ได้ำนวัตกรรมใหม่หรือมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่ที่น่าสนใจมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเท่าที่ควร 4. ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่มีศักยภาพในด้านการพัฒนาระบบงานด้านการบริหารงานทั่วไปที่สูงกว่าบุคลากรภายในสถานศึกษา	1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

จาก ตารางที่ 4.33 พบว่า กลยุทธ์ การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไปประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล และ 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

ตารางที่ 4.34 แสดงกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดอ่อน(W)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (WO)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	1. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรในบริษัทที่อาสาสมัครเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	2. องค์กรธุรกิจมีโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการร่วมทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ	2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	3. องค์กรธุรกิจมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	4. องค์กรธุรกิจแสวงหาภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ให้เข้ามาร่วมช่วยในการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปให้สู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง	4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก		
6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก		

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไปประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล และ 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

ตารางที่ 4.35แสดงกลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดอ่อน(W)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (WT)
1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	1. งบประมาณในการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาที่ได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอต่อการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม	1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	2. ความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันที่สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานบริหารงานทั่วไปได้อย่างเหมาะสม	2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	3. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้นในปัจจุบันที่สถานศึกษา ยังไม่ได้ำนานวัตกรรมใหม่หรือมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่ที่นำเสนอมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเท่าที่ควร	3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก	4. ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่มีศักยภาพในด้านการพัฒนาระบบงานด้านการบริหารงานทั่วไปที่สูงกว่าบุคลากรภายในสถานศึกษา	4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก		
6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า กลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานทั่วไปประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2. ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล 3. ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล และ 4. ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

ตารางที่ 4.36แสดงกลยุทธ์เชิงรุก(Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานบุคคล

จุดแข็ง(S)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (SO)
1. องค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 2. องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร 4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา	1. องค์กรธุรกิจมีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการที่จะเข้ามาร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 2. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาครูในด้านต่างๆได้อย่างเหมาะสม 3. องค์กรธุรกิจการคิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 4. องค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพที่สามารถสร้างกลไกที่ต่อเนื่องระยะยาวที่ทำให้เกิดความร่วมมือได้ง่ายขึ้น 5. องค์กรธุรกิจมีการแสวงหาหุ้นส่วนทางการศึกษา ที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสนใจอยากหาทางแก้ปัญหาในการพัฒนาครูและบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

จากตารางที่ 4.36 พบว่า กลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy : SO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานบุคคลประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2.ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง และ 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

ตารางที่ 4.37 แสดงกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารบุคคล

จุดแข็ง(S)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (ST)
1. องค์กรธุรกิจส่งเสริมสถานศึกษาพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 2. องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร 3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร 4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษา	1. ภาวะการณ์แข่งขันทางด้านการศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเน้นให้มีการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. งบประมาณในการพัฒนาครูจากรัฐมาเพียงพอต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างต่อเนื่อง 3. ภาคีเครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้เสียของสถานศึกษาไม่เข้มแข็งพอที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาครูได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพที่ต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

จากตารางที่ 4.37 พบว่า กลยุทธ์ การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy : ST) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารบุคคลประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่องและ 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

ตารางที่ 4.38แสดงกลยุทธ์การพลิกตัว(Turnaround – Oriented Strategy : WO)ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารงานบุคคล

จุดอ่อน(W)	โอกาส(O)	กลยุทธ์ (WO)
1. ครูยังขาดความเป็นมืออาชีพ 2. ครูยังขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ 3. งบประมาณในการพัฒนาครูมืออาชีพยังไม่เพียงพอ	1. องค์กรธุรกิจมีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการที่จะเข้ามาร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 2. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาครูในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม 3. องค์กรธุรกิจการคิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 4. องค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพที่สามารถสร้างกลไกที่ต่อเนื่องระยะยาวที่ทำให้เกิดความร่วมมือได้ง่ายขึ้น 5. องค์กรธุรกิจมีการแสวงหาหุ้นส่วนทางการศึกษา ที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสนใจอยากหาทางแก้ปัญหาในการพัฒนาครูและบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround – Oriented Strategy : WO) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารบุคคลประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง และ 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

ตารางที่ 4.39 แสดงกลยุทธ์เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR ด้านการบริหารบุคคล

จุดอ่อน(W)	ภาวะคุกคาม (T)	กลยุทธ์ (WT)
1. ครูยังขาดความเป็นมืออาชีพ 2. ครูยังขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ 3. งบประมาณในการพัฒนาครูมืออาชีพยังไม่เพียงพอ	1. ภาวะการณ์แข่งขันทางด้านการศึกษามุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเน้นให้มีการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. งบประมาณในการพัฒนาครูจากรัฐไม่เพียงพอต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างต่อเนื่อง 3. ภาคีเครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษาไม่เข้มแข็งพอที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาครูได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพที่ต่อเนื่อง	1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

จากตารางที่ 4.39 พบว่า กลยุทธ์ เชิงรับหรือเชิงป้องกันตัว (Defensive Strategy : WT) ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR ด้านการบริหารบุคคลประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1. ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ 2. ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่องและ 3. ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

จากขั้นตอนในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ด้วยตาราง SWOT Matrix แล้วนั้น ขั้นตอนมาผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินงาน ของกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR จัดทำเป็น (ร่าง)

กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ดังมีรายละเอียดในตาราง 4.40 ดังนี้

ตารางที่ (4.40):(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
1.) ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ (Business Involvement Academic Administration toward Excellence)	1.1) ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ (Business Involvement of Integrated School Curriculum Quality Evaluation)	1.1.1) องค์กรธุรกิจเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อสำรวจบริบทสถานศึกษา บริบทชุมชน และวางแผนออกแบบการประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการ 1.1.2) องค์กรธุรกิจสนับสนุนส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมจัดทำคู่มือและแบบฟอร์มการ ประเมินคุณภาพหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ 1.1.3) องค์กรธุรกิจจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแนวทางการประเมินคุณภาพ หลักสูตรสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ 1.1.4) องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการอบรมครูให้มีความเข้าใจในการ ประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการ 1.1.5) องค์กรธุรกิจสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา แบบบูรณาการ 1.1.6) องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำระบบฐานข้อมูลการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา ที่มีประสิทธิภาพและความเป็นเลิศ
	1.2) ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็น เลิศ(Business Involvement of School Curriculum Development towards Excellence)	1.2.1) องค์กรธุรกิจเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อร่วม วางแผนจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่มาตรฐานสากล 1.2.2) องค์กรธุรกิจร่วมกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในการบรรจุหลักสูตรเรื่อง บรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR เข้าไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน 1.2.3) องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาจัดทำคู่มือพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล 1.2.4) องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำข้อมูลสารสนเทศหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นระบบ 1.2.5) องค์กรธุรกิจร่วมทำวิจัยการพัฒนาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิด

		<p>บรรษัทภิบาล</p> <p>1.2.6) องค์การธุรกิจสนับสนุนการจัด ประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา</p>
	<p>1.3) ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Business Involvement of mobilizing resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy)</p>	<p>1.3.1) องค์การธุรกิจสร้างเครือข่าย CSR ในการร่วมวางแผนระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.3.2) องค์การธุรกิจร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอน เช่น วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และงบประมาณ แก่สถานศึกษาโดยสร้างแรงจูงใจด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐได้ตามความเหมาะสม</p> <p>1.3.3) องค์การธุรกิจจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนแก่สถานศึกษาและประชาสัมพันธ์เชิญชวนผ่านสื่อต่าง ๆ</p> <p>1.3.4) องค์การธุรกิจจัดทำหรือคัดสรรสื่อ เอกสาร ตำราเรียน ที่มีคุณภาพระดับสากลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา</p> <p>1.3.5) องค์การธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบรรยาย สัมมนา และการให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.3.6) องค์การธุรกิจและเครือข่าย ร่วมจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาในการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันเด็ก วันปีใหม่ เป็นต้น</p>

ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
2.) ธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา (Business Involvement of Creating Budget Management Networking for the Educational Opportunities)	2.1) ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Business Involvement of Resources mobilization plan for Educational Quality Development)	2.1.1) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายเข้ามาร่วมวางแผนกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา 2.1.2) องค์กรธุรกิจส่งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ให้ความรู้เรื่องวิธีกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2.1.3) องค์กรธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สัมมนา บรรยาย เรื่องการกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา 2.1.4) องค์กรธุรกิจพยายามสร้างแรงจูงใจให้เครือข่ายองค์กรธุรกิจและชุมชนเข้ามาร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา
	2.2) ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน (Business Involvement of students funding)	2.2.1) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายร่วมวางแผนช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา 2.2.2) องค์กรธุรกิจมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความเป็นประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร 2.2.3) องค์กรธุรกิจจัดสรรทุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อเด็กที่ขาดแคลนเรื่องอาหารและลดภาวะทุพโภชนาการที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในสถานศึกษา 2.2.4) องค์กรธุรกิจจัดสรรทุนในรูปแบบของกองทุนกู้ยืม ให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น 2.2.5) องค์กรธุรกิจจัดหางานพิเศษให้นักเรียนที่มีความขาดแคลนแต่มีความประพฤติดี เพื่อรายได้พิเศษระหว่างเรียน 2.2.6) องค์กรธุรกิจจัดทีมงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาด แคลนให้เรียนจบหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 2.2.7) องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฟังบรรยาย การสัมมนา เรื่องการ

		ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร
	2.3)ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ (Business Involvement of databasesystem and Budgeting Management effective)	<p>2.3.1) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายเข้าร่วมประชุมวางแผนการ จัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.2) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายจัดอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ ความรู้เรื่องจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ (Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.3) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาไปดูงานระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.4) องค์กรธุรกิจร่วมเสนอแนะการจัดระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมิน ประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษา(Performance Audit) ให้ สอดคล้องกับหลักการศึกษา</p>

ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
3.) ธุรกิจร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ พัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล (Business Involvement of Extra Curricular Activities Management and Development of Learning Resources to international Standards)	3.1)ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล (Business Involvement of Extra Curricular activities to international standards)	<p>3.1.1) องค์กรธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเครือข่าย CSR ในสถานศึกษา</p> <p>3.1.2) องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น</p> <p>3.1.3) องค์กรธุรกิจสนับสนุนให้พนักงานบริษัทเป็นอาสาสมัคร หรือพี่เลี้ยงจิตอาสาดูแล ช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนหรือดูแลโครงการโรงเรียน</p> <p>3.1.4) องค์กรธุรกิจนำเสนอนวัตกรรมการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนแก่ สถานศึกษา</p> <p>3.1.5) องค์กรธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนร่วมทำกิจกรรม</p> <p>3.1.6) องค์กรธุรกิจสนับสนุนการเรียนรู้โดยทัศนศึกษา ดูงาน ศึกษาดูงาน โดยครู อาจารย์ และนักเรียนต่าง ๆ นอกสถานศึกษา</p> <p>3.1.7) องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมค่ายต่าง ๆ แก่นักเรียน เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์นอก</p>

		<p>สถานศึกษา</p> <p>3.1.8) องค์การธุรกิจจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกอบบรมเตรียมความพร้อมในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ</p> <p>3.1.9) องค์การธุรกิจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเป็นอาสาสมัครร่วมทำกิจกรรม CSR เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมนอกสถานศึกษา</p> <p>3.1.10) องค์การธุรกิจจัดการแข่งขันและประกวดความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>3.1.11) องค์การธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบรรยายหรือสัมมนา ในเรื่องการร่วมการจัดกิจกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.1.12) องค์การธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p>
	<p>3.2) ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business Involvement of Developing of Learning Resources to international Standards)</p>	<p>3.2.1) องค์การธุรกิจและเครือข่าย CSR ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเข้าร่วมประชุมวางแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.2.2) องค์การธุรกิจและเครือข่าย CSR ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา</p> <p>3.2.3) องค์การธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีสื่อ การเรียนการสอนที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพครบวงจร</p> <p>3.2.4) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนงบประมาณในการสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.2.5) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประชุม อบรม สัมมนา บรรยายในเรื่องของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.2.6) องค์การธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น e-mail และ face book</p>

		3.2.7) องค์กรธุรกิจสนับสนุนครูและผู้บริหารในการศึกษาดูงานสถานศึกษาต้นแบบสู่มาตรฐานสากลเพื่อนำมาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล
	3.3) ภารกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่เป็นมาตรฐานสากล (Business Involvement of creating networking with other organizations to develop education system to international standards)	<p>3.3.1) องค์กรธุรกิจสร้างเครือข่ายกับองค์กรธุรกิจอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศอย่างเข้มแข็งร่วมพัฒนาการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.3.2) องค์กรธุรกิจจัดโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาต่าง ๆ และรวบรวมผู้ที่สนใจและผู้สนับสนุนต่าง ๆ ให้เข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา</p> <p>3.3.3) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย นิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ. เพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน</p> <p>3.3.4) องค์กรธุรกิจจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ โฆษณา หรือ หนังสือ วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้บุคคลสนใจเข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา</p>
	3.4) ภารกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล (Business Involvement of Developing support project management education to international standards)	<p>3.4.1) องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษา โดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>3.4.2) องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมฝึกอบรมหรือสอนงาน (Coaching) ในการจัดระบบงานบริหารทั่วไปในทุกด้านให้มีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่สูงที่สุด</p> <p>3.4.3) องค์กรธุรกิจประสานพัฒนาเครือข่ายการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.4) องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และจัดทำสำมะโนผู้เรียนให้เป็นระบบประสิทธิภาพสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.5) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.6) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดการบริการสาธารณะในสถานศึกษาและทั่วไป</p> <p>3.4.7) องค์กรธุรกิจร่วมประชาสัมพันธ์งานและโครงการต่างๆของสถานศึกษาสู่</p>

		<p>สาธารณชน</p> <p>3.4.8) องค์การธุรกิจสนับสนุนการบริหารจัดการงานอนามัยโรงเรียน งานโภชนาการ งานโตดทัศน์อุปกรณ์ และงานห้องสมุด ให้ได้มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.9) องค์การธุรกิจและเครือข่ายจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย การอบรม การจัดนิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ. เพื่อร่วมกันเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสมสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.10) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปศึกษาดูงานและการ ประชุมนานาชาติเรื่องโครงการพัฒนาการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p>
--	--	--

ด้านที่ 4: การบริหารบุคคล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
4.) ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business Involvement of Continuous Teachers Professional Development)	4.1) ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business Involvement of Budgeting Management for Continuous teachers Professional Development)	4.1.1) องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ ร่วมวางแผนจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา 4.1.2) องค์กรธุรกิจและเครือข่ายร่วมจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล 4.1.3) องค์กรธุรกิจร่วมจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาดูงานด้านการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล 4.1.4) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสัมมนาการเสนอผลงานครูระดับชาติ ยกย่องเชิดชูเกียรติ 4.1.5) องค์กรธุรกิจให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี 2 เท่าสำหรับผู้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูและพัฒนาด้านอื่น ๆ แก่สถานศึกษา 4.1.6) องค์กรธุรกิจจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมครูเพื่อเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู 4.1.7) องค์กรธุรกิจจัดสรรงบประมาณในจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากลพร้อมประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่
	4.2) ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business Involvement of Continuous Teachers Professional Development Project)	4.2.1) องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา 4.2.2) องค์กรธุรกิจกระตุ้นให้ครูเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนา ศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีที่หลากหลาย 4.2.3) องค์กรธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล 4.2.4) องค์กรธุรกิจจัดทำโครงการพัฒนาครูมืออาชีพระดับสากล

		<p>โดยเลือกสรรภูมิปัญญาแสวงหาความรู้ใหม่ทั้งในและต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศ</p> <p>4.2.5) องค์การธุรกิจจัดทำคู่มือครูในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.6) องค์การธุรกิจจัดประชาคมครูทั่วประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.7) องค์การธุรกิจส่งเสริมและจัดสรรหาเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างครูผ่านระบบออนไลน์ (Help Desk) เช่น e-mail และ Face book เพื่อพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.8) องค์การธุรกิจจัดค่ายพัฒนาครูแกนนำในความเป็นมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่สัมฤทธิ์ผล</p> <p>4.2.9) องค์การธุรกิจสนับสนุนการศึกษาดูงานรวมทั้งเสนอแนะแหล่ง ศึกษาดูงานและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูมืออาชีพ</p>
	<p>4.3) ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business Involvement of promoting the morale of Professional Teachers Development)</p>	<p>4.3.1) องค์การธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมวางแผนส่งเสริมครูให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.2) องค์การธุรกิจสนับสนุนเงินรางวัล โบนัส เกียรติบัตร ของขวัญ เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีผลงานดีเด่นในด้านต่าง ๆ</p> <p>4.3.3) องค์การธุรกิจสนับสนุนการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ของครูในวาระสำคัญต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ งานวันครู เป็นต้น</p> <p>4.3.4) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนงานพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครู เช่น งานฌาปนกิจศพ ของบิดามารดาครู งานเกษียณอายุราชการครู ฯลฯ.</p> <p>4.3.5) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปทัศนศึกษาดูงานแก่ครูและบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา</p> <p>4.3.6) องค์การธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตครู เช่น การตรวจสุขภาพและตรวจวัดสายตา</p>

		<p>4.3.7) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสวัสดิการครูและสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้ครูตลอดจนได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการซื้อสินค้าและบริการ</p> <p>4.3.8) องค์การธุรกิจสนับสนุนการจัดสัมมนา ฝึกอบรม และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูสู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.9) องค์การธุรกิจจัดโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านวิชาการและการสื่อสารให้แก่ครูภาษาอังกฤษ</p> <p>4.3.10) องค์การธุรกิจมอบเกียรติบัตรที่รับรองคุณภาพโดยองค์กรต่างประเทศในการพัฒนาอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษและติดตั้งตราสัญลักษณ์มาตรฐานในโรงเรียน และสามารถนำไปประชาสัมพันธ์ได้</p> <p>4.3.11) องค์การธุรกิจจัดประชาคมครูภาษาอังกฤษและครูเครือข่ายร่วมกันสร้างแนวทางการปฏิบัติการสอนที่เป็นเลิศ (Best Practice)</p> <p>4.3.12) องค์การธุรกิจมอบสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ครูในการจัดการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.13) องค์การธุรกิจให้ความช่วยเหลือครูในการให้คำปรึกษาผ่านระบบ Online ต่าง ๆ</p>
--	--	---

จากตารางที่ 4.40 พบว่า (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

การจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในครั้งนี้ เมื่อได้ (ร่าง) กลยุทธ์ในเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์ ที่ได้ ด้วยการจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 ท่านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ นักวิชาการ หรือ คณาจารย์ สาขาบริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ โดยจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิ ณ ห้อง 405 ชั้น 4 อาคารประชุมสุข อชาวง อารุง (อาคาร 3) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผลการประชุมได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ(ร่าง)กลยุทธ์ สรุปได้ดังนี้

1. ในด้านกลยุทธ์หลักซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารงานทั่วไป และ 4. ด้านการบริหารบุคคล นั้นผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านมีความเห็นว่าควรเพิ่มคำว่า “มุ่งส่งเสริม” หรือ “มุ่งสนับสนุน” ลงไปในกลยุทธ์หลักด้วย

2. ในด้านกลยุทธ์รองซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกลยุทธ์รองในกลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์ทั้งหมด 13 กลยุทธ์รองนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่า นั้นผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านมีความเห็นว่าควรเพิ่มคำว่า “มุ่งส่งเสริม” หรือ “มุ่งสนับสนุน” ลงไปในกลยุทธ์รองด้วย

3. ในด้านวิธีการดำเนินงาน ทั้งหมด 95 วิธีดำเนินงานนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ผู้วิจัยจัดลำดับการเขียนวิธีการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในทางปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยเข้ามาช่วยบริหารสถานศึกษาหรือเข้ามาเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษา (Educational Partner) ไม่ใช่เพียงแค่เข้ามาส่งเสริมหรือสนับสนุนเท่านั้น

3.2 องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นการทำงานที่มองในภาพใหญ่ องค์กรธุรกิจมีศักยภาพที่จะ

กล้าคิดในเป้าหมายใหญ่ ที่ดูว่ายากและเป็นไปไม่ได้ (Focus on the big picture: Aggressive / Think big)

3.3 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์และการวางแผนการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

3.4 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งเน้นในเรื่องของการแก้ไขปัญหา (Focus on Problems) ที่มีการวางแผนอย่างชัดเจน มุ่งสู่เป้าหมายสำคัญ รู้ว่าอะไรสำคัญที่จะต้องทำ ไม่หลงทาง

3.5 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นการทำงานที่มุ่งสู่ประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Effective & Value)

3.6 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นขั้นตอนการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Focus on impacts) โดยมีการทวนซ้ำว่าสิ่งที่ทำจะมีผลอย่างมีนัยสำคัญที่จะทำให้สิ่งที่ต้องการเกิดขึ้นได้จริงหรือไม่

3.7 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นการทำให้ขั้นตอนการทำงานง่ายต่อการทำตามได้จริง ไม่ซับซ้อน (Simplify Process)

3.8 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นกลไกการทำงานที่ขยายผลได้ทั่วประเทศ และทำตามได้ไม่ยากนัก (Massively Scalable)

3.9 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เน้นการทำงานที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ปฏิบัติ (Inspiration)

3.10 องค์การธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้วยความช่วยเหลือในหลายประเภท เช่น ด้านแหล่งทรัพยากร (Resources) ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน กระบวนการ ฯลฯ ที่ตรงกับสิ่งที่องค์การธุรกิจอยากจะช่วยเหลือ

จากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ(ร่าง)กลยุทธ์จากการร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ทั้งหมดผู้วิจัยได้นำมาปรับแก้ไขปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งได้ ร่างฉบับแก้ไขปรับปรุงใหม่ ดังตารางที่ 4.41 ดังนี้

ตารางที่ (4.41): (ร่างฉบับแก้ไขปรับปรุง) กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท

บริบาล CSR

ด้านที่ 1 : การบริหารวิชาการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
1. ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ (Business involve in academic administration toward excellence)	1.1) ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ (Business involve in integrate school curriculum quality evaluation)	1.1.7) องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อร่วมวางแผนออกแบบการประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการ 1.1.8) องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญร่วมจัดทำคู่มือและแบบฟอร์มการประเมินคุณภาพหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ 1.1.9) องค์กรธุรกิจร่วมจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ 1.1.10) องค์กรธุรกิจร่วมจัดอบรมครูให้มีความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการ 1.1.11) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ 1.1.12) องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำระบบฐานข้อมูลการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและความเป็นเลิศ
	1.2) ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ (Business involve in school curriculum development toward excellence)	1.2.7) องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อร่วมวางแผนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่มาตรฐานสากล 1.2.8) องค์กรธุรกิจร่วมกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในการบรรจุหลักสูตรเรื่องบริษัทบริบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR เข้าไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.2.9) องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาจัดทำคู่มือพัฒนา

		<p>หลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>1.2.10) องค์การธุรกิจร่วมจัดทำข้อมูลสารสนเทศหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นระบบ</p> <p>1.2.11) องค์การธุรกิจร่วม สนับสนุนการทำวิจัยการพัฒนาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล</p> <p>1.2.12) องค์การธุรกิจร่วมจัดประชุม อบรม สัมมนา และการศึกษาดูงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา</p>
	<p>1.3) ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Business involve in mobilize resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy)</p>	<p>1.3.7) องค์การธุรกิจ สร้างภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ในการร่วมวางแผน ระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.3.8) องค์การธุรกิจร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนแก่สถานศึกษาโดยสร้างแรงจูงใจด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐได้ตามความเหมาะสม</p> <p>1.3.9) องค์การธุรกิจ ร่วมจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ช้องกับเรื่องการระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนแก่สถานศึกษาและประชาสัมพันธ์เชิญชวนผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>1.3.10) องค์การธุรกิจร่วมจัดทำหรือคัดสรรสื่อ เอกสาร ตำราเรียน ที่มีคุณภาพระดับสากล เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาห้องสมุดในสถานศึกษา</p> <p>1.3.11) องค์การธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบรรยาย สัมมนา และการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการ สร้างความตระหนัก ถึงเรื่องการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.3.12) องค์การธุรกิจและ ภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาใน เรื่องการระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันเด็ก วันปีใหม่ เป็นต้น</p>

ด้านที่ 2 : การบริหารงบประมาณ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
<p>2. ธุรกิจ/ร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา (Business involve in create budgeting management networking for increasing the educational opportunities)</p>	<p>2.1) ธุรกิจร่วมวางแผนระดับทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา(Business involve in mobilize resources plan for educational quality development)</p>	<p>2.1.5) องค์การธุรกิจและภาคี เครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าร่วมร่วมวางแผนและกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>2.1.6) องค์การธุรกิจและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ร่วมให้ความรู้เรื่องวิธีกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา</p> <p>2.1.7) องค์การธุรกิจร่วมจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สัมมนา บรรยาย เรื่องการกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา</p> <p>2.1.8) องค์การธุรกิจพยายามสร้างแรงจูงใจให้องค์กรธุรกิจภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนเข้ามาร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา</p>
	<p>2.2) ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน (Business involve in mobilize students funding)</p>	<p>2.2.8) องค์การธุรกิจและภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมวางแผนช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>2.2.9) องค์การธุรกิจมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ภาวะประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร</p> <p>2.2.10) องค์การธุรกิจจัดสรรทุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อเด็กที่ขาดแคลนเรื่องอาหารและลดภาวะทุพโภชนาการที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในสถานศึกษา</p> <p>2.2.11) องค์การธุรกิจจัดสรรทุนในรูปแบบของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น</p> <p>2.2.12) องค์การธุรกิจจัดหางานพิเศษให้นักเรียนที่มีความขาดแคลนแต่มีความประพฤติดีเพื่อรายได้พิเศษระหว่างเรียน</p> <p>2.2.13) องค์การธุรกิจจัดทีมงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาด แคลนให้เรียนจบ</p>

		<p>หลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง</p> <p>2.2.14) องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฟังบรรยาย การสัมมนา เรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร</p>
	<p>2.3) ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ (Business involve in databasesystem and budgeting management effective)</p>	<p>2.3.5) องค์กรธุรกิจและภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา เข้าร่วมประชุมวางแผนการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.6) องค์กรธุรกิจจัดอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้เรื่องการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ (Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.7) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาไปดูงานระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องการบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.3.8) องค์กรธุรกิจร่วมเสนอแนะการจัดระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษา (Performance Audit) ให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา</p>

ด้านที่ 3 : การบริหารงานทั่วไป

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
<p>3.) ธุรกิจร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ พัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล (Business involve in extra-curricular activities management and development of learning resources toward international standards)</p>	<p>3.1) ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล (Business involve in extra-curricular activities toward international standards)</p>	<p>3.1.13) องค์กรธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเครือข่าย CSR ในสถานศึกษา</p> <p>3.1.14) องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น</p> <p>3.1.15) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนให้พนักงานบริษัทเป็นอาสาสมัคร หรือพี่เลี้ยงจิตอาสา ดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนหรือดูแลโครงการโรงเรียน</p> <p>3.1.16) องค์กรธุรกิจนำเสนอนวัตกรรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาตรฐานสากลแก่ สถานศึกษา</p> <p>3.1.17) องค์กรธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนร่วมทำกิจกรรม</p> <p>3.1.18) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยการพานักเรียนไปทัศนศึกษา ดูงาน ดูภาพยนตร์ในแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกสถานศึกษา</p> <p>3.1.19) องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมค่ายต่าง ๆ แก่นักเรียน เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์นอก สถานศึกษา</p> <p>3.1.20) องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกอบรมเตรียมความพร้อมในภาวะฉุกเฉิน ต่าง ๆ</p> <p>3.1.21) องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเป็นอาสาสมัครร่วมทำกิจกรรม CSR เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมนอกสถานศึกษา</p> <p>3.1.22) องค์กรธุรกิจจัดการแข่งขันและประกวดความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>3.1.23) องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบรรยายหรือสัมมนา ในเรื่องการ ร่วมการจัดกิจกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา สู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.1.24) องค์กรธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p>

	<p>3.4) ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business involve in develop learning resources toward international standards)</p>	<p>3.2.8) องค์การธุรกิจและเครือข่าย CSR ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมประชุมวางแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>3.2.9) องค์การธุรกิจและภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษาจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา</p> <p>3.2.10) องค์การธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีสื่อ การเรียนการสอนที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพครบวงจร</p> <p>3.2.11) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนงบประมาณในการสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>3.2.12) องค์การธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประชุม อบรม สัมมนา บรรยายในเรื่องของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>3.2.13) องค์การธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น e-mail และ face book</p> <p>3.2.14) องค์การธุรกิจสนับสนุนครูและผู้บริหารในการศึกษาดูงานสถานศึกษาต้นแบบสู่มาตรฐานสากลเพื่อนำมาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล</p>
	<p>3.5) ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business involve in create networking with other organizations to develop education system toward international standards)</p>	<p>3.3.5) องค์การธุรกิจสร้างภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศอย่างเข้มแข็งร่วมพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>3.3.6) องค์การธุรกิจจัดโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาต่าง ๆ และรวบรวมผู้ที่สนใจและผู้สนับสนุนต่าง ๆ ให้เข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา</p> <p>3.3.7) องค์การธุรกิจและภาคี เครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา จัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย นิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ เพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน</p>

		3.3.8) องค์กรธุรกิจจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ โฆษณา หรือ หนังสือ วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้บุคคลที่สนใจเข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา
	3.4) ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล (Business involve in develop the support project management education toward international standards)	<p>3.4.11) องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษา โดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>3.4.12) องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมฝึกอบรมหรือสอนงาน (Coaching) ในการจัดระบบงานบริหารทั่วไปในทุกด้านให้มีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่สูงที่สุด</p> <p>3.4.13) องค์กรธุรกิจประสานพัฒนาภาคี เครือข่ายและหุ้นส่วนทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.14) องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และจัดทำสำมะโนผู้เรียนให้เป็นระบบประสิทธิภาพสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.15) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.16) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดการบริการสาธารณะในสถานศึกษาและทั่วไป</p> <p>3.4.17) องค์กรธุรกิจร่วมประชาสัมพันธ์งานและโครงการต่างๆของสถานศึกษาสู่สาธารณชน</p> <p>3.4.18) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการงานอนามัยโรงเรียน งานโภชนาการ งานโสตทัศนอุปกรณ์ และงานห้องสมุด ให้ได้มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.19) องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย การอบรม การจัดนิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ. เพื่อร่วมกันเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสมสู่มาตรฐานสากล</p> <p>3.4.20) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปศึกษาดูงานและการ ประชุมนานาชาติเรื่องโครงการพัฒนาการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p>

ด้านที่ 4 : การบริหารบุคคล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินงาน
<p>4.) ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involve in continued teachers professional development)</p>	<p>4.1) ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business involve in budgeting management for continuous teachers professional development)</p>	<p>4.1.8) องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ร่วมวางแผนจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>4.1.9) องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.1.10) องค์กรธุรกิจร่วมจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาคุณานด้านการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.1.11) องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสัมมนาการเสวนาผลงานครูระดับชาติ ยกย่องเชิดชูเกียรติ</p> <p>4.1.12) องค์กรธุรกิจให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี 2 เท่าสำหรับผู้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูและพัฒนาด้านอื่น ๆ แก่สถานศึกษา</p> <p>4.1.13) องค์กรธุรกิจจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมครูเพื่อเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู</p> <p>4.1.14) องค์กรธุรกิจจัดสรรงบประมาณในจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากลพร้อมประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่</p>
	<p>4.4) ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involve in continuous teachers professional development Project)</p>	<p>4.2.1) องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>4.2.2) องค์กรธุรกิจกระตุ้นให้ครูเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนา ศักยภาพอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีที่หลากหลาย</p> <p>4.2.3) องค์กรธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.4) องค์กรธุรกิจจัดทำโครงการพัฒนาครูมืออาชีพระดับสากล</p>

		<p>โดยเลือกสรรภูมิปัญญาแสวงหาความรู้ใหม่ทั้งในและต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศ</p> <p>4.2.5) องค์การธุรกิจจัดทำคู่มือครูในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.6) องค์การธุรกิจจัดประชาคมครูทั่วประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.7) องค์การธุรกิจส่งเสริมและจัดสรรหาเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างครูผ่านระบบออนไลน์ (Help Desk) เช่น e-mail และ Face book เพื่อพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล</p> <p>4.2.8) องค์การธุรกิจจัดค่ายพัฒนาครูแกนนำในความเป็นมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่สัมฤทธิ์ผล</p> <p>4.2.9) องค์การธุรกิจสนับสนุนการศึกษาของนักเรียน ครู และผู้บริหารดูงานรวมทั้งเสนอแนะแหล่ง ศึกษาดูงานและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูมืออาชีพ</p>
	<p>4.5) ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business involve in promote the morale of professional teachers development)</p>	<p>4.3.14) องค์การธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาช่วยวางแผนส่งเสริมครูให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.15) องค์การธุรกิจสนับสนุนเงินรางวัล โบนัส เกียรติบัตร ของขวัญ เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีผลงานดีเด่นในด้านต่าง ๆ</p> <p>4.3.16) องค์การธุรกิจสนับสนุนการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ของครูในวาระสำคัญต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ งานวันครู เป็นต้น</p> <p>4.3.17) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนงานพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูเช่น งานฌาปนกิจศพ ของบิดามารดาครู งานเกษียณอายุราชการครู ฯลฯ.</p> <p>4.3.18) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปทัศนศึกษาดูงานแก่ครูและบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา</p> <p>4.3.19) องค์การธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตครู เช่น การตรวจสุขภาพและตรวจวัดสายตา</p>

		<p>4.3.20) องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสวัสดิการครูและสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้ครูตลอดจนได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการซื้อสินค้าและบริการ</p> <p>4.3.21) องค์การธุรกิจสนับสนุนการจัดสัมมนา ฝึกอบรม และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูสู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.22) องค์การธุรกิจจัดโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านวิชาการและการสื่อสารให้แก่ครูภาษาอังกฤษ</p> <p>4.3.23) องค์การธุรกิจมอบเกียรติบัตรที่รับรองคุณภาพโดยองค์กรต่างประเทศในการพัฒนาอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษและติดตั้งตราสัญลักษณ์มาตรฐานในโรงเรียน และสามารถนำไปประชาสัมพันธ์ได้</p> <p>4.3.24) องค์การธุรกิจจัดประชาคมครูภาษาอังกฤษและครูเครือข่ายร่วมกันสร้างแนวทางการปฏิบัติการสอนที่เป็นเลิศ (Best Practice)</p> <p>4.3.25) องค์การธุรกิจมอบสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ครูในการจัดการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล</p> <p>4.3.26) องค์การธุรกิจให้ความช่วยเหลือครูในการให้คำปรึกษาผ่านระบบ Online ต่าง ๆ</p>
--	--	--

จากตารางที่ 4.41 (ร่างฉบับแก้ไขปรับปรุง) พบว่ากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริม การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในการนำเสนอกลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริม การมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลCSR ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงาน ได้แก่ กลยุทธ์หลักที่ 1. ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ (Business involvement to academic administration toward excellence)ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง คือ 1.1 ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ(Business involvement to integrate school curriculum quality evaluation) 1.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ(Business involvement to school curriculum development toward excellence) 1.3 ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากร ในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Business involvement to mobilize resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy) กลยุทธ์หลักที่ 2.ธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา (Business involvement to create budgeting management networking for increasing the educational opportunities) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง คือ 2.1 ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Business involvement to mobilize resources plan for educational quality development) 2.2ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน (Business involvement to mobilize students funding) 2.3 ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ (Business involvement to databasesystem and budgeting management effective)กลยุทธ์หลักที่ 3.ธุรกิจร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล (Business involvement to extra-curricular activities management and development of learning resources toward international standards) ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์รอง คือ 3.1ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Businessinvolvement to extra-curricular activities toward international standards)3.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business involvement to develop learning resources toward international standards) 3.3 ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Businessinvolvement to create networking with other organizations to develop Education system toward international standards) 3.4) ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล(Business involvement to

develop the support project management education toward international standards) และกลยุทธ์หลักที่ 4 ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involvement to continuous teachers professional development) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง คือ 4.1 ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business involvement to budgeting management for continuous teachers professional development) 4.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involvement to continuous teachers professional development Project) และ 4.3 ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business involvement to promote the morale of professional teachers development)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาของ กระบวนการการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

2. เพื่อศึกษา จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR วิเคราะห์ผลข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสำรวจ ที่เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในพื้นที่มาตรฐานสากล ทั่วประเทศ จำนวน 162 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ (Mean หรือ $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) ในรูปของตารางและความเรียงโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษา สภาพกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ซึ่งผลจากการวิเคราะห์สภาพกระบวนการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มีดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อพิจารณาในภาพรวมสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในปัจจุบัน เปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ทุกด้านอยู่ในระดับน้อยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดแรกคือ

การมีส่วนร่วมในการบริหารด้านวิชาการ รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการบริหารด้านงบประมาณ การบริหารดำเนินงานทั่วไป และ การบริหารด้านบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

1.2 สภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ ด้านสูงสุดอันดับแรก คือการมีส่วนร่วมในการบริหารด้านวิชาการเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มากที่สุดอันดับแรก อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการวิจัยด้านการบริหารและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการอยู่ในระดับน้อยมาก

1.3 สภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า ด้าน รองลงมา คือการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงบประมาณ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษามากที่สุดอันดับแรกอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด

1.4 สภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า ด้าน รองลงมา คือการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงานทั่วไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าองค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา มากที่สุดอยู่ในระดับน้อยมาก รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก

1.5 สภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า ด้าน รองลงมา คือการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงานบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าองค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องมากที่สุดอยู่ใน

ระดับน้อยมาก รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับน้อยมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนบุคลากรในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผลการศึกษาปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR วิเคราะห์ผลข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสำรวจ ที่เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล ทั่วประเทศ จำนวน 162 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ (Mean หรือ $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) ในรูปของตารางและความเรียงโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เมื่อพิจารณาในภาพรวมปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั่วประเทศ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุดทั่วประเทศของปัญหาในแต่ละด้าน พบว่าด้านที่ปัญหาสูงสุดอันดับแรกคือ ด้านการบริหารวิชาการ รองลงมาคือ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป และ ด้านการบริหารบุคคล ตามลำดับ โดยมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยมาก ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.2 ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วประเทศ ด้านสูงสุดอันดับแรกคือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดพบว่าการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษามีปัญหามากที่สุด เป็นอันดับ แรกอยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก รองลงมา คือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด

2.3 ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วประเทศ ด้านรองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการบริหารด้านงบประมาณเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความ

ขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร ปัญหามากที่สุดอันดับแรกอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุดรองลงมา คือ องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับติดตามสถานศึกษาในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด

2.4 ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วประเทศ ด้านรองลงมาคือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงานทั่วไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดพบว่าองค์การธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด รองลงมา คือองค์การธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และองค์การธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด

2.5 ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วประเทศ ด้านรองลงมาคือ ปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารบุคคลพบว่า องค์การธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา ปัญหามากที่สุดอันดับ แรก อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด รองลงมา คือองค์การธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนในการเสริมสร้างวินัยและจรรยาบรรณของบุคลากรในสถานศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด

3. ผลการศึกษา ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล ทั่วประเทศจำนวน 162 โรงเรียน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ (Mean หรือ $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) ในรูปของตารางและความเรียงโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานทั่วประเทศ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคและทั่วประเทศ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย สูงสุดที่มีผลต่อการตัดสินใจ อันดับแรกคือ การสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ให้แก่องค์การธุรกิจ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง รองลงมา

คือเป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจเป็นผู้เริ่มเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง

4. ผลการศึกษาปัจจัย อุปสรรคต่อ การตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการ ไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลทั่วประเทศจำนวน 162 โรงเรียน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ (Mean หรือ $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) ในรูปของตารางและความเรียงโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการ ไม่เข้าร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ จำแนกตามรายชื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศ พบว่า อันดับแรกคือ องค์กรธุรกิจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง รองลงมา การประสานงานระหว่างองค์กร ธุรกิจ กับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลขาดความต่อเนื่อง และขาดผู้ประสานงาน อยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวางนโยบายของโรงเรียน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาลยังไม่ชัดเจนอยู่ในระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

1. ผลการศึกษาการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจ ในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เพื่อกำหนดกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ จากผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล ด้วยแบบสอบถาม 162 โรงเรียนทั่วประเทศและการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากล จำนวน 4 ภาคทั่วประเทศ จำนวน 4 คน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำที่ให้การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล จำนวน 5 แห่ง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำเสนอข้อมูลด้วย

ค่าเฉลี่ยร้อยละ (Mean หรือ $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) ในรูปของตารางและการวิเคราะห์ ห้า จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ด้วยเทคนิค SWOT Analysis และกำหนดกลยุทธ์ด้วยตาราง TOWS Matrix ผลจากการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจ ในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป และด้านการบริหารบุคคล ผลจากการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการบริหารวิชาการ

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษาความต้องการของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อยมาก
5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการ กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจสร้างภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษามองเห็นปัญหาและมีความต้องการและยินดีที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของประเทศเจ้าของธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล
3. มีนโยบายด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐบาลได้ในการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ได้ตามความเหมาะสม
4. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR
5. กระแสนิยมการทำบรรษัทภิบาล CSR เพื่อสร้างชื่อเสียง และภาพลักษณ์ (Brand Image) ให้แก่องค์กรธุรกิจ
6. องค์กรธุรกิจมีองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ต้องการความช่วยเหลือนั้น
7. องค์กรธุรกิจมีประเภทของความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่พร้อมที่จะช่วยเหลือสถานศึกษาได้อย่างครบวงจร

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. การปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่มาตรฐานสากล (World Class) ที่ต้องพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด
2. ภาวะการแข่งขันด้านการศึกษาที่มีภาวะแข่งขันกันสูง ทำให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีการพัฒนาด้านการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพพร้อมเผชิญกับการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ
3. การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำให้ต้องปรับตัวและสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถแข่งขันได้

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา

2. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมวางแผนการจัดตั้งและใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา
4. องค์การธุรกิจร่วมวางแผนการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษา
5. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหาร งบประมาณ ให้มีความชัดเจน

6. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยมาก
2. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก
3. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก
4. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อจัดการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับน้อยมาก
5. องค์การธุรกิจมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี อยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์การธุรกิจมีงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอในการช่วยเหลือสถานศึกษา
2. องค์การธุรกิจมีความมุ่งมั่นที่เน้นผลสัมฤทธิ์ และคุ้นเคยกับการวางแผนงบประมาณให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการในเวลาที่ไม่ยาวนานนักภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด
3. องค์การธุรกิจมีบุคคลากรที่จะไปให้ความรู้และพัฒนาการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. องค์การธุรกิจ มีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ที่พร้อมจะสนับสนุนและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในด้านการบริหารงบประมาณได้

5. องค์กรธุรกิจมีเทคโนโลยีที่จะเอื้อต่อการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. กระแสโลกาภิวัตน์และความเป็นนานาชาติส่งผลให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องเร่งพัฒนาตนเองสู่ความเป็นสากล
2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการบริหารจัดการด้านงบประมาณ ทำให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงาน
3. สภาพการแข่งขันในการเรียนในปัจจุบันประกอบกับความผิดเคื่องทางเศรษฐกิจในครอบครัวของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอในการเรียนของนักเรียนให้เรียนจบครบหลักสูตร

1.3 ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม
4. องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการประจำปี
5. องค์กรธุรกิจ ร่วมกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา
6. องค์กรธุรกิจพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติการประจำปี

จุดอ่อน (Weakness)

1. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก
2. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก
3. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก
4. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมจัดทำแผนการพัฒนาการศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

5. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยมาก

6. องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจมีบุคลากรในบริษัทที่อาสาสมัครเข้ามาร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง
2. องค์กรธุรกิจมีโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการร่วมทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ
3. องค์กรธุรกิจมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. องค์กรธุรกิจแสวงหาภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ให้เข้ามาร่วมช่วยในการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปให้สู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. งบประมาณในการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาที่ได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอต่อการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม
2. ความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันที่สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานบริหารงานทั่วไปได้อย่างเหมาะสม
3. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้นในปัจจุบันที่สถานศึกษา ยังไม่ได้ำนานวัตกรรมใหม่หรือมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่ที่น่าสนใจมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเท่าที่ควร
4. ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่มีศักยภาพในด้านการพัฒนาระบบงานด้านการบริหารงานทั่วไปที่สูงกว่าบุคลากรภายในสถานศึกษา

1.4 ด้านการบริหารบุคคล

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
2. องค์กรธุรกิจจัดทำโครงการต่าง ๆ ร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
3. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง
4. องค์กรธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาครูมืออาชีพ

จุดอ่อน (Weakness)

1. ครูยังขาดความเป็นมืออาชีพ
2. ครูยังขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ
3. งบประมาณในการพัฒนาครูมืออาชีพยังไม่เพียงพอ

โอกาส (Opportunities)

1. องค์กรธุรกิจมีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการที่จะเข้ามาร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
2. องค์กรธุรกิจมีงบประมาณที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
3. องค์กรธุรกิจการคิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
4. องค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพที่สามารถสร้างกลไกที่ต่อเนื่องระยะยาวที่ทำให้เกิดความร่วมมือได้ง่ายขึ้น
5. องค์กรธุรกิจมีการแสวงหาหุ้นส่วนทางการศึกษา ที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสนใจอยากหาทางแก้ปัญหาในการพัฒนาครูและบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. ภาวะการณ้แข่งขันทางด้านการศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเน้นให้มีการพัฒนาครูมืออาชีพ
2. งบประมาณในการพัฒนาครูจากรัฐมาเพียงพอต่อการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างต่อเนื่อง
3. ภาคีเครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษาไม่เข้มแข็งพอที่จะเข้ามาร่วมช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาครูได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพที่ต่อเนื่อง

2. ผลการนำเสนอกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSRจากการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ(ร่าง)กลยุทธ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิในการร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก และ 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงานได้แก่

กลยุทธ์หลักที่ 1 : ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ(Business involve in academic administration toward excellence)

กลยุทธ์รองที่ 1.1 : ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ(Business involve in integrated school curriculum quality evaluation)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อ ร่วมวางแผนออกแบบการประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการ
2. องค์กร ธุรกิจ ส่งผู้เชี่ยวชาญร่วมจัดทำคู่มือและแบบฟอร์มการประเมินคุณภาพหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ
3. องค์กรธุรกิจร่วมจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ
4. องค์กรธุรกิจร่วมจัดอบรมครูให้มีความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการ
5. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ
- 6.)องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำระบบฐานข้อมูลการประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและความเป็นเลิศ

กลยุทธ์รองที่1.2 : ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ (Business involve in school curriculum development toward excellence)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อร่วมวางแผนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่มาตรฐานสากล
- 2.องค์กรธุรกิจร่วมกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในการบรรจุหลักสูตรเรื่องบรรษัทภิบาลหรือความรับผิดชอบต่อสังคม CSR เข้าไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาร่วมจัดทำคู่มือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล
4. องค์กรธุรกิจร่วมจัดทำข้อมูลสารสนเทศหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นระบบ

5. องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการทำวิจัยการพัฒนาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล

6. องค์การธุรกิจร่วมจัดประชุม อบรม สัมมนา และการศึกษาดูงานในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

กลยุทธ์รองที่ 1.3: ธุรกิจร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง(Business involve in mobilize resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์การธุรกิจ สร้างภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ในการร่วมวางแผนระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. องค์การธุรกิจร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ในการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนแก่สถานศึกษาโดยสร้างแรงจูงใจด้านการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีจากรัฐได้ตามความเหมาะสม

3. องค์การธุรกิจ ร่วมจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนแก่สถานศึกษาและประชาสัมพันธ์เชิญชวนผ่านสื่อต่าง ๆ

4. องค์การธุรกิจร่วมจัดทำหรือคัดสรรสื่อ เอกสาร ตำราเรียน ที่มีคุณภาพระดับสากลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาห้องสมุดในสถานศึกษา

5. องค์การธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบรรยาย สัมมนา และการให้ความรู้ความเข้าใจ ในการ สร้างความตระหนัก ถึงเรื่องการร่วมระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

6. องค์การธุรกิจและ ภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาในเรื่องการระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันเด็ก วันปีใหม่ เป็นต้น

กลยุทธ์หลักที่ 2 : ธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา(Business involve in create budgeting management networking for increasing the educational opportunities)

กลยุทธ์รองที่ 2.1: ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(Business involve in mobilize resources plan for educational quality development)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจและภาคี เครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าร่วมวางแผนและกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
2. องค์กรธุรกิจส่งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ร่วมให้ความรู้เรื่องวิธีกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3. องค์กรธุรกิจร่วมจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สัมมนา บรรยาย เรื่องการกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา
4. องค์กรธุรกิจพยายามสร้างแรงจูงใจให้องค์กรธุรกิจ ภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชนเข้ามาร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา

กลยุทธ์รองที่ 2.2 : ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน(Business involve in mobilize students funding)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจและ ภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมวางแผนช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
2. องค์กรธุรกิจมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร
3. องค์กรธุรกิจจัดสรรทุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อเด็กที่ขาดแคลนเรื่องอาหารและลดภาวะทุพโภชนาการที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในสถานศึกษา
4. องค์กรธุรกิจจัดสรรทุนในรูปแบบของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น
5. องค์กรธุรกิจจัดหางานพิเศษให้นักเรียนที่มีความขาดแคลนแต่มีความประพฤติดี เพื่อรายได้พิเศษระหว่างเรียน
6. องค์กรธุรกิจจัดทีมงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาด แคลนให้เรียนจบหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

7. องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฟังบรรยาย การสัมมนา เรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร

กลยุทธ์รองที่ 2.3 : ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ(Business involve in databasesystem and budgeting management effective)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจและภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา เข้าร่วมประชุมวางแผน การจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ
2. องค์กรธุรกิจจัดอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้เรื่องการ จัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ (Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ
3. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาไปดูงานระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การบริหารงบประมาณ(Budgeting Management) ที่มีประสิทธิภาพ
4. องค์กรธุรกิจร่วมเสนอแนะการจัดระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมิน ประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษา (Performance Audit) ให้สอดคล้องกับ หลักการศึกษา

กลยุทธ์หลักที่ 3 :ธุรกิจร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่ มาตรฐานสากล(Business involve in extra-curricular activities management and development of learning resources toward international standards)

กลยุทธ์รองที่ 3.1: ธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น มาตรฐานสากล(Businessinvolve in extra-curricular activities toward international standards)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเครือข่าย CSR ในสถานศึกษา
2. องค์กรธุรกิจ ร่วมจัดทำกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น วันปีใหม่ วัน สงกรานต์ เป็นต้น
3. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนให้พนักงานบริษัทเป็นอาสาสมัคร หรือพี่เลี้ยงจิตอาสาดูแล ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียนหรือดูแลโครงการโรงเรียน
4. องค์กรธุรกิจนำเสนอแนวคิดกรรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่สถานศึกษา

5. องค์กรธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนร่วมทำกิจกรรม
6. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยการพานักเรียนไปทัศนศึกษา ดูงาน ดูภาพยนตร์ ในแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกสถานศึกษา
7. องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมค่ายต่าง ๆ แก่นักเรียน เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์นอกสถานศึกษา
8. องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกอบรมเตรียมความพร้อมในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ
9. องค์กรธุรกิจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเป็นอาสาสมัครร่วมทำกิจกรรม CSR เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมนอกสถานศึกษา
10. องค์กรธุรกิจจัดการแข่งขันและประกวดความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
11. องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบรรยายหรือสัมมนา ในเรื่องการร่วมการจัดกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล
12. องค์กรธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล

**กลยุทธ์รองที่ 3.2 : ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็น
มาตรฐานสากล (Business involve in develop learning
resources toward international standards)**

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจและเครือข่าย CSR ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมประชุมวางแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
2. องค์กรธุรกิจและภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา
3. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพครบวงจร
4. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนงบประมาณในการสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
5. องค์กรธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประชุม อบรม สัมมนา บรรยายในเรื่องของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

6. องค์กรธุรกิจจัดตั้งประชาคมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น e-mail และ face book

7. องค์กรธุรกิจสนับสนุนครูและผู้บริหารในการศึกษาดูงานสถานศึกษาต้นแบบสู่มาตรฐานสากลเพื่อนำมาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

กลยุทธ์รองที่ 3.3 :ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Businessinvolve in create networking with other organizations to develop education system towardinternational standards)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจสร้างภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศอย่างเข้มแข็งร่วมพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

2. องค์กรธุรกิจจัดโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาต่าง ๆ และรวบรวมผู้ที่สนใจและผู้สนับสนุนต่าง ๆ ให้เข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา

3. องค์กรธุรกิจและภาคี เครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา จัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย นิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ. เพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน

4. องค์กรธุรกิจจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ โฆษณา หรือ หนังสือ วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา เพื่อให้บุคคลที่สนใจเข้ามาร่วมพัฒนาการจัดการศึกษา

กลยุทธ์รองที่ 3.4 : ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล(Business involve in develop the support project management education toward international standards)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจร่วมวางแผนเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษา โดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา

2.องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมฝึกอบรมหรือสอนงาน (Coaching) ในการจัดระบบงานบริหารทั่วไปในทุกด้านให้มีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่สูงสุด

3. องค์กรธุรกิจประสานพัฒนาภาคี เครือข่ายและหุ้นส่วนทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล
4. องค์กรธุรกิจร่วมพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และจัดทำสำมะโนผู้เรียนให้เป็นระบบประสิทธิภาพสู่มาตรฐานสากล
5. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล
6. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดการบริการสาธารณะในสถานศึกษาและทั่วไป
7. องค์กรธุรกิจร่วมประชาสัมพันธ์งานและโครงการต่าง ๆ ของสถานศึกษาสู่สาธารณชน
8. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการงานอนามัยโรงเรียน งานโภชนาการ งานสัตหัตถุภัณฑ์ และงานห้องสมุด ให้ได้มาตรฐานสากล
9. องค์กรธุรกิจจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดสัมมนา การบรรยาย การอบรม การจัดนิทรรศการ มหกรรมวิชาการ ฯลฯ. เพื่อร่วมกันเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสมสู่มาตรฐานสากล
10. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปศึกษาดูงานและการ ประชุมนานาชาติเรื่องโครงการพัฒนาการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์หลักที่ 4 : ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง

(Business involve in continuous teacher's professional development)

กลยุทธ์รองที่ 4.1 : ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ (Business involve in budgeting management for continuous teachers professional development)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ร่วมวางแผนจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
2. องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล
3. องค์กรธุรกิจร่วมจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาดูงานด้านการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล

4. องค์การธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสัมมนาการเสนอผลงานครูระดับชาติ ยกย่องเชิดชูเกียรติ
5. องค์การธุรกิจให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี 2 เท่าสำหรับผู้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูและพัฒนาด้านอื่น ๆ แก่สถานศึกษา
6. องค์การธุรกิจจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมครูเพื่อเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู
7. องค์การธุรกิจจัดสรรงบประมาณในจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพพระระดับสากลพร้อมประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่

กลยุทธ์รองที่ 4.2 : ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involve in continuous teachers professional development Project)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์การธุรกิจร่วมวางแผนการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพโดยร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
2. องค์การธุรกิจกระตุ้นให้ครูเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนา ศักยภาพอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีที่หลากหลาย
3. องค์การธุรกิจจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพพระระดับสากล
4. องค์การธุรกิจจัดทำโครงการพัฒนาครูมืออาชีพพระระดับสากลโดยเลือกสรรภูมิปัญญา แสวงหาความรู้ใหม่ทั้งในและต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศ
5. องค์การธุรกิจจัดทำคู่มือครูในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเป็นมืออาชีพพระระดับสากล
6. องค์การธุรกิจจัดประชามคมครูทั่วประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพพระระดับสากล
7. องค์การธุรกิจส่งเสริมและจัดสรรหาเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างครูผ่านระบบออนไลน์ (Help Desk) เช่น e-mail และ Face book เพื่อพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพพระระดับสากล

8. องค์กรธุรกิจจัดค่ายพัฒนาครูแกนนำในความเป็นมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่สัมฤทธิ์ผล

9. องค์กรธุรกิจสนับสนุนการศึกษา ของนักเรียน ครู และผู้บริหาร ดูงานรวมทั้งเสนอแนะแหล่ง ศึกษาดูงานและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูมืออาชีพ

กลยุทธ์รองที่ 4.3 : ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

(Businessinvolve in promote the morale of professional teachers development)

วิธีการดำเนินงาน

1. องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมวางแผนส่งเสริมครูให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษามาตรฐานสากล
2. องค์กรธุรกิจสนับสนุนเงินรางวัล โบนัส เกียรติบัตร ของขวัญ เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีผลงานดีเด่นในด้านต่าง ๆ
3. องค์กรธุรกิจสนับสนุนการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ของครูในวาระสำคัญต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ งานวันครู เป็นต้น
4. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนงานพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูเช่น งานสถาปนากิจศพของบิดามารดาครู งานเกษียณอายุราชการครู ฯลฯ.
5. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการไปทัศนศึกษาดูงานแก่ครูและบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา
6. องค์กรธุรกิจจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตครู เช่น การตรวจสุขภาพและตรวจวัดสายตา
7. องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนการจัดสวัสดิการครูและสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้ครูตลอดจนได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการซื้อสินค้าและบริการ
8. องค์กรธุรกิจสนับสนุนการจัดสัมมนา ฝึกอบรม และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูสู่มาตรฐานสากล
9. องค์กรธุรกิจจัดโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านวิชาการและการสื่อสารให้แก่ครูภาษาอังกฤษ
10. องค์กรธุรกิจมอบเกียรติบัตรที่รับรองคุณภาพโดยองค์กรต่างประเทศในการพัฒนาอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษและติดตั้งตราสัญลักษณ์มาตรฐานในโรงเรียน และสามารถนำไปประชาสัมพันธ์ได้

11. องค์กรธุรกิจจัดประชาคมครูภาษาอังกฤษและครูเครือข่ายร่วมกันสร้างแนวทางการปฏิบัติการสอนที่เป็นเลิศ (Best Practice)
12. องค์กรธุรกิจมอบสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ครูในการจัดการเรียนรู้ผู้มาตรฐานสากล
13. องค์กรธุรกิจให้ความช่วยเหลือครูในการให้คำปรึกษาผ่านระบบ Online ต่าง ๆ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยใน 3 ประเด็น คือ 1.สภาพและปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR 2. จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และ 3.กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ทั้งนี้ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ด้านสภาพของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRตามลำดับการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารทั่วไป และ 4. ด้านการบริหารบุคคลดังนี้

1.1 การบริหารวิชาการ สภาพปัจจุบันของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRด้านการบริหารวิชาการพบว่า องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR มากที่สุดอันดับแรก อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า ต้องมีการเร่งพัฒนาให้มีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันองค์กรธุรกิจได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่อยู่ในระดับไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องมาจากความร่วมมือในการจัดการหาอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน จะเกิดเพียงเฉพาะ

องค์กรธุรกิจที่ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะองค์กรธุรกิจที่มีสินค้าและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น องค์กรธุรกิจที่จัดจำหน่ายหนังสือ อุปกรณ์การเรียน ชุดนักเรียน คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ก็จะมีโอกาสบริจาคสินค้าในบริษัทให้แก่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้สะดวก ก็จะนำสินค้าและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ มามอบให้แก่สถานศึกษาได้โดยตรง แต่ถ้าเป็นองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ก็จะมีเพียงบางส่วนที่เห็นความสำคัญของการมอบอุปกรณ์ การเรียนการสอนให้แก่สถานศึกษา ก็จะดำเนินการจัดหามอบให้แก่สถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของแต่ละทางองค์กรธุรกิจที่สอดคล้องกับแนวคิดบรรษัทภิบาล แต่ทั้งนี้ทางสถานศึกษาก็จะได้รับไม่มากนัก หรือต่อเนืองหากสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไม่มีการดำเนินการใด ๆ ที่แสดงความประสงค์จะให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารองค์กรธุรกิจต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล โดยผู้นำทั้งสองต้องมีวิสัยทัศน์ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ถ้าผู้บริหารองค์กรธุรกิจและผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดในการเริ่มต้นความคิดอันจะไม่ก่อให้เกิดความร่วมมือต่าง ๆ ระหว่างองค์กรธุรกิจเอกชนกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการร่วมมือกันในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เพราะหากวิสัยทัศน์ของผู้นำของทั้งสองฝ่ายไม่มีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ก็จะไม่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มที่จะดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งภายในสถานศึกษาและภายในองค์กรธุรกิจเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงก็จะพยายามคิดวางแผนเพื่อหาวิธีการในการดำเนินงานภายในสถานศึกษาของตนอันจะนำมาซึ่งความร่วมมือในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสถานศึกษาที่ได้รับการช่วยเหลือจากองค์กรธุรกิจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในทำนองเดียวกันองค์กรธุรกิจใด ๆ ที่มีผู้บริหารองค์กรที่ไม่มีความวิสัยทัศน์ผู้นำการเปลี่ยนแปลงก็จะไม่มีการริเริ่มดำเนินการใด ๆ ในองค์กรให้เข้าไปมีส่วนร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลเลย ที่สอดคล้องกับ สอนง สุภาสัย (2545) ที่กล่าวว่า ผู้นำคุณภาพจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไปสู่ความคิดสร้างสรรค์แบบใหม่ ๆ ความคิดที่ออกนอกกรอบหรือกฎเกณฑ์เดิม เพื่อประยุกต์ให้เกิดความก้าวหน้า อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ กล่าวว่า “การแก้ปัญหาในเรื่องเดิม จะต้องใช้วิธีการใหม่เท่านั้นจึงจะประสบผลสำเร็จ ถ้าเรายังมัวอยู่อยู่กับปัญหาเดิม ๆ โดยไม่เปลี่ยนแปลงโดยไม่เปลี่ยนแปลงวิธีการมีแต่จะสะสมปัญหาไปเรื่อย ๆ เหมือนดินพอกหางหมู ในที่สุดก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง การเปลี่ยนแปลงจึงต้องอาศัยผู้นำที่มีความกล้าหาญและอาศัยความเสี่ยง เพราะผู้บริหารกลัวในเรื่องกลัวในการเปลี่ยนแปลง เพราะกลัวเสียผลประโยชน์

และการปฏิบัติงานที่จะเกิดความยุ่งยากขึ้น ซึ่งอาจจะกระทบกับหน้าที่การงานซึ่งผู้นำจะต้องวางแผนระยะยาว เพื่อแก้ปัญหาในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงลงไป เพื่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด ผู้นำคุณภาพจึงต้องมีเป้าหมายในการพัฒนา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Lerner centered) โดยมีการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง และสามารถทัดเทียมสากลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การบริหารงบประมาณ สภาพปัจจุบันของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRด้านการบริหารงบประมาณ พบว่าการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงบประมาณเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดพบว่า องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษามากที่สุดอันดับแรกอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันองค์กรธุรกิจให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกำกับ ติดตามสถานศึกษา ใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากองค์กรธุรกิจได้สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ แก่สถานศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและความประหยัด ทั้งของสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ร่วมกัน องค์กรธุรกิจจึงต้องมีการดำเนินการร่วมกับ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ด้วยการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อ ร่วมวางแผน กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณอันจะเกิดผลสัมฤทธิ์ สูงสุด ซึ่งประโยชน์จากการตรวจสอบด้านการกำกับติดตามสถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา เพราะนอกเหนือจากนำผลการตรวจสอบรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐแล้ว ยังมีการนำผลการตรวจสอบนี้เผยแพร่และเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และสาธารณชนทั่วไป เพื่อแสดงถึงความเชื่อมั่นในการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบของหน่วยงาน และการสะท้อนถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ความรับผิดชอบต่อผลงาน ความซื่อสัตย์และการมีธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานรวมทั้งสะท้อนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณางบประมาณที่องค์กรธุรกิจให้แก่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะต่อไป รวมทั้งยังเป็นข้อมูลที่สำคัญในการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรธุรกิจในด้านบรรษัทภิบาลด้านการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ที่สอดคล้องกับ นวพร เรืองสกุล (2545) ที่กล่าวว่า องค์กรธุรกิจได้ ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีเนื่องจากเล็งเห็นว่าจะทำให้เกิดความโปร่งใสเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ องค์กรธุรกิจ มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและเป็น

ส่วนสำคัญในการส่งเสริมกิจการของ องค์การธุรกิจ ให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมั่นคงต่อไป ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและเป็นไปตามแนวทางของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ในสภาพปัจจุบัน การดำเนินการร่วมกำกับ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของ สถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา ขององค์การธุรกิจยังอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและองค์การธุรกิจควรมีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความร่วมมือ ในการกำกับ กำกับ ติดตามสถานศึกษาใช้จ่ายงบประมาณตามแผนของสถานศึกษา อย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

1.3 การบริหารงานทั่วไป สภาพปัจจุบันของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า องค์การธุรกิจให้ความช่วยเหลือการดำเนินงาน ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา มากที่สุดอยู่ในระดับน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่เป็นระบบขาดความถูกต้องและยังไม่เป็น ปัจจุบัน เช่น รายงานผลการประเมินนักเรียน ผลจากการประเมินโรงเรียน ยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์นัก ซึ่งปัจจุบันพบว่า ระบบการเก็บและการจัดกระทำกับข้อมูลเพื่อประกอบการบริหารและการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ยังขาดประสิทธิภาพในการนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ดังนั้นองค์การธุรกิจเนื่องจากมีทรัพยากร งบประมาณ และบุคลากรที่สามารถจะเข้าไปช่วย ในการแก้ไขปัญหาที่จำเป็นของการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ จึงเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศใหม่แก่สถานศึกษาซึ่งองค์การธุรกิจได้สังเกตเห็นถึง ความสำคัญของปัญหานี้และพยายามร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยส่ง ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เข้ามาปรับปรุงระบบการทำงานเดิม ที่ยุ่งยาก ช้า และไม่ทันสมัย โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพเข้ามาช่วย ในการดำเนินการ เพื่อให้การทำงานด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศนั้นรวดเร็ว และคล่องตัว มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การธุรกิจได้เห็นความสำคัญของ ข้อมูลและสารสนเทศ ทางการศึกษานั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา อย่างมีหลักและเหตุผลของ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ ดังนี้

1. สำหรับผู้บริหารระดับสูงข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญต่อการกำหนดนโยบายการบริหารและวางแผนพัฒนา การศึกษาตลอดจนการควบคุมติดตามและประเมินผลของแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่ได้จัดทำ ไปแล้ว
2. ผู้บริหารระดับกลางและระดับปฏิบัติจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาในการควบคุมการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามแผนหรือเป้าหมาย
3. ผู้บริหารระดับห้องเรียน (ครู) จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาการเรียน

การสอนในทุก ๆ ทางเป็นการควบคุมการปฏิบัติงานในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ และ 4. สำหรับบุคคลทั่ว ๆ ไป เช่น นักวิจัยนักวิชาการ หรือนักการศึกษา จะมีประโยชน์เกี่ยวกับการทำงานทางวิชาการช่วยในการตัดสินใจที่มีเหตุผล หรือเพื่อแสวงหาความรู้ ทฤษฎีใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา (สุภาพรจิตใจดี, 2555 : ออนไลน์) ที่สอดคล้องกับ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550 : 127) ที่กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และสารสนเทศทางการศึกษาว่า ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้ของครูบรรลุผล โดยการพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสม และเพียงพอให้ครูได้เลือกพัฒนาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล

1.4 การบริหารบุคคล สภาพปัจจุบันของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ด้านการบริหารบุคคล โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมทั่วทั้งประเทศ พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมมากที่สุด อันดับแรกคือ องค์กรธุรกิจส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับน้อยมากทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นบุคลากรที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ดัง พระราโชวาทของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ข้อความตอนหนึ่งว่า “หน้าที่ของครูนั้น เป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการปลูกฝังความรู้ความคิด และจิตใจให้แก่เยาวชน เพื่อที่จะได้เติบโตขึ้นเป็น พลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้าผู้เป็นครู จึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง ” ดังนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูมีอาชีพขององค์กรธุรกิจ จึงเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนา การศึกษาของประเทศ จากผลการวิจัยยังพบว่าการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาครูมีอาชีพครูของ องค์กรธุรกิจยังอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรธุรกิจที่ยังไม่ได้เข้ามาร่วมบริหารสถานศึกษา อย่างเต็มที่ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการช่วยเหลือในการด้านการมอบสิ่งของ อุปกรณ์ในการจัดการ เรียนการสอนเท่านั้น ยังไม่ได้มีบทบาทเต็มที่ และไม่ได้รับทราบปัญหาหรือความต้องการของ สถานศึกษาในเรื่องการพัฒนาครูดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ องค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมทำงานกับสถานศึกษาอย่างจริงจัง โดยเข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการ สถานศึกษาร่วมบริหารด้านบุคลากร และมีส่วนร่วมพัฒนาครูมีอาชีพอย่างจริงจังทั้งนี้เนื่องจาก ความสามารถขององค์กรธุรกิจในหลาย ๆ ด้าน ที่สามารถเกื้อหนุนในการพัฒนาครูได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อีกทั้งทรัพยากรบุคคล และงบประมาณที่เพียงพอขององค์กรธุรกิจที่สามารถ ช่วยเหลือสถานศึกษาด้านการพัฒนาครูได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีนโยบายและกลไกการ ทำงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา

ครูให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของ บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่จัดหลักสูตรที่เหมาะสมด้วยชุดการเรียนการสอนที่มีผลการวิจัยรับรองความสามารถทางการสอนของครู ระบบสนับสนุนครู นักเรียน การฝึกอบรมครูด้านวิทยาการการสอนการประเมินผลที่สามารถสะท้อนการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่แท้จริงของผู้เรียนได้ (Academic English) และด้านการสื่อสาร (Communicative English) ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับสากล โดยสนับสนุนเครื่องมือ แหล่งข้อมูลและทรัพยากรในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการจัดตั้งประชาคมครู (Teacher Community) ให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางขึ้น

2. ปัญหาของ กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เปรียบเทียบทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศพบว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมของปัญหากระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ทั่วประเทศ ทั้ง 4 ด้าน พบว่าด้านที่ปัญหาสูงสุดอันดับแรกคือด้านการบริหารวิชาการรองลงมาคือ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารบุคคลตามลำดับโดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยมากถึงน้อยที่สุด จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ใน 4 ด้านต้องมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน โดยการกระตุ้นให้องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้มากขึ้น โดยในส่วนขององค์กรธุรกิจเอกชนต้องทราบข้อมูลที่ชัดเจนว่าในส่วนที่จะต้องให้องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามาร่วมนั้นควรไปในทิศทางใดถึงจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการแก้ไขของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ได้ถูกต้องด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ในแต่ละด้านตามลำดับดังนี้

2.1 การบริหารวิชาการ ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปัญหาการมีส่วนร่วมทั่วทั้งประเทศ ด้านสูงสุดอันดับแรกคือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษามีปัญหามากที่สุด เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับปัญหาน้อยมาก ซึ่งสะท้อนได้ว่าในส่วนขององค์กรธุรกิจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการ

แก้ไขปัญหาด้านการบริหารวิชาการนั้นควรมุ่งในเรื่องการให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา ให้มากขึ้น จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าในการร่วมแก้ไขปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการที่มุ่งให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานั้น ทางองค์กรธุรกิจได้เสนอรูปแบบวิธีการดำเนินงานในการเข้าร่วมประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา ให้มากขึ้น ในหลายวิธี อาทิเช่น องค์กรธุรกิจร่วม จัดอบรมครูให้มีความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวสันต์ ทองไทย (2549) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งที่ทำให้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากหลักสูตรเป็นแผนหรือแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมาย และยังเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการ เป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษา เป็นสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมาย ขอบข่ายของเนื้อหา แนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนการสอน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า หลักสูตรเป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพนั่นเอง ซึ่งการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยหลักสูตรที่มีคุณภาพคือ เป็นหลักสูตรที่มีความชัดเจน เหมาะสม และมีความสอดคล้องกับบริบทของการนำหลักสูตรไปใช้ กระบวนการหนึ่งที่จะให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีคุณภาพนั้น ก็คือการประเมินหลักสูตร เพราะการประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจ ปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรในการจัดการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในการจัดการศึกษาในปัจจุบันคือหลักสูตรแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับ พระเทพเวที (2531 : 24) ที่กล่าวถึงคำว่า บูรณาการนั้นหมายถึงการนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่างๆที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum) คือหลักสูตรที่นำเอาเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ มาหลอมรวมเข้าด้วยกันทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละรายวิชาหมดไป เช่นเดียวกันการเรียนการสอนที่ดำเนินการด้วยวิธีบูรณาการเราเรียกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) คือเน้นที่องค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชาและเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของครู

2.2 การบริหารงบประมาณ ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR ด้านรองลงมาคือปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารด้านงบประมาณพบว่าองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสนับสนุน ช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร ปัญหามากที่สุดอันดับ แรกอยู่ในระดับปัญหา

น้อยที่สุด ซึ่งเป็นประเด็นที่ปัญหาที่สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาต้องดำเนินการเร่งแก้ไขโดยให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นในส่วนขอประเด็นแรก องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดย องค์กรธุรกิจและ ภาคีเครือข่าย หนุนส่วนทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าร่วมวางแผน และกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรวางแผน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินงานที่องค์กรธุรกิจจะเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหาในประเด็นดังกล่าว องค์กรธุรกิจร่วม มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร การจัดสรรทุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อเด็กที่ขาดแคลนเรื่องอาหารและลดภาวะทุพโภชนาการที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในสถานศึกษา การจัดสรรทุนในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น การจัดหางานพิเศษให้นักเรียนที่มีความขาดแคลนแต่มีความประพฤติดี เพื่อรายได้พิเศษระหว่างเรียน การจัดทีมงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และรวมถึงจัดเวทีสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฟังบรรยาย การสัมมนา เรื่องการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความขาดแคลนให้เรียนจบหลักสูตร เป็นต้น ซึ่งในการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในแต่ละบริษัทในการ ระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษาในแต่ละที่จะมีรูปแบบแตกต่างกัน ในการวิจัยในครั้งนี้พบว่าในการจัดสรรทรัพยากรมาสนับสนุนการศึกษานั้นโดยส่วนใหญ่จะการผลิตภัณฑของทางองค์กรธุรกิจ ที่จัดจำหน่ายต่าง ๆ ต่าง ๆ อาทิ หนังสือ ตำราเรียน สื่อการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ เครื่องดื่มบำรุงสุขภาพ ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 8 เรื่องทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชนองค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการสถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาโดยให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้มาตรการภาษีส่งเสริมและให้แรงจูงใจรวมทั้งใช้มาตรการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม

2.3 การบริหารงานทั่วไป ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR รองลงมาคือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงานทั่วไปพบว่าองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ปัญหามากที่สุดอันดับแรกอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ซึ่ง สะท้อนให้เห็นว่าความจำเป็นต้องรีบดำเนินการแก้ไขปัญหาให้เร็วที่สุดโดยส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ได้อย่างเต็มรูปแบบวิธีการขององค์กรธุรกิจที่จะเข้ามาร่วม อาทิ

องค์กรธุรกิจร่วมจัดกิจกรรมเครือข่าย CSR ในสถานศึกษาร่วมสนับสนุนให้พนักงานบริษัทเป็นอาสาสมัคร หรือพี่เลี้ยงจิตอาสาดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนหรือดูแลโครงการโรงเรียน นำเสนอนวัตกรรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่สถานศึกษา หรือจัดโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนร่วมทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องปัญหาของการบริหารสถานศึกษาในแต่ละบริบทนั้นก็แตกต่างกันไป ดังนั้นองค์กรธุรกิจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา โดยต้องมี การศึกษา ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิทย์ พวงงาม (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชน ในการพัฒนา ควรจะมี 4 ขั้นตอน คือ 1.การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนิน นอกจากนี้ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารทั่วไปของ องค์กรธุรกิจและ ภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษามีมากมาย เช่น การร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพครบวงจร รวมทั้งร่วมสนับสนุนงบประมาณในการสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ให้เป็นมาตรฐานสากลฯลฯ ทั้งนี้องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ในส่วนของการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ทางองค์กรได้มีความพยายามในการ สร้าง ภาคี เครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศอย่างเข้มแข็งร่วมพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากลด้วยการจัดโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาต่าง ๆ และรวบรวมผู้ที่สนใจและผู้สนับสนุนต่าง ๆ ภาคีเครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานด้านกานบริหารทั่วไปของสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากที่สุด

2.4 การบริหารงานบุคคล ปัญหาของกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRรองลงมาอันดับสุดท้าย คือปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านการบริหารบุคคลพบว่า องค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา ปัญหามากที่สุดอันดับแรก อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังขาดงบประมาณในการพัฒนาบุคคล โดยเฉพาะการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องแก้ไขโดยส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ ให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาของ องค์กรธุรกิจและภาคีเครือข่าย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ร่วมวางแผนจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูสนับสนุนการศึกษาทางด้านพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากลรวม ถึงการสนับสนุนการจัดสัมมนาการเสนอผลงานครูระดับชาติ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ครูอึกทั้งการร่วม จัดสรรงบประมาณใน

จัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพระดับสากล พร้อมประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับ สวन्दุสิตโพล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ในวันที่ 14 มกราคม 2543 ที่ได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาระดับสูงและระดับกลางที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 216 คน (ทั้งผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการ , ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับ) ปัญหาอันดับที่ 4 ของการศึกษาไทย คือ สถานศึกษาขาดปัจจัยสนับสนุนด้านบุคลากร และงบประมาณ ที่เหมาะสม 11.59% ซึ่งวิธีการแก้ไข คือต้อง ริบเร่งหามาตรการแนวทางในการสรรหาบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ , เพิ่มงบประมาณ, ใช้งบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ฯลฯ. โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3. ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ อันดับแรกคือ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ ภาคีเครือข่าย หนุนส่วนทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์และมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นพบว่าในสภาพจริงของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ในส่วนที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาการศึกษานั้นที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจเองหรือก่อให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ประการสำคัญคือการมีวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ให้และผู้รับการมีส่วนร่วมในเรื่องของการพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เกิดความยั่งยืนที่แท้จริงนั้น การตระหนักถึงจุดหมายปลายทางเดียวกันคือเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบยั่งยืนเป็นสำคัญจะเป็นจุดเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมที่ดี ความสัมพันธ์อันดี มีมิตรภาพที่ยาวนาน และก่อให้เกิดการบูรณาการสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารองค์กรธุรกิจควรมีวิสัยทัศน์ของผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ที่ต้องพิจารณาถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะแบบค่อยเป็นค่อยไป หรือเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย ต่าง ๆ ของสถานศึกษานั้น ๆ ด้วยว่ามีปัญหามากน้อยเพียงไร ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาภาวะผู้นำของตนให้เข้าสู่ภาวะ ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง ตามหลักทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีของการศึกษาภาวะผู้นำแนวใหม่ หรือเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ของภาวะผู้นำ เนื่องจากภาวะ

ผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ (Paradigm shift) ไปสู่ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ (Visionary) และมีการกระจายอำนาจหรือเสริมพลังใจ (Empowering) เป็นผู้มีคุณธรรม (Moral agents) และกระตุ้นให้ผู้ตามให้มีความเป็นผู้นำ ซึ่งภาวะผู้นำลักษณะนี้กำลังเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนในปัจจุบันนี้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารองค์กรธุรกิจควรมีอำนาจในการบริหารสถานศึกษาที่เท่าเทียมกัน และการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) ใหม่ให้แก่องค์กรธุรกิจในการเข้ามาร่วมบริหารสถานศึกษาจะส่งผลในทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขององค์กรธุรกิจตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้ประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร ตันตวิพุลวินัย (2538: 91-95) กล่าวว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจนั้นมีความหมายได้ทั้งที่เป็นกระบวนการ และผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นทั้งในตัวบุคคล องค์กร หรือชุมชน ที่ได้รับการพัฒนา ให้มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลง แก้ปัญหา ดำเนินการเกี่ยวกับตนเอง องค์กร ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งหากพิจารณาความหมายจะเห็นได้ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจจะมีความหมายทั้งที่เป็นกระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Product) ซึ่งเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมโดยมีการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อบุคคลอื่น และต่อองค์กรในทางบวก รองลงมากระแสนิยมของการทำบรรษัทภิบาล CSR เพื่อสร้างชื่อเสียงสร้างภาพลักษณ์ (Brand Image) ให้แก่องค์กรธุรกิจ จากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด พบว่าความน่าเชื่อถือและความสามารถในการประกอบการของบริษัทมีความเชื่อมโยงกันโดยพบว่าการที่บริษัทสามารถจัดการความสัมพันธ์และความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นองค์รวมได้จะส่งผลต่อยอดขายมากถึง 4 เท่าและมีการเจริญเติบโตของการทำงานถึง 8 เท่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่ตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้นแต่เพียงอย่างเดียวเนื่องจากการทำ CSR ช่วยสร้างภาพลักษณ์ในด้านที่ดีต่อสังคมจึงเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของบริษัทเมื่อถึงคราววิกฤติเกิดกับบริษัทบริษัทที่มีบทบาทแสดงความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องมีโอกาสจะได้รับการสนับสนุนจากลูกค้ามากกว่าบริษัทที่ไม่ทำอะไรเพื่อสังคมเลย

4. ปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้ไม่เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อันดับแรกคือ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจภาคีเครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีวิสัยทัศน์ และไม่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ไม่ได้ให้ความสำคัญและขาดความรู้ความเข้าใจและวิธีการดำเนินงานในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSRจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อ

ค้นพบว่า ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้บริหารสถานศึกษา ที่ไม่มีวิสัยทัศน์ และไม่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ไม่ได้ให้ความสำคัญและขาดความรู้ความเข้าใจและวิธีการดำเนินงานในการพัฒนา กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR อย่างแท้จริง ซึ่งมองว่าการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจนั้น เปรียบเสมือนภัยคุกคามกับองค์กรที่พยายามจะปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงเพราะว่ามีวิสัยทัศน์ที่ไม่อยู่ในทิศทางเดียวกันกับผู้ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมบริหารสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาบางแห่งไม่ยินดี และประสงค์ให้องค์กรธุรกิจเอกชนเข้าไปร่วมบริหารในด้านต่าง ๆ ได้ หากเพียงแต่ว่าจะสามารถ เข้าไปได้เพียงผิวเผิน เท่านั้นในการส่งเสริมหรือสนับสนุนทางสถานศึกษาในบางด้านที่ผู้บริหาร สถานศึกษาเห็นว่าเหมาะสมและอนุญาตให้องค์กรธุรกิจร่วมสนับสนุนได้ บางเรื่องไม่ได้ ผู้บริหาร องค์กรธุรกิจจึงขาดโอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมบริหารสถานศึกษาด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ทำให้ โครงการบางอย่างที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเกิดขึ้นได้กับสถานศึกษาบาง แห่งเท่านั้น บางแห่งไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้สภาพจริงที่เกิดขึ้นนั้นนับว่าเป็นอุปสรรคที่ ขัดขวางต่อการพัฒนาการบริหาร เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR เพราะองค์กรธุรกิจไม่สามารถขยายฐาน การพัฒนาได้ในโรงเรียนทุกระดับ และทำให้เกิดช่องว่างของการพัฒนาการศึกษาบางส่วนที่ไม่ สมดุลกัน เกิดเจตคติที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาในทิศทางที่ควรจะเป็น ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าจะส่งผลต่อ ผู้เรียนที่จะขาดโอกาสที่ดีในการที่ควรจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กร ธุรกิจภายใต้โครงการต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นโครงการที่ดีและน่าสนใจในการพัฒนาศักยภาพ ของผู้เรียนและครูเป็นสำคัญ จากการศึกษาวิจัยพบว่าองค์กรธุรกิจในปัจจุบันได้จัดทำโครงการการ พัฒนาการศึกษาที่เสริมสร้างผู้เรียนให้เข้าสู่ระดับนานาชาติ และการสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพพล โลก (World Citizen) การพยายามเชื่อมความสัมพันธ์สร้างมิตรภาพระหว่างประเทศ ให้เกิดการ แลกเปลี่ยนและร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศ และได้รับผลประโยชน์ร่วม นับว่าเป็น โอกาสดีในการพัฒนาการศึกษาของประเทศที่ในรูปแบบการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด บรรษัทภิบาล CSR จากการศึกษาพบว่าสถานศึกษาใดที่เปิดโอกาสให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารสถานศึกษานั้นได้จะเกิดการพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากกว่าการที่ไม่ให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมใด ๆ ดังนั้นผู้บริหารองค์กรธุรกิจ ภาคี เครือข่าย หน่วยงานทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการสร้าง วิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารสถานศึกษาร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนอย่าง แท้จริง

5. การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทบริหาร ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด บรรษัทบริหารใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหาร ทั่วไป และด้านการบริหารบุคคล ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การบริหารวิชาการ

จุดแข็ง (Strength)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดแข็งที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมี ส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทบริหาร ด้าน วิชาการได้แก่องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษา ตามแนวคิดบรรษัทบริหาร องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรภายนอกตามแนวคิด บรรษัทบริหาร และ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันองค์กรธุรกิจได้เข้ามามีส่วนร่วมในจุดหลักๆ ที่สำคัญในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทบริหาร ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้สถานศึกษา บริหารงานด้านวิชาการได้คล่องตัว รวดเร็ว มีมาตรฐาน ซึ่งจุดแข็งที่องค์กรร่วมจัดหาอุปกรณ์ สื่อ การเรียนการสอน และทรัพยากรภายนอกโดยร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการ พัฒนาการเรียนรู้ทำให้สถานศึกษาได้รับปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาการเรียนรู้ที่สนองต่อความ ต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

จุดอ่อน (Weakness)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดอ่อนที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมี ส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทบริหาร ด้าน วิชาการคือองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมาก ซึ่งถือว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเร่งระดมความช่วยเหลือจากองค์กรธุรกิจในการเข้ามามีส่วน ร่วมในการประเมินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเนื่องการประเมินนั้นมีความสำคัญในการจัด การศึกษาที่จะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด พรหมจ้อย (2547 : 27-28) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมี ประสิทธิภาพ เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณา

ผลสัมฤทธิ์ว่ามีมากน้อยเพียงใด เป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ กล่าวคือ โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด

โอกาส (Opportunities)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าโอกาสที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลด้านวิชาการคือองค์กรธุรกิจสร้างภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา มองเห็นปัญหาและมีความต้องการและยินดีที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะเห็นได้ว่าเป็นโอกาสที่สถานศึกษาจะได้รับ ความช่วยเหลือสนับสนุนจากองค์กรธุรกิจในการบริหารวิชาการมากยิ่งขึ้น และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาโดยอาศัยเครือข่ายขององค์กรธุรกิจในการร่วมมือแก้ไขปัญหาการดำเนินงานในสถานศึกษาจากทุกภาคส่วน ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ ที่สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538) ที่กล่าวว่า เครือข่ายการเรียนรู้ คือการประสานแหล่งความรู้และข้อมูลข่าวสาร การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้งระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ และระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในระดับต่าง ๆ ตลอดจนระบบการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างแลกเปลี่ยนถ่ายทอด และกระจายความรู้ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้เรียนรู้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามความต้องการของบุคคลและชุมชน

ภาวะคุกคาม (Threats)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าภาวะคุกคามที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลด้านวิชาการ คือภาวะการแข่งขันด้านการศึกษาที่มีภาวะแข่งขันกันสูง ทำให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีการพัฒนาด้านการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพพร้อมเผชิญกับการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ ซึ่ง กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวิทยาการ สังคม เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถปิดตัวอยู่โดยลำพัง จะต้องร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การดำรงชีวิตของคนในแต่ละประเทศมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมากขึ้น มีความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน สังคมโลกในยุคปัจจุบันก็เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ทำให้คนต้องคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และมีการตัดสินใจที่รวดเร็ว เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ในสังคมที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่

สภาวการณ์ของการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมระหว่างประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับความพร้อมในการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และศักยภาพในการแข่งขันในเวทีโลกของแต่ละประเทศ ดังนั้น ประเทศที่จะอยู่รอดได้หรือคงความได้เปรียบก็คือประเทศที่มีอำนาจทางความรู้ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society)

5.2 การบริหารงบประมาณ

จุดแข็ง (Strength)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดแข็งที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงบประมาณคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็งที่สำคัญในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลกล่าวคือ การจัดทำงบประมาณนั้นมีหลายขั้นตอน ฉะนั้นจึงต้องมีการมีส่วนร่วมในการทำงานของ ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการวางแผนงบประมาณของสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนร่วมจากองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนงบประมาณวิธีการทำงานและบทบาท หน้าที่ผู้ที่รับผิดชอบงบประมาณอันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของ สถานศึกษา ซึ่งถือว่าการที่องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการ แสวงหาทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นจุดแข็งที่สำคัญมากในการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ตามมาซึ่ง การมีส่วนร่วม (participation) คือเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีมากจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผลเบื้องต้น ของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือในนามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์กร (organization) ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 5) ที่สอดคล้องกับ Erwin (อ้างอิงใน ยุพาพร รูปงาม 5 2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของ บุคคลแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้ วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จุดอ่อน (Weakness)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดอ่อนที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้าน

งบประมาณคือองค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรมาสนับสนุนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยมากซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนที่จำเป็นต้องขจัดโดยการเพิ่มหรือกระตุ้นให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้นเนื่องจากงบประมาณเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้จ่ายในสถานศึกษาที่ต้องมีให้เพียงพอ มิฉะนั้นการดำเนินการต่าง ๆ ในสถานศึกษาก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

โอกาส (Opportunities)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าโอกาสที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงบประมาณคือองค์กรธุรกิจ มีภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหุ้นส่วนทางการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ที่พร้อมจะสนับสนุนและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในด้านการบริหาร งบประมาณได้ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสที่สถานศึกษาจะสามารถหาประโยชน์ได้เต็มที่เนื่องจากองค์กรธุรกิจมีงบประมาณที่เพียงพอที่สามารถจะช่วยสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้ รวมทั้งเครือข่ายทั้งหมดของธุรกิจด้วยที่จะเป็นปัจจัยสำคัญในการได้มาซึ่งงบประมาณที่จำเป็นในดำเนินการต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้อย่างพอเพียงและต่อเนื่อง

ภาวะคุกคาม (Threats)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าภาวะคุกคามที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงบประมาณคือสภาพการแข่งขันในการเรียนในปัจจุบันประกอบกับความผิดเคืองทางเศรษฐกิจในครอบครัวของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอในการเรียนของนักเรียนให้เรียนจบครบหลักสูตรซึ่งถือว่าเป็นภาวะคุกคามตัวสำคัญที่ต้องหาวิธีที่จะทำให้เกิดปัญหาจากภาวะคุกคามนี้ เนื่องจากสภาพการแข่งขันในการเรียนในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันสูงมาก นักเรียนที่ครอบครัวที่มีรายได้น้อยก็จะเกิดปัญหาไม่สามารถส่งลูกให้เรียนจบได้ ก็เกิดปัญหาที่ทางสถานศึกษาต้องช่วยแก้ไข ถ้าหากเพียงสถานศึกษาฝ่ายเดียวในการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนก็จะไม่สามารถทำให้การแก้ไขปัญหาลุล่วงไปได้ จึงจำเป็นต้ององค์กรธุรกิจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรที่จะเข้ามาร่วมมือกันแก้ไขปัญหานี้ด้วย เพื่อให้ปัญหานี้เกิดขึ้นน้อยที่สุด

5.3 ด้านการบริหารงานทั่วไป

จุดแข็ง (Strength)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดแข็งที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงานบริหารทั่วไปคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะกำหนดโครงการการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญที่จะเกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการ

ข้อเสนอแนะในการกำหนดโครงการการบริหารจัดการสถานศึกษาใหม่ ๆ ที่เพิ่มเติมจากกำหนดโครงการที่มีอยู่ในสถานศึกษาซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ตามกำหนดโครงการที่ทางองค์กรธุรกิจเสนอมา ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดี

จุดอ่อน (Weakness)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดอ่อนที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงานบริหารทั่วไปคือ องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยมากซึ่งเป็นจุดอ่อนที่ต้องขจัดให้หมดไปโดยพยายามให้องค์กรธุรกิจได้เข้ามีส่วนร่วมในการ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มากขึ้น

โอกาส (Opportunities)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าโอกาสที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงานบริหารทั่วไปคือองค์กรธุรกิจมีโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการร่วมทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบซึ่งนับว่าโอกาสในเรื่องนี้จะช่วยให้การดำเนินงานของสถานศึกษานั้นน่าสนใจแก่นักเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถที่จะได้รับการเรียนรู้ที่มากมายทำให้การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้นมีมากมายหลายรูปแบบทำให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

ภาวะคุกคาม (Threats)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าภาวะคุกคามที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านงานบริหารทั่วไปคือความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันที่สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานบริหารงานทั่วไปได้อย่างเหมาะสมซึ่งถือว่าเป็นภาวะคุกคามที่สถานศึกษาต้องหาวิธีการตั้งรับหรือป้องกันตัว เพื่อพยามลดและหาวิธีการที่จะทำให้องค์กรเกิดปัญหาน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกที่เข้ามาในเรื่องของความก้าวหน้าของวิทยาการที่ทันสมัยในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญซึ่งองค์กรธุรกิจนั้นมีศักยภาพในเรื่องการบริหารจัดการวิทยาการที่ทันสมัยที่สามารถจะเข้ามาช่วยเหลือสถานศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจก็จะ

สามารถช่วยให้การดำเนินการในสถานศึกษาดำเนินไปได้อย่างประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

5.4 ด้านการบริหารบุคคล

จุดแข็ง (Strength)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดแข็งที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านการบริหารบุคคล คือองค์กรธุรกิจจัดทำโครงการต่าง ๆ ร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญในการพัฒนาครูในสถานศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง ครูถือว่าเป็นบุคคลสำคัญมากที่ต้องมีการพัฒนาให้มีความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง การที่องค์กรธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องนี้ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าจุดอ่อนที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านการบริหารบุคคลที่สำคัญคือ ครูยังขาดความเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นจุดอ่อนของการจัดการศึกษาที่จำเป็นต้องเร่งแก้ไขเพราะว่าหากครูยังไม่มีความเป็นมืออาชีพแล้วมาสอนนักเรียนก็จะไม่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ในการเรียนได้ นักเรียนก็จะมีคุณภาพ ดังนั้นหากองค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพก็จะส่งผลให้นักเรียนมีครูที่เก่งและนักเรียนก็สามารถเรียนรู้จากครูที่มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างดี และนักเรียนก็จะเป็นคนเก่งตามมา

โอกาส (Opportunities)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าโอกาสที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ด้านการบริหารบุคคลที่สำคัญคือองค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพที่สามารถสร้างกลไกที่ต่อเนื่องระยะยาวที่ทำให้เกิดความร่วมมือได้ง่ายขึ้นดังนั้นการที่องค์กรธุรกิจมีกลยุทธ์ในการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพแล้วนำมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาก็จะสามารถทำให้สถานศึกษาได้รับประโยชน์ในการร่วมพัฒนาครูให้มีความเป็นอาชีพได้อย่างดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้

ภาวะคุกคาม (Threats)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าภาวะคุกคามที่สำคัญในการ บริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล

ด้านการบริหารบุคคลที่สำคัญคือภาวะการณ์แข่งขันทางการศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเน้นให้มีการพัฒนาครูผู้มืออาชีพ เนื่องจากการจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มีการพัฒนาการจัดการสถานศึกษาให้สู่มาตรฐานสากล ที่ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และก้าวสู่ความเป็นนานาชาติ ดังนั้น สถานศึกษาจะต้องสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษาในทุกด้านให้ก้าวสู่มาตรฐานสากลดังกล่าวได้ หากสถานศึกษาไม่มีการพัฒนาและหยุดอยู่กับที่ ไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานใด ๆ ก็จะทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายสู่สากลได้ ในส่วนที่สำคัญเลยก็คือครู ที่ต้องมีความเป็นมืออาชีพเสียก่อนมิฉะนั้น นักเรียน ก็จะไม่สามารถเป็นนักเรียนที่ได้มาตรฐานสากลด้วย ดังนั้นหากองค์กรธุรกิจได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครู และเตรียมความพร้อมในทุกด้านให้กับสถานศึกษา ก็จะทำให้สถานศึกษา ดำเนินงานต่าง ๆ อย่างสัมฤทธิ์ผลในที่สุด

ตอนที่ 2 กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

จากการศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR และนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR นั้น ประกอบไปด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงาน ผู้วิจัยขอนำเสนอผลอภิปรายในประเด็นกลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รองที่สำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการบริหารวิชาการ

กลยุทธ์หลักที่ 1 : ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ (Business involve in academic administration toward excellence)

กลยุทธ์รองที่ 1.1 : ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ(Business involve in integrated school curriculum quality evaluation)

จากกลยุทธ์หลัก ธุรกิจร่วมบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ (Business involve in academic administration toward excellence) และกลยุทธ์รอง ธุรกิจร่วมประเมินคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ (Business involve in integrated school curriculum

quality evaluation) มีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อร่วมวางแผนออกแบบการประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการซึ่งเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมที่มีบทบาทสำคัญมากในการบริหารวิชาการ เนื่องจาก คณะกรรมการสถานศึกษาเป็นองค์กรคณะบุคคลที่ทำงานร่วมกับสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการด้วยตนเองได้ตามกรอบที่กฎหมายกำหนดดังนั้นความหลากหลายของบุคคลที่เข้าร่วมเป็น คณะกรรมการจึงเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ และ ประสบการณ์ในด้านต่างๆบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ชุมชนสังคมและประเทศ ที่สอดคล้อง ตาม มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รวมทั้ง อำนาจหน้าที่การบริหารงานบุคคลที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาสรุปอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดังนี้ 1. กำกับการดำเนินกิจการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาและความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการ ดำเนินการกิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา 3. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษากำหนด 4. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ฯลฯ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์รองที่ 1.2 : ธุรกิจร่วม พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ ความเป็นเลิศ (Business involve in school curriculum development toward excellence)

จากกลยุทธ์รองที่ 1.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีเป้าหมายสู่ความเป็น เลิศมี วิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาร่วมจัดทำคู่มือ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล ซึ่งถือว่าหลักสูตรสถานศึกษาเป็น หัวใจสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน การที่องค์กรธุรกิจส่งผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สถานศึกษาเข้ามาร่วมจัดทำคู่มือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานแนวคิดบรรษัทภิบาล ก็ จะทำให้สถานศึกษามีวิธีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนได้ดีขึ้น ที่สอดคล้องกับ มาช (Marsh, 1997: 8) ได้กล่าวว่าผู้ที่จัดทำหลักสูตรให้แก่โรงเรียนมาจากหลายแหล่ง จากบุคลากร ในโรงเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มบุคคล

จากอุตสาหกรรมและชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจนถึงนักการเมืองการที่บุคคลของ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะผู้บริหารและครูผู้สอน จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง ดังกล่าว เข้าถึงและเข้าใจความสำคัญทิศทางของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง เพราะได้มีการอภิปราย การตรวจสอบ และการหาข้อยุติอย่างรอบคอบ เป็นที่แน่ชัดว่าการจัดการเรียนการสอนของครูที่ดำเนินตามหลักสูตรที่ตนมีส่วนร่วมสร้างขึ้นมาเอง จะทำให้การจัดการสอนสนองความต้องการของผู้เรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มีผู้กำหนดมาให้เรียบร้อยแล้ว

กลยุทธ์รองที่ 1.3: ภารกิจร่วมระดมทรัพยากร ในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Business involve in mobilize resources for teaching and learning in line with the philosophy of sufficiency economy)

จากกลยุทธ์รองที่ 1.3 ภารกิจร่วมระดมทรัพยากร ในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญ คือ องค์การธุรกิจ สร้างภาคี เครือข่าย หรือหุ้นส่วนทางการศึกษา ในการร่วมวางแผนระดมทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ . 2542 : 1- 21) ได้ระบุว่า การระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ หมวด 1 มาตรา 9(5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา หมวด 7 มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าว มาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา และยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการจัดการศึกษา มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและ การลงทุนด้านงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินจากทั้งของรัฐ ความสำคัญของทรัพยากรการศึกษา 1.ทำให้สถานศึกษาดำเนินการเรียนการสอนหรือพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และได้ผลตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา 2.เป็นการช่วยส่งเสริมงานวิชาการให้มีคุณภาพ 3.เป็นการช่วยส่งเสริมการดำเนินงานด้านอื่นๆ ในสถานศึกษา 4.เป็นตัวกลางหรือตัวกระตุ้นที่ทำให้กิจกรรมของสถานศึกษาดำเนินไปได้ และ 5.มีบทบาทต่อกิจกรรมหรือการดำเนินภารกิจของสถานศึกษาทั้งด้านของปริมาณและคุณภาพดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ถ้าจะให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริงต้องให้ความสนใจ ในการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษาและระบบบริหารทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษามากขึ้น เพราะเป็นแนวทาง

สำคัญอันจะนำองค์การทางการศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง อันประกอบด้วย 1. ความพอประมาณ หมายถึงความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไปโดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอด จนการไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น พอเหมาะกับสภาพอัตราของตน(ปัจจัยภายใน) พอควรกับภูมิสังคม(ปัจจัยภายนอก) 2. ความมีเหตุผล หมายถึงเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความ พอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ รู้สาเหตุ รู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่นด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย ด้านความเชื่อประเพณี ซึ่งต้องรู้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ ทั้งเชิงบวกและลบและ 3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึงการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรู้เท่าทันและเตรียมความพร้อม การดำเนินงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2550)

2. กลยุทธ์ด้านการบริหารงบประมาณ

กลยุทธ์หลักที่ 2 : ธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา(Business involve in create budgeting management networking for increasing the educational opportunities)

กลยุทธ์รองที่ 2.1: ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
(Business involve in mobilize resources plan for educational quality development)

จากกลยุทธ์หลักด้านการบริหารงบประมาณ ธุรกิจร่วมสร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา (Business involve in create budgeting management networking for increasing the educational opportunities) และกลยุทธ์รอง ธุรกิจร่วมวางแผนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Business involve in mobilize resources plan for educational quality development)มีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์การธุรกิจและภาคี เครือข่าย หุ้นส่วนทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าร่วมวางแผนและกำหนดแนวทางในการแสวงหาทรัพยากรโดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องความร่วมมือ สร้างเครือข่ายการบริหารงบประมาณเพื่อ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา ด้วยการวางแผนระดม ทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการแสวงหา

ทรัพยากรด้วยวิธีการในหลายรูปแบบที่องค์กรธุรกิจเข้ามาร่วมบริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อะหมัด ยี่สุนทร และสมบุญ สุวรรณราช (2553) ที่สรุปว่า การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม (Network Building and Participatory) เป็นเครื่องมือที่ปัจจุบันหลายสถานศึกษามีความพยายามในการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีสมรรถนะสูง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการ สถานศึกษา เนื่องจากกระบวนการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน และส่งเสริมให้สถานศึกษามีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาสถานศึกษายุคใหม่ ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องสร้างระบบการดำเนินงานทางการศึกษาร่วมกับภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบร่วมกัน ” ซึ่งการมีส่วนร่วมแบ่งได้ 5 ระดับคือ ระดับที่ 1. การมีส่วนร่วมในระดับให้ข้อมูลข่าวสาร (To Inform) โดยวิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารตีพิมพ์ของสถานศึกษา การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุชุมชน การจัดนิทรรศการนอกสถานศึกษา จดหมายข่าว เว็บไซต์ของสถานศึกษา เป็นต้นระดับที่ 2. การมีส่วนร่วมในระดับการปรึกษาหารือ (To Consult) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความ คิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของสถานศึกษาด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้นระดับที่ 3. การมีส่วนร่วมในระดับให้เข้ามามีบทบาท (To Involve) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของ ประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของสถานศึกษา เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย เป็นต้นระดับที่ 4. การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ (To Collaborate) เป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วม โดยหุ้นส่วนกับสถานศึกษาในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการสถานศึกษา เป็นต้นระดับที่ 5. การมีส่วนร่วมในระดับให้เสริมอำนาจแก่ประชาชน (Empower) เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นกิจกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้นการสร้างเครือข่ายของการมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ 1. การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ 2.การออกแบบเครือข่ายให้สอดคล้องกับเป้าหมาย 3.การบูรณาการและเชื่อมโยงการดำเนินการและการวัดผล 4. การประยุกต์ใช้ระบบ IT ในการจัดการเครือข่าย และ 5.การพัฒนาความรู้และทักษะเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งสถานศึกษาสามารถที่จะจัดการบริหาร สถานศึกษาระบบ การสร้างเครือข่าย

และการมีส่วนร่วมด้วยขั้นตอนดังนี้ 1. การสร้างเครือข่าย ซึ่งมีรูปแบบเครือข่าย 4 ขั้นตอนหลัก คือ การเชื่อมโยงเครือข่ายหรือสร้างเครือข่าย การประเมินความพร้อมของเครือข่าย การดำเนินงานปฏิบัติการด้วยเครือข่าย และการตรวจติดตามและประเมินผลงานของเครือข่าย 2. กระบวนการดำเนินการผ่านระบบเครือข่าย สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการเริ่มประสานเครือข่าย (Initiation Process) กระบวนการสร้างการทำงานอย่างสม่ำเสมอ (Sustainability) กระบวนการพัฒนากระบวนการทำงานและเครือข่าย (Development) และกระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ และ 3. การมีส่วนร่วม หรือ ความร่วมมือ

กลยุทธ์รองที่ 2.2 : ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน

(Business involve in mobilize students funding)

จากกลยุทธ์รองที่ 2.2 ธุรกิจร่วมระดมทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน มีวิธีการดำเนินการที่สำคัญคือ องค์การธุรกิจมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการดำเนินงานในการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์การธุรกิจในการมอบทุน การศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้เรียนจบหลักสูตร ซึ่งทุนการศึกษาถือว่าสำคัญมากในการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนหากนักเรียนขาดแคลนทุนทรัพย์ก็ไม่สามารถเรียนจบครบหลักสูตรได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พัทยา สายหู (2554) ที่ให้ความหมายทุนการศึกษาหมายถึงเงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่บุคคลหรือองค์การต่างๆบริจาคให้เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ที่มีได้อยู่ในหน้าที่เลี้ยงดูปกครองโดยตรงของตนได้ศึกษาเล่าเรียนการศึกษาในระบบโรงเรียนและสถาบันการศึกษาในสมัยปัจจุบันมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นหลายประการ เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือเครื่องมือและอุปกรณ์ ค่าบำรุงกีฬาและกิจกรรม และฯลฯ ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาเรียกเก็บ ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าเดินทางและกินอยู่พักผ่อนหย่อนใจและกิจการสังคม ฯลฯ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องจ่ายใช้สอยเอง ถ้าผู้เรียนไม่สามารถพำนักที่บ้านกับครอบครัวของตนเองได้ก็มีค่าเช่าที่พักที่จะต้องจ่ายเพิ่มอีกด้วย ผู้ที่ไปศึกษาต่างจังหวัดหรือต่างประเทศประจำก็ได้ดีประเภทของทุนการศึกษาในปัจจุบันทั้งจากแหล่งทุนของรัฐบาลและเอกชนมีประเภทต่างๆดังนี้ 1. ทุนรางวัลผลการเรียนดีทุนประเภทนี้เป็นทุนการศึกษาที่ให้แกผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกทดสอบแข่งขันความสามารถทางวิชาการไม่จำกัดฐานะทางเศรษฐกิจของผู้สอบแข่งขัน เช่น ทุนเล่าเรียนหลวงทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ทุนรัฐบาลไปศึกษาต่างประเทศตามความต้องการของราชการหรือทุนที่ผู้บริจาคกำหนดเงื่อนไขให้ผู้สอบได้

คะแนนสูงสุดในช่วงเรียนในปีการศึกษานั้นๆ หรือในวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นต้นทุนเหล่านี้มีจุดประสงค์สนับสนุนความสามารถทางสติปัญญาเพื่อผลก้าวหน้าทางวิชาการเน้นการสร้างคุณภาพมากกว่าปริมาณของการศึกษา และไม่มุ่งช่วยเหลือผู้ขาดแคลนโดยเฉพาะเป็นเสมือนรางวัลแก่ผู้เรียนดีที่ให้กับมาตั้งแต่สมัยเริ่มแรก

2. ทุนช่วยเหลือผู้ขาดแคลนเป็นทุนการศึกษาประเภทที่มุ่งช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์โดยไม่วางกฎเกณฑ์คัดเลือกเอาความสามารถทางสติปัญญาเพราะในปัจจุบัน การศึกษาเป็นหน้าที่จำเป็นของผู้ปกครองโดยเฉพาะในระดับภาคบังคับซึ่งไม่ยกเว้นความขัดสนทางสติปัญญาหรือเศรษฐกิจ ผู้มีจิตศรัทธาสามารถช่วยเหลือเยาวชนวัยเรียนที่ยากจนในชนบทหรือในชุมชนแออัดของเมืองใหญ่ โดยมอบทุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาแต่ละปีของนักเรียนผ่านมูลนิธิ สมาคม หรือโรงเรียนโดยตรงทุนประเภทนี้มีให้ในการศึกษาทุกระดับจนถึงขั้นอุดมศึกษา

3. ทุนส่งเสริมการศึกษาเฉพาะทางเป็นทุนที่มักมีในระดับอุดมศึกษาที่มีการเน้นสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาวิชาการบางสาขาที่มีบุคคลหรือองค์กรใดสนใจต้องการส่งเสริมเป็นพิเศษ อาจมีทุนตั้งไว้เพื่อจูงใจให้มีผู้เรียน ทุนประเภทนี้สามารถสร้างขุมกำลังบุคลากรทางวิชาการชั้นสูงที่จะสืบทอดหรือประยุกต์ความรู้ที่สังคมต้องการ ในสมัยก่อนผู้ก่อตั้งทุนประเภทนี้อาจเป็นผู้ที่เคยเรียนหรือเคยสอนวิชานั้นมาก่อนและประสงค์จะให้เป็นผู้สืบทอดความสนใจในวิชานั้น เช่น ทุนวิชาภาษาและวรรณคดี บาลีสันสกฤตทฤษฎีประวัติศาสตร์ เป็นต้น ในสมัยปัจจุบันผู้ที่เห็นความสำคัญของวิชาหนึ่งวิชาใด ถึงแม้ไม่เป็นผู้ที่เคยเรียนเคยสอนวิชานั้น ก็อาจตั้งทุนประเภทนี้ได้ เช่น ทุนวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (ที่จำเป็นต่อการศึกษาและวิจัยขั้นสูงแต่มีผู้สนใจเรียนน้อย) ทุนวิชาอ่านศิลาจารึก (ที่จำเป็นต่อการค้นคว้าทางโบราณคดีแต่ไม่มีผลตอบแทนเป็นอาชีพและรายได้ที่จูงใจให้อุทิศตน) เป็นต้น

4. ทุนสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นทุนเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรบางอย่างที่สถานศึกษาถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของการสร้างบุคลิกภาพหรือคุณสมบัติสำคัญของนักเรียน นักศึกษา เช่น การกีฬา ศิลปะดนตรี การทำสาธารณประโยชน์บริการชุมชน เป็นต้น สถานศึกษาดังกล่าวหรือเอกชนที่สนใจอาจตั้งทุนการศึกษาช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถหรืออุทิศตนเพื่อกิจกรรมเหล่านี้ได้

5. ทุนสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและวัฒนธรรมเมื่อเทียบกับคนที่อยู่ในเมืองซึ่งเป็นศูนย์รวมของความเจริญในแทบทุกด้านแล้วผู้ที่อยู่ในชนบทถึงแม้จะไม่ขาดสติปัญญาหรือทุนทรัพย์ก็ต้องนับว่าด้อยโอกาสทางสังคมและวัฒนธรรมในทำนองเดียวกัน ผู้ที่อยู่ในกลุ่มสังคมวัฒนธรรมย่อยที่ห่างไกลจากกลุ่มสังคมวัฒนธรรมใหญ่ในเมืองหลวงเช่น ประชาชนชาวไทยภูเขาทางชายแดนภาคเหนือ ประชาชนชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือประชาชนกลุ่มอื่นๆ ในเขตทุรกันดารห่างไกลคมนาคม เป็นต้นกลุ่มเหล่านี้เมื่อเทียบกับผู้อยู่ในเมืองใหญ่ เช่น เมืองหลวงก็เป็นเสมือนผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและวัฒนธรรมได้ทั้งสิ้น ทุนหรือโอกาสในการศึกษาสำหรับผู้ที่ต้องการใน

กลุ่มผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ที่จัดสรรและดำเนินการได้ดีมีประสิทธิภาพนับเป็นอุปกรณที่สำคัญเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นพลเมืองร่วมประเทศชาติเดียวกัน เช่น ทุนของกระทรวงมหาดไทยเพื่อการศึกษาของนักเรียนไทยมุสลิมจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุนนักเรียนชาวไทยภูเขา ทุนโครงการรับนักเรียนยากจนจากชนบทโดยทุนอุดหนุนจวบการศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้นนอกจากนี้ยังมีผู้ด้อยโอกาสเพราะความเสียเปรียบทางร่างกายหรือชีวภาพ เช่น คนตาบอดคนพิการ นอกจากบริการการศึกษาพิเศษซึ่งทางราชการพยายามจัดหาให้แล้ว เอกชนก็มีโอกาสสมทบทุนเพื่อการศึกษาของผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ได้ มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ก็เน้นการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของผู้ป่วยโรคเรื้อนเป็นกิจกรรมสำคัญ และ 6. ทุนเงินยืมเพื่อการลงทุนพัฒนาบุคคลทุนประเภทนี้ปรากฏมีในระยะไม่เกิน 10 ปีที่ผ่านมาในระดับอุดมศึกษา ไม่เป็นทุนให้เปล่าหรือให้ขาดเช่นทุนประเภทอื่น ๆ ผู้ได้รับทุนจะต้องชำระเงินคืนเมื่อสำเร็จการศึกษาและได้งานอาชีพมีรายได้แล้ว เป็นบริการอย่างหนึ่งของธนาคารบางแห่งเพื่อให้โอกาสผู้ที่มีความสามารถในการศึกษาแต่ขาดทุนทรัพย์ และ 7. ทุนการศึกษาเพื่อส่งเสริมธุรกิจในปัจจุบัน ธุรกิจอุตสาหกรรมอาจโฆษณากิจการของบริษัทในรูปแบบของการให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนด้วย เช่น บริษัทการค้าแห่งหนึ่งประกาศให้รางวัลทุนการศึกษาแก่นักเรียนในวัยต่างๆ ที่ชนะการประกวดระบายสีภาพรางวัลทำนองนี้นับว่าเป็นการให้ทุนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของผู้ให้เองด้วย

กลยุทธ์รองที่ 2.3 : ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ (Business involve in databases system and budgeting management effective)

จากกลยุทธ์ที่ 2.3 ธุรกิจร่วมพัฒนาฐานข้อมูลและการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ มีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญ คือ องค์การธุรกิจร่วมเสนอแนะการจัดระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษา (Performance Audit) ให้สอดคล้องกับหลักการศึกษานี้ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญมากอีกกลยุทธ์หนึ่งที่ตระหนักถึงความสำคัญต่อการพัฒนาฐานข้อมูล ซึ่งจะเป็นส่วนจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ ของการบริหารงบประมาณ เพื่อให้ดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง และรวดเร็ว สอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งทิวา นิชนรัมย์ (2555) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการฐานข้อมูลการพัฒนาฐานข้อมูลและซอฟต์แวร์จัดการฐานข้อมูล เป็นวิธีการพื้นฐานสมัยใหม่ของการจัดระเบียบ ข้อมูลแนวคิดเชิงการจัดการฐานข้อมูล (Data Management Approach) นั้นรวบรวมระเบียบและออกแบบเจ็ดให้เป็นฐานข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้โดยโปรแกรมประยุกต์ (Application Programs) นอกจากนี้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำคัญที่เรียกว่า

ระบบจัดการฐานข้อมูล (Database Management System : DBMS) ทำหน้าที่เป็นส่วนติดต่อระหว่างผู้ใช้กับฐานข้อมูลที่ช่วยผู้ใช้ให้เข้าถึงระเบียบในฐานข้อมูลได้อย่างง่ายดายตามที่ต้องการจัดการฐานข้อมูลจึงเกี่ยวข้องกับการใช้ซอฟต์แวร์จัดการฐานข้อมูลเพื่อควบคุมวิธีการสร้างฐานข้อมูลการค้นหา และการบำรุงรักษาเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการสำหรับผู้ใช้และองค์กร ดังนั้นแนวคิดการจัดการฐานข้อมูลเกี่ยวข้องกับ 3 กิจกรรมเบื้องต้น คือ 1. การปรับปรุงและบำรุงรักษาฐานข้อมูลเป็นผลมาจากรายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใหม่และเหตุการณ์อื่นที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อมูล 2. การเตรียมสารสนเทศที่จำเป็นสำหรับการใช้งานโดยการแบ่งปันข้อมูล (Sharing of Data) ในฐานข้อมูลเดียวกันโดยได้รับการสนับสนุนจากส่วนต่อประสานของโปรแกรมสำเร็จรูประบบจัดการฐานข้อมูลดังนั้นผู้ใช้และโปรแกรมเมอร์จึงไม่จำเป็นต้องทราบว่าข้อมูลมีการจัดเก็บทางกายภาพอยู่ที่ใดและด้วยวิธีการอย่างไร และ 3. การเตรียมความสามารถในการโต้ตอบค้นหา และจัดทำรายงาน โดยโปรแกรมระบบจัดการฐานข้อมูลสำเร็จรูป ดังนั้นผู้ใช้สามารถค้นหาฐานข้อมูล สร้างรายงานและรับการตอบกลับจากคำร้องขอสารสนเทศตามความต้องการเฉพาะ ได้อย่างรวดเร็วและโดยง่าย ดังนั้น การพัฒนาฐานข้อมูลระบบการบริหารงบประมาณ จึงเป็นระบบที่ช่วยให้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสะดวก รวดเร็ว มากยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยให้สามารถจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและเป็นการอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยสามารถปรับปรุงจากข้อมูลเดิมที่มีอยู่ไม่ต้องป้อนข้อมูลใหม่ประกอบด้วยระบบงานย่อย เช่น ระบบประเมินการเงินรายได้ ระบบจัดทำค่าของบประมาณ ระบบจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ระบบการจัดสรรงบประมาณ ระบบการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ ฯลฯ.

3. กลยุทธ์ด้านการบริหารทั่วไป

กลยุทธ์หลักที่ 3 อนุรักษ์ร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล (Business involve in extra-curricular activities management and development of learning resources toward international standards)

กลยุทธ์รองที่ 3.1 อนุรักษ์ร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business involve in extra-curricular activities toward international standards)

จาก กลยุทธ์หลัก อนุรักษ์ร่วมบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล และกลยุทธ์รองและ อนุรักษ์ร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็น

มาตรฐานสากล ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาสถานศึกษาด้านการบริหารทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นสำคัญมากต่อการเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนา ผู้เรียนได้อย่างมีศักยภาพ โดยมีวิธีการในการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์การธุรกิจนำเสนอ วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร แก่สถานศึกษา ให้เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งการ ร่วมจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตรจากองค์การธุรกิจ เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ วิชาชีพ รวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งส่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึก ต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 การจัดการ ศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เต็มศักยภาพ มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณา การตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ 1.ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2.ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน และ 3.ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา 4.ความรู้และทักษะ ด้านคณิตศาสตร์ และภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง 5.ความรู้ และทักษะในการ ประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1.จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหา 3.จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำ ได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4.จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสาน สาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5.ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ

สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และ 6.จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคลากรในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นเป็นไปตาม พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ .ศ. 2542 อย่างชัดเจน หลักสูตรมาตรฐานสากลเป็นหลักสูตรที่พัฒนาต่อยอดคุณลักษณะของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาผู้เรียนมุ่งให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ มีสมรรถนะ ทักษะความรู้ พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ มี ทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้ อย่างสันติอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน สอดคล้องกับ คำแถลงนโยบายของ คณะรัฐมนตรี ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ว่า “เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วย การยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล จัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้า และได้มาตรฐาน ทั้งความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอ่าน พร้อมทั้งส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น จัดให้มีระบบการจัดการความรู้ ปฏิรูปหลักสูตร การศึกษาทุกระดับให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากลบนความ เป็นท้องถิ่นและความเป็นไทย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทุกระดับชั้น โดยวัดผลจากการผ่าน การทดสอบมาตรฐานในระดับชาติและนานาชาติ ขจัดความไม่รู้หนังสือให้สิ้นไปจากสังคมไทย จัด ให้มีครูดีเพียงพอในทุกห้องเรียน ให้มีโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาคุณภาพสูงในทุกพื้นที่ พัฒนามหาวิทยาลัยเข้าสู่ระดับโลก พัฒนาระบบการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มุ่งการ สร้างจริยธรรมในระดับปัจเจก รวมทั้งสร้างความตระหนักในสิทธิและหน้าที่ ความเสมอภาค และ ดำเนินการให้การศึกษาเป็นพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริง ปรับปรุงโครงสร้างระบบ บริหารการศึกษาโดยการกระจายอำนาจสู่พื้นที่ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อม

กลยุทธ์ รong ที่ 3.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล
(Business involve in develop learning resources toward international standards)

จากกลยุทธ์รong ที่ 3.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

จะเห็นได้ว่าเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการสถานศึกษาด้านบริหารทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากแหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษาที่จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากสถานศึกษาขาดแหล่งเรียนรู้ที่ดีก็จะเป็นการยากที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ซึ่งแหล่งเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สามารถ รอดสำราญ (2546 : 6) กล่าวว่า แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ แหล่งความรู้ทางวิชาการ และประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องจากแหล่งต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ 1. แหล่งการศึกษาตามอัธยาศัย 2. แหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต 3. แหล่งปลูกฝังนิสัยรักการอ่านการศึกษา ค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 4. แหล่งสร้างเสริมประสบการณ์ภาคปฏิบัติและ 5. แหล่งสร้างเสริมความรู้ ความคิด วิทยาการและประสบการณ์ แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ ห้องสมุด โรงเรียน ห้องสมุดเคลื่อนที่ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องอินเทอร์เน็ต ห้องโสตทัศนศึกษา ศูนย์วิทยากลุ่มสาระต่าง ๆ มุมรักการอ่าน มุมรักหนังสือในห้องเรียน ห้องเฉลิมพระเกียรติ คลินิก รัชชคณิต มุมเรียนรู้สู่ปัญญา ระเบียบความรู้ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ ฯลฯ ปัจจุบันจากการศึกษาวิจัยพบว่าเมืองนครธุรกิจมากมายเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ โครงการทรูปลูกปัญญา ของบริษัททรูคอร์ปอเรชั่น (จำกัด) มหาชน ที่ได้ติดตั้ง สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ที่เสริมการเรียนการสอน 8 กลุ่มสาระวิชา และชุดอุปกรณ์และสื่อมัลติมีเดียทุกห้องเรียน ในโครงการทรูปลูกปัญญา ที่ได้ติดตั้งชุดสื่อมัลติมีเดียจำนวนให้กับโรงเรียน 3,500 โรงเรียนในปี 2554 แล้วมุ่งสู่ 10,000 ทั่วประเทศในอนาคต ที่สอดคล้องกับโครงการของรัฐบาลในการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียน นำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา พ .ศ.๒๕๕๕ ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสม ตามหลักสูตรบรรจุลงในคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (สำนักงานรัฐมนตรี ,2554)

กลยุทธ์รองที่ 3.3 ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล (Business involvement to create networking with other organizations to develop education system toward international standards)

จากกลยุทธ์รองที่ 3.3 ธุรกิจสร้างเครือข่ายการศึกษากับองค์กรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล เป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก การสร้างเครือข่ายขององค์กรธุรกิจนั้นสำคัญมากในการสร้างความเข้มแข็งให้กับการบริหารงานให้แก่สถานศึกษาที่เกิดจากกลุ่มบุคคลหลายฝ่าย ที่สามารถให้การช่วยเหลือสถานศึกษาได้ ดังกล่าวเคยกล่าวมาบ้างแล้วว่า ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการดำเนินงานที่สำคัญในการขององค์กรธุรกิจในการมีส่วนร่วมในด้านการสร้างเครือข่ายนี้ที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจสร้างเครือข่าย และหุ้นส่วนทางการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ อย่างเข้มแข็งร่วมพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล นั้นจะช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ว่า “เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ” (สำนักงานรัฐมนตรี, 2554)

กลยุทธ์รองที่ 3.4 ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล (Business involvement to develop the support project management education toward international standards)

จากกลยุทธ์รองที่ 3.4 ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการรองรับการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล เป็นกลยุทธ์ที่มีการดำเนินงานที่สำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาในการจัดโครงการรองรับการบริหารจัดการ สถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจประสานพัฒนาภาคี เครือข่ายและหุ้นส่วนทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล ซึ่งสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาว่า “เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพและการกระจายโอกาสทางการศึกษา จัดให้มีระบบการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการเปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนรู้อให้เป็นแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเชื้อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนา

เครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบ “ไซเบอร์โฮม” ที่สามารถส่งความรู้มายังผู้เรียน โดยระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการศึกษา ขยายระบบโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้กว้างขวาง ปรับปรุงห้องเรียนนำร่องให้ได้มาตรฐานห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งเร่งดำเนินการให้ “กองทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” สามารถดำเนินการตามภารกิจได้” (สำนักงานรัฐมนตรี,2554)

กลยุทธ์หลักที่ 4 ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involve in continuous teachers professional development)

กลยุทธ์รองที่ 4.1 ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ

(Business involve in budgeting management for continuous teachers professional development)

จากกลยุทธ์หลัก ธุรกิจร่วมพัฒนาครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง และกลยุทธ์รอง ธุรกิจร่วมบริหารงบประมาณการพัฒนาครูมืออาชีพ จะเห็นได้ว่าเป็นวิธีการดำเนินงานที่สำคัญยิ่งต่อการบริหารด้านบุคคล ซึ่งถือว่าการพัฒนาครูนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลากร เนื่องจากครูเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักเรียน ทำหน้าที่ อบรม สั่งสอน ให้นักเรียน เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม ของประเทศชาติและสังคมโลก ซึ่งสอดคล้องกับ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ว่า“นโยบาย ปฏิรูปครู ยกฐานะให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง โดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดี และมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนครู พัฒนาระบบความก้าวหน้าของครูโดยใช้การประเมินเชิงประจักษ์ที่อิงขีดความสามารถและวัดสัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาเป็นหลัก จัดระบบการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพครูอย่างต่อเนื่อง แก้ปัญหาหนี้สินครูโดยการพักชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามนโยบาย แก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนของรัฐบาล พัฒนาระบบภูมิสารสนเทศเพื่อใช้ในการกระจายครู ขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาระวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา”(สำนักงานรัฐมนตรี,2554)

กลยุทธ์รองที่ 4.2 ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง (Business involvement to continuous teachers professional development Project)

จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ ธุรกิจร่วมพัฒนาโครงการครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกกลยุทธ์หนึ่งที่จะสามารถพัฒนาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมขององค์กร ธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจจัดทำโครงการพัฒนาครูมืออาชีพระดับสากลโดยเลือกสรรภูมิปัญญา แสวงหาความรู้ใหม่ทั้งในและต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศซึ่งสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ว่า “เร่งพัฒนาคุณภาพ การศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วย การยกระดับองค์ความรู้ให้ ได้มาตรฐานสากล จัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐาน ทั้ง ความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอ่าน พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น จัดให้มีระบบการจัดการความรู้ ปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาทุกระดับให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากลบนความเป็นท้องถิ่นและ ความเป็นไทย”(สำนักงานรัฐมนตรี,2554)

กลยุทธ์ที่ 4.3 ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ

(Businessinvolvement to promote the morale of professional teachers development)

จากกลยุทธ์ที่ 4.3 ธุรกิจร่วมส่งเสริมขวัญและกำลังใจการพัฒนาครูมืออาชีพ จะมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญคือ องค์กรธุรกิจเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมวางแผนส่งเสริมครูให้มีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล ซึ่งในการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพสู่ความเป็นมืออาชีพได้สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือการเพิ่มขวัญและกำลังใจในการพัฒนาครูสู่มืออาชีพ อาทิ องค์กรธุรกิจ จัดโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านวิชาการและการสื่อสารให้แก่ครูภาษาอังกฤษทั่วประเทศ หรือ องค์กรธุรกิจ สนับสนุนเงินรางวัล โล่ เกียรติบัตร ของขวัญ เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีผลงานดีเด่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สมิต (2553) ที่กล่าวว่า ถ้าเรามีหลักยึดว่า "คนทุกคนมีศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์" ตามที่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวความคิดพื้นฐานนี้แล้ว ก็จะช่วยให้เราไม่หลงทางในการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่พนักงาน ทั้งจะต้องมีความเชื่อมั่นว่า "คนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุด" และปฏิบัติต่อพนักงานดังต่อไปนี้ 1.จัดให้มีสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน ให้น่าอยู่และน่าทำงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าบริษัทหรือโรงงานของญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญมากมี อาคารสถานที่ ซึ่งสะดวกสบายในการทำงาน มีห้องน้ำสะอาด ห้องอาหาร และสถานที่พักผ่อน มี

บริเวณที่ปลูกต้นไม้ร่มรื่นเขียวชอุ่ม สบายตา สบายใจ ต่างจากโรงงานที่นำพนักงานเข้ามาอยู่กัน อย่างแออัด ยัดเยียด เหมือนคุก ต้องนั่งนอนพักกลางวันบนทางเดินหรือซอกตึก 2. จัดแบ่งงานให้ชัดเจน โดยกำหนดหน้าที่ให้รู้ชัดว่าพนักงานคนใดได้รับมอบหมายให้ทำงานอะไร สิ่งใดสามารถทำได้หรือไม่ได้เพื่อที่จะไม่เกิดการก้าวร้าวหน้าที่ มีความขัดแย้งระหว่างกัน ในประการสำคัญจะต้องให้พนักงานรู้ถึงมาตรฐานของงานเพื่อที่จะได้ทำงานให้เกิดผลตามที่ได้ตกลงร่วมกัน ไม่เกิดความคาดหวังที่ต่างกันอันจะนำไปสู่ความพึงพอใจในคุณภาพของงานร่วมกัน 3. สร้างความพึงพอใจในงาน ด้วยการจัดงานให้ตรงตามความรู้ความสามารถ และความสนใจ เพื่อให้พนักงานมีความสุขที่ได้สนุกกับงาน เพราะได้มีความภาคภูมิใจ และชื่นชมในผลสำเร็จของงานแทนที่จะได้รับคำตำหนิติบ่น จากหัวหน้าเพราะทำงานที่ไม่ถนัดและเกิดความผิดพลาด ถ้าพนักงานทำงานด้วยใจรัก เขาก็จะทำงานอย่างทุ่มเท เช่นเดียวกับงานอดิเรก ซึ่งเป็นงานที่เขาเลือกเอง 4. ให้ความยกย่องชมเชย และบำเหน็จความดีความชอบอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการตอบแทนการทำคุณประโยชน์ให้แก่หน่วยงานไม่ให้เกิดความคิดว่าหัวหน้ามุ่งแต่จะใช้งานอย่างหัวปักหัวปำแต่ไม่คำนึงถึงคุณค่าของคน เป็นการแสดงถึงการขาดความจริงใจ การยกย่องต้องเป็นไปตามความจริงไม่ใช่การยินยอมแบบหลอกล้อใช้ ทั้งจะต้องให้เป็นที่ล่งรู้โดยทั่วไปมิใช่ชมเชยกันเมื่ออยู่ตามลำพัง ควรชมเชยในที่เปิดเผยต่อหน้าเพื่อนร่วมงาน หรือในที่ประชุม 5. ให้โอกาสแก่พนักงานซึ่งมีผลการปฏิบัติงานดีและมีศักยภาพสูง ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ด้วยการร่วมกันวางแผนพัฒนาความก้าวหน้า และให้การพัฒนาความรู้ความสามารถด้วยวิธีการหนึ่งวิธีการใดที่เหมาะสม 6. ให้ความเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่และทุกข์สุขในการทำงานของพนักงานทุกคนอย่างทั่วถึง ด้วยการออกเดินพบปะพูดคุยจาวีสาสะกับพนักงานบ้างตามโอกาส และความเหมาะสมซึ่งจะต้องปฏิบัติด้วยความจริงใจ และมีอัธยาศัยไมตรี ไม่ใช่แบบหาเสียง เลือกตั้งเป็นครั้งคราว หรือสร้างภาพลักษณ์แบบเสแสร้ง 7. ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น และมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงงาน ด้วยการจัดให้มีระบบข้อเสนอแนะและพัฒนาให้เป็นระบบไคเซ็น (Kaizen) ที่คิดปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และ 8. ให้โอกาสในการร้องทุกข์ โดยมีระบบการร้องทุกข์ตามขั้นตอนและช่วยเหลือแก้ปัญหาให้ตามความเหมาะสมด้วยความเห็นอกเห็นใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในส่วน of ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ส่วนคือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ได้กลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลจำนวน 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์รอง และ 95 วิธีการดำเนินงาน ซึ่งองค์กรธุรกิจสามารถนำกลยุทธ์ทั้งหมดนี้ไปใช้ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

2. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่งเสริมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ที่สำคัญที่สุด คือ วิสัยทัศน์ของ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจและผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลได้ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์ ของตนเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างแพร่หลายต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะสภาพและปัญหาปัจจุบันของกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล แต่ยังไม่ศึกษาถึงความต้องการจำเป็นและความคาดหวังของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องการให้ธุรกิจเข้ามาช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะนำประเด็นนี้ศึกษาวิจัยต่อไปได้เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลที่เป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนอื่น ๆ การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในโรงเรียนมาตรฐานสากล หรือโรงเรียนขนาดเล็ก ด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมต่อการพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทุกส่วน ฯลฯ.

3. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่งเสริมของการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ที่สำคัญที่สุด คือ วิสัยทัศน์ของ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจและผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีวิสัยทัศน์ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กร

ธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาลได้ดังนั้น ในการศึกษาวิจัย ครั้งต่อไปควรศึกษาถึงรูปแบบภาวะผู้นำที่เป็นเลิศในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจในการบริหารศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ซึ่งสามารถนำผลที่ได้มา ใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำที่เป็นเลิศในการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลได้ต่อไป

ภาษาไทย

กิติมา ปรีดีดีลิก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรภาพิพัฒน์, 2532.

กวรรณิกา ชมดี. การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภีตำบลท่าช้างอำเภอวารินชำราบจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสังเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

กาญจนา ทองหล้า. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนของผู้อุปถัมภ์โรงเรียนในฝัน : พหุกรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

โกวิท พวงงาม. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. ม.ป.ท., 2545.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. CSR สำคัญอย่างไรต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน. [ออนไลน์]. 2551.
แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com>.

ไกรษี ตูนา. การศึกษาความยั่งยืนของการดำเนินงานโครงการโรงเรียนในฝัน : การศึกษาแบบข้ามกรณีโรงเรียนต้นแบบ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2550.

จากรุวรรณ ประทุมศรี. การพัฒนารูปแบบการเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับสาขาวิชาบริหารการศึกษา ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

จามจุรี จำเมืองและคณะ. คู่มือเตรียมสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งและเปลี่ยนตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร. เจริญดีมีนคงการพิมพ์, 2537

จินตนา กิตติสยาม. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตามทัศนะของประธานองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2544.

ชูชาติ พ่วงสมจิตร. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

- ไชยยศ บุญญาภิจ. “บทนำ” CSR Journal พฤศจิกายน 2549: 3
- บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), ข่าวกิจกรรม. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา
[http:// www.se-ed.com/Event/ Viewcontent.aspx?.IDTopic=2181](http://www.se-ed.com/Event/Viewcontent.aspx?.IDTopic=2181) [17 กรกฎาคม 2555]
- บริษัททรูวิชั่นส์ จำกัด (มหาชน), กิจกรรมทรูปลูกปัญญา. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา
[http:// www.truelookpanya.com](http://www.truelookpanya.com) [17 กรกฎาคม 2555]
- บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน), ความรับผิดชอบต่อสังคม. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา
[http:// www.bangchak.co.th](http://www.bangchak.co.th) [17 กรกฎาคม 2555]
- บริษัทพีทีทีโอะโรเมติกส์และการกลั่น จำกัด (มหาชน), ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา: [http:// www.pttar.com](http://www.pttar.com) [11 กันยายน 2554]
- บริษัทอเมริกัน อินเตอร์ แนชชั่นแนล แอสซัวร์ันส์ จำกัด, เอไอเอกับสังคมด้านการศึกษา. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา [http:// www.insuremag.com](http://www.insuremag.com) [11 กันยายน 2554]
- ณรงค์ เพชรล้ำ. รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรม. สำนักงานบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย. สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน .กระทรวงศึกษาธิการ. สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2553.
- ดุจเดือน อิมโพธิ์. การศึกษากลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ระดับดีมาของบัณฑิตวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. การวางแผนเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : 2539.
- ธงชัย สันติวงษ์. การตลาดสำนักนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- ธงชัย สันติวงษ์. การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- ธงชัย สันติวงษ์. การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร : คอมแพคพรีนท์, 2536.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ, 2531.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร, 2546.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภากการพิมพ์ : 2527.

- นิวัตร์ นาคะเวช. รายงานการวิจัยการดำเนินงานของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2549.
- นิวัตร์ นาคะเวช. การดำเนินงานของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน. สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2549.
- นิวัตร์ นาคะเวช. ท่องเที่ยวกับโรงเรียนในฝัน : ความสำคัญของเครือข่ายภาคอุปถัมภ์. มติชน, 2547:30
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. หลักการความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) [ออนไลน์]. 2554 http://pipatory.blogspot.com/2012_06_01_archive.htm.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. การพัฒนา CSR ในกระบวนการบริหารจัดการองค์กรธุรกิจ ระยะที่ 1: การศึกษาคุณลักษณะองค์ประกอบและเครื่องมือสำหรับการพัฒนา: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2537.
- พิณสุดา ศิริรักศรี และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการศึกษา. รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.
- พงษ์พิศ เทพสุภา. CSR Corporate Social Responsibility. [ออนไลน์]. 2554 แหล่งที่มา : <http://www.webblog.rmutt.ac.th/csr-corporate-social-responsibility>.
- พนม พงษ์ไพบูลย์ และคณะ. รวมกฎหมายการศึกษาเข้าสู่โครงสร้างใหม่ กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2546.
- พวงรัตน์ เกสรแพทย์. การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สวีริยาสาส์น, 2543.
- พสุ เดชะรินทร์. นโยบายการบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : ปรกาศพริก, 2642.
- พัคต์พงษ์ วัฒนสินธ์ และพสุ เดชะรินทร์. การจัดการเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์. การพัฒนากระบวนการบริหารงานสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- พัฒนาชุมชน, กรม. รายงานการประเมินผลโครงการฝึกอบรมคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปด.). กรุงเทพมหานคร. กระทรวงมหาดไทย. กองวิจัยและประเมินผล, 2528.

- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2531.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. การวางแผนกลยุทธ์เป็นทีม. เอกสารประกอบการอบรม, 2542.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก. กรุงเทพมหานคร: พริก
หวานกราฟฟิค จำกัด, 2552.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม. “บทนำ” CSR Journal , สิงหาคม 2549: 3
- ภิญโญ สารธ. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. ครูสภาลาดพร้าว, 2536.
- มานิตย์ จันทรจำเริญ. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมใน
เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจห้วยขวาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชน องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพมหานคร : บิ๊ค พอยท์, 2547.
- ยุพาพร รูปงาม. การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณ ในการปฏิรูประบบราชการ. ภาค
นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2545.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. สงขลา : ศูนย์
หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550.
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542, (บทคัดย่อ), อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการ
ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. พระบรมราชโองการ พระราชโองการ พระโองการพิธีพระราชทาน
ปริญญาบัตรกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร วิทยาลัยวิชาการศึกษาและมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2502 - 2551. กรุงเทพมหานคร, 2552.
- นภาพร เรืองสกุล. บรรษัทภิบาลเรื่องที่นักลงทุนและกรรมการต้องรู้. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์คีย์, 2545.
- บุญชม ศรีสะอาด. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนของเขต
การศึกษา 11. งานวิจัยส่วนบุคคล ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภททั่วไป ประจำปี 2540
จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 254.
- ประชุม รอดประเสริฐ. นโยบายและการวางแผน. หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร. เนติกุล
การพิมพ์, 2535.

- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนในชุมชนกับประเทศไทย. เอกสารการสอนชุด
วิชาโรงเรียนกับชุมชน. หน่วยที่ 4. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์ ,2540.
- รุ่งทิภา นิชนรัมย์. การพัฒนาฐานข้อมูล. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา :
<http://www.gotknow.org/blogs/posts/213490> [23 มิถุนายน 2555]
- วรสิทธิ์ ใจงาม. ปิยบุตร ชลวิจารณ์บนเส้นทาง ซีอีโอ ร.ร.สุฝัน. การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนในฝัน
, 2547.
- ศิริพร ตันติพลูวินัย. การพัฒนาตน พัฒนาคุณภาพงาน. งามาธิปไตยพยาบาล 1, 3(ก.ย.- ธ.ค.) : 91-
95
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. องค์การและการจัดการ (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร. บริษัทธรรมสาร
จำกัด. 2545.
- ศรีวงศ์ สุมิตร. เทคนิคการวิเคราะห์และวางแผนปฏิบัติงาน. เอกสารการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
สำนักอธิการบดี, 2538.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือผู้อุปถัมภ์โรงเรียนใน
ฝัน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2547.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่ง
โรงเรียนในฝัน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 1 ปี 1 อำเภอ 1 โรงเรียนใน
ฝัน นโยบายสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: วุฒิวัฒนาการพิมพ์, 2548.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายงานการดำเนินงานตาม
แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555. สำนักพัฒนาตกรรรมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
2553.
- ศักดิ์สิทธิ์ เหมทอง. ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการ
การศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- สถาบันไทยพัฒนา. จำพวกของซีเอสอาร์. [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา : [http://](http://thaicsr.blogspot.com/2008/01/blog-post-6965.html)
[thaicsr.blogspot.com/2008/01/blog – post 6965 html.](http://thaicsr.blogspot.com/2008/01/blog-post-6965.html)
- สถาบันไทยพัฒนา. มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. ซีเอสอาร์คืออะไร.
[ออนไลน์]. 2553 แหล่งที่มา : [http://thaicsr.blogspot.com/2006/03/blog-post-20.html.](http://thaicsr.blogspot.com/2006/03/blog-post-20.html)
[สิงหาคม / [สิงหาคม 2553].

สมิต สัชฌุกร. การสร้างขวัญกำลังใจให้แก่พนักงาน. วารสารส่งเสริมเทคโนโลยีปีที่ 30 ฉบับที่ 168 (เม.ย.- พ.ค. 2546) หน้า 90 -91 ; กรุงเทพมหานคร, 2546.

สามารถ รอดสำราญ. การใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

สนอง สุภาสัย. การใช้ภาวะผู้นำที่มีคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนที่ครุมีความพึงพอใจแตกต่างกัน : กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สมชาย ภาคภาสนวิวัฒน์. การวางแผนและบริหารกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : สามัคคีสาร, 2542
สมยศ นาวิการ. การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ผู้จัดการ, 2540.

สุภาพร จิตใจดี. การจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษา. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา : <http://www.oknation.net/blog/supaphorn/2009/02/26/entry-1> [27 กรกฎาคม 2555]

สุเมธ ทวยแก้ว. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

สุรัสวดี ราชกุลชัย. การวางแผนการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพมหานคร. จามจุรี, 2543.

สวนดุสิตโพล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. 10 อันดับปัญหาทางการศึกษา. [ออนไลน์]. 2543.

แหล่งที่มา : <http://hotshotza.blogspot.com/2010/05/10.html>. [22 พฤษภาคม 2553]

สุวรรณเคำฝ่าย. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ก้าวสู่อาเซียน Towards ASEAN. พิมพ์ครั้งแรก.

โครงการโรงเรียนในฝัน. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2554.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เด็กไทยไม่ไร้โอกาสในการรับการศึกษา. มติชน (7 พฤษภาคม 2550) : 32

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน : รายงานการประชุมระดับชาติ ระหว่างวันที่ 30 มีนาคม - 1 เมษายน 2538. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2548 หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 2545.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ของกระทรวงศึกษาธิการระยะครึ่งแผน. โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ. สรุปจำนวนโรงเรียนในฝันระดับประเทศ (ปี 2553). กรุงเทพมหานคร, 2553.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี่, 2550.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ของกระทรวงศึกษาธิการระยะครึ่งแผน. โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- สำนักงานรัฐมนตรี, กระทรวงศึกษาธิการ. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี วันที่ 23 สิงหาคม 2554. กรุงเทพมหานคร : กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี, 2554.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็น เรื่องการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ของเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง และการศึกษาทางเลือก, หน้า 11. 26 ตุลาคม 2548 ณ โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพมหานคร 2548.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานการสัมมนาเรื่องเด็กและเยาวชนกับการปฏิรูปการศึกษา, กรุงเทพมหานคร, บริษัท วินเนอร์ เอเซียเทรด์ จำกัด, 2549.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542 ก.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย.กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard Guiline. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ อักษรไทย, 2554.

สำนักบริหารมัธยมศึกษาตอนปลาย.กระทรวงศึกษาธิการ. เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนในฝันสู่มาตรฐานสากลในโครงการมัธยมเชิงปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2555. [ออนไลน์].2555. แหล่งที่มา : [http://www.labschools.net/docdown/เกณฑ์คัดเลือก pdf.](http://www.labschools.net/docdown/เกณฑ์คัดเลือก.pdf)[15 พฤษภาคม 2555]

เสนาะ ดิยาวี. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อรทัย มูลคำ.Best Practices แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ : สำหรับการพัฒนาระบบเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของโรงเรียนดีประจำอำเภอ (โรงเรียนในฝัน).กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2554.

เอกชัย กี่สุขพันธ์.การบริหารทักษะและการปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ,2538.

ภาษาอังกฤษ

Amitabn Jhingan. Private sector participation in Indian higher education. FICCI Higher Education Summit, Private sector participation in Indian higher education,2011

Ashworth, A. and R.C. Harvey. Assessing Quality in Further and Higher Education.London:J Kingsley Publication,1994.

Brown and Jonathan. Corporate Social Responsibility in Higher Education. An International E-Journal for Critical Geographies 2009, 8(3) : 474-483

Carlson and Buttram.Case Studies of Rural Schools Implementing Comprehensive School reform Models. Annual conference of the American Educational Research Association. San Diego,CA.April 14,2004.

Certo, Samuel C. and Peter, J.Paul. Strategic Management A Focus on Process. New York : McGraw-Hill.1990.

Chan and Corinne Lin Lin Chieng. The Corporate Social Responsibility of Pharmaceutical product recalls: An empirical examination U.S. and UK. Markets,2007.

Cohen,John M.,and Norman T.Uphoff. Rural Development Participation: Concepts and measure for project design implementation and evaluation. New York : Rural

- Development Committee Center for International Studies, Cornell University, 1977.
- Dares Salaam. National Higher Education policy.The United Republic of Tanzania. Ministry of Science, Technology and Higher Education. February 1999.
- David, Fred R. Strategic management. 6th ed. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1997.
- Dess, Gregory G., and Alex Miller. Strategic management. Singapore: McGraw-Hill, Inc., 1997.
- Dilek Cetindamarand Kristoffer Husoy. Corporate Social Responsibility Practices and Environmentally Responsible Behavior: The Case of the United Nations Global Compact. Journal of Business Ethics (2007)76:163–176
- Donald and Felipe Corporate Social Responsibility in the Promotion of Social Development. Experience from Asia and Latin America. Inter America Development Bank, 2004
- Emunemu. Private Sector Participation in education and Skills Development in Nigeria. Dept. of Educational Management, University of Ibadan, Ibadan, Nigeria, European Journal of Social of Social Science, Volume 6, Number 4, 2008.
- Eng Tuck Cheah, Wen Li Chan and Corinne Lin Lin Chieng. The Corporate Social Responsibility of Pharmaceutical Product Recalls: An Empirical Examination of U.S. and U.K. Markets. Journal of Business Ethic, (2007) 76:427–449
- Eurydice. Higher Education Governance in Europe, Policies, Structures, funding and academic staff. European commission [online]. 2008 Available form: <http://www.eurydice.org>. [2008, March 21]
- Francesco Perrini, Angeloantonio Russo and Antonio Tencati. CSR Strategies of SMEs and Large Firms. Evidence from Italy. Journal of Business Ethics (2007) 74:285–300
- Goodstein and Other. Applied Strategic planning : how to development a plan the really work. United States of America : Mcgraw Hill, 1993.
- Gordon Bitter Davis, Margratte H. Olson, Management information system: Conceptual foundations structure and development. University of Michigan : McGraw – Hill, 1985.

- Gyorgy Ligeti Agnes Oravecz. CSR Communication of Corporate Enterprises in Hungary. Journal of Business Ethics, (2009) 84:137–149
- Hargreaves. Teaching in the knowledge society: Education in the Age of Insecurity. New York : Teacher College Press, 2003.
- Ilona Genevois. Public Private Partnerships and Education: Can and should public private partnerships play a role in education. International Institute for Educational Planning. Business Council for the United Nations and the Association for a better. New York, 2007.
- Joshi. An Exploration of Private Sector Financing of Higher Education in the Phillipines and Its Policy Implications for India, 2004.
- Kotler and Murphy. Development in Marketing Science. University of Virginia : Academy of Marketing Science, 1982.
- Kraisornsuthasinee and Swierczek, Fredric William. Interpretations of CSR in Thai Companies. The Journal of Corporate Citizenship (Summer 2006):54.
- Krishna Udayasankar. Corporate Social Responsibility and Firm Size. Journal of Business Ethics (2008) 83:167–175
- Marsh, Curriculum Guide. Princeton, NJ : College Board Publication, 1997.
- Mondy Wayne R. Title Human resource management : Irwin: McGraw-Hill, 1998.
- Mosha. Corporate –sector Involvement in Basic Education in Tanzania. Report to the Commonwealth Education Fund, 29 June 2006.
- Nakpodia. Strategies for Enhancing Private Sector Participation in the funding of Secondary School in Delta State Nigeria. African Journal of Social Sciences Vol. Number 1. February 2011, pp.92-100.
- OECD. Promoting Private Investment for Development.: The Role of OPD. DAC Guideline and reference series a Dac reference Document, 2006.
- Philip Kotler. Marketing Management. 14th edition. Pearson Education, 1994
- Plunkett, Warren Richard. Introduction to management. Harvard Bussiness Review, 1994
- Porter, M.E. and Kramer, M.R. Strategy and Society: The Link between Competitive Advantage and Corporate Social Responsibility. Harvard Business Review (December 2006)

- Porto and Berge. Distance Education and Corporate Training in Brazil: Regulations and interrelationships, 2006.
- Ramnik Ahuja, Debasis Bhattachaga, Rorpali, Bhargava and Deepika Ganju. Role of the corporate sector in promoting family health in Uttar Pradesh. The Journal of family Welfare. Vol.56, Vol.56, Special Issue-2010.
- Richard Welford. CSR and stakeholder engagement in Asia. [Online]. 2006. Available from : <http://intranet.csreurope.org/news/csr> [2005, June 24]
- Russo and Antonio Tencati. Stakeholders Perception of Corporate Social Responsibility: Empirical Evidences, January. International Business Research. 2007
- The Commission of the European Communities. "Promoting a European Framework for Corporate Social Responsibility" The Commission's Green Paper, 2001:6.
- UNCTAD. Disclosure of the impact of Corporation on Society Current Trends and Issues. United Nations New York and Geneva, 2004.
- World Bank. Private Sector Involvement in Education: A review of World Bank Activities in East Asia and Pacific 1996 – 2002. July 2005.
- World Business Council Sustainable Development (WBCDS). Corporate social Responsibility : The world business council for sustainable development, 1999.
- Yusoff, S., Yusoff, H. and Lehman, G. Environmental reporting in a developing country: a Case study on status and implementation in Malaysia, Journal of cleaner Production, pp.895-901, 2007.

แบบสอบถามเพื่องานวิจัยเรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ
ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR”

คำชี้แจง: แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพ และปัญหา กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการ บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR

2.1 ให้ตอบว่ามีส่วนร่วมหรือไม่ หากมีให้ระบุระดับการมีส่วนร่วม หากไม่มีให้
ข้ามไปตอบปัญหาการมีส่วนร่วม

2.2 ให้ตอบว่ามีปัญหาหรือไม่ หากมีให้ระบุระดับปัญหา หากไม่มีให้ข้ามไป
ตอบข้อต่อไป

ตอนที่ 3 ปัจจัย ส่งเสริมที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการบริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้ระบุระดับความคิดเห็นตามความเป็น
จริง

ตอนที่ 4 ปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการบริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ให้ระบุระดับความคิดเห็นตามความเป็น
จริง

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเสนอผลโดยภาพรวมไม่เจาะจงเฉพาะบุคคล
หรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ และจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถาม
ของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและใช้สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น อีกทั้งนำไปใช้
ประโยชน์เพื่อพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดของบรรษัทภิบาล CSR ของโรงเรียน ในฝันพัฒนาสู่
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าที่ข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

3. สถานภาพการปฏิบัติงาน

ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

4. ขนาดของโรงเรียน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121- 200 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201- 300 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301-499 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 – 2,499 คน

จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2 ,500 คน ขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

0 - 5 ปี

6 – 10 ปี

11 - 15 ปี

16 - 20 ปี

21 - 25 ปี

26 - 30 ปี

มากกว่า 30 ปี

ข้อที่	กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	การมีส่วนร่วม					ปัญหาการมีส่วนร่วม								
		ไม่มี	มี	ระดับการมีส่วนร่วม					ไม่มี	มี	ระดับปัญหา				
				5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
47	องค์กรธุรกิจกำกับ ติดตามการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของ สถานศึกษา														
48	องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะ กำหนดโครงการ การบริหารและการ จัดการของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม														
49	องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมเสนอแนะการจัด กิจกรรมของสถานศึกษา														
50	องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนา ระบบควบคุมภายในของสถานศึกษา														
51	องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมสร้าง ความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เพื่อ พัฒนาการจัดการศึกษา														
52	องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมออกกฎ ระเบียบ เพื่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา														

ตอนที่ 3 ขอให้ท่านระบุระดับความคิดเห็นด้าน ปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจ ขององค์กรธุรกิจ ใน
การร่วมบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามเกณฑ์ระดับความ
คิดเห็นดังนี้

- 5 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจมาก
- 3 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
- 2 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจน้อย
- 1 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด
- 0 หมายถึง ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

“องค์กรธุรกิจตัดสินใจ เข้าร่วม บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล เพราะ/ เพื่อ”

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	0
1	เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย						
2	เป็นไปตามกฎหมายของประเทศเจ้าขององค์กรธุรกิจ						
3	กฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรธุรกิจในเรื่องของการมีส่วนร่วม ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
4	ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนงบประมาณที่ใช้ใน การเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
5	ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจให้การสนับสนุนทรัพยากรอื่น ๆ นอกเหนือจากงบประมาณที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องการมี ส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
6	ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจเป็นผู้ริเริ่มเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลใน เรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหาร สถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
7	ความต้องการของผู้ถือหุ้นในองค์กรธุรกิจที่มีต่อเรื่องการมีส่วน ร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล						
8	ความต้องการของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณที่ตั้งขององค์กร ธุรกิจในด้านข้อมูลการมีส่วนร่วมร่วมขององค์กรธุรกิจในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
9	การสื่อสารข้อมูลกิจกรรมต่างๆขององค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						
10	การสร้างชื่อเสียง/ภาพลักษณ์ให้แก่องค์กรธุรกิจ						
11	การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชน						

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	0
12	การหวังผลรางวัลจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ขององค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม แนวคิดบรรษัทภิบาล						
13	ความสามารถในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กร ธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัท ภิบาล มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน						

ตอนที่ 4 ขอให้ท่านระบุระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจ ขององค์กร
ธุรกิจ ในการร่วมบริหารการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดบรรษัทภิบาล CSR ตามเกณฑ์ระดับ
ความคิดเห็นดังนี้

5	ระดับคะแนน	เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมากที่สุด
4	ระดับคะแนน	เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมาก
3	ระดับคะแนน	เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าร่วมปานกลาง
2	ระดับคะแนน	เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าร่วมน้อย
1	ระดับคะแนน	เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าร่วมน้อยมาก
0	ระดับคะแนน	ไม่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจ

“องค์กรตัดสินใจไม่เข้าร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดบรรษัทภิบาลเพราะ.....”

ข้อ ที่	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	0
1.	แนวทางหรือกรอบในการเปิดเผยข้อมูลขาดความชัดเจน						
2.	งบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์, จัดเตรียม, หรือ เผยแพร่ข้อมูลไม่เพียงพอ						
3.	เวลาในการจัดทำเอกสารหรือรายงานไม่เพียงพอ						
4.	ข้อมูลที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูล ในช่วงเริ่มต้น ไม่เพียงพอ						
5.	ความรู้และความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล ไม่เพียงพอ						
6.	องค์กรธุรกิจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการร่วมบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานตามแนวคิดบรรษัทภิบาล						

ข้อ ที่	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจขององค์กรธุรกิจในการร่วมบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร CSR	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	0
7.	การประสานงานระหว่างองค์กรกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิด บริษัทบริหารขาดความต่อเนื่อง ขาดผู้ประสานงาน						
8.	สถานศึกษาขาดแรงจูงใจที่จะให้องค์กรธุรกิจเข้ามามีบทบาทในการ บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร						
9.	องค์กรธุรกิจขาดข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนและอื่น ๆ						
10.	การประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานตามแผนไม่มีความสม่ำเสมอ						
11.	สถานศึกษายังไม่มีความชัดเจนในเรื่องของการวางแผนด้านการ พัฒนาสถานศึกษา						
12.	การวางแผนนโยบายของโรงเรียน ไม่ชัดเจน						
13.	วัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมไม่ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนและเป็น ระเบียบแบบแผน						
14.	เป้าหมายของการบริหารสถานศึกษายังไม่ชัดเจน						
15.	รายจ่ายด้านการสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงาน การมีส่วนร่วมของ องค์กรธุรกิจในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท บริหารสูง						
16.	การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับองค์กรธุรกิจ ขาดความสะดวกและ การอำนวยความสะดวก						

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

3.) ระยะเวลาที่องค์กรธุรกิจให้การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของท่านซึ่งเป็นโรงเรียน
ในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัท
บริหาร (โปรดเขียนอธิบายระยะเวลาที่ให้หรือความต่อเนื่องในการให้การมีส่วนร่วม)

.....
.....
.....
.....
.....

4.) องค์กรธุรกิจที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของท่านซึ่งเป็นโรงเรียนในฝัน
พัฒนาสู่มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดบริษัทบริหาร
เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารในโรงเรียนของท่านได้อย่างไร (โปรดเขียนอธิบาย)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5.) องค์กรธุรกิจทำกิจกรรมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการการบริหารโรงเรียนของท่านซึ่งเป็น
โรงเรียนในฝันพัฒนาสู่มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม
แนวคิดบริษัทบริหาร เพื่อวัตถุประสงค์อะไร (โปรดเขียนอธิบาย)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณากรอกแบบสำรวจ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา จันทร์ฉาย รองคณบดีฝ่ายวิจัย
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผศ.ดร.กฤตินี ณัฏฐวุฒิสิทธิ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด
สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ
อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการร่วมประชุมสนทนากลุ่ม(Focus Group) เพื่อตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ นักวิชาการ หรือคณาจารย์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา

- 1.) รศ.ดร.อุทัย บุญประเสริฐ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการ
การศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล

- 2.) ดร.เชิดศักดิ์ ศุภโสภณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบ
วิทยาลัย
- 3.) ดร.จ๋านงค์แจ่มจันทร์วงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา
- 4.) ดร.อัญชลีประกายเกียรติ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดอัมพร
สวรรค์
- 5.) ผอ.สุภาณี โลหิตานนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี

ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ

- 6.) คุณทนง โชติสรยุทธ์ (กรรมการผู้จัดการ บริษัทซีเอ็ด
ยูเคชั่น จำกัด (มหาชน))
- 7.) คุณวรวุฒิ ไชยศร ผู้เชี่ยวชาญ ด้าน CSR (ฝ่ายกิจกรรม
องค์กรเพื่อสังคม กลุ่มบริษัททรูคอร์
เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน))
- 8.) คุณฉวีวรรณ เกียรติโชคชัยกุล (ผู้อำนวยการสำนักสื่อสารองค์กรและ
ชุมชนสัมพันธ์ บมจ. บางจาก
ปิโตรเลียม จำกัด มหาชน)
- 9.) ดร.นนท์วรพานิษฐ์ ผู้เชี่ยวชาญด้าน CSRของระบบการ
ธนาคารในประเทศไทย

ผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- 10.) ดร.สมพิศ ไข่เฮง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าจาม
จ.ชลบุรี

ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษา หรือนักวิชาการทางการศึกษา

- 10.) นายสุริยวิษุมา ทรงกลด ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักเขต
พื้นที่การศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

น.ส.ศรินทร์รัศม์ เสรีรัฐปัญญา เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2518 จังหวัดสุโขทัย สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป เอกชีววิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อปีการศึกษา 2547 และเข้ารับการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2550